

TEMPERANȚĂ

Ellen G. White

Cuvânt înainte

Temperanța -- a fost o temă favorită a lui Ellen G. White, atât în scrieri, cât și în discursul public. În multe dintre articolele ei, apărute în publicațiile denominaționale de-a lungul anilor și în manuscrise și scrisori de consiliere, adresate atât lucrătorilor biblici, cât și membrilor laici, ea i-a sfătuit pe adventiștii de ziua a șaptea să practice temperanța și să promoveze viguros cauza acesteia. Drept răspuns la cererile insistente ca această bogăție de material și învățătură să fie pusă la îndemână într-un singur volum, prezentul manual a fost pregătit cu autorizare de către „Ellen White Publications”, societate căreia Ellen White i-a încredințat custodia cărților și manuscriselor ei.

Selecțiunile de față au fost extrase din întreaga arie de scrieri ale lui Ellen White pe această temă, incluzând și unele deja tipărite, cum ar fi: Health, or How to Live (Sănătate, sau cum să trăim -- 1865), Christian Temperance and Bible Hygiene (Temperanța creștină și igiena în Biblie -- 1890), Special Testimonies (Mărturii Speciale -- 1892 -- 1912) și Drunkenness and Crime (Băutura și crima -- 1907).

Atât în subiect, cât și în conținutul materialului prezentat, compilatorii au căutat cu asiduitate să reflecte accentul pe care autoarea l-a pus pe diferitele aspecte ale temperanței.

Efortul de a aduna acele fragmente care să reprezinte întreaga ei contribuție pe această temă și dorința de a face o prezentare completă a variatelor secțiuni referitoare la diferitele aspecte ale chestiunii temperanței au dus, în mod firesc, la unele repetări de idei. În strădania de a prezenta materialul într-o astfel de manieră, încât să fie de maxim folos cititorului și, în același timp, pentru evitarea repetărilor nedorite, au fost preferate, uneori,

fragmente scurtate. Totuși, atunci când s-a eliminat contextul, s-a acordat o mare atenție să nu se altereze în vreun fel ideea sau sublinierea autoarei. De fiecare dată, s-a acordat credit deplin cărții, articolului sau manuscrisului din care a fost extras fragmentul.

Cititorii vor recunoaște că Ellen G. White, care a murit în 1915, a scris într-o perioadă în care unii termeni erau complet diferiți de cei care se folosesc azi în mod obișnuit și în care descrierile amănunțite ale condițiilor ar putea diferi de ceea ce ne este familiar nouă azi. De exemplu, se face referire la „saloon” (cârciumă). Dacă restaurantul din zilele noastre e posibil să difere de cârciuma de acum cincizeci de ani, toată lumea știe că aceleași băuturi care se foloseau când scria Ellen White se vând și azi și că efectele lor asupra trupului minții și sufletului sunt aceleași. Relația dintre folosirea alcoolului și accidente de automobil nu a fost atât de subliniată cum este azi, din simplul motiv că mașinile nu erau atunci atât de larg folosite. Totuși, cititorul va găsi în afirmații referitoare la consumul de alcool și accidente o descriere a cauzelor și efectelor total aplicabilă condițiilor de azi. Puterea alcoolului de a submina căminul, de a ruina sănătatea și moralul și de a distruge sufletul este la fel de viguroasă în prezent ca acum cincizeci de ani.

Cititorul va discerne imediat semnificația temperanței așa cum i-a fost prezentată doamnei White în lungii ani ai bogatei ei slujiri. În această privință, prezentul volum constituie o contribuție inestimabilă la literatura despre temperanță. Predicile despre temperanță, aflate în Anexe relevă povara grea a doamnei White pentru salvarea omenirii de la distrugătorul de suflete curs al necumpătării.

Sincera dorință a editorilor este ca, sub binecuvântarea lui Dumnezeu, acest volum să facă o lucrare de revitalizare a interesului adventiștilor de ziua a șaptea față de temperanță și lucrarea ei și să ne pună în locul nostru rezervat de cer, în fruntea forțelor care luptă pentru temperanță. Institutul pentru studiul scrierilor lui E. G. White.

Capitolul 1

Desăvârșirea originală a omului

Creat în perfecțiune și frumusețe -- Omul a ieșit din mâna Creatorului său perfect în alcătuire și frumos la înfățișare. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 7.

Omul a fost încununarea creațiunii lui Dumnezeu, făcut după chipul Său și hărăzit să fie un tovarăș al Lui. -- The Review and Herald, 18 June 1895.

Adam era o ființă nobilă, cu o minte puternică, o voință în armonie cu voința lui Dumnezeu și sentimentele îndreptate spre cer. El avea un trup care nu moștenește nici o boală și un suflet ce purta amprenta divinității. -- The Youth's Instructor, 5 martie, 1903.

El stătea în fața lui Dumnezeu în puterea unui bărbat perfect. Toate organele și facultățile acestei ființe erau deopotrivă dezvoltate și armonios echilibrate. -- Redemption or the Temptation of Christ, 30.

Dorința lui Dumnezeu de a păstra sănătatea trupului -- Creatorul omului a organizat mașinăria vie a trupurilor noastre. Fiecare funcție este alcătuită în chip minunat și înțelept. Iar Dumnezeu însuși S-a angajat să mențină această mașinărie umană în stare de funcționare sănătoasă, dacă omul va asculta de legile Lui și va coopera cu El. -- Counsels on Diet and Foods, 17.

Responsabilitatea respectării legilor naturii -- Sănătatea cere creștere, iar creșterea cere acea atenție acordată legilor naturii, ca mădularele trupului

să poată fi menținute în stare bună, neîmpiedicate în activitatea lor. -- Manuscris 47, 1896.

Dumnezeu ne-a dat înclinații și gusturi -- Înclinațiile și gusturile noastre natural ... au fost în mod divin stabilite și, atunci când au fost date omului, erau curate și sfinte. Intenția lui Dumnezeu a fost ca rațiunea să domine poftele și ca acestea să lucreze pentru fericirea noastră. Iar atunci când sunt puse în ordine și controlate de o minte sfințită, ele sunt închinare Domnului. -- Manuscris 47, 1896.

Capitolul 2

Începutul necumpătării

Satana a adunat laolaltă pe îngerii căzuți, pentru a plănui o cale de a face cel mai mare rău posibil familiei omenești. Propuneri după propuneri au fost făcute până ce însuși Satana s-a gândit la un plan. Va lua fructul viței-de-vie și, de asemenea, al grâului, împreună cu alte produse lăsate de Dumnezeu ca alimente, va face din ele otrăvuri care vor ruina puterile fizice, mintale și morale ale omului și astfel îi va supune simțurile, pentru a avea deplin control asupra lui. Sub influența băuturii, oamenii pot fi conduși să comită crime de tot felul. Prin apetitul pervertit, lumea va fi coruptă. Conducându-i pe oameni la consumarea de alcool, Satana avea să-i facă să se degradeze treptat.

Satana a reușit să întoarcă lumea de la Dumnezeu. Binecuvântările oferite de dragostea și harul lui Dumnezeu au fost transformate în blestem de moarte. Cel rău a pus în om setea după alcool și tutun. Această poftă, lipsită de suport natural, a distrus milioane de oameni. -- The Review and Herald, 16 april, 1901.

Secretul strategiei vrăjmașului -- Necumpătarea de orice fel tocește organele de percepție, slăbind într-atât puterea creierului, încât cele veșnice nu mai sunt apreciate, ci sunt puse în rând cu lucrurile comune. Puterile nobile ale minții, destinate unor scopuri înalte, sunt aduse în robie față de pasiunile josnice. Dacă obiceiurile noastre în ceea ce privește fizicul nu sunt corecte, capacitățile noastre mintale și spirituale nu pot fi puternice, pentru că există o dependență reciprocă între dimensiunea fizică și cea morală a omului. -- Testimonies for the Church 3:50, 51.

Comunicând cu întregul organism, nervii din creier sunt singurul mijloc prin care Cerul poate transmite mesaje omului și-i poate influența viața interioară. Tot ceea ce afectează circulația curenților electrici în sistemul nervos slăbește vigoarea capacităților vitale, iar rezultatul este pierderea receptivității mintale. -- Testimonies for the Church 2:347.

Satana este permanent în alertă, pentru a aduce rasa umană pe deplin sub controlul lui. Cea mai puternică priză a lui la om este prin apetit și pe acesta caută el să-l stimuleze, pe orice cale posibilă. -- Counsels on Diet and Foods, 150.

Schema lui Satana de demolare a Planului de Mântuire -- Satana este în război cu guvernarea lui Dumnezeu de când s-a răzvrătit prima dată. Succesul lui în ispitirea lui Adam și a Evei în Eden și introducerea păcatului în lume i-au dat impuls acestui arhivrajmaș, iar el s-a lăudat în fața îngerilor din cer că, atunci când va veni Hristos în natură umană, va fi mai slab decât el și că-L va înfrânge prin puterea sa.

Satana a jubilat când Adam și Eva n-au putut să reziste insinuărilor lui, care făceau apel la apetitul lor. El i-a supus în același fel pe locuitorii lumii antice, prin îngăduirea poftelor și a pasiunilor stricate. Prin satisfacerea apetitului i-a înfrânt el pe israeliți.

Satana s-a lăudat că însuși Fiul lui Dumnezeu, care a fost cu Moise și cu Iosua, nu va reuși să reziste în fața puterii lui și să-și ducă poporul ales în Canaan, pentru că aproape toți dintre cei care au părăsit Egiptul au murit în pustie. De asemenea, s-a lăudat că l-a ispitit pe blândul om Moise să-și atribuie slava care I Se cuvenea lui Dumnezeu. El i-a făcut, prin îngăduirea apetitului și a pasiunii, pe David și pe Solomon, care erau în mod special favoriți ai lui Dumnezeu, să-I provoace dizgrație. De asemenea, s-a mai lăudat că el poate chiar să împiedice scopul lui Dumnezeu de salvare a

omului prin Isus Hristos. -- Redemption or the Temptation of Christ, 32.

Cea mai eficientă ispită a lui, azi -- Satana vine la om, așa cum a mers la Isus, cu ispitele lui extrem de puternice pentru îngăduirea apetitului, știind bine că are putere să-l biruie pe om în acest punct. El i-a biruit pe Adam și pe Eva în Eden, prin poftă, și aceștia și-au pierdut binecuvântatul cămin. Câtă nefericire și crimă au umplut lumea noastră drept consecință a căderii lui Adam! Cetăți întregi au fost rase de pe fața pământului din cauza nelegiuirilor înjositoare și a fărâdelegii revoltătoare, care au făcut din oameni o pată în univers, îngăduirea apetitului stă la baza tuturor păcatelor omului.

Prin apetit, Satana a controlat mintea și ființa. Mii de oameni care ar fi putut să mai trăiască au intrat prematur în mormânt sau în ruină fizică, mintală sau morală. Ei au avut mari posibilități fizice, dar au sacrificat totul pentru îngăduirea apetitului, ajungând să fie conduși de poftă. -- Testimonies for the Church 3:561, 562.

Satana triumfă în lucrarea lui de ruină -- Satana exultă când vede familia umană afundându-se din ce în ce mai adânc în suferință și mizerie. El știe că aceia care au obiceiuri rele și trupuri slăbite nu-I pot sluji cu sârguință, perseverent și curat lui Dumnezeu. Un trup bolnav afectează creierul. Pe Domnul îl slujim cu mintea. Capul este capitala trupului. Satana învinge prin lucrarea lui de ruină, pe care o produce conducând familia umană să-și îngăduie unele obiceiuri distrugătoare pentru ei și ceilalți; prin aceste mijloace, el îl jefuiește pe Dumnezeu de slujirea care I se cuvine. -- Spiritual Gifts 4a:146.

Capitolul 3

Slăbiciune prin îngăduirea apetitului

Ce mâncăm și cum trăim -- Îngăduirea poftei este cauza cea mai mare a debilității fizice și mintale și stă la temelia slăbiciunii prezente pretutindeni. -
- Testimonies for the Church 3:487.

Sănătatea noastră fizică este întreținută de ceea ce mâncăm; dacă poftele noastre nu sunt ținute sub controlul unei minți sfințite, dacă nu suntem cumpătați în tot ceea ce mâncăm și bem, nu vom fi în starea de vigoare mintală și fizică pentru a studia Cuvântul cu scopul de a afla ce spune Scriptura, ce trebuie să facem pentru a moșteni viața veșnică. Orice obicei nesănătos va determina o stare nesănătoasă în organism și mașinăria delicată și vie a stomacului va suferi și nu va mai fi capabilă să-și facă în mod corespunzător lucrarea. Dieta are mult de-a face cu dispoziția de a cădea în ispită și de a păcătui. -- Counsels on Diet and Foods, 52.

Aici au eșuat Adam și Eva -- Prin ispitirea de a ceda poftei au căzut Adam și Eva, la început, din starea lor nobilă, sfântă și fericită. și, prin aceeași ispită, a degenerat rasa umană. Oamenii au îngăduit ca apetitul și pasiunea să preia tronul și să supună rațiunea și intelectul. -- Testimonies for the Church 3:139.

Au urmat copiii -- Eva a fost necumpătată în dorințe când a întins mâna să ia din fructul pomului interzis. Satisfacerea de sine a domnit aproape total în inima oamenilor după cădere. În mod deosebit apetitul a fost îngăduit și ei au fost conduși de acesta, în locul rațiunii. De dragul satisfacerii gustului, Eva a călcat porunca lui Dumnezeu. El îi oferise tot ceea ce-și dorea, totuși Eva nu a fost mulțumită.

După aceasta, fiii și fiicele ei căzute au urmat dorințelor ochilor și gustului lor. Asemeni Evei, ei au nesocotit interdicțiile puse de Dumnezeu și au urmat calea neascultării și, la fel ca Eva, s-au autoliniștit cu ideea că urmările nu vor fi atât de groaznice pe cât se anunțau. -- How to Live, 51.

Păcatul făcut atractiv -- Păcatul este făcut atractiv prin vălul de lumină pe care Satana îl aruncă peste el și diavolul este foarte bucuros atunci când îi poate menține pe cei din lumea creștină în obiceiurile lor zilnice aflate sub tirania obișnuinței, ca păgânii, lăsând ca apetitul să-i stăpânească -- The Signs of the Times, 13 august, 1874.

Satana obține controlul voinței -- Satana știe că nu poate să-l înfrângă pe om dacă nu reușește să-i controleze voința. El poate realiza aceasta înșelându-l astfel încât să coopereze cu el la călcarea legilor naturii în ceea ce privește mâncarea și băutura, ceea ce înseamnă călcarea Legii lui Dumnezeu. -- Manuscris 3, 1897.

Fiecare funcție slăbită -- Mulți gem sub povara unor infirmități datorită relelor obiceiuri în privința mâncării și băuturii, care violează legile vieții și ale sănătății. Ei își slăbesc organele digestive prin îngăduirea apetitului pervertit. Puterea organismului uman de a rezista abuzurilor făcute asupra lui este uimitoare, dar persistența obiceiurilor greșite în a mânca și bea peste măsură va afecta fiecare funcție a organismului. Chiar și dintre cei care se consideră creștini sunt unii care împiedică natura în lucrarea ei și-și slăbesc capacitatea fizică, mintală și morală, prin satisfacerea apetitului și a pasiunii. -- The Sanctified Life, 20.

Eșec în perfecționarea caracterului -- Puterea stăpânitoare a apetitului se va dovedi ruină pentru mii de oameni, dar, dacă aceștia ar învinge în acest punct, ar avea putere morală pentru a obține biruință asupra oricărei alte

ispite a lui Satana. Sclavii apetitului, însă, vor eșua în perfecționarea caracterului. Continua neascultare a omului, vreme de șase mii de ani, a adus boală, chin și moarte drept rezultat. -- The Health Reformer, 1 august, 1875.

Moartea preferată în locul reformei -- Mulți sunt atât de devotați necumpătării, încât nu-și schimbă cursul îngăduirii lăcomiei, sub nici un argument. Ei și-ar sacrifica mai degrabă sănătatea și ar muri prematur decât să-și stăpânească apetitul necumpătat. -- Spiritual Gifts 4a:130.

Un cerc vicios al degradării -- Cu cât mai puțină stimă acordă oamenii organismului propriu și cu cât mai mică le este dorința de a-l menține pur și sănătos, cu atât mai nepăsători vor fi ei în îngăduirea apetitului pervertit. -- Manuscris 150, 1898.

Lumea luată în robie -- Satana ia lumea roabă prin folosirea băuturii și a tutunului, a ceaiului și a cafelei. Minteaa dată de Dumnezeu, care ar trebui păstrată curată, este pervertită prin folosirea narcoticelor. Creierul nu mai este în stare să distingă corect. Vrajmașul este cel care are controlul. Omul și-a vândut judecata pentru ceva ce-i face rău. El nu mai are conștiința a ceea ce este corect. -- Evangelism, 529.

Rezultatele violării legii naturii -- Mulți se minunează de cât a degenerat rasa umană din punct de vedere fizic, mintal și moral. Ei nu înțeleg că violarea constituției și a legilor lui Dumnezeu și violarea legilor sănătății este cea care a determinat această tristă decădere. Călcarea poruncilor lui Dumnezeu a făcut ca mâna Lui aducătoare de prosperitate să fie retrasă.

Necumpătarea în mâncare și băutură și îngăduirea pasiunilor josnice au amorțit sensibilitatea simțurilor...

Cei care-și permit să devină sclavii unui apetit lacom merg și mai

departe și se înjosesc îngăduindu-și propriile pasiuni corupte, care au fost stârnite de necumpătarea în mâncare și băutură. Ei dau frâu liber acestor pasiuni înjositoare, până când sănătatea și intelectul lor suferă mult. Facultățile judecării sunt, în mare măsură, distruse de obiceiurile rele. -- Spiritual Gifts 4a:124-131.

Nici unul dintre cei care se consideră sfinți să nu privească cu indiferență sănătatea trupului, liniștindu-se că necumpătarea nu este păcat și nu le va afecta spiritualitatea. Există o strânsă legătură între natura fizică și cea morală. Standardul virtuții este ridicat sau coborât de obiceiurile fizice.... Orice obicei care nu determină o funcționare sănătoasă a organismului uman degradează facultățile superioare și nobile ale lui. Obiceiurile rele în mâncare și băutură duc la erori în gândire și acțiune. Îngăduirea apetitului înviorează înclinațiile primare, asigurându-le întâietate față de capacitățile mintale și spirituale. -- The Review and Herald, 25 ianuarie, 1881.

Raportul vieții încheiat în risipă -- Mulți oameni își încheie ultimele ceasuri prețioase ale timpului de probă în amuzament, festivități și distracții, unde nu este loc pentru gânduri serioase și unde duhul lui Isus n-ar fi binevenit. Ultimele lor ore prețioase trec, în vreme ce mintea le este slăbită de tutun și băuturi alcoolice. Nu sunt puțini aceia care trec direct din toiul infamiei în somnul morții; ei își încheie raportul vieții în irosire și viciu. Ce deșteptare vor avea la învierea celor nedrepti!

Ochiul Domnului privește orice scenă a distracțiilor degradante și a risipei profane. Vorbele și faptele iubitorilor de plăceri trec direct din aceste săli ale viciului în cartea raporturilor finale. Ce altceva este viața acestei clase de oameni lumești decât un semnal de avertizare pentru cei care vor fi atenționați să nu trăiască asemenea lor, murind ca niște neînțelepți? -- The Signs of the Times, 6 ianuarie, 1876.

Creștinul își stăpânește apetitul -- Nici un creștin nu va introduce în corpul lui alimente sau băuturi care-i vor încețoșa simțurile sau care vor acționa asupra sistemului lui nervos, astfel încât să-i provoace degradare și să-l facă nefolositor. Templul lui Dumnezeu nu trebuie pângărit. Facultățile mintale și trupești trebuie menținute sănătoase, pentru a putea fi folosite spre slava lui Dumnezeu. -- Manuscris 126, 1903.

Cu vigilență permanentă -- Poftele naturale ale omului au fost pervertite prin indulgență. Printr-o satisfacere nesfântă, ele au devenit „poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul”. Dacă nu veghează în rugăciune, creștinul va da supremație unor obiceiuri care-l vor înfrânge. Dacă nu simte o permanentă nevoie de a veghea, de a fi vigilent fără întrerupere, atunci înclinațiile lui, abuzate și prost conduse, îi vor fi căile îndepărtării de Dumnezeu. -- Manuscris 47, 1896.

Îngăduirea apetitului, potrivnică desăvârșirii creștine -- Este imposibil pentru cei care-și îngăduie apetitul să atingă desăvârșirea creștină. -- Testimonies for the Church 2:400.

Duhul lui Dumnezeu nu ne poate veni în ajutor și nu ne poate asista în realizarea caracterului creștin în vreme ce noi ne îngăduim poftes care afectează sănătatea și în vreme ce mândria ne stăpânește. -- The Health Reformer, 1 septembrie, 1871.

Adevărata sfințire -- Sfințirea nu este o simplă teorie, o emoție sau o vorbă, ci un principiu viu și activ, care ne pătrunde viața de zi cu zi. Ea cere ca obiceiurile noastre referitoare la mâncare, băutură și îmbrăcăminte să ne asigure menținerea sănătății fizice, mintale și morale, pentru a-I putea prezenta lui Dumnezeu trupurile noastre, nu ca o jertfă rea, din cauza obiceiurilor greșite, ci ca „o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu.” -- The Review and Herald, 25 ianuarie, 1881.

Pregătiți pentru nemurire -- Dacă omul ar ține la lumina pe care, în mila Lui, o dă Dumnezeu în ceea ce privește reforma sănătății, ar putea fi sfințit prin adevăr și pregătit pentru nemurire. Dar dacă nesocotește această lumină și trăiește în violarea legii naturii, el trebuie să plătească. -- Testimonies for the Church 3:162.

Capitolul 4

Importanța biruinței lui Hristos asupra apetitului

Prima biruință a lui Hristos -- Hristos știa că pentru a desfășura cu succes planul de mântuire trebuia să înceapă lucrarea de răscumpărare a omului exact acolo unde apăruse ruina. Adam a căzut în privința apetitului. -- The Health Reformer, 1 august, 1875.

Prima Lui încercare a fost în același punct unde Adam eșuase. Prin ispite vizând apetitul a supus Satana o mare parte a rasei umane, și acest succes l-a făcut să creadă că stăpânirea planetei noastre era în mâinile lui. Dar, în Isus, el a găsit pe cineva care a fost capabil să-i reziste și a părăsit câmpul de luptă ca un vrăjmaș învins. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 16.

Cauza suferinței Lui -- Mulți dintre cei care se consideră creștini nu se interesează de motivul îndelungatului timp de post și suferință ale lui Isus în pustie. Chinul Lui nu s-a datorat atât de mult tentațiilor foamei, cât conștiinței groaznicului rezultat al îngăduirii apetitului de către oameni. El știa că apetitul avea să fie idolul omului și avea să-l ducă la uitarea de Dumnezeu, stând exact în calea propriei mântuiri. -- Redemption or the Temptation of Christ, 50.

Biruință în beneficiul omenirii -- Satana a fost învins în obiectivul lui de înfrângere a lui Hristos în privința apetitului. Iar aici, în pustie, Isus a câștigat o biruință în contul omenirii, făcând posibil ca omul să biruiască oricând în viitor, în Numele Lui, pentru el, puterea apetitului. -- Redemption or the Temptation of Christ, 46.

și noi putem birui -- Singura noastră speranță de recâștigare a Edenului este printr-o fermă stăpânire de sine. Dacă puterea apetitului îngăduit a fost atât de mare pentru omenire, încât, pentru a o înlătura, divinul Fiu al lui Dumnezeu a trebuit să suporte, pentru om, un post de aproape șase săptămâni, ce lucrare stă înaintea creștinului! Dar oricât de mare ar fi lupta, el poate birui. Cu ajutorul acelei puteri divine, care a înfruntat cele mai crunte ispite pe care le putea inventa Satana, și omul poate avea succes deplin în lupta cu răul, iar în final poate purta cununa de învingător, în împărăția lui Dumnezeu. Dietă și hrană, 167.

Biruință prin ascultare și strădanie continuă -- Aceia care biruie după cum a biruit și Isus, va trebui să se păzească neîntrerupt de ispitele lui Satana. Apetitul și pasiunea trebuie înfrânate, sub controlul unei voințe iluminate, pentru ca intelectul să nu fie afectat, capacitățile de percepție să fie limpezi, iar lucrările lui Satana și capcanele lui să nu poată fi interpretate ca fiind providența lui Dumnezeu. Mulți doresc răsplătirea finală și biruința ce vor fi date învingătorilor, dar nu sunt dispuși să sufere truda, lipsurile și tăgăduirea de sine așa cum a făcut-o Răscumpărătorul. Numai prin ascultare și strădanie continuă vom birui așa cum a biruit Isus.

Puterea dictatorială a apetitului se va dovedi ruina a mii de oameni în vreme ce, dacă ar fi biruit în acest punct, ar fi avut puterea morală de a învinge oricare altă ispită a lui Satana. Dar cei care sunt robi ai apetitului vor eșua în realizarea unui caracter creștin. Continua neascultare de șase mii de ani a omului a adus drept roade boală, chin și moarte. și, apropiindu-ne de încheierea timpului, ispitele lui Satana în vederea îngăduirii apetitului vor fi mai puternice și mai greu de biruit. -- Testimonies for the Church 3:491, 492.

Cereți puterea biruitoare a lui Hristos -- Hristos are putere de la Tatăl Său pentru a da harul Lui divin și putere omului, făcând posibil ca, prin Numele Lui, acesta să biruie. Doar puțini prețiși urmași ai lui Hristos aleg să se angajeze împreună cu El în lucrarea de opoziție față de ispitele lui

Satana, așa cum a rezistat Domnul și a biruit...

Toți sunt personal expuși ispitelor pe care Isus le-a biruit, dar le este asigurată putere în atotputernicul nume al marelui Biruitor. și toți trebuie ca, individual, să învingă. -- The Signs of the Times, 24 octombrie, 1874, par. 7.

Ce vom face? -- Nu vom veni noi aproape de Domnul, pentru ca El să ne poată izbăvi de orice necumpătare în mâncare și băutură și de orice pasiune nesfântă, de orice răutate? Nu ne vom smeri noi înaintea lui Dumnezeu, înlăturând tot ceea ce ne corupe fizicul și spiritul pentru ca, în temere de El, să putem realiza sfințenia caracterului nostru? Testimonies for the Church 7:258.

Capitolul 5

Incitator la crimă

Fărădelegea în țară -- În aceste zile, când viciul și crima de orice fel avansează rapid, există o tendință de a deveni atât de obișnuiți cu condițiile existente, încât să pierdem din vedere cauza și semnificația lor. Sunt azi folosite mai multe băuturi amețitoare decât au fost folosite vreodată. În detaliile îngrozitoare cu privire la revoltătoare acțiuni la beție și crime oribile, ziarele nu prezintă decât un raport parțial al nelegiurii rezultate. Violența este prezentă în țară. -- *Drunkenness and Crime*, 3.

Mărturia instanțelor judiciare -- Relația dintre crimă și lipsa temperanței este bine înțeleasă de cei care au de-a face cu călcătorii legii din țara noastră. Potrivit spuselor unui judecător din Philadelphia, „Putem aprecia că patru cincimi din fărădelegile comise sunt datorate consumului de alcool. Nu există în douăzeci de cazuri de atentat la viața unui om unul în care alcoolul să nu fie cauza directă sau indirectă a crimei. Alcoolul și sângele, adică vărsarea de sânge, vreau să zic, merg mână în mână.” -- *Drunkenness and Crime*, 7.

Un ridicat procentaj al fărădelegilor imputabil alcoolului -- Nouă zecimi dintre cei intrați la închisoare sunt oameni obișnuiți să bea. -- *The Review and Herald*, 8 mai, 1894.

Legătura dintre băutură și crimă -- Atunci când este îngăduit apetitul pentru băuturi alcoolice, omul își pune de bunăvoie în gură hamul care-l coboară la stadiul de brută, pe el, care a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. Judecata este paralizată, intelectul încețoșat, pasiunile neomenești stârnite și atunci vor urma crimele celui mai decăzut caracter. -- *Testimonies for the*

Church 3:561.

Cum sunt în legătură alcoolul și crima -- Aceia care frecventează localurile deschise pentru toți cei ce sunt destul de neînțelepți, ca să se atingă de răul mortal din ele, urmează o cale ce duce la pierzare veșnică. Ei se vând, cu trup, minte și suflet, lui Satana. Sub influența băuturii pe care o iau, sunt determinați să facă lucruri de care, dacă n-ar fi gustat dăunătorul drog, s-ar fi cutremurat cu groază. Când se află sub influența lichidului otrăvitor, ei sunt sub controlul lui Satana. El îi dirijează, iar ei cooperează cu el. -- Scrisoarea 166, 1903.

Natura fărădelegilor comise sub influența alcoolului -- Rezultatul folosirii alcoolului este demonstrat de groaznicele omoruri care au loc. Cât de frecvent se descoperă că tâlhăria, incendierea, uciderea, au fost făcute sub influența alcoolului! Cu toate acestea, fabricarea lui este legalizată și el produce o ruină de nedescris celor cărora le place să folosească lucrul care afectează nu numai biata victimă, ci și întreaga lui familie. -- The Review and Herald, 1 mai, 1900.

Casele de prostituție pline de viciu, tribunalele care judecă crimele, închisorile, azilele, ospiciile și spitalele sunt, toate, în mare măsură, pline de rezultatul lucrării vânzătorului de băuturi alcoolice. Asemeni Babilonului mistic din Apocalipsa, acesta face negoț cu robi și cu sufletele oamenilor. În spatele negustorului de băuturi stă puternicul distrugător de suflete, și tot ce poate plănui pământul sau iadul este astfel folosit pentru a aduce ființele omenești sub dominația lui.

La oraș și la țară, pe trenuri, pe marile vapoare, în locuri de afaceri, în saloane de distracții, în dispensare medicale și chiar și-n biserică, la sfânta Comuniune, sunt puse capcanele lui Satana. Nimic nu este omis pentru a crea și satisface dorința de intoxicare. Aproape la orice colț se află un local cu

lumini strălucitoare, cu urări de bun-venit, invitându-i și pe muncitor și pe bogatul leneș și pe tânărul neștiutor. Zi după zi, lună după lună și an după an, lucrarea aceasta merge înainte. -- *Drunkenness and Crime*, 8.

Cel care bea nu este scuzabil -- Sub intoxicarea cu alcool au fost făcute tot felul de crime, dar, în multe cazuri, cei implicați au fost scuzăți, pe motiv că nu erau conștienți de ceea ce fac. Asta nu micșorează vina criminalului. Dacă cu mâna lui acesta duce paharul la gură și ia în mod deliberat ceea ce știe că-i distruge capacitățile de a raționa, el devine responsabil pentru orice rău pe care-l face sub influența intoxicației, chiar din momentul în care lasă ca apetitul să-l stăpânească, schimbându-și facultățile judecătii pe băuturi dăunătoare. Actul propriu a fost cel care l-a adus mai prejos chiar decât o brută, iar răul făcut în stare de beție trebuie pedepsit la fel de aspru ca și cum persoana ar fi fost în deplinătatea facultăților de a judeca. -- *Spiritual Gifts* 4a:125.

Beția și crima înainte de potop și acum -- Relele atât de evidente în timpul nostru sunt aceleași care au adus nimicire lumii antediluviene. „în zilele dinaintea potopului”, unul din păcatele predominante era beția. Aflăm, din raportul Genesei, că „pământul era stricat înaintea lui Dumnezeu” și că era „plin de silnicie”. Fărădelegea domnea, viața însăși era nesigură. Oameni a căror rațiune era detronată de băuturi toxice nu se gândeau prea mult când era vorba de luarea vieții cuiva. „Cum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi și la venirea Fiului Omului”. Beția și crima care predomină azi au fost profetizate de însuși Mântuitorul. Trăim în zilele de încheiere a istoriei acestui pământ. Este un timp de maximă solemnitate. Totul anunță apropiata revenire a Domnului nostru. -- *The Review and Herald*, 25 octombrie, 1906.

Judecățile lui Dumnezeu în vremea noastră -- Din cauza răului ce apare în mare măsură ca rezultat al folosirii alcoolului cad azi judecățile lui Dumnezeu pe pământ. *Counsels of Health*, 432.

Pilda din San Francisco -- Pentru o vreme, după marele cutremur de pe coasta Californiei, autoritățile din San Francisco și din orașele mai mici au ordonat închiderea tuturor localurilor care ofereau băuturi alcoolice. Atât de remarcabile au fost efectele acestei ordonanțe, încât atenția oamenilor cu rațiune din toată America și, în special, a celor de pe Coasta Pacificului, a fost atrasă de avantajele care provin din închiderea permanentă a tuturor localurilor cu băuturi alcoolice. Vreme de multe săptămâni după cutremurul din San Francisco, foarte puțini oameni beți au mai fost văzuți. N-au mai fost vândute băuturi alcoolice și se aștepta din partea autorităților orașului ca, din cauza dezorganizării acestei afaceri, să se producă o creștere anormală a dezordinii și a delincvenței, dar aceștia au fost foarte surprinși să constate un adevăr opus. Cei de la care se așteptau multe neplăceri n-au produs decât foarte puține. Această remarcabilă eliberare de violență și crimă era în mare măsură identificabilă cu nefolosirea băuturilor otrăvitoare.

Editorii unora dintre cotidienele de frunte s-au pronunțat asupra faptului că ar fi pentru un permanent mai bine al orașului și pentru promovarea celor mai mari interese ale lui, dacă localurile ar rămâne închise pentru totdeauna. Dar sfatul înțelept a fost respins și, la puține săptămâni, li s-a permis negustorilor de băuturi să-și redeschidă afacerile, cu plata licenței substanțial mărită față de până atunci, la trezoreria publică.

Prin calamitatea căzută asupra orașului San Francisco, Domnul intenționase să desființeze localurile cu băuturi alcoolice care produsese rău atât de mult, atâta nenorocire și crimă, dar responsabilii bunăstării publice s-au dovedit necredincioși misiunii încredințate, legalizând vânzarea băuturilor alcoolice.... Ei știu că prin asta autorizează, virtual, comiterea fărădelegii și totuși această conștiință nu-i ține în loc. Oamenii din San Francisco va trebui să răspundă la bara de judecată pentru redeschiderea localurilor cu băuturi alcoolice în acest oraș. -- The Review and Herald, 25 octobrie, 1906.

Semnificația condițiilor din prezent -- În ciuda multelor evidențe de sporire a fărâdelegii și a crimei, oamenii stau rar să se gândească în mod serios la semnificația acestor lucruri. Aproape fără excepție, oamenii se mândresc cu lumina și progresul veacului prezent.

Asupra celor cărora Dumnezeu le-a dat mare lumină stă solemna responsabilitate de a atrage atenția celorlalți la semnificația sporirii alcoolismului și a crimei. Ei trebuie, de asemenea, să pună în fața celorlalți Scriptura, care descrie clar condițiile care vor fi imediat înainte de a doua venire a Domnului Hristos. Ei trebuie să înalțe cu credincioșie standardul divin și să-și ridice glasul pentru a protesta împotriva validării comercializării de băuturi alcoolice, prin legalizare. -- Drunkenness and Crime, 3.

Capitolul 6

O problemă economică

Comerțul cu băuturi alcoolice naște necinste și violență -- În orice fază a comerțului cu alcool, există necinste și violență. Casele negustorilor de băuturi alcoolice sunt clădite cu prețul nelegiurii și întreținute cu violență și asuprire. -- The Review and Herald, 1 mai, 1894.

Milioane cheltuite pentru a se cumpăra ruină și moarte -- „Vai de cel ce își zidește casa cu nedreptate și odăile cu nelegiuire ... care zice: «îmi voi zidi o casă mare și odăi încăpătoare» și-i face ferestre multe, o căptușește cu cedru și o vopsește cu roșu. «împărat ești tu oare de te întreci în cedri?... Dar tu n-ai ochi și inimă decât ca să te dedai la lăcomie, ca să verși sânge nevinovat și să întrebuițezi asuprire și silnicie.»”

Aceste versete din Scriptură descriu lucrarea celor care fabrică și vând băuturi otrăvitoare. Afacerea lor este o tâlhărie. Pentru banii pe care-i primesc nu dau în schimb ceva folositor. Fiecare dolar pe care-l adună la câștigul lor a adus blestem celui care l-a cheltuit.

Anual se consumă milioane de litri de băuturi otrăvitoare. Milioane și milioane de dolari sunt cheltuiți pentru a se cumpăra ruină, sărăcie, boală, decădere, poftă, crimă și moarte. De dragul câștigului, negustorul de băuturi oferă victimelor lui ceva ce strică mintea și trupul. El aduce sărăcie și ruină familiei celui ce bea. -- Drunkenness and Crime, 7, 8.

Situații financiare contrastante -- Cel care bea poate face lucruri mai bune. Dumnezeu i-a încredințat talanți prin care să-I aducă slavă. Dar oameni ca și el i-au întins o cursă pentru suflet și prosperă pe seama sărăcirii lui. Ei

trăiesc în lux, în vreme ce bietul lor semen, pe care l-au jefuit, trăiește în sărăcie și degradare. Dumnezeu însă va cere toate acestea din mâna celui care l-a ajutat pe băutor să apuce pe calea ruinei. -- Manuscris 90, 1894.

Legiuitorii și comercianții de băuturi alcoolice sunt responsabili financiar -- Este posibil ca legiuitorii și vânzătorii de băuturi alcoolice să se spele pe mâini așa cum a făcut Pilat, dar nu vor fi curați de sângele sufletelor. Actul spălării pe mâini nu-i va curați deoarece, prin influența sau intermedierea lor, au contribuit la transformarea oamenilor în bețivi. Ei vor fi responsabili pentru milioanele de dolari risipiți în degradarea consumatorilor de alcool. Nimeni nu se poate face orb la teribilele rezultate ale traficului de băuturi. Ziarele demonstrează că ruina, sărăcia și crima rezultate din acest trafic nu sunt basme inventate și că sute de oameni se îmbogățesc pe seama mizerabilelor salarii ale unor oameni trimiși la pierzare prin oribila afacere cu băuturi. O, dacă ar putea fi creat un sentiment public care să pună capăt comerțului cu băuturi, să închidă localurile, dându-li-se acestor oameni abrutizați șansa de a se gândi la realitățile veșnice! -- The Review and Herald, 29 mai, 1894.

Ar putea fi înființate școli -- Gândiți-vă la banii risipiți în localuri unde oamenii își vând rațiunea pentru ceva ce-i pune total sub controlul lui Satana. Ce schimbare ar fi în societate, dacă acești bani ar fi folosiți pentru înființarea de școli în care copiii și tinerii să primească învățături din Biblie, să fie învățați cum să-și ajute semenii, cum să-i caute și să-i salveze pe cei pierduți!

Este o lucrare pentru toate clasele societății.... Nu trebuie să-i uităm pe miniștri, pe legiuitori, pe senatori și pe magistrați, dintre care mulți folosesc băuturi tari și tutun.... Cereți-le să dea banii pe care, altfel, i-ar cheltui spre îngăduirea dăunătoare a alcoolului și tutunului, pentru înființarea de instituții unde copiii și tinerii să poată fi pregătiți pentru a ocupa poziții utile în societate. -- Scrisoarea 25, 1902.

Ar putea fi hrăniți cei flămânzi -- Strigătele milioaneilor de oameni care mor de foame în lumea noastră ar putea repede fi aduse la tăcere, dacă banii ce intră în punga vânzătorilor de alcool ar fi cheltuiți pentru alinarea suferințelor omenirii. Dar răul ia amploare constant. Tineretul este educat să iubească lucruri josnice, care le ruinează sufletul și trupul. Ei refuză să facă lucrarea pe care ar putea-o face în via Domnului. -- Manuscris 139, 1899.

Ar putea fi înființate misiuni -- Gândiți-vă la milioanele de dolari investiți în băuturi care-l fac pe om asemeni unei brute și-i distrug judecata.... Toți acești bani ar putea face un bine de nedescris, dacă ar fi folosiți în susținerea misiunilor din locurile întunecate ale lumii noastre. Dumnezeu este jefuit de ceea ce, de drept, este al Lui. -- Manuscris 38a, 1905.

Publicațiile ar putea fi extinse -- Dacă ascultăm îndemnul apostolului: „fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”, mii de dolari care acum sunt sacrificați pe altarul poftelor dăunătoare ar intra în trezoreria Domnului, dezvoltând lucrarea publicațiilor în diferite limbi, pentru a fi răspândite asemeni frunzelor toamna. Misiuni ar putea fi înființate în cadrul altor popoare și atunci urmașii lui Hristos ar fi cu adevărat lumina lumii. -- The Signs of the Times, 13 august, 1874.

Necumpătarea favorizată de înmulțirea timpului liber -- Beția, anarhia, violența, crima și omorul vin ca rezultat al vinderii judecății omului. Numeroasele zile libere sporesc numărul de rele datorate necumpătării. Acest timp liber nu este de ajutor moralității sau religiei.

În zilele libere, oamenii petrec bându-și banii care ar fi trebuit folosiți la procurarea celor necesare familiei; iar vânzătorii de alcool seceră ce au semănat.

Unde-i băutura, nu este rațiune. Aceasta este ora și puterea întunericului, când orice fărădelege este posibilă și când întreaga mașinărie a organismului uman este controlată de o putere de jos, când sufletul și trupul sunt aduse sub stăpânirea pasiunii. și ce poate aduce această pasiune? Aceste suflete nu au o ancoră sigură. Timpul liber îi duce în ispită, pentru că mulți cred că în el au privilegiul, fiind timp la dispoziția lor, să facă ce le place. -- Manuscris 17, 1898.

Milioane pentru trezoreria diavolului -- Uitați-vă la cei care beau vin, bere și băuturi tari. Ar fi bine să facă socoteala la banii cheltuiți cu acestea. Cât de multe milioane de dolari au mers în trezoreria lui Satana, pentru a întreține răul, desfrâul, corupția și crima! Manuscris 20, 1894.

Capitolul 7

Alcoolul și căminul

Băutura cu moderație -- Băutura cu moderație este școala în care oamenii primesc educația pentru cariera de bețiv. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Binecuvântările lui Dumnezeu schimbate-n blestem -- Creatorul nostru a revărsat cu generozitate darurile Lui peste om. Dacă toate aceste daruri ale Providenței ar fi folosite înțelept și cumpătat, sărăcia, boala și necazul ar fi aproape șterse de pe pământ. Dar vai, vedem la orice pas binecuvântări ale lui Dumnezeu transformate în blestem, de răutatea oamenilor.

Nu există clasă de oameni vinovați de o mai mare perversiune și abuzare de prețioasele daruri ale lui Dumnezeu decât aceia care folosesc produsele pământului la fabricarea băuturilor otrăvitoare. Cereale hrănitoare și fructe delicioase și sănătoase sunt convertite în băuturi care pervertesc simțurile și afectează creierul. Drept rezultat al folosirii acestor otrăvuri, mii de familii sunt private de confortul și chiar trebuințele vieții, actele de violență și crimă se înmulțesc și boala și moartea grăbesc mii de victime spre mormântul de alcoolic. -- Gospel Workers, 385, 386.

Jurămintele de căsătorie topite în lichidul teribil -- Priviți casa celui ce bea! Observați sărăcia sordidă, ruina, inexprimabila mizerie ce domnește aici. Priviți-o pe cândva fericita soție fugind dinaintea maniacului ei bărbat. Auziți-i cerșitul îndurării, în vreme ce lovituri crunte cad peste silueta ei zvârcolită. Unde sunt jurămintele sacre făcute la altar? Unde este dragostea și puterea care o protejează? Vai, acestea s-au topit ca niște perle prețioase în lichidul teribil, în paharul necurățiilor! Uitați-vă la copiii pe jumătate goi.

Cândva au fost mângâiați cu drag. Nici un val rece al furtunii și nici o adiere înghețată de dispreț al lumii nu erau lăsate să-i atingă. Grija tatălui și dragostea mamei făceau din casa lor un paradis. Acum, totul s-a schimbat. Zi de zi, strigătele agonizante, pornite cu durere de pe buzele soției și ale copiilor celui care bea, urcă până la cer. -- The Review and Herald, 8 noiembrie, 1881.

Pierderea bărbăției -- Priviți-l pe băutor! Vedeți ce-a făcut din el alcoolul. Ochii îi sunt încețoșați și injectați. Fața lui este umflată și confuză. Mersul îi este șovăielnic. Semnul lucrării lui Satana este scris pe toată ființa lui. Natura însăși nu-l mai cunoaște, pentru că el și-a pervertit puterile date de Dumnezeu și și-a vândut bărbăția prin îngăduința față de băutură. -- The Review and Herald, 8 mai, 1894.

O expresie a violenței lui Satana -- Așa procedează el [Satana] când ispitește bărbați să-și vândă sufletul pentru băutură. El ia în stăpânire trup, minte și suflet și nu mai este omul cel care acționează, ci Satana. Iar cruzimea lui este exprimată atunci când omul beat ridică mâna să-și lovească soția, căreia i-a promis să o iubească și să o ocrotească până la sfârșitul vieții. Faptele omului beat sunt o expresie a violenței lui Satana. -- Medical Ministry, 114.

Îngăduirea băuturii alcoolice îl pune total pe om sub controlul demonului care a născocit acest stimulent pentru a distruge în om chipul moral al lui Dumnezeu. -- Manuscris 1, 1899.

Calmul și răbdarea, pierdute -- Pentru omul necumpătat nu este posibil să aibă un caracter blând, bine echilibrat; și, dacă are de-a face cu animalele, loviturile inutile de bici, pe care le dă creaturilor lui Dumnezeu dovedesc starea anormală a organelor lui digestive. Același spirit este observat la el și în cercul familiei. -- Scrisoarea 17, 1895.

Rușinea și blestemul oricărei țări -- Ruine confuze ale umanității -- suflete pentru care Hristos a murit și îngerii plâng -- se află pretutindeni. Ele sunt o pată a civilizației cu care ne mândrim. Sunt rușinea, blestemul și primejdia oricărei țări. -- The Ministry of Healing, 330.

Soția jefuită, copiii înfomețați -- Băutorul nu e conștient de ceea ce face atunci când este sub influența dăunătoare a licorilor și, cu toate acestea, cel care-i vinde ceea ce-l face iresponsabil este protejat de lege în activitatea sa distructivă. Pentru el, este legal să jefuiască văduva de mâncarea de care are nevoie pentru întreținerea vieții. Este legal pentru el să aducă foamete în familia victimei lui, să-i trimită pe neajutorații copii în stradă pentru a cerși un ban sau o bucată de pâine. Zi de zi, lună de lună, an de an, aceste scene rușinoase se reiau, până când conștiința afaceristului cu alcool se cicatrizează ca după o însemnare cu fierul înroșit. Lacrimile copiilor în suferință, strigătul agonizant al mamei lor nu vor face altceva decât să-l enerveze pe vânzătorul de băuturi....

Negustorul de alcool nu va ezita să-și strângă datoriile clientului lui de la familia în suferință și va lua chiar și strictul necesar din cămin, pentru a acoperi datoria pe băutura a soțului și tatălui care a murit. Ce-l interesează pe el dacă copiii celui decedat vor muri de foame? El îi consideră creaturi declasate și ignorante, care au fost abuzate, maltratate și degradate. și nu-i pasă de situația lor. Dar Dumnezeu care domnește în cer n-a uitat cauza inițială a efectului final de inexprimabilă mizerie și degradare, venite peste băutor și familia lui. Răbojul din cer cuprinde fiecare punct al acestei istorii. -- The Review and Herald, 15 mai, 1894.

Băutorul este răspunzător pentru vina lui -- Să nu considere cel ce își îngăduie să bea că vom putea să-i acoperim vina aruncând blamul pe negustorul de băuturi, pentru că el va avea de răspuns pentru păcatul lui și

pentru nenorocirea soției și a copiilor lui. „Cei ce părăsesc pe Domnul vor pieri.” -- The Review and Herald, 8 mai, 1894.

În întunecimea alcoolului -- Zi după zi, lună după lună și an după an, treaba merge înainte. Tați, soți și frați -- baza, speranța și mândria națiunii -- poposesc în mod constant în localul vânzătorului de alcool, pentru a ieși de acolo ca niște epave, ruinați.

Dar și mai groaznic, blestemul atinge chiar și inima căminului.

Din ce în ce mai frecvent, femeile prind obiceiul de a bea. În multe cămine, copii mici, unii aflați chiar în stadiul inocenței și neajutorării prunciei, se află în pericol zilnic datorită neglijenței, abuzului și josniciei unor mame alcoolice. Fii și fiice cresc în întunecimea acestui teribil rău. Ce altă perspectivă de viitor au aceștia decât să decadă mai jos decât părinții lor? -- The Ministry of Healing, 339.

Capitolul 8

O cauză a accidentelor

Băutorul este sub controlul lui Satana -- Oamenii care folosesc băuturi alcoolice sunt robi ai lui Satana. El îi ispitește pe cei care ocupă poziții de încredere la căile ferate, pe vapoare sau mașini și ambarcațiuni pe care se înghesuie oameni pentru distracții idolatre și îngăduirea unui apetit pervertit, uitând astfel de Dumnezeu și de legile Sale. Satana îi mituiește pe oameni pentru a-i atrage ca, prin îngăduirea de pofte și obiceiuri rele, să ajungă acolo încât să le poată stăpâni rațiunea așa cum un muncitor își mânuiește unealta. Apoi, va trece la distrugerea iubitorilor de plăceri.

În acest mod cooperează oamenii cu Satana, ca agenți, ca instrumente ale lui. Ei nu pot vedea realitatea. Semnalele se greșesc, iar mașinile intră una în alta. Urmează oroare, mutilare și moarte. Această stare de lucruri va deveni din ce în ce mai pregnantă. Cotidianele vor relata multe accidente groaznice. Cu toate acestea, localurile cu băuturi vor fi la fel de îmbietoare. Alcoolul va fi în continuare vândut bietului suflet ispitit, care și-a pierdut puterea de a se ridica și spune: „Sunt un om care spune, prin acțiunile lui, că nu are puterea de a se controla. Nu pot să rezist tentației!” Toți oamenii de felul acesta și-au stricat relația cu Dumnezeu și sunt victime ale amăgirii lui Satana. -- Manuscris 17, 1898.

Judecata alterată de alcool -- Băutorii de alcool se află sub influența distrugătoare a lui Satana. El le prezintă ideile lui false și nu se mai poate avea încredere în judecata lor. -- The Review and Herald, 1 mai, 1900.

Un angajat al căilor ferate neglijează să pună semnalul sau interpretează greșit un ordin. Vine trenul și urmează o ciocnire și se pierd

multe vieți. Sau un vapor se scufundă, iar pasagerii și echipajul își află mormântul în apă. Când cazul este investigat, se află că cineva, aflat într-un post important, fusese sub influența băuturii. -- The Ministry of Healing, 331.

Dumnezeu îl face răspunzător pe cel care a băut -- Sunt bărbații care conduc marile vapoare transoceanice sau aceia care au sub control mersul trenurilor oameni ai strictei temperanțe? Sunt creierele lor libere de influența agenților otrăvitori? Dacă nu sunt, accidentele care se petrec sub controlul lor le vor fi imputate de către Dumnezeu din cer, a cărui proprietate sunt viețile oamenilor. -- The Review and Herald, 1 mai, 1900.

Oameni cărora le revin mari responsabilități în protejarea semenilor lor de accidente și suferință sunt de multe ori neloiali față de ceea ce li s-a încredințat. Din cauză că își permit să folosească tutun și alcool, ei nu-și mențin mintea limpede și calmă așa cum a făcut Daniel la curțile Babilonului. Ei își încetășează creierul folosind stimulente narcotice și-și pierd temporar facultățile judecătorești. Multe epave din adâncul mărilor pot fi atribuite consumului de alcool.

Dar, în repetate rânduri, îngeri nevăzuți au protejat vase în largul oceanului, pentru că la bord se aflau unii pasageri care se rugau având credință în puterea de ocrotire a lui Dumnezeu. Domnul are puterea de a ține la respect valurile furioase atât de nerăbdătoare să-i distrugă și să-i înghită pe copiii Lui. -- Manuscris 153, 1902.

Dezaprobară folosirii alcoolului -- Avem nevoie de bărbați care, sub inspirația Duhului Sfânt, să mustre practicarea jocurilor de noroc și consumul de alcool, care sunt niște rele atât de predominante în aceste zile. -- Manuscris 117, 1907.

Singura cale sigură -- Cât de multe înfricoșătoare accidente se întâmplă datorită influenței băuturii... Ce cantitate din această teribilă otravă poate bea un om și totuși viețile semenilor lui să fie în siguranță? Sigur poate fi numai abținându-se de la băutură. Omul nu trebuie să aibă mintea împiedicată de alcool. Nimic otrăvitor nu trebuie pus pe buzele lui și atunci, dacă apare ceva, cel aflat în poziție de răspundere poate face tot ce e mai bine, dând raportul cu satisfacție, oricare ar fi fost problema. -- The Review and Herald, 29 mai, 1894.

Capitolul 9

O problemă de sănătate publică

și-au vândut puterea voinței -- Se află în lume o mulțime de oameni decăzuți care, cedând din tinerețea lor ispitei de a folosi tutunul și alcoolul, au otrăvit țesuturile structurii umane și și-au pervertit capacitățile de a raționa până când rezultatul a ajuns cel intenționat de Satana. Facultățile gândirii lor sunt înceteșate. Victimele cedează ispitei alcoolului și-și vând rațiunea pe care o au, pentru un pahar de licoare.

Uitați-vă la acest om văduvit de rațiune. Ce este el? Este un sclav al voinței lui Satana. Arhiapostatul îl umple cu atributele lui. Este un sclav al imoralității și violenței. Nu există nelegiuire pe care nu ar face -- o, pentru că a pus în gura lui ceva care l-a otrăvit și care, avându-l sub influență, l-a făcut un demon.

Priviți la tinerii noștri. Ce scriu acum mi-a produs durere în inimă. Ei și-au pierdut puterea voinței. Nervii lor sunt slăbiți, pentru că puterea le este epuizată. Roșeața strălucitoare a sănătății nu mai este pe fețele lor. Sclipirea de sănătate din privirea lor s-a dus. Atracția ei e pierdută. Vinul pe care l-au băut le-a slăbit memoria și sunt ca niște bătrâni. Creierul lor nu mai poate produce perle bogate când este nevoie. -- Manuscris 17, 1898.

Un păcat moral și o boală fizică -- Printre victimele necumpătării se află bărbați din toate clasele și profesiile. Bărbați cu poziții înalte, cu talente de frunte și realizări mari au cedat apetitului până au ajuns neputincioși în a rezista ispitei. Unii dintre ei, care erau bogați cândva, acum nu au un cămin, nu au prieteni și suferă mizerie, boală și decădere. Ei și-au pierdut firea. Dacă nu li se întinde o mână care să-i ajute, ei se afundă din ce în ce mai

adânc. De aceea, îngăduirea de sine nu este numai un păcat moral, ci și o boală fizică. -- The Ministry of Healing, 172.

Într-o situație disperată -- Omul care și-a format obiceiul de a folosi toxice uzuale se află într-o situație disperată. Creierul lui este îmbolnăvit, puterea voinței lui slăbită. În puterea oricăreia dintre capacitățile lui, apetitul este imposibil de controlat. El nu poate fi înduplecat sau convins la renunțare de sine. -- The Ministry of Healing, 344.

Cu trupul și sufletul roabe -- Localuri unde se bea sunt răspândite peste tot în orașe și localități.... Călătorul intră în local cu judecata normală și mergând bine, dar priviți-l când pleacă. Limpezimea s-a dus din ochii lui, capacitatea de a merge drept și-a pierdut-o; el se leagănă ca un vapor pe mare. Puterea lui de a raționa este paralizată, imaginea lui Dumnezeu de pe chipul lui este ștearsă.... Licoarea otrăvitoare și-a pus stigmatul asupra lui. El se află, cu trup și suflet, în robie și nu poate distinge ce e bine de ce e rău. Negustorul de alcool și-a pus sticla la gura aproapelui său și, sub influența ei, acesta e plin de cruzime și gata de omor, și, în decăderea lui, chiar comite omor.

Apoi, este adus în fața unui tribunal pământesc, și aceia care au legalizat comerțul cu alcool sunt nevoiți să aibă de-a face cu rezultatele lucrării lor. Ei au autorizat prin lege oferirea unei băuturi acestui om, care să-l facă din bun rău și acum trebuie să-l trimită la închisoare sau la moarte pentru crima lui. Soția și copiii lui rămân nevoiași și săraci, devenind o povară pentru comunitatea în care trăiesc. Omul este pierdut spiritual și fizic, este nimic pe pământ, fără speranța cerului....

Fără putere de a rezista ispitei -- Victimele obiceiului de a bea devin atât de pervertite sub influența alcoolului, încât sunt dispuse să-și vândă rațiunea pe un pahar de whisky. Ei nu păzesc porunca: „Să nu ai alți

dumnezei afară de Mine”. Capacitatea lor morală este atât de slăbită, încât nu au tăria de a rezista ispitei, iar dorința lor de a bea este atât de puternică, încât eclipsează celelalte dorințe și nu-și dau seama că Dumnezeu vrea ca ei să-L iubească cu toată inima. Practic, ei sunt niște idolatri, pentru că tot ceea ce îndepărtează de Creator, ce slăbește și ucide puterea morală, îi uzurpă tronul și primește slujirea care I se cuvine doar Lui. În toate aceste cazuri de idolatrie murdară, Satana este cel căruia i se aduce închinare.

Cel care-și pierde vremea cu vinul se joacă de-a viața cu Satana. Acesta este cel care a făcut agenții lui din oamenii răi, astfel încât cei care apucă obiceiul de a bea să poată deveni alcoolici. Planurile lui sunt făcute ca, atunci când creierul este confuz de băutură, să-l ducă pe cel beat la disperare și să-l determine să comită crime atroce, în idolul pe care i l-a pus dinainte omului spre închinare se află toată mizeria și nelegiuirea, iar închinarea la acest idol va ruina și sufletul, și trupul, și-și va extinde influența cea rea spre soția și copiii bețivului. Tendințele rele ale celui care bea sunt transmise urmașilor lui și, prin aceștia, generațiilor următoare.

O putere demonică la lucru -- Dar nu sunt, în mare măsură, legiuitorii țării responsabili pentru gravele fărâdelegi și pentru răul mortal din prezent, care sunt rezultatul afacerilor cu alcool? Nu este datoria lor și nu le stă în putere să desființeze acest rău mortal? Satana și-a făcut planurile lui și-i sfătuiește pe legiuitori, iar aceștia îi primesc sfatul întreținând, prin acte legislative, multiplicarea răului, din care rezultă multă nenorocire și fărâdelege atât de grozavă, că pana omului n-o poate descrie. O putere demonică este la lucru prin instrumente umane, iar oamenii sunt ispitiți să-și îngăduie apetitul până ce își pierde total controlul de sine. Dacă nu ar fi atât de comună, vederea unui om beat ar stârni indignare publică și ar determina desființarea comerțului cu alcool, dar puterea lui Satana a făcut atât de insensibilă inima oamenilor și atât de pervertită rațiunea, încât aceștia pot privi necazul, crima și sărăcia care inundă lumea datorită folosirii alcoolului, rămânând indiferenți....

Zi de zi, lună de lună și an de an, capcanele mortale ale lui Satana sunt puse în localitățile noastre, la ușile noastre, la colțul străzilor și oriunde este posibil să prindă suflete pentru a le distruge puterea morală și a le șterge chipul lui Dumnezeu, coborându-le în degradare mult sub nivelul de brută. Suflete sunt afectate și pornite spre pierzare, și unde este energia activă și efortul hotărât din partea creștinilor în tragerea unui semnal de alarmă, pentru a-i ilumina pe semenii lor și pentru a-i salva pe frații lor care pier? Nu trebuie să discutăm întocmirea de planuri de salvare a celor care sunt morți și pierduți, ci să ne ocupăm de cei care încă nu se află dincolo de posibilitatea atingerii cu simpatia și ajutorul nostru....

Oficializând comerțul cu alcool, legea autorizează degradarea sufletului și refuză oprirea inundării lumii cu rău. Să analizeze legiuitorii dacă tot acest pericol pentru viața umană, pentru puterea fizică și pentru claritatea minții este sau nu inevitabil. Este necesară toată această distrugere a vieții omului? -- The Review and Herald, 29 mai, 1894.

Răspunderea comerciantului de alcool -- Aceia care vând băuturi otrăvitoare semenilor lor ... primesc câștigurile muncii băutorului și nu-i oferă ceva echivalent pentru acești bani, ci-i dă ceva ce-i face rău, ce-l face să se comporte ca un nebun și-l transformă într-un demon plin de cruzime....

Dar îngerii lui Dumnezeu au înregistrat fiecare pas al drumului decăderii și și-au notat toate consecințele punerii de către cineva a sticlei la gura aproapelui lui. Comerciantul de alcool este notat în cărțile din cer printre cei ale căror mâini sunt pătate de sânge. El este acuzat că se ocupă cu băuturi otrăvitoare prin care aproapele lui este ispitit spre pierzare și prin care căminele sunt cufundate în ruină și decădere. Domnul îl consideră răspunzător pe traficantul de băuturi pentru fiecare bănuț ce intră în punga lui din veniturile sărmanului băutor, care și-a pierdut puterea morală și care și-a

înecat omenia în băutură. -- The Review and Herald, 8 mai, 1894.

Trebuie să răspundă înaintea lui Dumnezeu -- Indiferent de cât de bogat, puternic sau bine situat ar putea fi cineva înaintea lumii, indiferent dacă a avut sau nu permisiunea legilor țării să vândă băuturi otrăvitoare, el va fi răspunzător înaintea cerului pentru degradarea sufletului care a fost răscumpărat de Hristos și va fi adus la judecată pentru declasarea unui caracter ce ar fi trebuit să reflecte chipul lui Dumnezeu, făcându-l să reflecte chipul a ceva ce este sub nivelul unei brute.

Momind oamenii să se învețe cu obiceiul de a bea, vânzătorul de alcool înlătură, de fapt, neprihănirea sufletului și-i face pe oameni să devină sclavii abjecți ai lui Satana. Domnul Isus, Prințul Vieții, este în luptă cu Satana, prințul întunericului. El declară că misiunea Lui este să înalțe pe om....

Isus a părăsit curțile împărătești ale cerului și și-a abandonat propria slavă, îmbrăcând divinitatea Lui cu umanitate, pentru a putea veni în strânsă legătură cu omenirea și pentru a reface în sufletul omului chipul lui Dumnezeu. Aceasta este lucrarea lui Hristos. Dar care este influența celor care legalizează traficul cu băuturi? Care este influența celor ce pun sticla la gura aproapelui lor? Comparați lucrarea vânzătorului de alcool cu lucrarea lui Isus Hristos și veți fi nevoiți să admiteți că aceia care fac afaceri cu băuturi și aceia care sprijină acest trafic lucrează în cooperare cu Satana. Prin această afacere, ei fac o lucrare de întreținere a mizeriei umane mai mare decât toți ceilalți afaceriști ai lumii....

Vânzătorul de alcool ia aceeași poziție pe care a luat-o Cain și spune: „Sunt eu păzitorul fratelui meu?”, iar Domnul îi spune așa cum i-a spus și lui Cain: „Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine”. Negustorii de băutură vor fi considerați răspunzători pentru ruina pe care au adus-o în casele celor care au fost slabi la suflet și au căzut la testul băuturii. Ei vor fi

acuzati de nenorocirea, suferinta si neputinta aduse in lume prin traficul cu bautura si va trebui sa raspunda pentru amaraciunea si saracia mamei si a copiilor care au suferit fara mancare, haine si adăpost, care si-au inmormantat orice speranta si bucurie. Cel care are in grija si o vrabie, stiind cand cade la pamant, care imbraca in iarbă câmpul, care azi este aici, iar mâine in cuptorul de foc, nu va trece pe langă cei pe care i-a facut după chipul Său, pe care i-a cumparat cu propriul sânge, fără să se preocupe de strigătele suferinței lor. Dumnezeu Se îngrijorează de toată răutatea care întreține nenorocirea si fărădelegea. El o pune in întregime pe seama celor a căror influență ajută la deschiderea ușii față de ispită pentru suflet. -- Manuscris 90, 1894.

Sentița lui Dumnezeu pentru vânzătorul de alcool -- El nu știe si nu-i pasă că Domnul are de făcut o socoteală cu el. Iar când victima lui moare, inima lui de piatră rămâne nemișcată.

El nu a urmat instrucțiunea: „Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan. Dacă-i asuprești si ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele; mânia Mea se va aprinde si vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămâne văduve si copiii voștri vor rămâne orfani.” -- The Review and Herald, 15 mai, 1894.

Nu va exista scuză pentru vânzătorul de alcool în acea zi când fiecare om va primi după faptele lui. Aceia care au distrus viața vor trebui să plătească vina cu propria viață. Legea lui Dumnezeu este sfântă, dreaptă si bună. -- Scrisoarea 90, 1908.

Nu încurajați dorința de stimulente -- Să-și aducă orice suflet aminte că se află sub sacrele obligații față de Dumnezeu de a face tot posibilul pentru binele semenilor. Cât de atent trebuie să fie oricine să nu provoace o dorință pentru stimulente! Sfătuindu-i pe prieteni sau pe vecini să folosească alcool

pentru sănătate, ei sunt în pericolul de a deveni agenți ai pierzării acestora. Multe întâmplări mi-au atras atenția, în care, în urma unui simplu sfat, bărbați și femei au devenit sclavi ai obiceiului de a bea.

Medicii sunt răspunzători pentru că au făcut mulți oameni să bea. Știind ce le va face băutura celor iubitori de ea, aceștia și-au asumat responsabilitatea de a o prescrie pacienților lor. Dacă ar fi raționat, mergând de la cauză la efect, ei ar fi știut că stimulentele au asupra oricărui organ al trupului același efect pe care îl au asupra organismului întreg. Ce scuză pot invoca medicii pentru influența pe care au exercitat-o în transformarea în băutori a unor tați și mame? -- The Review and Herald, 29 mai, 1894.

Avertizați că s-ar putea să producă rezultate rele -- Cu îngrozitoarele rezultate ale îngăduirii folosirii de băuturi otrăvitoare în fața noastră, cum se poate ca oameni care pretind a crede în Cuvântul lui Dumnezeu să se aventureze și să se atingă, să guste sau să umble cu vinul sau cu băuturile tari? O astfel de practică nu este, cu siguranță, în acord cu pretinsa lor credincioșie.

Dumnezeu a dat directive speciale, în Cuvântul Său, referitoare la folosirea vinului și a băuturilor tari. El a interzis folosirea lor, impunând aceste prohibiții cu avertizări tari și amenințări. Dar avertizările Lui împotriva folosirii băuturilor alcoolice nu sunt rezultatul exercitării unei autorități arbitrare. El i-a atenționat pe oameni pentru ca ei să poată scăpa de rezultatele rele ale îngăduirii vinului și băuturii tari....

Vânzarea de alcool este o teribilă pacoste în țara noastră și este susținută și legalizată de oameni care se pretind creștini. Făcând lucrul acesta, bisericile se fac ele însele vinovate de rezultatele acestei tragice afaceri. Traficul de alcool își are rădăcinile în iad și este un îndrumător spre pierzare. Acestea sunt niște observații solemne. -- The Review and Herald, 1

mai, 1894.

Capitolul 10

Alcoolul și oamenii din poziții de răspundere

Lección din experiența lui Nadab și Abihu -- Nadab și Abihu, fiii lui Aaron, care făceau importantul oficiu de preoți, beau vin și apoi, după cum le era misiunea, intrau să slujească înaintea Domnului. Preoții care ardeau tămâie înaintea Domnului trebuia să folosească foc din cădelnița lui Dumnezeu, care ardea zi și noapte, nestingându-se niciodată. Dumnezeu dăduse directive explicite despre cum trebuia condusă fiecare parte a slujirii Lui, pentru ca toți cei implicați în această manifestare sacră a închinării să poată fi în acord cu caracterul lui Sfânt. și orice abatere de la directivele exprese ale lui Dumnezeu în legătură cu acest serviciu divin al Lui era pedepsită cu moartea. Nici o jertfă nu era acceptabilă pentru Dumnezeu, dacă nu era cu sare și arsă cu foc divin, ceea ce reprezenta comunicarea dintre Dumnezeu și om, deschisă numai prin Isus Hristos. Focul divin care trebuia pus în cădelnița preotului era întreținut continuu. și, în vreme ce poporul lui Dumnezeu era afară, rugându-se stăruitor, tămâia arsă în foc divin trebuia să se înalțe înaintea lui Dumnezeu, amestecată cu rugăciunile lor. Tămâia era un simbol al mijlocirii lui Hristos.

Fiii lui Aaron au luat foc obișnuit, din care Dumnezeu nu accepta, și L-au insultat, prin jertfă, pe Dumnezeul cel Infinit, venind la El cu foc străin. Dumnezeu i-a ars cu foc, pentru evidenta nesocotire a instrucțiunilor Lui exprese. Toate actele lor erau asemenea jertfei lui Cain. În ele nu era reprezentat divinul Mântuitor. Dacă acești fii ai lui Aaron ar fi fost în integritatea facultăților lor de a raționa, ar fi distins diferența dintre focul obișnuit și cel sacru. Dar satisfacerea apetitului le-a degradat facultățile și într-atât le-a înțețosât mintea, încât puterea lor de discernământ a dispărut. Ei cunoșteau bine caracterul sfânt al serviciului ceremonial și teribila solemnitate și responsabilitate, asumate prin înfățișarea înaintea lui

Dumnezeu pentru a face această slujbă.

Erau răspunzători -- Unii s-ar putea întreba cum ar putea fi responsabili fiii lui Aaron, când mintea le era atât de paralizată prin intoxicare, încât n-au fost în stare să discearnă între focul sacru și cel obișnuit. Ei s-au făcut răspunzători pentru toate actele comise sub influența vinului atunci când au dus paharul la gură. Îngăduirea apetitului i-a costat pe acești preoți viața. Dumnezeu interzisesese în mod expres folosirea vinului, care avea să aibă un efect de înceteșare a minții.

„Domnul a vorbit lui Aaron și a zis: «Tu și fiii tăi împreună cu tine să nu beți vin, nici băutură amețitoare, când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile pe care li le-a dat Domnul prin Moise»”....

Avem aici cele mai clare directive ale lui Dumnezeu și motivele Lui de interzicere a folosirii vinului: pentru ca puterea lor de discernământ să poată fi clară și în nici un fel împiedicată; pentru ca judecata lor să fie corectă și să fie mereu capabili să facă deosebirea între curat și necurat. și mai este un motiv de mare importanță, de abținere de la orice ar aduce intoxicare -- nevoia folosirii depline a unei rațiuni limpezi, pentru a prezenta copiilor lui Israel toate regulile pe care li le spusese Dumnezeu.

Cerințe pentru liderii spirituali -- Tot ceea ce, privind mâncarea și băutura, descalifică puterile mintale pentru o exercitare sănătoasă și activă constituie un păcat grav în fața lui Dumnezeu. Îndeosebi în cazul celor care slujesc în lucrurile sfinte, care ar trebui tot timpul să fie exemple pentru popor și în măsură să-i învețe corect....

Slujitorii din locuri sfinte, care au gura și buzele întinate, îndrăznesc să ia în gura și buzele lor pângărite Cuvântul sacru al lui Dumnezeu. Ei cred că Dumnezeu nu observă îngăduirea lor păcătoasă. „Pentru că nu se aduce repede la îndeplinire hotărârea dată împotriva faptelor rele, de aceea este plină inima fiilor oamenilor de dorința să facă rău”. Dumnezeu nu va primi mai mult jertfa din mâinile celor care se mânjesc singuri și aduc, împreună cu slujba lor, tămâia tutunului și a alcoolului decât a primit jertfa fiilor lui Aaron, care au adus tămâie cu foc străin.

Dumnezeu nu S-a schimbat. El este la fel de specific și exact în cerințele Lui acum, ca-n zilele lui Moise. Dar, în sanctuarele închinării din zilele noastre, laolaltă cu cântările de laudă, rugăciunile și învățătura de la amvon, nu se aduce doar foc străin, ci și profanare. În loc ca adevărul să fie predicat cu ungeră sfântă de la Dumnezeu, el este, uneori, rostit sub influența tutunului și a băuturii. Foc străin, într-adevăr! Adevărul și sfințenia Bibliei sunt prezentate poporului și se aduc rugăciuni lui Dumnezeu, amestecate cu miasma tutunului! Această tămâie este cea mai acceptabilă pentru Satana. Teribilă înșelătorie! Ce ofensă pentru Dumnezeu! Ce insultă pentru El, care este sfânt și stă în lumină de care nu te poți apropia!

Dacă facultățile minții ar fi în vigoarea sănătății, cei care se pretind creștini ar distinge inconsistența unei astfel de închinări. Ca și ale lui Nadab și Abihu, sensibilitățile lor sunt atât de tocite, încât nu fac deosebire între ceea ce este sacru și ce este comun. Lucrurile sfinte sunt aduse la nivelul respirației lor pline de tutun, al creierelor lor încetoșate și al sufletelor lor pângărite, întinate prin indulgența apetitului și a pasiunii. Pretinși creștini mănâncă și beau, fumează și mestecă tutun și devin lacomi la mâncare și bețivi pentru satisfacerea apetitului, vorbind, totuși, despre o biruință așa cum a biruit Hristos! -- Redemption or the Temptation of Christ, 82-86.

Nevoie de autorități cu mintea limpede -- Cum este cu legiuitorii noștri și cu oamenii de la curțile de justiție? Dacă este nevoie ca aceia care slujesc

în poziții sfinte să aibă mintea limpede și control deplin asupra rațiunii lor, nu este, de asemenea, important ca aceia care fac și aplică legile națiunii noastre mari să-și aibă facultățile neîntunecate? Ce putem spune despre judecătorii și jurații la dispoziția cărora stă viața omului și ale căror decizii pot condamna nevinovați sau reda societății criminali? Nu le trebuie lor să aibă un control deplin asupra propriilor capacități mintale? Sunt ei temperați în obiceiuri? Dacă nu, nu sunt buni pentru poziții de răspundere. Când poftele sunt pervertite, puterile minții slăbesc și există pericolul ca oamenii să nu conducă cu dreptate. Este indulgența față de ceea ce întunecă mintea mai puțin periculoasă azi decât atunci când Dumnezeu a fixat restricții pentru cei care slujeau în locuri sfinte? Christian Temperance and Bible Hygiene, 19.

Când cei de la conducere trădează încrederea acordată -- Cei care fac legi pentru conducerea poporului ar trebui mai mult decât oricine să asculte de legile mai înalte, care stau la baza tuturor legislațiilor popoarelor și familiilor. Cât este de important ca oameni care posedă putere de control asupra semenilor să simtă ei înșiși că se află sub un control mai înalt! Ei nu vor simți astfel niciodată dacă mintea le este slăbită de indulgența pentru narcotice și băuturi tari. Cei cărora le este încredințat să facă și să aplice legi ar trebui să aibă toate capacitățile în bună funcțiune. Ei pot, prin practicarea temperanței în toate privințele, să-și mențină discernământul limpede între ceea ce este sacru și ceea ce este comun și pot avea înțelepciunea de a trata cu acea dreptate și integritate pe care le-a revărsat Dumnezeu peste vechiul Israel....

Mulți dintre cei înălțați în cele mai de sus poziții de încredere, în ceea ce privește slujirea publică, sunt cu totul altfel. Ei sunt slujitori de sine și, în general, își îngăduie folosirea de narcotice, vin și băuturi tari. Magistrați, senatori și reprezentanți ai națiunii au uitat că ei nu se pot considera oricine. Prin îngăduiri păcătoase, ei își degradează puterile, coborându-se din pozițiile lor înalte pentru a se întina prin necumpătare, urâciune și orice

formă de rău. Capacitățile lor corupte de viciu deschid calea pentru orice rău posibil....

N-ar trebui ca oameni necumpătați să fie votați de națiune pentru a fi puși în poziții de încredere. Influența lor îi corupe pe ceilalți, implicând grave răspunderi. Cu creierul și nervii narcotizați de tutun și alți stimulenți, ei fac o lege după natura lor și când efectul imediat al acestora a dispărut, apare o stare de slăbiciune. Frecvent, viața umană stă în balanță; de decizia acestor oameni din aceste poziții de încredere depinde viața și libertatea sau robia și disperarea. Cât de necesar este ca toți cei care iau parte la aceste hotărâri să fie bărbați încercați, oameni ai stăpânirii de sine, ai dreptății și adevărului, ai integrității, care să respingă mita și care nu lasă ca judecata sau convingerile lor despre dreptate să fie clătinate de părtinire sau prejudecată. Dumnezeu spune: „La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului. Ferește-te de o învinuire nedreaptă și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept; căci nu voi ierta pe cel vinovat. Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor dreپți.” -- The Signs of the Times, 8 iulie, 1880.

Numai oameni strict cumpătați și integri ar trebui admiși în forurile noastre legislative și aleși să ne prezideze curțile de judecată. Proprietatea, reputația și chiar viața sunt în necumpătați atunci când sunt lăsate în judecata unor bărbați care sunt necumpătați și imorali. Cât de multe persoane nevinovate au fost condamnate la moarte și cât de și mai multe au fost jefuite de bunurile lor pământești prin nedreptatea juraților, a avocaților, martorilor și chiar a judecătorilor care beau! -- The Signs of the Times, 11 februarie, 1886.

Dacă toți oamenii de răspundere ar fi cumpătați -- Dacă oamenii care ne reprezintă ar păstra calea Domnului, ar fi bărbați ai unui înalt și sfânt standard. Cei aflați în poziții de încredere ar trebui să fie strict cumpătați. Magistrați, senatori și legiuitori ar avea o înțelegere limpede, iar judecata lor

ar fi solidă și neperversă. Temerea de Dumnezeu ar fi în permanență în fața lor, iar ei ar depinde de o înțelepciune mai înaltă decât înțelepciunea lor.

Învățătorul cere să-i ar face înțelepți în sfaturi și le-ar da tăria de a sta hotărât împotriva a tot ceea ce este rău, promovând ceea ce este corect, drept și adevărat. Cuvântul lui Dumnezeu ar fi ghidul lor și ar respinge orice nedreptate. Legiuitorii și autoritățile și-ar câștiga respectul prin orice lege bună și dreaptă, arătând tot timpul calea Domnului de a face judecată și dreptate. Dumnezeu este capul tuturor legilor și guvernărilor bune și drepte. Cei cărora li s-a încredințat răspunderea administrării oricărui aspect al legii, au de dat socoteală lui Dumnezeu, ca ispravnici ai bunurilor Lui. -- The Review and Herald, 1 octombrie, 1895.

Rațiunea detronată, la ospățul lui Belșatar -- În mândria și aroganța lui, având un nesăbuit sentiment de siguranță, Belșatar „a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor”. Toate atracțiile pe care le putea dicta bogăția și puterea s-au adăugat scenei. Femei frumoase, cu farmecul lor, se aflau printre invitații la banchetul regal. Se aflau acolo bărbați de geniu și de cultură. Prinți și oameni de stat beau vinul ca pe apă și se expuneau influenței lui dăunătoare. Cu rațiunea detronată prin intoxicare și cu impulsurile inferioare și pasiunile în ascensiune acum, împăratul a preluat personal conducerea dezmățatei orgii. -- Prophets and Kings, 523.

Chiar în momentul în care ospățul era în toi, o mână fără sânge în ea a apărut și a scris pe peretele camerei banchetului. „Mene mene techel upfarsin” au fost cuvintele scrise, pe care Daniel i le-a tâlcut împăratului ca însemnând: „ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor.... Împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor”. Iar raportul ne spune că „chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât. și a pus mâna pe împărăție Darius Medul”.

Puțin se gândea Belșatar că un Veghetor nevăzut îi observa idolatra distracție. Dar nimic nu este spus sau făcut, care să nu fie înregistrat în cărțile cerului. Literele misterioase scrise de mâna fără sânge în ea sunt mărturie că Dumnezeu vede tot ceea ce facem și că

El este dezonorat prin orgiile noastre. Nimic nu putem ascunde de Dumnezeu și nu putem fugi de responsabilitatea noastră față de El. Oriunde am fi și orice am face, avem de dat socoteală Celui ai căruia suntem prin creațiune și răscumpărare. -- Manuscris 50, 1893.

Rezultatul teribil al destrăbălării lui Irod -- În multe privințe, Irod făcuse o reformă în viața lui ușuratică, dar folosirea mâncărilor extravagante și a băuturilor stimulative îi solicita și ucidea atât capacitățile morale, cât și pe cele fizice și se opunea apelurilor insistente ale Duhului lui Dumnezeu, care adusesese convingere în inima lui, trezindu-i conștiința la îndepărtarea păcatelor. Irodiada cunoștea punctele slabe ale caracterului lui Irod. Ea știa că, în condiții obișnuite, când inteligența proprie îl controla pe împărat, ea nu putea obține uciderea lui Ioan Botezătorul....

Ea și-a înăbușit cât a putut de bine ura, așteptând ziua de naștere a lui Irod, care știa că va fi o ocazie de îmbuibare și intoxicare. Gustul lui Irod pentru mâncăruri extravagante și bogate și pentru vin i-ar fi oferit prilejul de a-l scoate din minți. Ea avea să-l ademenească la îngăduirea apetitului, ceea ce urma să-i stârnească pasiune și să-i slăbească tonusul mintal și moral, făcând imposibil ca simțurile lui amorțite să vadă faptele și realitatea în mod clar și să ia decizii corecte. Irodiada a făcut cele mai scumpe pregătiri pentru ospăț și destrăbălare, cunoscând influența acestor festine pline de necumpătate asupra intelectului și a moralului. Ea știa că îngăduința lui Irod pentru apetit, plăceri și distracție îi va stârni pasiuni josnice și-l va face insensibil la cerințele mai nobile de efort și datorie.

Euforia nenaturală, pe care o aduce minții și sufletelor necumpătarea, scade sensibilitatea la perfecționarea moralului, făcând imposibil pentru impulsurile sfinte să influențeze inima și să țină sub control pasiunile, atunci când opinia și curentul public le susțin. Petreceri și distracții, dans și vin la discreție încețoșează simțurile și alungă temerea de Dumnezeu....

Pe când Irod și dregătorii lui sărbătoreau și beau în sala de ospete, Irodiada, pervertită de ură și crimă, își trimite fiica, îmbrăcată cât mai atrăgător, acolo unde se afla Irod și invitații lui împărătești. Salomeea era împodobită cu ghirlande scumpe și cu flori, giuvaeruri și brățări strălucitoare. Cu îmbrăcăminte puțină și modestie și mai puțină, ea a dansat pentru distracția invitaților împărătești. Având simțurile pervertite, această încântătoare viziune a frumuseții și gingășiei, pentru ei, i-a cucerit. În loc să fie conduși de o rațiune luminată, de un gust rafinat și de o conștiință sensibilă, caracteristicile inferioare ale minții lor au pus mâna pe frâie. Virtutea și principiul nu aveau putere de control.

Farmecul fals al halucinantei scene părea a lua mințile și demnitatea lui Irod și a invitaților lui, aprinși de vin. Muzica, vinul și dansul au îndepărtat de la ei teama și respectul față de Dumnezeu. Nimic nu mai era sfânt pentru simțurile pervertite ale lui Irod. El a dorit să facă o demonstrație care să-l așeze și mai sus decât era, în fața mai marilor din împărăția lui. și astfel a promis, în mod pripit, confirmându-și făgăduința cu un jurământ, să-i dea fiicei Irodiadei orice ar fi cerut....

Obținând o atât de minunată făgăduință, fata a alergat la mama ei, dorind să știe ce ar fi trebuit să ceară. Răspunsul mamei era deja pregătit -- capul lui Ioan Botezătorul, pe un platou. La început, Salomeea a fost șocată, pentru că nu înțelegea dorința de răzbunare ascunsă în inima mamei ei. Ea a refuzat să prezinte o asemenea cerere inumană, dar hotărârea acelei mame pline de răutate a avut câștig de cauză. Mai mult, ea a sfătuit-o pe fiica ei să nu mai zăbovească, ci să meargă repede cu cererea înaintea lui Irod, înainte

ca el să aibă timp să reflecteze și să-și schimbe poziția. Prin urmare, Salomeea s-a întors la Irod cu teribila ei cerere: „Dă-mi, aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!” „împăratul s-a întristat; dar, din pricina jurămintelor sale și de ochii celor ce ședea la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.”

Irod era uimit și nedumerit. Veselia lui deșănțată s-a curmat și oaspeții s-au înfiorat de groază la auzul acestei inumane dorințe. Frivolitățile și destrăbălarea din acea seară au costat viața unuia dintre cei mai de seamă profeți care au adus vreodată solie de la Dumnezeu oamenilor. Paharul cu alcool a pregătit calea pentru această teribilă crimă. -- The Review and Herald, 11 martie, 1873.

Nici un glas pentru salvarea lui Ioan -- De ce n-a existat nici un glas, în acel anturaj, care să fie auzit, oprindu-l pe Irod de la împlinirea jurământului lui nefast? Toți erau beți de vin și, pentru simțurile lor amorțite, nimic nu mai era de preț.

Deși, virtual, invitații împărătești au avut invitația de a-l elibera pe Irod de jurământul lui, limba lor părea paralizată. Irod însuși se afla sub amăgirea că, pentru a-și salva reputația, trebuia să-și țină un jurământ făcut sub influența intoxicației. Principiul moral, singura siguranță a sufletului, era paralizat. Irod și invitații lui erau sclavi în cea mai joasă robie a apetitului decăzut....

Puterile minții erau slăbite de plăcerea simțurilor, care le pervertea ideea de dreptate și milă. Satana a profitat de ocazie, în persoana Irodiadei, pentru a-i face să ia hotărâri ce au costat prețioasa viață a unuia dintre profeții lui Dumnezeu. -- The Review and Herald, 8 aprilie, 1873.

Avertizări divine -- Dumnezeu nu poate lăsa multă vreme o generație

necumpătată și rea. Sunt multe avertizări solemne în Scripturi împotriva folosirii băuturilor amețitoare. În zilele din vechime, când Moise transmitea dorința lui Iehova, referitoare la poporul Lui, împotriva celui care bea au fost exprimate următoarele: „Nimeni, după ce a auzit cuvintele legământului acestuia, încheiat cu jurământ, să nu se laude în inima lui și să nu zică: «Voi avea pacea, chiar dacă aș umbla după pornirile inimii mele și chiar dacă aș adăuga beția la sete.» Pe acela Domnul nu-l va ierta. Ci atunci mânia și gelozia Domnului se vor aprinde împotriva omului aceluia, toate blestemele scrise în cartea aceasta vor veni peste el și Domnul îi va șterge numele de sub ceruri.”

Solomon spune: „Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.” „Ale cui sunt vaietele? Ale cui sunt oftările? Ale cui sunt neînțelegerile? Ale cui sunt plângerile? Ale cui sunt răniurile fără pricină? Ai cui sunt ochii roșii? Ale celor ce întârzie la vin și se duc să golească paharul cu vin amestecat. Nu te uita la vin când curge roș și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă mușcă ca un șarpe și înțeapă ca un basilic.”

Folosirea vinului printre israeliți a fost una din cauzele care, în final, au dus la robia lor. Prin profetul Amos, Domnul le-a spus: „Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion!... Credeți că ziua nenorocirii este departe și faceți să se apropie domnia silniciei. Ei se culcă pe paturi de fildeș și stau întinși alene pe așternuturile lor; mănâncă miei din turmă și viței puși la îngrășat. Aiurează în sunetul alăutei, se cred iscusiți ca David în instrumentele de muzică. Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn și nu se întristează de prăpădul lui Iosif! De aceea vor merge în robie, în fruntea prinșilor de război; și vor înceta strigătele de veselie ale acestor desfățați.” „Vai de tine, țară al cărei împărat este un copil și ai cărei voievozi benchetuiesc de dimineață! Ferice de tine, țară al cărei împărat este de neam mare și ai cărei voievozi mănâncă la vremea potrivită, ca să-și întărească puterile, nu ca să se dedea la beție!” „Nu se cade împăraților, Lemuele, nu se

cade împăraților să bea vin, nici voievozilor să umble după băuturi tari; ca nu cumva, bând, să uite legea și să calce drepturile tuturor celor nenorociți.”

Aceste cuvinte de avertizare și poruncă sunt precise și hotărâte. Să le dea atenție cei aflați în poziții publice de încredere, pentru a nu uita, datorită vinului și băuturilor tari, legea, pervertind judecata. Legiuitorii și judecătorii trebuie să fie întotdeauna în stare să respecte instrucțiunea Domnului: „Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan. Dacă-i asuprești și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele; mânia Mea se va aprinde și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămâne văduve și copiii voștri vor rămâne orfani.”

Domnul Dumnezeu este cel care guvernează. El singur este mai presus de orice autoritate, mai presus de toți împărații și legiuitorii. Domnul a dat directive speciale în Cuvântul Său, referitoare la vin și la băuturile tari. El a interzis folosirea acestora și și-a întărit restricțiile prin puternice avertizări și amenințări. Dar interzicerea Lui față de folosirea băuturilor amețitoare nu este exercitarea unei autorități arbitrare. El caută să-i rețină pe oameni, pentru a putea scăpa de rezultatele rele ale indulgenței față de vin și băuturile tari. Degradare, cruzime, ruină și vrajbă urmează drept rezultate firești ale necumpătării. Dumnezeu a reliefat consecințele urmării acestui curs al răului. El a făcut aceasta pentru a nu putea exista o pervertire a legilor Sale și pentru ca oamenii să poată fi scutiți de mizeria mare ce rezultă din acțiunea celor răi care, de dragul câștigului, vând otravă. -- Drunkenness and Crime, 4-6.

Capitolul 11

Efectele folosirii tutunului

Ce face tutunul în organism -- Tutunul este o otravă lentă și perfidă, iar efectele lui sunt mai greu de îndepărtat din organism decât cele ale băuturii alcoolice. -- Testimonies for the Church 3:569.

Folosirea tutunului este un obicei care în mod frecvent afectează sistemul nervos mai rău decât o face consumul de alcool. El înlănțuie victima cu legături mai puternice de robie decât paharul amețitor și este mai greu de biruit. Trupul și mintea sunt, în multe cazuri, mai rău intoxicate prin folosirea tutunului decât prin băuturile tari, pentru că el este o otravă mai subtilă. -- Testimonies for the Church 3:562.

Cei care folosesc tutun sunt răspunzători în fața lui Dumnezeu -- Sub orice formă ar fi folosit, tutunul are efect asupra fizicului. El este o otravă lentă și afectează creierul și amorțește simțurile astfel încât, mintea nu mai poate distinge clar lucrurile spirituale, îndeosebi acele adevăruri care tind să corecteze acest obicei respingător. Cei care folosesc în vreun fel tutun nu sunt curați înaintea lui Dumnezeu, în această practică mizeră, lor le este imposibil să-I aducă slavă lui Dumnezeu în trupurile și duhurile lor, care sunt, de fapt, ale Lui. și, cum folosesc o otravă lentă și sigură, care le ruinează sănătatea și degradează facultățile minții, Dumnezeu nu poate fi de acord cu ei. El poate avea milă de cei care își îngăduie acest obicei periculos în ignoranță față de răul pe care li-l face, dar atunci când problema este pusă înaintea lor în adevărata ei lumină, ei sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu, dacă vor persista să-și satisfacă acest apetit josnic. -- Counsels on Health, 81.

Rezistența și puterile regeneratoare slăbite -- Puterea de vindecare a lui

Dumnezeu acționează prin natură. Dacă vreo ființă umană se rănește sau își rupe vreun os, natura începe imediat un proces de vindecare, păstrând astfel viața omului. Dar omul se poate așeza într-o postură în care natura este împiedicată și nu poate să-și facă lucrarea.... Dacă se folosește tutun... puterea de vindecare a naturii este slăbită, într-o mai mare sau mai mică măsură. The Medical Ministry, 11.

Semănat și seceriș -- Să nu uitate, tineri și bătrâni, că pentru orice violare a legilor vieții, natura își va manifesta protestul. Sancțiunea va cădea atât asupra capacităților mintale, cât și a celor fizice. Iar acest lucru nu se limitează la simplul vinovat. Efectele obiceiurilor greșite ale acestuia se văd în progenitura lui și astfel relele ereditare sunt transmise chiar și celei de-a treia sau a patra generații. Gândiți-vă la lucrul acesta, tați, atunci când vă permiteți să folosiți acest narcotic ce amortește sufletul și mintea -- tutunul. Unde vă duce această practică? și pe cine va mai afecta, pe lângă voi? -- The Signs of the Times, 6 decembrie, 1910.

Printre copii și tineri, folosirea tutunului face un rău nespus. Practicile nesănătoase ale generațiilor anterioare afectează copiii și tinerii de azi. Incapacitate mintală, slăbiciune fizică, nereguli în sistemul nervos și poftă anormale sunt transmise ca moștenire, de la părinți la copii. și aceleași practici, continuate de urmași, întrețin și sporesc rezultatele rele. În mare măsură, acestei cauze se datorează degradarea fizică, mintală și morală, care devine un atât de puternic motiv de alarmă.

Unii băieți încep să folosească tutun de la o vârstă foarte timpurie. Obiceiul astfel format, când corpul și mintea sunt în mod deosebit sensibile la efectele lui, le subminează vigoarea fizică, le pipernicesc trupul, le buimăcesc mintea și corup moralul. -- The Ministry of Healing, 328, 329.

Începuturile necumpătării tabagice -- Nu există apetit pentru tutun în

natura omului, dacă nu este moștenit. -- Manuscris 9, 1893.

Prin folosirea ceaiului și a cafelei, se formează gustul pentru tutun. -- Testimonies for the Church 3:563.

Mesele bogate în carne, ceaiuri și cafea, pe care mamele îi încurajează pe copii să le consume, pregătesc calea pentru râvnirea unor stimulente mai tari, precum tutunul. Iar folosirea tutunului stârnește apetitul pentru alcool. -- Testimonies for the Church 3:488.

Alimentele pregătite cu condimente și picanterii excită stomacul, strică sângele și pavează calea spre stimulente mai puternice. Asta provoacă debilitate nervoasă, lipsă de răbdare și de stăpânire de sine. Tutunul și paharul cu vin urmează la rând. -- The Signs of the Times, 27 octombrie, 1887.

Vieți sacrificate -- Alcoolul și tutunul poluează viața oamenilor și mii de vieți sunt anual sacrificate pentru aceste otrăvuri. -- The Health Reformer, 1 noiembrie, 1871.

Natura omului face tot ce poate pentru a da afară din organism drogul otrăvitor al tutunului, frecvent însă ea este copleșită, renunțând la lupta pentru eliminarea intrusului și, în această luptă, viața este cea sacrificată. -- Manuscris 3, 1897.

Folosirea tutunului este sinucidere -- Dumnezeu cere puritatea inimii și curățenie personală acum, la fel ca atunci când a dat instrucțiuni speciale copiilor lui Israel. Dacă Domnul era atât de preocupat de curățenia celor care călătoreau prin pustie, care se aflau în aer liber aproape tot timpul, El nu va pretinde mai puțin de la noi, care trăim în case închise, unde mizeria este mai ușor de observat și are o influență mai nesănătoasă. Tutunul este o otrăvă

dintre cele mai perfide și dăunătoare, având un efect excitant, iar apoi o influență paralizantă asupra sistemului nervos al organismului. El este cu atât mai periculos cu cât efectele lui asupra organismului sunt foarte lente și abia sesizabile, la început. Mulțimi de oameni au căzut victime ale influenței lui otrăvitoare. Cu siguranță, aceștia și-au luat viața, cu această otrăvă lentă. și ne întrebăm cum va fi pentru ei trezirea în dimineața învierii? -- Spiritual Gifts 4a:128.

Nu există apărare -- Necumpătarea, de orice fel, ține ființele umane ca într-o menghină. Vicioșii tutunului se înmulțesc. Ce vom spune despre acest rău? Că este necurat. Narcotic. Că năucește simțurile. Că pune în lanțuri voința. Că își ține victimele în robia unor obiceiuri greu de stăpânit. Că avocatul lui este Satana. Tutunul distruge percepția clară a minții, pentru ca păcatul și stricăciunea să nu poată fi deosebite de adevăr și de sfințenie. Gustul pentru tutun este provocator de autodistrugere. El conduce la o dorință după ceva mai tare -- vinuri fermentate și băuturi tari, toate otrăvitoare. -- Scrisoarea 102a, 1897.

Capitolul 12

Influența poluantă și demoralizatoare a tutunului

Întâlnim peste tot -- Oriunde mergem, dăm de fideli ai tutunului, care își slăbesc și mintea și trupul prin îngăduirea acestui viciu. Au oamenii dreptul să-L priveze pe Făcătorul lor și pe semeni de slujirea care le stă în datorie?...

Este un obicei respingător, care-l întinează pe cel ce folosește tutunul și care este foarte deranjant pentru cei din jur. Arareori trecem prin mulțime fără ca unii oameni să nu ne sufle respirația lor otrăvită în față. Este neplăcut, ba chiar periculos, să stai într-un vagon de tren sau în vreo încăpere în care aerul este impregnat cu fum de tutun și aburi de alcool. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 33, 34.

Blestemă și ucide -- Femei și copii suferă fiind nevoiți să respire aerul care a fost poluat de pipa, țigara sau respirația rea a fumătorului. Cei care trăiesc într-o astfel de atmosferă vor fi tot timpul suferinzi. -- Testimonies for the Church 5:440.

Plămâni copilului suferă și se îmbolnăvesc inhalând aerul unei camere otrăvite de respirația infectă a celui care folosește tutun. Mulți copii sunt otrăviți peste limita remediului, dormind în pat cu tații lor fumători. Inhalând miasmele otrăvitoare ale tutunului venite din plămâni și porii pielii fumătorului, organismul copilului este umplut cu otravă. Dacă asupra unor copii acționează ca o otravă lentă, afectându-le creierul, inima, ficatul și plămâni, iar ei se dezechilibrează și se ofilesc, asupra altora are o influență mai directă, provocându-le spasme, crize, paralizie și moarte subită.

Părinții îndurerați plâng pierderea celor dragi și se miră de misterioasa providență a lui Dumnezeu, care i-a lovit atât de nemilos, când ea nu dorește moartea acestor micuți. Dar copiii au murit ca martiri ai ticălosului gust pentru tutun. Fiecare expirație a plămânilor sclavului tutunului otrăvește aerul în jurul lui. -- The Health Reformer, 1 ianuarie, 1872.

Un factor în proliferarea crimei -- Folosirea tutunului și a băuturilor tari are o mare implicație în amploarea luată de boli și crimă. -- Manuscris 29, 1886.

Folosirea alcoolului sau a tutunului distruge nervii sensibili ai creierului și amortește simțurile. Sub influența acestora sunt comise crime care nu s-ar fi petrecut, dacă mintea ar fi fost limpede și liberă de influența stimulentei sau a narcoticelor. -- Manuscris 38a, 1905.

Satana stăpânește mintea paralizată -- Mii de oameni își vând într-una vigoarea fizică, mintală și morală pentru plăcerea gustului. Fiecare capacitate a omului are funcția ei distinctivă, dar toate au o mutuală dependență. și dacă echilibrul lor este păstrat cu grijă, acestea vor fi menținute într-o activitate armonioasă. Nici una dintre aceste capacități nu poate fi evaluată în bani. și totuși, ele sunt vândute pe o cină copioasă, pe alcool sau pe tutun. Iar când mintea este paralizată de îngăduirea apetitului, Satana o controlează și conduce la orice fel de nelegiuire și răutate. -- The Review and Herald, 18 martie, 1875.

Femeile fumează! -- Dumnezeu interzice ca femeia să se coboare la uzul mizerului și năucitorului narcotic. Cât este de respingătoare imaginea unei femei a cărei respirație este otrăvită de tutun!

Este înfiorător să te gândești la niște copii mici care-și împreună mâinile după gâtul mamei și-și apasă buzele lor fragede și pure pe buzele ei

stigmatizate și pângărite de frunzele și miasele tutunului. Imaginea este cu atât mai revoltătoare cu cât cazului este mai rar decât cel al tatălui, domnul casei, care se pângărește cu dezgustătoarea buruiănă. Nu-i de mirare că vedem copii evitând sărutul tatălui lor, pe care-l iubesc și căutându-i, atunci când îl sărută ei, nu buzele, ci obrazul sau fruntea, unde buzele lor pure nu pot fi contaminate. -- The Health Reformer, 1 septembrie, 1877.

Singura cale sigură -- Multe sunt ispitele și ocaziile aflate la orice pas de a distruge perspectivele tinerilor atât pentru lumea aceasta, cât și pentru cea viitoare. Dar singura cale a siguranței este, atât pentru tineri, cât și pentru bătrâni, trăirea în strictă conformitate cu principiile legii fizice și morale. Calea ascultării este singura cale ce duce la cer. Adepții alcoolului și tutunului ar da uneori oricât pentru a putea să-și biruie apetitul pentru aceste obiceiuri distrugătoare de trup și suflet. Cei care nu-și vor stăpâni poftele și pasiunile sub controlul rațiunii, și le vor îngădui cu cheltuirea sănătății fizice și morale. -- The Review and Herald, 18 martie, 1875.

Puterea înrobitoare a tutunului -- Fixând în oameni teribilul obicei al folosirii tutunului, scopul lui Satana este acela de a le paraliza creierul și de a le încurca judecata astfel încât lucrurile sfinte să nu mai fie distinse. Odată format gustul pentru el, acest narcotic pune stăpânire pe mintea și voința omului, care devine sclav al puterii lui. Satana are controlul voinței acestuia și realitățile veșnice sunt eclipsate. Omul nu poate rămâne ferm în starea dată de Dumnezeu; el este un sclav al apetitului pervertit. -- Scrisoarea 8, 1893.

Cei care pretind că tutunul nu le face rău pot fi convinși de greșeala lor, dacă sunt lipsiți de acest drog pentru câteva zile; tremurul nervos, capul greu, irascibilitatea pe care o simt le vor dovedi că acest obicei păcătos i-a legat în robie, depășindu-le puterea voinței. Ei se află în sclavia unui viciu îngrozitor, prin consecințele lui. -- The Signs of the Times, 27 octombrie, 1887.

Mărturia celor care au biruit -- Pe când vorbeam, am cerut odată să se ridice aceia care au fost fumători, dar au întrerupt total obiceiul, datorită luminii primite o dată cu adevărul. Drept răspuns, s-au ridicat în picioare între 35 și 40 de persoane, dintre care 10 sau 12 erau femei. Apoi i-am invitat să se ridice pe aceia cărora li s-a spus de către medici că ar fi fatal pentru ei să întrerupă folosirea tutunului, deoarece au devenit atât de dependenți de falsul stimulent al acestuia, încât n-ar putea trăi fără el. S-au ridicat în picioare opt persoane a căror înfățișare indica sănătate a trupului și minții. -- The Review and Herald, 23 august, 1877.

Avertizare împotriva încumetării -- Părinți, avertizați-vă copiii împotriva păcatului încumetării. Spuneți-le că este o încumetare să-și educe gustul pentru tutun, alcool sau orice lucru dăunător. Învățați-i că trupurile lor sunt proprietatea lui Dumnezeu. Ei sunt ai Lui prin creațiune și prin răscumpărare. Ei nu-și aparțin lor înșiși, pentru că au fost cumpărați cu un preț. Spuneți-le că trupul este templul lui Dumnezeu și nu trebuie slăbit și îmbolnăvit prin îngăduirea apetitului. Nu Domnul a creat boala și debilitatea care se văd acum în trupul și mintea rasei umane. Vrajmașul a făcut lucrul acesta. El dorește să slăbească organismul, știind că acesta este singurul prin care mintea și sufletul pot fi desăvârșite pentru clădirea unui caracter echilibrat. Obiceiurile care sunt împotriva legilor naturii luptă continuu împotriva sufletului.

Dumnezeu te cheamă să faci o lucrare pe care, prin harul Lui, o poți împlini. Cât de multe trupuri pot fi prezentate lui Dumnezeu ca jertfă și pe care El să le primească în slujba Lui? Câți se păstrează ferm în condiția în care i-a creat Dumnezeu? Cât de mulți pot dovedi o puritate a gusturilor și obiceiurilor care să poată fi comparată cu cea a lui Daniel? Câți au nervi calmi, creier limpede și judecată nevătămată? -- The Signs of the Times, 4 aprilie, 1900.

Capitolul 13

Pângărind Templul lui Dumnezeu

Nepotrivit, costisitor și necurat -- Folosirea tutunului este un obicei rău, costisitor și necurat. Învățăturile lui Hristos, care promovează puritatea, renunțarea de sine și temperanța, dezaprobă, toate, această practică care pângărește.... Este spre slava lui Dumnezeu ca oamenii să-și slăbească puterile fizice, să-și tulbure creierul și să-și supună voința în fața acestui narcotic otrăvitor? Christian Temperance and Bible Hygiene, 17, 18.

Privind prin ferestre cețoase -- Tânărul care practică folosirea tutunului și-a pângărit întreaga ființă. Voința lui nu mai are promptitudinea și forța prin care făcea din el un om demn de încredere și valoare, înainte de a accepta otrava vrăjmașului. Minteia lui nu trebuia să decadă și nu era nevoie ca el să piardă inspirația care vine de la Dumnezeu. Dar atunci când agentul uman lucrează în perfectă armonie cu distrugătorul, biciuindu-și nervii și mușchii, sângele și țesuturile organismului, uzează mașinăria prin care lucrează intelectul. El încețoșează ferestrele prin care privește și vede totul într-o lumină pervertită. -- Manuscris 17, 1898.

Tămâie pentru maiestatea sa, diavolul -- Văzând cum oameni care pretindeau că se bucură de binecuvântarea unei sfințiri depline erau sclavi ai tutunului, întinând totul în preajma lor, mă gândeam: Cum ar apărea cerul cu fumători în el? Buze care rostesc prețiosul nume al lui Hristos sunt întinate de răsuflarea tutunului, respirația e poluată de miasmă și până și lenjeria este atinsă; sufletul care iubește această necurăție și care se bucură de un aer otrăvitor este și el întinat. Pe dinafară este afișat semnul care spune ce se află în interior.

Oameni care se consideră sfinți își oferă trupul jertfă pe altarul lui Satana și ard tămâia tutunului pentru maiestatea satanică. Vi se pare tare această afirmație? Orice jertfă este adusă unei zeități. Dacă Dumnezeu este curat și sfânt și nu primește nimic cu caracter întinător, înseamnă că El refuză această costisitoare, murdară și nesfântă jertfă; prin urmare, ajungem la concluzia că Satana este cel care primește această onoare. Counsels of Health, 83.

Pipă contra cer -- Am văzut multe exemple ale puterii acestei obicei. Știam o femeie pe care medicul ei o sfătuisese să fumeze, ca remediu pentru astm. După toate aparențele, ea fusese mulți ani un creștin zelos dar a devenit atât de legată de fumat, încât atunci când a fost sfătuită să renunțe la el, ca la un obicei nesănătos și necurat, a refuzat categoric, spunând: „Când se pune clar problema fie să renunț la pipă, fie să pierd cerul, atunci spun: «Adio, cer! Nu pot lăsa pipa!»” Această femeie nu făcea decât să pună în cuvinte ceea ce mulți exprimă prin faptele lor. Dumnezeu, Cel care a făcut cerul și pământul și care l-a creat pe om, dorind ca acesta să-i ofere cu totul inima și sentimentele, este ținut în planul doi față de dezgustătorul și mizerabilul tutun. -- Scrisoarea 8, 1893.

Faptul că Hristos este neglijat pentru aceste satisfacții nimicitoare de trup și suflet constituie uimirea universului necăzut. -- Scrisoarea 8, 1893.

O slabă apreciere a ispășirii și a lucrurilor veșnice -- Atunci când, în mâncare și băutură, urmăm un curs care ne slăbește vigoarea fizică și intelectuală sau când devenim pradă obiceiurilor ce tind spre aceleași rezultate, îl dezonorăm pe Dumnezeu, pentru că îl jefuim de slujirea pe care o pretinde de la noi. Cei care își dobândesc și întrețin anormalul apetit pentru tutun o fac pe cheltuiala sănătății lor. Ei își nimicesc energia nervoasă, își slăbesc forța vitală și-si sacrifică vigoarea minții.

Cei care se declară creștini, dar au acest teribil păcat la ușă, nu pot avea o înaltă apreciere a ispășirii și prețuirea lucrurilor veșnice. Mințile înceteșate și parțial paralizate de narcotice sunt ușor de supus ispitei și nu se pot bucura de comuniune cu Dumnezeu. -- The Signs of the Times, 6 ianuarie, 1876.

Dacă Hristos și apostolii ar fi aici -- Iacov spune că înțelepciunea care vine de sus este „mai întâi curată”. Dacă și-ar fi văzut frații folosind tutun, n-ar fi denunțat el această practică drept „pământească, firească, demonică”? -- The Sanctified Life, 24.

Dacă Petru ar trăi acum, i-ar îndemna pe preinșii urmași ai lui Hristos să se abțină de la poftetele cărnii, care se luptă cu sufletul. și Pavel ar face apel la biserici, în general, să se curățească de orice întinăciune a cărnii și a sufletului, desăvârșindu-și sfințenia în teamă de Dumnezeu. Iar Hristos i-ar da afară din templu pe aceia care sunt întinați de folosirea tutunului, poluând sanctuarul lui Dumnezeu prin respirația lor tabagică. El le-ar spune acestor închinători, așa cum le-a spus iudeilor: „Casa Mea se va numi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari”. Noi le-am spune acestora că jertfele lor nesfinte de tutun pângăresc templul și sunt dezgustătoare pentru Dumnezeu, că închinarea lor nu este primită, fiindcă trupurile lor, care ar trebui să fie temple ale Duhului Sfânt, sunt întinate și că, de asemenea, ei jefuiesc avuția Domnului de mii de dolari, prin îngăduirea unui apetit nenatural. -- The Signs of the Times, 13 august, 1874.

Preoții care ar fi folosit tutun ar fi fost omorâți -- Slujind în servicii sfinte, preoții aveau poruncă să-și spele picioarele și mâinile înainte de a intra în cortul întâlnirii, unde Se afla Dumnezeu, pentru a se ruga pentru popor, ca să nu pângărească sanctuarul. Dacă ei ar fi intrat în sanctuar cu gurile murdare de tutun, ar fi împărțășit soarta lui Nadab și Abihu. și totuși, preinși creștini se pleacă, în familiile lor, înaintea lui Dumnezeu, pentru a I se ruga cu gura întinată de mizerabilul tutun....

Fiți curați -- Oameni care au fost puși deoparte prin punerea mâinilor, pentru a sluji în lucruri sfinte stau, adeseori, la altar cu gura murdară, cu buzele pătate și cu respirația infectată de întinăciunea tutunului și vorbesc poporului în Numele lui Isus. Cum poate fi primită o astfel de slujire de un Dumnezeu sfânt, care le cerea preoților din Israel să facă pregătiri deosebite înainte de a veni în prezența Lui, pentru ca sfințenia Lui să nu îi nimicească, fiindcă îl dezonorează, așa ca în cazul lui Nadab și Abihu?

Aceștia pot fi siguri că puternicul Dumnezeu al Israelului a rămas un Dumnezeu al curăției. Ei susțin că îl slujesc pe Dumnezeu, în vreme ce se dedau la idolatrie, făcând un dumnezeu din apetit. Tutunul este idolul lor iubit, închinându-i toată înalta și sfânta lor considerație. Ei pretind că se închină lui Dumnezeu în vreme ce, în același timp, calcă prima poruncă, având alți dumnezei în afară de Domnul. „Fiți sfinți, voi care purtați vasele Domnului.” -- Spiritual Gifts 4a:127, 128.

Să nu pângărească templul lui Dumnezeu -- Dumnezeu dorește ca toți cei care cred în El să simtă nevoia de perfecționare. Orice facultate încredințată trebuie dezvoltată. Nici un dar nu trebuie uitat. Ca bunuri ale lui Dumnezeu și zidire a Lui, oamenii se află sub observația lui Dumnezeu în orice sens al cuvântului și cu cât devin mai apropiați de Creatorul lor, cu atât mai sacră își vor considera viața. Ei nu vor pune tutun în gură, știind că acesta pângărește templul lui Dumnezeu. și nu vor bea vin sau băuturi tari pentru că, asemeni tutunului, alcoolul degradează întreaga ființă. -- Manuscris 130, 1899.

Capitolul 14

Pierdere economică

Banii lui Dumnezeu iroșiți -- Iubirea de tutun este o poftă agresivă. Sunt, pentru el, irosite mijloace care ar ajuta la îmbrăcarea celor goi, hrănirea celor flămânzi și ducerea adevărului la sărmanele suflete care nu-L cunosc pe Hristos. Ce raport va fi dat la iveală atunci când realizările vieții vor fi cântărite în cartea lui Dumnezeu! Se va vedea atunci că sume uriașe de bani au fost cheltuite pentru tutun și băuturi alcoolice. Cu ce scop? Pentru asigurarea sănătății și prelungirea vieții? O, nu! Pentru folos spre perfecționarea caracterului creștin și calificarea pentru societatea îngerilor sfinți? O, nu! Ci pentru slujirea unui apetit depravat, nenatural, pentru ceva care otrăvește și ucide nu numai pe cel care-l folosește, ci și pe cei cărora acesta le transmite moștenire, în boală și debilitate mintală. -- The Signs of the Times, octombrie, 1887.

Toți trebuie să dea socoteală -- Milioane de dolari sunt cheltuiți pentru stimulente și narcotice. Toți acești bani aparțin, de drept, lui Dumnezeu și cei care folosesc greșit bunurile pe care El li le-a încredințat, vor fi, într-o zi, chemați să dea socoteală de felul cum au întrebuițat bunurile Domnului. -- Scrisoarea 243a, 1905.

Fumătorii să facă un calcul -- V-ați gândit la răspunderea voastră ca ispravnici ai lui Dumnezeu pentru mijloacele pe care le dețineți? Cât din banii Domnului cheltuiți pentru tutun? Calculați ce ați cheltuit în acest mod vreme de o viață. Cum apare suma consumată pentru această poftă pângăritoare în comparație cu aceea pe care ați dat-o pentru ajutorarea săracilor și pentru răspândirea Evangheliei?

Nici un organism uman nu are nevoie de tutun, dar mulți oameni pier din lipsa mijloacelor care, prin folosirea lui, sunt mai rău decât irosite. Nu cumva ați folosit greșit bunurile Domnului? Nu sunteți vinovați de jefuirea lui Dumnezeu și a semenilor voștri? Nu știți că „ați fost cumpărați cu un preț”? „Proslăviți dar pe Dumnezeu, în trupul și duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu!” 1 Corinteni 6, 19.20. -- The Ministry of Healing, 330.

Apetitul, contra sentimentului natural și contra cerințelor lui Dumnezeu -- Aceia care sunt sclavi ai fumatului își văd familiile lipsite de cele necesare traiului, dar nu au puterea voinței de a renunța la tutunul lor. Cerințele apetitului precumpănesc în fața sentimentului natural. Acest apetit, identic cu al unei brute, îi stăpânește. Cauza creștinismului și chiar a umanității nu va fi în nici un caz întâmpinată, dacă ar depinde de cei ce folosesc în mod obișnuit tutun și alcool. Dacă ar avea mijloace pe care să nu le poată folosi decât într-o singură direcție, vistieria lui Dumnezeu n-ar fi completată, dar ei ar dispune de tutunul și alcoolul lor. Idolatrul tabagic nu-și va trăda apetitul în favoarea cauzei lui Dumnezeu. -- The Signs of the Times, 8 septembrie, 1874.

Preluarea controlului pentru renunțare de sine, sacrificiu de sine și temperanță -- Omul, care a devenit proprietatea lui Isus Hristos și al cărui trup este templul Duhului Sfânt, nu se va lăsa robit de fatalul obicei al folosirii tutunului. Capacitățile lui îi aparțin lui Hristos, care l-a cumpărat cu preț de sânge. Ceea ce are este al Domnului. Cum ar putea fi atunci nevinovat omul, când cheltuiește în fiecare zi capitalul încredințat lui de Dumnezeu pentru a-și satisface un gust care nu are rădăcini în natură?

O sumă enormă este anual risipită pentru această îngăduință, în vreme ce suflete pier din lipsa cuvântului vieții. Pretinși creștini îl jefuiesc pe Dumnezeu în zecimi și daruri, în vreme ce jertfesc pe altarul poftelor distrugătoare, folosind tutunul, mai mult decât oferă pentru ajutorarea săracilor sau pentru asigurarea cerințelor cauzei lui Dumnezeu. Aceia care

sunt cu adevărat sfințiți, vor birui orice poftă dăunătoare. Atunci toate aceste cheltuieli inutile se vor întoarce spre vistieria Domnului, iar creștinii vor prelua controlul asupra propriei renunțări, a sacrificiului de sine și a temperanței. -- The Sanctified Life, 24, 25.

Capitolul 15

Puterea exemplului

Cei mai mari dau un exemplu -- Cât de des vedem băieți nu mai mari de opt ani folosind tutun! Dacă vorbești cu ei despre lucrul acesta, îți vor spune: „și tata folosește tutun și, dacă lui îi face bine, îmi face și mie!” Sau arată spre administratorul școlii, zicând: „Dacă acești oameni atât de buni îl folosesc, cu siguranță pot să-l folosesc și eu!”. Cum putem să așteptăm altceva de la copii, cu tendințele lor moștenite, când cei mai în vârstă le dau un asemenea exemplu? *Christian Temperance and Bible Hygiene*, 18.

Popularitatea fumatului -- Atât de puternic este obiceiul o dată format, încât folosirea tutunului devine ceva obișnuit. În fața tinerilor, a căror minte ar trebui scutită de orice gând că folosirea de narcotice nu este dăunătoare, este dat un exemplu de păcat. Lor nu li se spune despre efectele nesănătoase asupra capacităților fizice, intelectuale și spirituale....

Dacă un urmaș al lui Hristos se lasă influențat de alții și se conformează desfrâului în vogă, din lume, atunci el se află sub influența lui Satana și păcatul lui este și mai mare decât păcatul necreștinului care nu a făcut nici un legământ -- care este păgân -- pentru că se află sub un stindard fals. Viața lui este inconsecventă; el se declară creștin, dar, în practică, se supune înclinațiilor nenaturale și păcătoase, care luptă împotriva curățirii și înălțării necesare pentru progresul spiritual....

Devenind fideli obiceiului, practic, ei sunt de partea lumii. Toți aceștia nu au dreptul să-și asume numele de creștin, deoarece creștin este cineva care este asemenea lui Hristos. La judecată, când toți sunt cântăriți potrivit faptelor făcute în trup, ei vor afla că L-au reprezentat greșit pe Hristos în

viața practică și nu au fost un miros de viață spre viață, ci un miros de moarte spre moarte. Va fi în tovărășia lor o numeroasă companie a celor care s-au conformat practicilor poftei. Dar numărul lor nici nu le va scuza fărădelegea, nici nu le va ușura pedeapsa pentru distrugerea capacității creierului și a sănătății fizice. Fiecare va fi judecat personal și va sta înaintea lui Dumnezeu pentru a-și asculta sentința. -- Manuscris 123, 1901.

Clerici fumători -- Cât de mulți sunt cei care slujesc în locuri sacre, în Numele lui Hristos, cerând oamenilor să se împace cu Dumnezeu și înălțând Evanghelia, dar care sunt ei înșiși robi ai apetitului, întinați cu tutun! Ei își slăbesc zilnic puterea creierului, prin folosirea unui narcotic murdar. și acești oameni pretind că sunt ambasadori ai neprihănitului Isus. -- The Health Reformer, 1 decembrie, 1871.

Nici un bărbat nu poate fi un adevărat slujbaș al neprihănirii, aflându-se sub imperiul poftelor cărnii. El nu-și poate permite obiceiul folosirii tutunului și să câștige totuși suflete pentru adevărata temperanță. Norul de fum pornit de pe buzele lui nu are efect salutar asupra băutorilor de alcool. Predica Evangheliei trebuie să vină de pe buze nepângărite de fumul tutunului. Servii lui Dumnezeu trebuie să vorbească despre triumful crucii, cu buze curate. Practica folosirii alcoolului, tutunului, ceaiului și cafelei trebuie biruită prin puterea transformatoare a lui Dumnezeu. Nimic din ceea ce pângărește nu va intra în împărăția lui Dumnezeu. -- Manuscris 86, 1897.

Când clerul își revarsă influența și exemplul în favoarea acestei obicei dăunător, ce speranță mai este pentru tineri? Trebuie să ridicăm standardul temperanței din ce în ce mai mult și să prezentăm o mărturie clară și hotărâtă împotriva folosirii băuturilor amestecate și a folosirii tutunului. -- Manuscris 82, 1900.

Medicul fumător -- Mulți care își ruinează trupul și sufletul prin

folosirea tutunului și alcoolului vin la doctor pentru îngrijire. Medicul consecvent responsabilității lui trebuie să le arate acestor pacienți cauza suferinței lor. Dar, dacă el însuși folosește tutun sau alcool, ce greutate se va acorda cuvântului lui? Având în față conștiința propriei indulgențe, nu va ezita el să demaște plaga din viața pacientului lui? Cum poate acest medic să convingă un tânăr de efectele dăunătoare ale tutunului și alcoolului, în vreme ce el însuși le folosește?

Cum poate fi doctorul exemplu, în societate, de curăție și autocontrol, cum poate el fi un lucrător eficient pentru cauza temperanței, în timp ce personal își îngăduie un obicei rău? Cum poate el sluji corespunzător la patul bolnavului și al celui aflat pe moarte, când chiar respirația lui este agresivă, plină de miasma alcoolului sau a tutunului?

Cum poate fi cineva demn de încrederea pusă în el, ca medic iscusit, când își tulbură sistemul nervos și încețoșează creierul prin folosirea de otrăvuri narcotice? Este imposibil pentru el să aleagă rapid sau să execute cu precizie.

Dacă nu respectă legile care-i guvernează propria ființă, dacă alege satisfacerea egoistă mai presus de vigoarea minții și a trupului, nu se califică el singur ca fiind inapt pentru a i se încredința răspunderea pentru vieți omenești? -- The Ministry of Healing, 133, 134.

Tată descalficat pentru răspunderile de părinte -- Taților, orele de aur pe care ați putea să le petreceți dobândind o atentă cunoaștere a temperamentului și caracterului copiilor voștri și a metodelor de a lucra cu mințile lor tânără sunt prea prețioase, ca să le irosiți în pericolul obiceiului de a fuma sau în zăbovirea lângă un pahar.

Indulgența față de acest stimulent otrăvitor îl descalfică pe tată pentru

aducerea copiilor lui în sfera de creștere și educare a Domnului. Instrucțiunile date de Dumnezeu copiilor lui Israel erau ca tații să-și învețe copiii regulile și preceptele Legii Sale, la sculare și la culcare, la plecare și la venire.

Această poruncă a lui Dumnezeu este prea puțin urmată, pentru că Satana, prin ispitele lui, a înlănțuit mulți tați în robia obiceiurilor abrutizante și a poftelor dăunătoare. Capacitățile lor fizice, intelectuale și morale sunt într-atât paralizate prin aceste căi, încât le este imposibil să-și facă datoria față de familiile lor. Minte lor este atât de tulburată de efectele stupefiante ale tutunului sau alcoolului, încât nu-și dau seama de responsabilitatea de a-și educa copiii, astfel încât să poată avea puterea morală de a rezista ispitei, de a-și stăpâni apetitul, de a sta de partea binelui și de a nu fi influențați spre rău, ci de a se supune puternicei influențe spre bine.

Printr-o păcătoasă îngăduire a apetitului pervertit, părinții se aduc singuri într-o stare de excitație nervoasă sau de epuizare, în care sunt incapabili să discearnă între bine și rău, să-și călăuzească în mod înțelept copiii și să le judece corect motivele și acțiunile. Ei se află în pericolul de a face, în mintea lor, munți din lucruri mici, în vreme ce trec ușor pe lângă păcate grave. Tatăl care a devenit un sclav al apetitului anormal, care și-a sacrificat calitatea de bărbat dată de Dumnezeu pentru a deveni îmbătat de tutun, nu-și poate învăța copiii să-și stăpânească apetitul și pasiunea. Este imposibil pentru el să-i educe în această direcție, prin sfat sau exemplu. Cum poate tatăl a cărui gură este plină de tutun, a cărui respirație otrăvește atmosfera căminului, să-și învețe fiii lecții de temperanță și stăpânire de sine?...

Răspunzători pentru exemplu și influență -- Când îi abordăm pe unii tineri care deprind obiceiul fumatului și le spunem despre influența lui periculoasă asupra organismului, frecvent ei se apără dând exemplul taților lor sau al anumitor slujbași creștini sau al unor membri buni și pioși ai

bisericii. Ei spun: „Dacă lor nu le face rău, cu siguranță nici mie nu-mi poate dăuna”. Ce socoteală vor avea de dat lui Dumnezeu preinșii creștini, pentru necumpătarea lor! Exemplul lor întărește ispitele lui Satana în pervertirea simțurilor tinerilor prin folosirea stimulenților artificiali. Tinerilor li se pare că nu este un lucru foarte rău să facă ceea ce membri respectabili ai bisericii au în obișnuință să facă. Dar de la folosirea tutunului este doar un pas până la consumarea de alcool; practic, aceste două vicii merg, de obicei, împreună.

Mii învață să devină băutori în urma unor astfel de influențe. Prea des, lecția le-a fost, în mod inconștient, predată de propriii tați. O schimbare radicală trebuie făcută în fruntea familiilor pentru a se putea progresa consistent în debarasarea societății de monstrul necumpătării. -- The Health Reformer, 1 septembrie, 1877.

Fumatul și alcoolul -- Ca două rele gemene, tutunul și alcoolul merg împreună. -- The Review and Herald, 9 iulie, 1901.

Cei care folosesc tutun nu pot face decât o firavă opoziție față de îmbătarea cu alcool. Două treimi din băutorii din țara noastră și-au dobândit apetitul pentru alcool prin folosirea tutunului. -- The Signs of the Times, 27 octombrie, 1887.

Fumătorii și lucrarea pentru temperanță -- Cei care folosesc tutun nu pot fi lucrători acceptabili pentru cauza temperanței, pentru că nu există consecvență în pretenția lor că sunt bărbați ai temperanței. Cum pot vorbi ei celui care-și distruge judecata și viața prin alcool, când buzunarele lor sunt pline cu tutun și de-abia așteaptă să rămână singuri pentru a mesteca și fuma ceea ce le place? Cum ar putea ei pleda cu oarecare consecvență pentru reforme morale, de pe platforma temperanței, înaintea unor foruri ale sănătății, când ei înșiși se află sub stimulul tutunului? Dacă vor să aibă putere pentru a-i influența pe oameni să-și învingă iubirea pentru stimulente,

cuvintele lor trebuie să vină dintr-o respirație pură și de pe buze curate. -- Testimonies for the Church 5:441.

Ce putere poate avea un fidel al tutunului în stoparea progresului necumpătării? Este nevoie de o revoluție în materie de tutun, înainte ca secura să fie pusă la rădăcina copacului. Ceaiul, cafeaua și tutunul sunt, la fel de bine precum băuturile alcoolice, diferite gradații pe scala stimulentele artificiale. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 34.

Capitolul 16

Abținere de la poftele cărnii

Întotdeauna există o urmare -- În clasa stimulentei și a narcoticelor se află o mare varietate de articole care, folosite ca alimente sau băuturi, irită stomacul, otrăvesc sângele și excită nervii. Folosirea lor este o otrăvă sigură. Oamenii caută excitarea cu stimulente, deoarece, pentru un timp, rezultatele sunt agreabile. Dar întotdeauna există o reacție. Folosirea stimulentei nenaturale tinde întotdeauna spre exces și este un agent activ în promovarea degenerării fizice și a decăderii. -- The Ministry of Healing, 325.

Avertizarea atotcuprinzătoare a lui Petru -- „... să vă feriți de poftele cărnii, care se războiesc cu sufletul”, este expresia apostolului Petru. Mulți privesc această avertizare ca fiind aplicabilă numai la ceea ce este imoral, dar ea are o semnificație mai largă. Ea apără împotriva oricărei îngăduințe dăunătoare a apetitului sau a pasiunii. Este o cât se poate de puternică avertizare împotriva folosirii de stimulente, precum ceai, cafea, tutun, alcool și morfină. Îngăduirea acestora poate fi bine clasată printre poftele care exercită o influență morbidă asupra caracterului moral. Cu cât sunt mai de timpuriu formate aceste dăunătoare obiceiuri, cu atât mai ferm își vor ține victima în sclavia poftelor și cu atât mai sigur vor coborî standardul spiritualității. -- Counsels on Diet and Foods, 62, 63.

Reduc capacitatea fizică și intelectuală -- Nu vă lăsați niciodată corupți spre folosirea de stimulente, pentru că acestea vor avea ca reacție nu numai pierderea puterii fizice, ci vor amorți și intelectul. -- Testimonies for the Church 4:214.

Energia vitală este furnizată organismului de către creier; prin urmare,

acesta n-ar trebui niciodată atacat prin folosirea de narcotice sau excitat prin uzul stimulentei. Creier, oase, mușchi, trebuie puse în funcțiune armonioasă, pentru ca toate să lucreze ca niște mașini bine reglate, fiecare acționând corespunzător, nici una dintre ele nefiind suprasolicitată. -- Scrisoarea 100, 1898.

Când aceia care au obiceiul de a folosi ceai, cafea, tutun, opium sau băuturi spirtoase sunt privați de această îngăduință pe care o obișnuiesc, vor găsi că le este imposibil să se angajeze cu interes și zel în închinare față de Dumnezeu. Harul divin pare neputincios în a anima sau spiritualiza rugăciunile sau Testimoniesle lor. Acești preținși creștini ar trebui să fie atenți la sursa stimulării lor. Vine ea de sus, sau vine de jos? -- The Sanctified Life, 25.

Vârsta înaintată a unora care folosesc stimulente nu este un argument -- Cei care folosesc ceai, cafea, opium și alcool pot trăi, în unele cazuri, până la o vârstă înaintată, dar faptul acesta nu este un argument în favoarea folosirii acestor stimulente. Numai marea zi a Domnului va descoperi ceea ce aceste persoane ar fi putut realiza, dar n-au reușit, din cauza obiceiurilor lor lipsite de temperanță. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 35.

Nu toți sunt ispitiți la fel -- Unii privesc cu oroare la oameni care au fost biruiți de alcool și sunt văzuți legănându-se și clătinându-se pe stradă, în vreme ce și ei își satisfac pofta pentru lucruri ce diferă, în natura lor, de băuturile alcoolice, dar care dăunează sănătății, afectează creierul și le distrug înalta percepere a celor spirituale. Consumatorul de alcool are un apetit, pe care și-l satisface, pentru băuturi tari, în vreme ce alt individ nu are de reprimat acest apetit pentru băuturi amestecate, dar este dornic de o altă îngăduință nesănătoasă, nepracticând tăgăduirea de sine nici un pic mai mult decât băutorul. -- Spiritual Gifts 4a:125.

Contrafacerea lui Satana în locul pomului vieții -- În totalitatea ei, crima folosirii tutunului, a opiului și a medicației cu droguri își are originea într-o știință perversă. Prin culegerea și mâncarea fructului otrăvit, prin complexitatea denumirilor, pe care oamenii de rând nu le înțeleg, mii și zeci de mii de vieți sunt pierdute. Dumnezeu nu a intenționat ca omul să aibă această mare știință, presupusă a fi atât de minunată. Oamenii folosesc produse otrăvitoare pe care însuși Satana le-a plantat pentru a lua locul pomului vieții, ale cărui frunze sunt pentru vindecarea popoarelor. Oamenii se dedau la licori și narcotice care le distrug specia. -- Manuscris 119, 1898.

Capitolul 17

Ceaiul și cafeaua

Dieta și băuturile stimulatoare din zilele noastre nu conduc la cea mai bună stare de sănătate. Ceaiul, cafeaua și tutunul sunt, toate, stimulente și conțin otrăvuri. Ele nu sunt doar inutile, ci și dăunătoare și ar trebui abandonate, dacă vrem să adăugăm la cunoștința cumpătarea. -- The Review and Herald, 21 februarie, 1888.

Stimulente, nu alimente -- Ceaiul și cafeaua nu hrănesc organismul. Binele care se simte de pe urma lor apare imediat, înainte ca stomacul să aibă timp să le digere. Aceasta dovedește că ceea ce consumatorii acestor stimulente numesc putere este venită numai prin excitarea nervilor stomacului, care trimit reacția la creier, iar acesta, la rândul lui, este trezit la o sporită activare a inimii și transmitere în întregul organism a unei energii de scurtă durată. Totul este energie falsă, pe care e cel mai rău să o avem. Stimulentele acestea nu oferă nici un dram de energie naturală. -- Testimonies for the Church 2:65.

Sănătatea nu este în nici un caz îmbunătățită prin folosirea acestor lucruri care stimulează pentru un timp, dar după aceea provoacă o reacție care lasă organismul mai slab decât înainte. Ceaiul și cafeaua biciuie energiile latente pe moment, dar când influența lor imediată a dispărut, rezultă un simțământ de depresie. Aceste băuturi n-au elemente nutritive de nici un fel în ele. Laptele și zahărul pe care le conțin constituie toată materia hrănitore oferită de o ceașcă de cafea sau de ceai. -- Counsels on Diet and Foods, 425.

Fiindcă aceste stimulente produc pe moment rezultate atât de agreabile,

mulți consideră că au, într-adevăr, nevoie de ele și continuă folosirea lor. Dar întotdeauna există o reacție. Fiind excitat fără rost, sistemul nervos împrumută energie pentru moment din resursele lui de viitor. -- Testimonies for the Church 3:487.

Ce face ceaiul -- Ceaiul ... intră în circuit și, în mod treptat, subminează energia trupului și a minții. El stimulează, excită și accelerează funcționarea mașinăriei vii, forțând-o la o acționare anormală, dându-i astfel băutorului impresia că-i face un mare serviciu, oferindu-i putere. Aceasta e o greșeală.

Ceaiul solicită energia nervoasă, slăbind puternic sistemul. Când influența lui a dispărut, iar activitatea sporită provocată de folosirea lui s-a redus, care este rezultatul? O moleșeală și o debilitate pe măsura vivacității artificiale conferite de ceai.

Când organismul este deja suprasolicitat și are nevoie de odihnă, folosirea ceaiului biciuie natura prin stimulare pentru o funcționare anormală, slăbindu-i, prin aceasta, puterea de lucru și rezistența; iar puterile naturii umane se epuizează înainte de vremea lor. Ceaiul este otrăvitor pentru organism. Creștinii trebuie să-l abandoneze.... Efectele secundare ale folosirii ceaiului sunt durere de cap, insomnie, palpitații ale inimii, indigestie, tremur nervos și multe alte rele. -- Testimonies for the Church 2:64, 65.

Cafeaua este și mai dăunătoare -- Influența cafelei este, într-o oarecare măsură, la fel cu a ceaiului, dar efectul ei asupra organismului este și mai rău. Influența ei este excitantă și, în aceeași măsură în care stimulează, va epuiza și va aduce moleșeală. Cei care folosesc ceai și cafea, poartă stigmatul acestora pe fața lor.... Strălucirea sănătății nu este vizibilă pe chipul lor. -- Testimonies for the Church 2:64, 65.

Cafeaua este o îngăduință dăunătoare -- Ea excită, temporar, mintea ...

dar efectul următor este epuizare, apatie, blocare a capacităților intelectuale, morale și fizice. Mentea este excitată și dacă, printr-un efort hotărât, obiceiul folosirii cafelei nu este biruit, activitatea creierului este în continuu redusă. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 34.

Efectul tuturor băuturilor cofeinizate -- Acțiunea cafelei și a multor altor băuturi obișnuite este asemănătoare. Primul efect este stimulator. Nervii stomacului sunt excitați; aceștia transmit reacția la creier care, la rândul lui, este trezit la o sporită activare a inimii și transmitere în întregul organism a unei energii de scurtă durată. Oboseala este uitată, iar puterea pare a fi sporit. Intellectul este trezit, iar imaginația devine mai activă. -- The Ministry of Healing, 326.

Dând curs continuu acestei îngăduințe a apetitului, vigoarea naturală a organismului devine în mod treptat și imperceptibil ruinată. Dacă vrem să menținem în funcționare sănătoasă toate capacitățile organismului, natura nu trebuie forțată să acționeze anormal. Ea va sta la datorie și-și va face treaba în mod înțelept și eficient, dacă falsele stimulente aduse să o înlocuiască sunt îndepărtate. -- The Review and Herald, 19 aprilie, 1887.

Cauză a timpului pierdut datorită îmbolnăvirilor -- Mulți dintre cei care s-au obișnuit cu folosirea băuturilor stimulative suferă de dureri de cap și epuizare nervoasă, cheltuind mult timp din cauza stării de boală. Ei își închipuie că nu pot trăi fără stimulent, fiind ignoranți față de efectul acestuia asupra sănătății. Ceea ce-l face cel mai periculos este că efectele lui rele sunt adeseori atribuite altor cauze. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 35.

Băuturi care formează obișnuință -- Ceaiul și cafeaua nu sunt nici sănătoase, nici necesare. Ele nu sunt de nici un folos în ceea ce privește sănătatea trupului. Dar folosirea acestor lucruri devine obicei. -- Manuscris

86, 1897.

Provoacă o dorință nenaturală -- Continua folosire a acestor iritante nervoase este urmată de dureri de cap, insomnie, palpitații, indigestie, tremur și multe alte rele, pentru că ele consumă energiile vieții. Nervii oboseți au nevoie de odihnă și liniște, nu de stimulare și suprasolicitare. Natura are nevoie de timp pentru a-și recupera energiile consumate. Când puterile ei sunt biciuite prin folosirea de stimulente, realizările vor fi mai mari, pentru un timp; dar, pe măsură ce organismul este slăbit, prin folosirea constantă a lor, treptat devine mai grea aducerea energiilor la nivelul dorit. Dorința pentru stimulente devine mai greu de stăpânit, până ce voința este depășită, părând că nu mai există putere pentru anularea dorinței nenaturale. Sunt solicitate atunci stimulente și mai puternice, până când, epuizată, natura nu mai poate răspunde la ele. -- The Ministry of Healing, 326, 327.

Pregătesc organismul pentru boală -- Aceste stimulente dăunătoare, în mod sigur, subminează fizicul și pregătesc organismul pentru boli acute, afectând mașinăria fină a naturii și dărâmându-i fortificațiile împotriva bolii și a degenerării premature. -- Testimonies for the Church 1:548, 549.

Întregul organism suferă -- Prin folosirea de stimulente, întregul organism suferă. Nervii sunt dezechilibrați, ficatul îmbolnăvit în activitatea lui, calitatea și circulația sângelui sunt afectate, iar pielea devine inactivă și pământie. Minte, de asemenea, este afectată. Efectul imediat al acestor stimulente este excitarea creierului spre o activitate nepotrivită, doar pentru a-l face după aceea mai slab și mai puțin capabil de funcționare. Efectul ulterior este o cădere, nu numai intelectuală și fizică, ci și morală. Drept rezultat, întâlnim oameni nervoși, cu judecata nesănătoasă și mintea dezechilibrată.

Ei manifestă frecvent un spirit pripit, lipsit de răbdare și acuzator, care

vede greșelile altora ca printr-o lupă și este complet incapabil să distingă propriile defecte. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 35, 36.

Limba e slobodă -- Când acești consumatori de ceai și cafea se întâlnesc pentru distracții, efectele periculosului lor obicei sunt manifestate. Fiecare consumă la discreție din băuturile favorite și, pe măsură ce efectul lor stimulator este resimțit, limbile devin nestăpânite, iar ei încep reaua lucrare de vorbire despre alții. Cuvintele lor nu sunt măsurate sau bine alese. Știrile picante ale bârfei fac înconjur și, prea adesea, și otrava scandalului. Acești bârfitori neglijenți uită că au un martor. Un Veghetor nevăzut scrie cuvintele lor în cărțile cerului. Toate aceste critici răutăcioase, relatări exagerate și sentimentele de invidie exprimate sub excitația ceștii de ceai, sunt înregistrate de Isus ca fiind împotriva Lui. „...ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” Christian Temperance and Bible Hygiene, 36.

O risipă de bani -- Banii cheltuiți pentru ceai și cafea sunt mai mult decât risipiți. Acestea aduc celui care le folosește numai rău și aceasta în permanență. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 35.

Narcotice distrugătoare -- Toți trebuie să susțină o mărturie clară împotriva ceaiului și cafelei, nefolosindu-le niciodată. Ele sunt narcotice dăunătoare deopotrivă pentru creier și pentru celelalte organe ale trupului. -- Counsels on Diet and Foods, 430.

Distrug templul lui Dumnezeu -- Băutorul de alcool își vinde rațiunea pe un pahar cu otravă. Satana pune stăpânire pe judecata lui, pe sentimente și pe conștiință. Acest om distruge templul lui Dumnezeu. Folosirea ceaiului ajută la împlinirea aceleiași lucrări.

Totuși, cât de mulți sunt cei care pun pe mesele lor acești agenți

distrugători, prin care înăbușă atributele divine! Manuscris 130, 1899.

Un inamic al vieții spirituale -- Folosirea ceaiului și a cafelei este un păcat, o îngăduință dăunătoare care, asemeni altor rele, afectează sufletul. Acești idoli creează o excitație, o acțiune morbidă a sistemului nervos. -- Counsels on Diet and Foods, 425.

Cei care-și îngăduie un apetit pervertit, o fac spre afectarea sănătății și a intelectului lor. Ei nu pot aprecia valoarea lucrurilor spirituale. Simțurile lor sunt tocite și păcatul nu le mai pare așa de păcătos, iar adevărul nu-l văd mai presus de comorile pământești. -- Spiritual Gifts 4a:129.

Mai puțin sensibili la influența Duhului Sfânt -- Unuia care folosește stimulente, totul îi pare insipid, în lipsa a ceea ce-i este drag. Lucrul acesta îi ucide sensibilitățile naturale ale sufletului și minții și-l face mai puțin susceptibil la influența Duhului Sfânt. În lipsa stimulentei pe care-l obișnuiește, el are o foame în trup și suflet, nu după neprihănire, nu după sfințire, nu după prezența lui Dumnezeu, ci după idolul la care ține. În îngăduința față de poftele dăunătoare, preținșii creștini își slăbesc zilnic forțele, făcând imposibil pentru ei să-I aducă slavă lui Dumnezeu. -- The Sanctified Life, 25.

Gustul taților pentru stimulente mai puternice -- Prin folosirea ceaiului și a cafelei, se naște o dorință pentru tutun, iar acesta încurajează pofta pentru alcool. -- Testimonies for the Church 3:563.

Unii au căzut -- Unii au alunecat și au fost corupți, prin folosirea ceaiului și a cafelei. Cei care calcă legile sănătății vor deveni orbi la minte și vor călca Legea lui Dumnezeu. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Copiii lui Dumnezeu trebuie să biruie -- Cei care au primit instrucțiuni referitoare la relele datorate folosirii alimentelor din carne, a ceaiului și a cafelei și a mâncărilor bogate și pregătite nesănătos, și care sunt hotărâți să facă un legământ cu Dumnezeu, prin jertfă, nu vor continua să-și îngăduie apetitul pentru lucruri pe care le știu nesănătoase. Dumnezeu cere ca poftele să fie curate și să fie practicată renunțarea de sine în privința acelor lucruri care nu sunt bune. Aceasta este o lucrare ce trebuie făcută pentru ca poporul Lui să-I poată sta înaintea ca un popor desăvârșit. -- Testimonies for the Church 9:153, 154.

Perseverența va aduce biruință -- Cei care folosesc aceste otrăvuri lente, cred, la fel ca fumătorul, că nu pot trăi fără ele, pentru că se simt foarte rău când le lipsesc acești idoli.

Aceștia suferă când întrerup folosirea stimulentei respective, pentru că au oprit odată natura în lucrarea ei de păstrare a întregului organism în armonie și sănătate. Ei vor suferi de amețeli, dureri de cap, confuzie, nervozitate și irascibilitate, simțind că parcă se rup în bucăți, dar nu au curajul de a persevera în abținere până când natura abuzată se reface și recurg din nou la folosirea aceluiași lucruri dăunătoare. Ei nu dau timp naturii să se refacă după daunele pe care i le-au produs și, pentru o ușurare de moment, se întorc la aceste îngăduințe nefaste. Natura devine continuu mai slabă și mai puțin capabilă de refacere. Dar, dacă vor fi hotărâți în eforturile lor de a persevera și birui, natura abuzată li se va alina imediat și-și va îndeplini lucrarea cu înțelepciune și bine, fără aceste stimulente. -- Spiritual Gifts 4a:128, 129.

În unele cazuri, este la fel de greu să se întrerupă obiceiul de a consuma ceai și cafea cum îi este băutorului să se oprească din folosirea alcoolului. Counsels of Health, 442.

Un angajament privind ceaiul și cafeaua -- Toate aceste iritante ale sistemului nervos consumă energiile vieții; și lipsa de calm, nerăbdarea, slăbiciunea intelectuală provocată de nervii tracasați, devin un element ostil, care lucrează întotdeauna împotriva progresului spiritual. Își vor aduce creștinii apetitul sub controlul rațiunii, sau vor continua îngăduirea lui, pentru că se simt prăbușiți fără el, asemeni băutorului fără stimulentele lui? Nu se vor trezi cei care militează pentru reformă și temperanță și în ceea ce privește aceste produse dăunătoare? și nu va cuprinde prezentarea lor și ceaiul, și cafeaua, ca fiind stimulente dăunătoare? Counsels on Health, 442.

Unii au nevoie să facă acest pas -- Sperăm să-i ridicăm pe frații noștri la un standard și mai înalt, pentru a subscrie angajamentului de abținere de la cafeaua de Java și de la iarba adusă din China. Observăm că există unii care trebuie să facă acest pas, în reformă. -- The Review and Herald, April, 19 aprilie, 1887.

Un stil corect la masa străinilor -- Cuvânt pentru evangheliștii colportori. Dacă stați la masa lor, mâncați cumpătat și numai alimente care nu îngreunează mintea. Păziți-vă de orice fel de necumpătare. Fiți voi înșivă o pildă, ilustrând principiile bune. Dacă vă oferă să beți ceai, spuneți-le, în cuvinte simple, ce efect vătămător are acesta asupra organismului. -- Manuscris 23, 1890.

Urmând lui Isus pe calea reformei -- Isus a biruit în ceea ce privește apetitul, ceea ce putem face și noi. Să mergem atunci, pas cu pas, înainte, în reformă, până când toate obiceiurile noastre vor fi în armonie cu legile vieții și sănătății. Răscumpărătorul lumii a dus, în pustie, lupta împotriva apetitului, pentru noi. Pentru siguranța noastră, El a învins, făcând astfel posibil ca omul să biruie, în numele Lui. „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Său de domnie”. -- The Review and Herald, 19 aprilie, 1887.

Capitolul 18

Medicamentele

Curs obișnuit, dar periculos -- O practică stând la temelia unei vaste prezențe a bolii și a unor rele chiar mai mari este folosirea liberă a medicamentelor. Când sunt atacați de boală, mulți nu-și bat capul pentru a găsi cauza ei, preocuparea de căpătâi fiindu-le scăparea de dureri și inconveniente. Astfel, ei recurg la medicamente ale căror proprietăți le cunosc puțin sau apelează la medic pentru remedii care să le contracareze greșelile, fără nici o intenție de a face o schimbare în obiceiurile lor nesănătoase. Dacă nu simt un beneficiu imediat, ei încearcă un alt medicament și apoi altul și astfel răul bolii continuă. -- The Ministry of Healing, 126.

Medicamente, cu orice preț -- Cel bolnav e grăbit să se facă bine, iar prietenii lui sunt nerăbdători. Bolnavii iau medicamente și dacă nu simt acea influență puternică asupra organismului pe care vederile lor greșite îi conduc să creadă că trebuie să o simtă, schimbă nerăbdători medicul. Adeseori, schimbarea face și mai rău. Ei urmează un tratament cu medicamente la fel de periculoase ca primele. -- How to Live 3, 62.

Tristul rezultat -- Prin folosirea drogurilor otrăvitoare, mulți își atrag boli de lungă durată și se pierd multe vieți care ar fi putut fi salvate prin metode naturale de vindecare. Otrăvurile conținute de multe așa-numite remedii creează obiceiuri și gusturi care înseamnă ruină pentru suflet și trup, deopotrivă. Multe din doctoriile obișnuite, numite medicamente, și chiar unele droguri prescrise de medici au un rol în punerea temeliei obiceiului fumatului, al folosirii de opium și morfină, care sunt atât de rele în mersul societății. -- The Ministry of Healing, 126, 127.

Sistemul nervos este afectat -- Medicamentele date pentru a amorți, oricare ar fi ele, deranjează sistemul nervos. -- How to Live 3, 57.

Pentru orice călcare a legii există o pedeapsă -- Dumnezeu a stabilit legi care ne guvernează fizicul și aceste legi pe care El le-a pus în ființa noastră sunt sfinte. Pentru orice călcare a acestor legi este fixată o pedeapsă care, mai devreme sau mai târziu, se va aplica. Majoritatea bolilor de care a suferit și încă mai suferă familia umană au luat naștere prin ignoranța oamenilor față de legile organismului propriu. Ei par indiferenți față de chestiunea sănătății și lucrează perseverent la demolarea lor, iar atunci când sunt răpuși și slăbiți în trup și suflet, cheamă doctorul și iau droguri, spre moarte proprie. -- Counsels on Diet and Foods, 19.

Viețuire sănătoasă, în loc de doctorii -- Mii de bolnavi și-ar putea restabili sănătatea dacă, în loc să depindă de medicamente, ar lăsa orice drog și ar trăi simplu, fără a folosi ceai, cafea, alcool sau condimente, care irită și îmbolnăvesc stomacul, făcându-l neînstare de a mai digera nici alimente simple, fără stimulare. Domnul dorește ca lumina Lui să strălucească în raze distincte pentru toți cei slabi și bolnavi. -- Medical Ministry, 229.

Un curs al nepăsării -- A folosi medicamente și a continua totodată cu obiceiurile rele înseamnă, în mod sigur, inconsecvență, dezonorându-L mult pe Dumnezeu, prin lipsa de respect față de organismul pe care El l-a creat. Cu toate acestea, stimulente și droguri continuă să fie prescrise și folosite liber de oameni, în vreme ce dăunătoarele îngăduințe care provoacă boala nu sunt luate în considerare. -- Scrisoarea 19, 1892.

Aceia care își satisfac apetitul și suferă din cauza propriei necumpătări, luând apoi droguri pentru alinare, pot fi asigurați că Dumnezeu nu va interveni pentru a le salva sănătatea și viața, care sunt atât de nepăsător puse

în primejdie. Cauza a produs efectul. Mulți urmează, ca ultim resort, directivele din Cuvântul lui Dumnezeu, și solicită rugăciunile conducătorilor comunității pentru însănătoșire. Dumnezeu nu găsește potrivit să răspundă rugăciunilor înălțate pentru aceștia, știind că dacă sănătatea le va fi restabilită, ei o vor sacrifica din nou pe altarul apetitului nesănătos. -- Spiritual Gifts 4a:145.

Un păcat împotriva copiilor -- Dacă cei care iau aceste droguri ar fi singurii afectați, răul n-ar fi atât de mare. Dar părinții păcătuiesc nu numai împotriva lor înșile, înghițind otrăvurile drogului, ci păcătuiesc împotriva copiilor lor. Condiția afectată a sângelui, otrava răspândită în tot organismul, fizicul distrus și diferite boli produse de drog sunt transmise progenerării lor ca o moștenire rea, ceea ce este o altă cauză a degenerării rasei. -- How to Live 3, 50.

E mai ușor să folosești droguri -- Faceți uz de remediile pe care le-a prevăzut Dumnezeu. Aerul curat, razele de soare și inteligenta folosire a apei sunt agenți benefici ai restabilirii sănătății. Dar folosirea apei este considerată prea complicată. Este mai ușor să folosești droguri decât remediile naturale. -- Healthful Living, 247.

Mulți părinți înlocuiesc cu medicamente o îngrijire judicioasă. -- The Health Reformer, 1 septembrie, 1866.

Educați fără droguri -- Medicația pe bază de droguri, așa cum este, în genere, practică, este un blestem. Educați fără droguri. Folosiți-le din ce în ce mai puțin și depindeți mai mult de agenții igienei; atunci natura organismului va răspunde medicilor lui Dumnezeu -- aer curat, apă curată, mișcare adecvată și o conștiință limpede. Cei care persistă în consumarea de ceai, cafea și alimente din carne vor simți nevoie de droguri, dar mulți ar putea fi refăcuți fără un dram de medicament, dacă ar asculta de legile

sănătății. Rar este nevoie să fie folosite medicamente. -- Counsels on Health, 261.

Singura nădejde pentru mai bine este educarea oamenilor în principiile corecte. Medicii trebuie să-i învețe pe oameni că puterea de refacere nu se află în droguri, ci în natură. Boala este un efort al naturii de a elibera organismul de relele care rezultă din călcarea legilor sănătății. În caz de boală, trebuie lămurită cauza. Condițiile nesănătoase trebuie schimbate, obiceiurile rele îndreptate. Atunci natura trebuie ajutată în efortul ei de a îndepărta necurățiile și a restabili în organism condițiile bune. -- The Ministry of Healing, 127.

Importanța medicinei preventive -- Prima activitate a medicului trebuie să fie educarea bolnavului în privința căii pe care ar fi trebuit să o urmeze pentru a preveni boala. Cel mai mare bine poate fi realizat prin încercarea noastră de a lumina mintea tuturor acelor la care putem avea acces, în privința celui mai bun curs de urmat pentru ei, pentru prevenirea bolii, suferinței, prăbușirii fizice și a morții premature. Dar cei cărora nu le pasă să abordeze o lucrare care le solicită capacitățile fizice și mintale vor fi gata să prescrie o medicație pe bază de droguri, care pune temelie, în organismul uman, unui rău îndoit față de cel pe care pretind că l-au rezolvat. -- Medical Ministry, 221, 222.

Oamenii trebuie învățați că drogurile nu vindecă. Este adevărat că, uneori, ele asigură o ușurare de moment și pacienții cred că au fost vindecați drept urmare a folosirii lor; aceasta se întâmplă fiindcă natura are suficientă forță pentru a îndepărta otrava conținută de drog și pentru a corecta cauzele care au dus la apariția bolii. Sănătatea este restabilită nu din cauza drogului. În majoritatea cazurilor, drogul doar schimbă forma și localizarea bolii. Adeseori, efectul otrăvii pare a fi învins, pentru un timp, dar rezultatele ei rămân în organism și produc un mare rău cândva, mai târziu. -- The Ministry of Healing, 126.

O provocare pentru medicii conștiincioși -- Medicul care are curajul moral de a-și periclita reputația, luminând înțelegerea oamenilor prin acțiuni simple, arătând natura bolii și cum să fie prevenită și pericolul recurgerii la droguri, va avea o carieră anevoioasă, dar va trăi și va păstra viața altora.... Dacă este reformator, el va vorbi clar despre falsul apetit și păguboasa lui îngăduință, despre îmbrăcăminte, mâncare și băutură, despre suprasolicitarea pentru realizarea multor lucruri într-un timp dat, care are o influență distrugătoare asupra temperamentului și a capacităților intelectuale și fizice....

Obiceiurile corecte, practicate inteligent și cu perseverență, vor îndepărta cauza bolii și nu va fi nevoie să se recurgă la droguri puternice. -- Medical Ministry, 222.

Studiați și învățați-i și pe alții legile medicinei preventive -- Este acum nevoie, chiar și în rândul medicilor care sunt reformatori în direcția tratării bolilor, de un efort mai mare pentru susținerea lucrării lor și pentru instruirea cu interes a celor care așteaptă de la ei stabilirea cauzei bolilor lor. Ei trebuie să atragă în mod special atenția asupra legilor stabilite de Dumnezeu, care nu pot fi călcate fără pedeapsă. Ei insistă mult asupra mersului bolii, dar nu atrag, ca regulă generală, atenția asupra legilor ce trebuie respectate cu inteligență și sfințenie, pentru prevenirea bolii. -- Medical Ministry, 223.

Medicamente cu efecte nocive -- Slujitorii lui Dumnezeu n-ar trebui să administreze medicamente care știu că lasă în urma lor efecte nocive asupra organismului, chiar dacă acestea ușurează, pe moment, suferința. Orice preparat otrăvitor, adus în corp, își va impune influența nefastă, afectând ficatul și plămânii și deranjând, în general, organismul. -- Spiritual Gifts 4a:140.

De ce au fost înființate sanatoriile -- Nimic care să lase în urmă o influență vătămătoare trupului nu trebuie introdus în organismul uman. A aduce lumină în acest subiect, a practica tratamentul prin igienă, este motivul care mi-a fost arătat pentru înființarea de sanatorii în diferite localități. -- Medical Ministry, 228.

Cu ani în urmă, Dumnezeu mi-a arătat că trebuie înființate instituții pentru tratarea fără medicamente a celor bolnavi. Omul este proprietatea lui Dumnezeu și ruina adusă mediului de viață și suferința cauzată de semințele morții semănate în organismul omenesc sunt o jignire la adresa lui Dumnezeu. -- Medical Ministry, 229.

Pacienților trebuie să li se dea alimente bune și complete; abținerea totală de la orice băutură amețitoare trebuie respectată; medicamentele trebuie eliminate și urmate metode raționale de tratament. Pacienților nu trebuie să li se dea alcool, ceai, cafea sau droguri, pentru că întotdeauna acestea lasă urme rele. Respectând aceste reguli, mulți dintre cei abandonati de medici pot fi restabiliți în ceea ce privește sănătatea. -- Medical Ministry, 228.

Medicamentele sunt rareori necesare -- Mulți se pot reface fără nici un dram de medicament, dacă ar trăi potrivit legilor sănătății. Rareori este nevoie de folosirea de medicamente. Este nevoie de un efort serios, răbdător și de lungă durată pentru a se porni și duce înainte o lucrare pe principii de igienă. Dar rugăciunea arzătoare și credința trebuie să se împletească împreună cu eforturile voastre și veți reuși. Prin această lucrare, îi veți învăța pe pacienți, precum și pe alții, cum să se îngrijească atunci când sunt bolnavi, fără a recurge la folosirea medicamentelor. -- Medical Ministry, 259, 260.

Instituțiile noastre sunt înființate pentru ca oamenii bolnavi să poată fi tratați prin metode ale igienei, renunțându-se aproape total la folosirea de

medicamente.... O teribilă socoteală va trebui să-I dea lui Dumnezeu cei care au atât de puțină considerație față de viața umană, încât tratează trupul fără milă, folosindu-și drogurile.... Nu suntem scuzabili dacă, din ignoranță, distrugem zidirea lui Dumnezeu, introducând în stomacul nostru droguri otrăvitoare, sub o varietate de denumiri, pe care nu le înțelegem. Este datoria noastră să refuzăm toate aceste prescripții. Dorim să construim un sanatoriu în care bolile să poată fi vindecate prin mijloacele proprii naturii, iar oamenii să poată fi învățați cum să se trateze singuri când sunt bolnavi; unde să învețe să mănânce cumpătat, alimente complete și să fie educați să refuze orice narcotice -- ceai, cafea, vinuri fermentate și stimulente de tot felul -- și să renunțe la carnea animalelor. -- Manuscris 44, 1896.

Pentru cea mai eficientă lucrare -- Problema reformei sănătății nu este luată în seamă cum trebuie. O dietă simplă și totală absență a drogurilor, permițând naturii să recupereze energiile cheltuite ale organismului, ar face sanatoriile noastre mai eficiente în restabilirea sănătății celor bolnavi. -- Scrisoarea 73a, 1896.

Învățați-i pe pacienți cum să coopereze cu Dumnezeu -- Oamenii trebuie educați să înțeleagă că este păcat să-și distrugă energiile fizice, intelectuale și spirituale și trebuie să înțeleagă cum să coopereze cu Dumnezeu pentru refacerea lor. Prin credința în Hristos, ei își pot învinge obiceiul de a folosi stimulente și narcotice dăunătoare sănătății. -- Manuscris 12, 1900.

Capitolul 19

Importanța unor obiceiuri strict temperate

Exemple din Vechiul și Noul Testament -- Când l-a ridicat pe Samson ca izbăvitor al poporului Său, Domnul i-a impus mamei lui obiceiuri corecte de viețuire, pentru timpul dinainte de nașterea copilului. și aceleași interdicții aveau să fie, de la început, impuse și copilului; pentru că el urma să fie consacrat Domnului, de la naștere, ca nazireu.

Îngerul lui Dumnezeu i s-a arătat nevestei lui Manoah și a anunțat-o că va avea un fiu, dându-i, în vederea acestui fapt, importante instrucțiuni: „Acum, ia bine seama, te rog, să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat.” Judecători 13, 4-14.

Dumnezeu avea o lucrare importantă pentru fiul promis al lui Manoah și, pentru asigurarea pregătirii necesare pentru această lucrare, obiceiurile mamei, cât și ale copilului, trebuia să fie bine puse la punct. „Să nu bea nici vin, nici băutură tare” era directiva îngerului pentru nevasta lui Manoah, și „să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit”. Viitorul copil avea să fie influențat spre bine sau spre rău de obiceiurile mamei. Ea trebuie să fie supusă principiilor și să practice cumpătarea și tăgăduirea de sine, dacă vroia binele copilului ei.

În Noul Testament găsim un deloc mai puțin impresionant, exemplul al importanței obiceiurilor cumpătate. Ioan Botezătorul a fost un reformator. Lui i-a fost încredințată o mare lucrare pentru poporul din vremea aceea. și, în pregătirea pentru această lucrare, toate obiceiurile lui au fost atent puse în ordine, chiar de la naștere. Îngerul Gabriel a fost trimis din cer să-i instruiască pe părinții lui Ioan referitor la principiile reformei sănătății. El

trebuie să „nu ... bea nici vin, nici altă băutură amețitoare”, a spus solul ceresc și astfel urma să fie „umplut de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale.” Luca 1, 15.

Ioan s-a despărțit de prietenii lui și de comoditățile vieții, locuind singur în pustie și întreținându-se printr-o dietă pur vegetariană. Simplitatea îmbrăcămintei -- purta un veșmânt țesut din păr de cămilă -- era o muștrare pentru extravaganta și etalarea celor din generația lui, îndeosebi a preoților iudei. Dieta lui, constituită din lăcuste și miere sălbatică era, de asemenea, o muștrare pentru lăcomia în mâncare, care prima peste tot.

Lucrarea lui Ioan a fost prezisă de profetul Maleahi: „Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem.” Maleahi 4, 5.6. Ioan Botezătorul a venit în duhul și puterea lui Ilie, pentru a pregăti calea Domnului și pentru a întoarce poporul la înțelepciunea Celui drept. El era un reprezentant al celor ce trăiesc în zilele de pe urmă, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a le prezenta înaintea oamenilor, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. și aceleași principii de temperanță, pe care le-a practicat Ioan, ar trebui respectate de cei care, în zilele noastre, au de avertizat lumea despre venirea Fiului omului.

Dumnezeu a făcut omul după chipul Său și așteaptă de la el să păstreze neafectate capacitățile ce i-au fost atribuite pentru a sluji Creatorului. Atunci, n-ar trebui să dăm curs recomandărilor Sale și să căutăm să ne păstrăm orice putere în cea mai bună condiție pentru slujirea Lui? Chiar cel mai mare bun pe care-l putem oferi de la noi lui Dumnezeu este destul de palid.

De ce este atâta nenorocire în lumea de azi? Pentru că îi place lui Dumnezeu să-și vadă creaturile suferind? -- O, nu! Este pentru că oamenii au

devenit slabi, prin practici imorale. Acuzăm neascultarea lui Adam și spunem că primii noștri părinți au dovedit o mare slăbiciune cedând ispitei; dar dacă neascultarea de Lege a lui Adam ar fi singurul rău cu care ne confruntăm, starea lumii ar fi mult mai bună decât este acum. De la căderea lui Adam încioace, a urmat o succesiune de căderi. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 37-39.

Avertizare cu privire la efectul vinului -- Istoria lui Nadab și Abihu este, de asemenea, lăsată ca o avertizare pentru om, dovedind că efectul vinului asupra minții este aducerea confuziei. De aceea, Dumnezeu interzice în mod clar folosirea vinului și a băuturilor tari. -- The Signs of the Times, 8 iulie, 1880.

Nadab și Abihu n-ar fi înfăptuit păcatul fatal dacă n-ar fi fost mai întâi parțial amețiți de vin. Ei știau că, înainte de a se prezenta în sanctuar, unde era manifestată prezența divină, era necesară cea mai atentă și solemnă pregătire a lor; dar, prin necumpătate, s-au descalificat pentru serviciul sfânt. Minte lor a devenit confuză și percepția morală li s-a tocit, astfel că n-au mai putut face diferența între ce este sacru și ce este obișnuit. -- Patriarchs and Prophets, 361, 362.

Capitolul 20

Efectele psihologice ale narcoticelor mai ușoare

Tendințele moștenite, înviorate de vin și cidru -- Pentru oamenii care au moștenit apetitul pentru stimulente nu este deloc sigur să aibă în casă vin sau băuturi ușoare, pentru că Satana îi va îndemna continuu să-și îngăduie să le folosească. Dacă cedează acestor ispite, ei nu știu unde să se oprească; apetitul își revendică dorința și aceasta este satisfăcută, spre ruina lor. Creierul este încețoșat, rațiunea nu mai ține frâul și-i lasă în voia poftei. Urâciunea abundă și vicii aproape de tot felul sunt practicate, ca rezultat al îngăduirii apetitului pentru vin și cidru. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 32, 33.

Nu se poate crește în har -- Este imposibil pentru cel care iubește stimulentele și obișnuiește să le folosească să crească în har. El devine grosolan și senzual; pasiunile animalice îi domină puterile mai nobile ale minții și virtutea nu îi este dragă. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 33.

Pervertirea intelectului prin folosirea narcoticelor mai ușoare -- Atât de treptat îndepărtează Satana frâiele temperanței și atât de insidios își exercită vinul și cidrul influența asupra gustului, încât se pătrunde pe calea cea largă a beției cu totul neașteptat. Gustul pentru stimulente este cultivat, iar sistemul nervos tulburat; Satana ține mintea în febra neastâmpărului, iar biata victimă, închipuindu-se în perfectă siguranță, alunecă din ce în ce mai jos, până ce orice barieră este desființată și orice principiu sacrificat. Cele mai puternice hotărâri sunt subminate și interesele veșnice sunt prea slabe pentru a ține sub controlul rațiunii poftele stricate. Unii nu sunt niciodată beți, dar se află în permanență sub influența narcoticelor mai ușoare. Ei sunt agitați, instabili, nu sunt inconștienți, dar sunt fără echilibru, fiindcă puterile mai nobile ale

minții lor sunt pervertite. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 33.

Vinul nefermentat și cidrul -- Sucul pur din struguri, ferit de fermentație, este o băutură completă. -- Manuscris 126, 1903.

Cidrul și vinul pot fi îmbuteliate proaspete și păstrate dulci multă vreme și, folosite nefermentate, ele nu detronează rațiunea. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Cidrul dulce -- Putem noi ști din ce este făcut acest cidru dulce care este bun la gust? Cei care prelucrează merele, făcând cidru pentru vânzare, nu sunt prea atenți la calitatea fructelor folosite și, în multe cazuri, se fabrică un suc din mere depreciate. Cei care nu se gândesc că introduc otrava unor mere putrede în organismul lor, vor bea cidrul făcut din ele considerându-l o delicatessă; dar un microscop le-ar arăta faptul că această băutură plăcută este adeseori nepotrivită pentru stomacul uman, chiar și imediat scoasă de sub teasc. Dacă este fiartă și se dă atenție îndepărtării impurităților, ea este mai puțin dăunătoare.

Am auzit de multe ori oameni spunând: „O, dar este doar cidru dulce; el este total nevătămător și chiar sănătos!” și zeci de litri din această băutură sunt duși acasă. Pentru câteva zile el este dulce; apoi începe fermentația. Savoarea lui puternică îl face cât se poate de plăcut multor gusturi și iubitorul de vin dulce sau cidru nu este dispus să admită că băutura lui preferată devine tare și acră. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Singura cale sigură -- Persoanele care au moștenit apetitul pentru stimulente nenaturale nu trebuie cu nici un chip să aibă la vedere sau la îndemână vin, bere sau cidru, pentru că asta le ține constant ispita aproape. -- The Ministry of Healing, 331.

Dacă oamenii ar fi cumpătați în toate lucrurile, dacă nu s-ar atinge, n-ar gusta și n-ar umbla cu ceai, cafea, tutun, vinuri, opium și băuturi alcoolice, rațiunea ar prelua frâiele și ar ține sub control poftetele și pasiunile.

Prin apetit, Satana controlează mintea și întreaga ființă. Mii de oameni care ar fi putut să trăiască au intrat în mormânt ca niște ruine fizice, intelectuale și morale, pentru că și-au sacrificat toate capacitățile pentru îngăduirea apetitului. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 37.

Capitolul 21

Efectele intoxicante ale vinului și cidrului

Oamenii se pot ameți la fel de real cu vin sau cidru cum ar face-o cu băuturi mai puternice, și turmentarea cea mai rea este produsă de aceste așa-numite băuturi ușoare. Pasiunile sunt mai rele, transformarea caracterului mai amplă, mai hotărâtă și mai neînduplecată. Câteva pahare de cidru sau vin ușor pot trezi gustul pentru băuturi mai tari și mulți dintre cei care au devenit bețivi notorii în acest fel și-au pus temelia obiceiului de a bea. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Un posibil precursor al obiceiului de a bea -- Un singur pahar de vin poate deschide ușa pentru ispите care duc la formarea obiceiului de a bea. -- Testimonies for the Church 4:578.

Stare de boală rezultată din folosirea cidrului -- Tendința spre diferite boli, cum ar fi hidropizie, afecțiuni hepatice, tremur nervos și hipertensiune este rezultatul folosirii cidrului acru. Consumându-l, mulți aduc asupra lor boli cronice. Unii mor din cauza epuizării, sau cad loviți de apoplexie, numai din această cauză. Alții suferă de dispepsie. Fiecare funcție vitală refuză să acționeze, iar medicii le spun că sunt bolnavi de ficat când, dacă ar pune cep butoiului de cidru, fără a mai ceda ispитеi de a-l scoate, energiile abuzate ale vieții lor și-ar restabili vigoarea. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Efectele vinului, după potop -- Lumea devenise atât de stricată, prin îngăduința apetitului și a pasiunilor josnice, în zilele lui Noe, încât Dumnezeu i-a nimicit pe locuitori prin apele potopului. și, pe măsură ce oamenii s-au înmulțit din nou pe pământ, îngăduința față de vin a pervertit simțurile, pregătind calea pentru mâncarea de carne multă și consolidarea

pasiunilor animalice. Oamenii s-au ridicat împotriva Dumnezeului cerului, iar capacitățile și oportunitățile lor au fost dedicate slăvirii proprii, în locul onorării Creatorului. -- Redemption or the Temptation of Christ, 21, 22.

Spre folosirea băuturilor mai tari -- Consumarea de cidru duce la folosirea băuturilor mai tari. Stomacul își pierde vigoarea naturală și este nevoie de ceva mai puternic pentru a-l pune la treabă. Cu o ocazie, când soțul meu și cu mine călătoream, am fost nevoiți să petrecem un timp mai îndelungat așteptând trenul. Aflându-ne în gară, un fermier gras, cu fața roșie, a intrat în restaurantul acesteia și, cu voce tare și răstită, a întrebat: „Aveți coniac din cel mai tare?” Răspunsul a fost afirmativ, iar el a comandat jumătate de pahar mare. „Esență de piper aveți?” „Da”, a fost răspunsul. „Bine, pune două linguri mari!” Apoi a comandat un adaos de două linguri de alcool și a încheiat rețeta cu „o doză bună de piper negru”. Omul care pregătea toate acestea l-a întrebat: „Ce vreți să faceți cu acest amestec?” Iar fermierul i-a răspuns: „Păi, cred că am să-l beau”; și a dus la gură paharul plin și a băut întregul lui conținut înfiorător. „Acest om”, a spus soțul meu, „a folosit stimulente până când și-a distrus pereții fini ai stomacului. Cred că trebuie să fie acum la fel de insensibili ca un bocanc ars”.

Citind acestea, mulți vor râde la avertizarea față de pericol, spunând: „în mod sigur vinul ușor sau cidrul pe care le folosesc eu nu pot să-mi facă rău.” Dar Satana i-a consemnat ca pradă a lui; el îi conduce pas cu pas, iar ei nu-și dau seama până când lanțurile obișnuinței și ale apetitului devin prea puternice pentru a fi rupte. Vedem puterea pe care apetitul pentru băuturi tari o are asupra oamenilor; vedem cum mulți oameni, de toate profesiile și cu răspunderi importante, bărbați sus -- puși și de talent, cu mari realizări, cu simțăminte delicate, cu un puternic sistem nervos și capacități înalte de judecată sacrifică totul pentru îngăduința apetitului, până sunt reduși la nivel de brute; și, în foarte multe cazuri, căderea lor a început cu folosirea vinului ușor ori a cidrului. Știind lucrul acesta, mă opun hotărât fabricării vinului sau a cidrului pentru a fi folosite ca băuturi.... Dacă toți ar fi vigilenți și corecți în

vegherea asupra micilor oportunități deschise de folosirea moderată a așa-numitelor nevătămătoare băuturi, ca vinul și cidrul, calea cea largă spre beție ar fi închisă. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Capitolul 22

Vinul, în Biblie

Vinul din Cana nu era fermentat -- În nici un loc, Biblia nu autorizează folosirea vinului amețitor. Vinul pe care l-a făcut Isus din apă, la festivitatea nunții din Cana, era suc curat de struguri. Era acel „must într-un strugure” despre care Scriptura spune: „Nu-l nimici, căci o binecuvântare este în el.” Isaia 65, 8.

Hristos era acela care, în Vechiul Testament, l-a avertizat pe Israel: „Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept”. -- Proverbe 20, 1. El nu a făcut asemenea băutură. Satana îi ispitește pe oameni la o îngăduință care le întunecă rațiunea și împiedică percepțiile spirituale, dar Hristos ne învață să supunem natura noastră mai slabă. El nu pune niciodată înaintea omului ceva ce ar putea fi o ispită. Întreaga Lui viață a fost un exemplu de tăgăduire de sine. Pentru a nimici puterea apetitului, El a suferit pentru noi cel mai sever test pe care umanitatea putea să-l îndure, postind patruzeci de zile în pustie. Hristos era Acela care a dat instrucțiunea ca Ioan Botezătorul să nu bea nici vin, nici băutură tare. Tot El este cel care i-a impus o abstenență asemănătoare nevestei lui Manoah. Hristos nu și-a contrazis învățăturile. Vinul nefermentat, pe care l-a făcut pentru invitații la nuntă era o băutură perfectă și înviorătoare. Acesta este vinul folosit de Mântuitor și de ucenicii Lui la prima Cină. și este vinul care trebuie întotdeauna folosit la masa împărtășirii, ca simbol al sângelui Mântuitorului. Serviciul Sfintei Cine este menit să învioreze sufletul și să dea viață. Vinul acesta n-ar trebui să aibă nici o legătură cu nimic din ce ar putea sluji răul. -- The Ministry of Healing, 333, 334.

Vinul recomandat în Biblie nu este amețitor -- Nicăieri Biblia nu învață

folosirea vinului amețitor, nici ca băutură, nici ca simbol al sângelui lui Hristos. Facem apel la rațiunea normală, întrebând dacă sângele lui Hristos este reprezentat mai bine de mustul curat al strugurelui aflat în starea lui naturală, sau după ce a fost convertit într-o băutură fermentată și amețitoare?... Sfatul nostru este ca acesta din urmă să nu fie niciodată pus pe masa Domnului.... Afirmăm că Hristos n-a făcut niciodată vin amețitor; așa ceva ar fi fost contrar tuturor învățăturilor și exemplului vieții Lui.... Vinul pe care l-a făcut Isus din apă, printr-o minune a puterii Lui, era suc curat din struguri. -- The Signs of the Times, 29 august, 1878.

Capitolul 23

Creștinii și producerea băuturilor alcoolice

Mulți care ar trebui să aibă rețineri în a oferi alcool pentru buzele aproapelui se ocupă de cultivarea hameiului, aducându-și astfel aportul împotriva cauzei temperanței. Nu reușesc să înțeleg cum, în lumina Legii lui Dumnezeu, creștinii se pot angaja cu bună știință în cultivarea hameiului sau în producerea de vin și cidru, pentru vânzare. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 32.

Refuzul de a vedea răul -- Când oameni inteligenți, care se declară creștini, susțin că nu este rău să faci vin sau cidru pentru vânzare, pentru că atunci când sunt nefermentate nu devin vătămătoare, inima mi se întristează. Eu știu că mai există un aspect al acestei chestiuni, la care ei refuză să ia seama, întrucât egoismul le-a închis ochii față de teribilele rele ce pot rezulta din folosirea acestor stimulente. Nu înțeleg cum pot refuza frații noștri orice evidență a răului, angajându-se pe scară largă în activitatea de cultivare a hameiului, știind la ce este el întrebuițat.

Aceia care contribuie la producerea acestor băuturi care încurajează și educă apetitul pentru stimulente mai puternice vor fi răsplătiți după cum le este lucrarea. Ei sunt călcători ai Legii lui Dumnezeu și vor fi pedepsiți pentru păcatele lor și pentru acelea pe care i-au influențat pe alții să le facă, prin ispitele pe care li le-au pus în cale.

Toți aceia care declară că ei cred în adevărul prezent și că sunt reformatori, trebuie să acționeze în concordanță cu credința lor. Dacă vreunul al cărui nume este înscris în registrul comunității produce vin sau cidru pentru vânzare, va trebui lucrat cu credință cu el, iar dacă va continua această

practică, să fie pus sub cenzura bisericii. Cei care nu vor fi convinși să abandoneze această lucrare, nu sunt demni de un loc și un nume printre copiii lui Dumnezeu.

Noi trebuie să fim urmași ai lui Hristos, punându-ne inima și influența împotriva oricărei practici rele. Cum ne vom simți, în ziua când judecățile lui Dumnezeu vor fi revărsate, să întâlnim oameni care au devenit bețivi prin influența noastră? Trăim în ziua antipică a ispășirii și cazul nostru va trebui în curând să ajungă înaintea lui Dumnezeu. Cum vom sta în curțile cerului, dacă acțiunile noastre au încurajat folosirea de stimulente care pervertesc mintea și sunt distrugătoare ale virtuții, purității și dragostei față de Dumnezeu? Testimonies for the Church 5:358, 359.

Să nu ne conducă la rău iubirea de bani -- Am câțiva acri de teren care, când l-am cumpărat, era cultivat cu struguri pentru vin; dar nu voi vinde nici o livră [453, 6 g.] din acești struguri vreunei distilerii de vin. Banii pe care i-aș putea obține mi-ar spori veniturile; dar decât să ajut cauza necumpătării, permițând ca strugurii de la mine să fie făcuți vin, mai bine îi las să se strice în viță.

Iubirea de bani îi conduce pe oameni la călcarea conștiinței. E posibil ca exact acești bani să fie aduși la vistieria Domnului, dar Dumnezeu nu va accepta un astfel de dar, care este o ofensă pentru El. Sunt bani obținuți prin călcarea legii Sale, care cere ca omul să-și iubească aproapele ca pe sine însuși. Nu este o scuză pentru călcător să spună că, dacă n-ar fi făcut el vin sau cidru, ar fi făcut altcineva și aproapele lui ar fi putut la fel de bine să devină bețiv. Trebuie să riște creștinii să-și păteze hainele cu sângele unor oameni și să-și atragă blestemul rostit asupra celor care pun ispita în calea rătăcitorilor, numai pentru că alții pun sticla la buzele aproapelui lor? Isus apelează la urmașii Lui să stea sub stindardul Său și să contribuie la combaterea lucrărilor diavolului.

Răscumpărătorul lumii, care cunoaște bine starea societății în zilele finale, prezintă felul actual de a mânca și de a bea ca un păcat care condamnă acest veac. El ne spune că așa cum a fost în zilele lui Noe va fi și la venirea Fiului omului. „Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a distrus pe toți”. Exact o aceeași stare de lucruri va exista în zilele de pe urmă și cei care cred aceste avertizări vor fi cât se poate de atenți să nu apuce o cale care-i va duce la condamnare. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

În lumina Scripturii, a naturii și a rațiunii -- În lumina a ce ne învață Scripturile, natura și rațiunea, referitor la folosirea a ceea ce intoxică, cum se pot angaja creștinii în cultivarea hameiului pentru bere sau în producerea vinului și a cidrului, pentru vânzare? Dacă-și iubesc aproapele ca pe ei înșiși, cum pot să contribuie la punerea în calea lui a ceea ce va fi o capcană pentru el? -- The Ministry of Healing, 334.

Să privim, fraților, această chestiune în lumina Scripturilor și să exercităm o influență hotărâtă pentru temperanță în toate. Merele și strugurii sunt darul lui Dumnezeu. Ele pot fi foarte bine folosite ca alimente sănătoase, sau se poate abuza de ele, fiind folosite rău. Deja Dumnezeu mănează vița-de-vie și merii, din cauza practicilor păcătoase ale oamenilor. Noi stăm în fața lumii ca reformatori; să nu dăm, atunci, nici un prilej necredincioșilor să ne reproșeze credința. Hristos a spus: „Voi sunteți sarea pământului”, sunteți „lumina lumii”. Să dovedim că inima și conștiința noastră se află sub influența transformatoare a harului divin și că viețile noastre sunt guvernate de principiile curate ale Legii lui Dumnezeu, chiar dacă aceste principii ar putea cere sacrificarea unor interese vremelnice. -- Testimonies for the Church 5:361.

Capitolul 24

Temperanță și abținere totală

Dacă este nevoie de ceva care să stingă setea, apa curată băută cu puțin timp înainte sau după masă este tot ceea ce natura organismului cere. Nu luați niciodată ceai, cafea, bere, vin sau oricare fel de băutură alcoolică. Apa este cel mai bun lichid posibil, pentru curățirea țesuturilor. -- The Review and Herald, 29 iulie, 1884.

Lecția prezentată aici [a lui Daniel și a tovarășilor lui] este o lecție la care am face bine să ne gândim. Primejdia noastră nu vine din puținătatea mâncării, ci din abundența ei. Noi suntem în mod constant ispitiți la exces. Aceia care vor să-și păstreze energiile neafectate, pentru slujirea lui Dumnezeu, trebuie să respecte strict temperanță în ceea ce privește folosirea bunătăților date de El, precum și abținerea de la orice obicei vătămător sau degradant.

Generația care se ridică acum este înconjurată de atracții calculate să ispitească apetitul. Îndeosebi în marile noastre orașe, orice formă de îngăduință a apetitului este ușor accesibilă și atrăgătoare.

Aceia care, asemeni lui Daniel, refuză să se întineze, vor secera răsplata pentru obiceiurile lor de cumpătare. Cu vitalitatea lor fizică mai mare și o rezistență sporită, ei au o bancă de depuneri la care să apeleze în caz de nevoie. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 27, 28.

Se recomandă adeseori ca, pentru a câștiga tineretul din captivitatea literaturii de senzație și nedemne, să le oferim un gen mai bun de ficțiune. Este ca și cum am încerca să lecuim un bețiv dându-i, în loc de whisky sau

coniac, băuturi amețitoare mai slabe, precum vin, bere sau cidru. Folosirea acestora va favoriza întotdeauna apetitul pentru stimulente mai puternice. Unica siguranță pentru cel care bea, la fel ca și pentru omul cumpătat, este abstinerea totală. -- The Ministry of Healing, 446.

Capitolul 25

Numai în măsura în care viața este schimbată

Caracterul remodelat -- Lucrarea noastră pentru cei ispitiți și căzuți va avea un succes real numai când harul lui Hristos remodelează caracterul și omul este adus într-o vie legătură cu infinitul Dumnezeu. Acesta este scopul oricărui adevărat efort pentru temperanță. -- Testimonies for the Church 6:111.

Hristos lucrează dinspre interior -- Oamenii nu vor fi niciodată cu adevărat cumpătați până când harul lui Hristos nu va fi un principiu în inima lor.... Aspectele exterioare nu pot face reforma. Creștinismul propune o reformă în inimă. Ceea ce face Hristos în interior va fi manifestat în exterior, sub comanda unui intelect convertit. Încercarea de a începe dinafară și apoi a lucra în interior a dat și va da întotdeauna greș. -- Counsels on Diet and Foods, 35.

Trebuie recâștigată puterea autocontrolului -- Unul dintre cele mai deplorabile efecte ale apostaziei originare a fost pierderea puterii omului de autocontrol. Numai după ce această putere este recâștigată poate exista un real progres.

Trupul este unicul mediu prin care mintea și sufletul se dezvoltă pentru zidirea caracterului. Prin urmare, el este cel asupra căruia vrăjmașul sufletelor își direcționează ispitele, pentru slăbirea și degradarea capacităților fizice. Succesul lui în acest punct înseamnă supunerea întregii ființe față de rău. Dacă nu se află sub stăpânirea unei puteri mai înalte, tendințele naturii noastre fizice vor aduce sigur ruină și moarte.

Trupul trebuie adus la supunere. Puterile mai nobile ale ființei trebuie să guverneze. Pasiunile trebuie stăpânite de voință care, ea însăși, trebuie să fie sub controlul lui Dumnezeu. Puterea suverană a rațiunii, sfințită de harul divin, trebuie să domnească în viața noastră. -- The Ministry of Healing, 129, 130.

Inutilitatea încercărilor treptate -- Se vor scuza aceia care au avut multe ocazii și multă lumină prețioasă, care se bucură de avantajele educației, că n-o pot rupe cu practicile nesănătoase? De ce nu raționează de la cauză la efect cei care au puteri excepționale de judecată? De ce nu susțin ei reforma stând ferm la principii, hotărâți să nu guste alcool sau să folosească tutun? Acestea sunt otrăvuri și folosirea lor înseamnă o călcare a Legii lui Dumnezeu. Unii spun, atunci când se face vreun efort pentru iluminarea lor în această privință: „Am să mă las treptat!” Dar Satana râde de orice astfel de decizie. El spune: „Aceștia sunt sigur ai mei. Nu mi -- e frică pentru ei, când sunt pe acest teren!”

El știe însă că nu are putere asupra omului care, atunci când păcătoșii îl ademenesc, are curajul moral de a spune un „Nu” clar și răspicat. Un astfel de om a respins compania diavolului și, atâta vreme cât se prinde de Isus Hristos, îngerii pot fi în legătură cu el, dându-i puterea morală de a birui. -- Manuscris 86, 1897.

O bătălie grea, dar Dumnezeu ajută -- Folosiți tutun sau băuturi amețitoare? Alungați-le de la voi, pentru că vă afectează puterile. A renunța la folosirea acestor lucruri va însemna o bătălie grea, dar Dumnezeu vă va ajuta să duceți această luptă. Cereți de la El har pentru a birui și apoi credeți că vă va da, pentru că vă iubește. Nu lăsați ca tovarășii lumești să vă scoată din supunerea față de Hristos ci, mai degrabă, lăsați ca mintea să vă fie îndepărtată de la acești tovarăși la Isus. Spuneți-le că urmăriți comoara cerului. Nu sunteți ai voștri; ați fost cumpărați cu un preț, cu însăși viața Fiului lui Dumnezeu și trebuie să-I aduceți slavă lui Dumnezeu în trupul și

duhul vostru, pentru că ele sunt ale Lui. -- Scrisoarea 226, 1903.

Căutați ajutorul lui Dumnezeu și al sfinților -- Am o solie de la Domnul pentru sufletul ispitit, care a fost sub dominația lui Satana, dar care luptă pentru a se elibera. Mergi la Domnul, pentru ajutor. Mergi la cei pe care-i știi că Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El, și spune-le: „Luați-mă în grija voastră, căci Satana mă ispitește cu înverșunare. Eu n-am putere să ies din capcană. Țineți-mă aproape de voi în orice clipă, până ce voi avea mai multă putere, pentru a rezista ispitei.” -- Scrisoarea 166, 1903.

Relația personală cu Dumnezeu -- Aduceți înaintea lui Dumnezeu dorințele, bucuriile, tristețile, grijile și temerile voastre. „Domnul este plin de milă și îndurare”. Inima Lui iubitoare este mișcată de necazurile noastre chiar și numai auzind de ele.... Nimic din ceea ce privește în vreun fel pacea noastră nu este prea neînsemnat pentru El, ca să nu-l ia în seamă. Nu există, în experiența noastră, capitol prea întunecat pentru ca El să nu-l poată citi; nu există, pentru El, încurcătură prea mare pentru a nu o putea rezolva. Nici o nenorocire nu vine asupra celui mai neînsemnat dintre copiii Săi, nici o neliniște nu-i chinuie sufletul, nici o bucurie nu este exprimată și nici o rugăciune sinceră nu pleacă de pe buze, fără ca Tatăl nostru ceresc să nu le observe sau să nu-L intereseze imediat. „El vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor”. Relația dintre Dumnezeu și oricare suflet este atât de distinctă și totală, ca și cum n-ar mai exista altul pentru care El a dat pe singurul Său Fiu. -- Steps to Christ, 104, 105.

Capitolul 26

Convertirea, secretul biruinței

Îngăduința este păcat -- Îngăduirea apetitului nenatural, fie pentru ceai, cafea, tutun sau alcool este necumpătare și se luptă astfel împotriva legilor vieții și ale sănătății. Folosind aceste lucruri interzise, se creează în organism o stare pe care Dumnezeu n-a stabilit-o niciodată. Această îngăduință este păcat pentru oricare dintre membrii familiei umane.... Suferința, boala și moartea sunt pedeapsa sigură pentru ea.... Evangelism, 266.

Când Duhul Sfânt lucrează printre noi -- Primul și cel mai important lucru este acela de a înmuia și supune sufletul, prezentându-L pe Domnul nostru Isus Hristos ca purtător de păcate, ca Mântuitor iertător al acestora și făcând Evanghelia cât se poate de clară. Când Duhul Sfânt lucrează printre noi, ... sufletele care nu sunt pregătite pentru apariția lui Hristos sunt convinse.... Fidelii tutunului renunță la idolul lor, iar băutorul de alcool la licoarea lui. Ei n-ar putea face lucrul acesta dacă nu s-ar prinde, prin credință, de făgăduințele lui Dumnezeu, de iertare a păcatelor lor. -- Evangelism, 264.

Marea trebuință a omului -- Hristos și-a dat viața pentru a plăti răscumpărarea păcătosului. Răscumpărătorul lumii știa că îngăduirea apetitului aduce debilitate fizică și ucide capacitățile de percepție, pentru ca lucrurile sacre și eterne să nu mai poată fi distinse. El știa că îngăduința de sine pervertește puterile morale și că marea nevoie a omului este convertirea inimii, minții și a sufletului, de la o viață a satisfacerii de sine la una de tăgăduire și sacrificiu de sine. -- Medical Ministry, 264.

În putere proprie, omul eșuează -- Obiceiul tutunului.... Întunecă atât de

multe minți! De ce nu renunțați la acest obicei? De ce nu vă ridicați să spuneți: „Nu voi mai sluji păcatului și lui Satana!”? Spuneți: „Am să abandonez acest narcotic otrăvitor!” Niciodată nu veți putea face lucrul acesta în putere proprie. Hristos spune: „Eu sunt la dreapta ta, pentru ca să te ajut!” Manuscris 9, 1893.

De ce eșuează atât de mulți -- Ispitele îngăduinței apetitului posedă o putere ce poate fi înfrântă numai prin ajutorul pe care-l poate oferi Dumnezeu. Dar, pe lângă orice ispită, avem făgăduința Domnului că va exista o cale de scăpare. De ce, atunci, atât de mulți sunt înfrânți? Pentru că nu-și pun încrederea în Dumnezeu. Ei nu profită de mijloacele puse la dispoziție pentru siguranța lor. Prin urmare, scuzele oferite pentru satisfacerea apetitului pervertit nu au greutate înaintea lui Dumnezeu. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 22.

Singurul remediu -- Pentru orice suflet care luptă să se ridice dintr-o viață de păcat la una a purității, importantul element al puterii se află în singurul Nume de „sub cer” „dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți”. -- Faptele Apostolilor 4, 12. „Dacă însetează cineva” -- după odihnă și speranță, după eliberare de apăsările păcatului -- spune Hristos, „să vină la Mine și să bea.” Ioan 7, 37. Singurul remediu pentru viciu este harul și puterea lui Hristos.

Hotărârile bune, urmărite în putere proprie nu aduc nimic. Toate angajamentele de pe lume nu pot rupe puterea obiceiului rău. Oamenii nu vor practica niciodată temperanța în toate lucrurile până ce inimile lor nu vor fi înnoite prin harul divin. Noi nu putem scăpa nici un moment de păcat. Suntem, în orice clipă, dependenți de Dumnezeu....

Hristos a trăit o viață de perfectă ascultare de Legea lui Dumnezeu și, prin aceasta, a stabilit un exemplu pentru orice ființă umană. Viața pe care a

trăit-o El în această lume trebuie să o trăim și noi, prin puterea și sub instruirea Lui.

E nevoie de ascultare deplină -- În lucrarea noastră pentru cei căzuți trebuie să avem imprimată în minte și inimă cerințele Legii lui Dumnezeu și necesitatea loialității față de El. Nu eșuați niciodată în a arăta că există o clară diferență între cel care -- I slujește lui Dumnezeu și cel care nu-I slujește. Dumnezeu este iubire, dar El nu poate scuza nerespectarea cu bună știință a poruncilor Sale. Natura guvernării Sale este în așa fel, încât oamenii nu pot scăpa de consecințele neascultării. Numai pe cei care-L onorează îi poate onora Dumnezeu. Conduita omului în această lume îi hotărăște soarta veșnică. După cum seamănă, așa va secera. Cauza va urma efectului.

Nimic mai puțin decât deplina ascultare nu ne poate face să atingem standardul cerinței lui Dumnezeu. El nu a lăsat cerințe neclare și n-a impus nimic ce nu este necesar la aducerea omului în armonie cu El. Noi trebuie să le arătăm păcătoșilor idealul Lui de caracter și să-i conducem la Hristos, numai prin al cărui har se poate atinge acest ideal.

Biruința asigurată prin viața fără păcat a lui Hristos -- Mântuitorul a luat asupra Lui defectele umanității și a trăit o viață fără păcat, pentru ca oamenii să nu se teamă că, din cauza slăbiciunii naturii lor, n-ar putea să biruie. Hristos a venit să ne facă „părtași firii dumnezeiești” și viața Lui demonstrează că umanitatea, împreună cu divinitatea, nu păcătuiește.

Mântuitorul a biruit pentru a-i arăta omului cum să biruiască și el. Mântuitorul a întâmpinat toate ispitirile lui Satana cu ajutorul Cuvântului lui Dumnezeu. Încrezându-Se în făgăduințele lui Dumnezeu, El a primit putere pentru a asculta de poruncile Lui și ispititorul n-a putut să preia nici un avantaj. La orice ispită, răspunsul Lui era: „Stă scris”. Așadar, Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său, prin care să rezistăm răului. Extraordinar de mari și

clare sunt făgăduințele noastre pentru ca, prin ele, să ne facem „părtași firii dumnezeiești”, după ce am „fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”. -- 2 Petru 1, 4.

Rog pe cel ispitit să nu se uite la circumstanțe, la propria slăbiciune sau la puterea ispitei, ci la puterea Cuvântului lui Dumnezeu. Toată puterea aceasta este a noastră. „Strâng cuvântul Tău în inima mea”, spune psalmistul, „ca să nu păcătoiesc împotriva Ta”. „...după cuvântul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori.” Psalmii 119, 11; 17, 4.

Legat de Hristos, prin rugăciune -- Vorbiți-le oamenilor despre curaj; înălțați-i la Dumnezeu, în rugăciune. Mulți din cei care au fost învinși de ispită se simt umiliți de eșecul lor și simt că este în van să vină la Dumnezeu; dar acest gând este o sugestie de la vrăjmaș. Când au păcătuit și simt că nu pot să se roage, spuneți-le oamenilor, că atunci este timpul când trebuie să se roage! Ei pot fi rușinați și adânc umiliți, dar, mărturisindu-și păcatele, Cel care este credincios și drept le va ierta păcatele și-i va curăți de orice nelegiuire.

Nimic nu este, aparent, mai neajutorat și totuși, realmente, mai invincibil decât sufletul care-și simte nimicnicia și se bazează total pe meritele Mântuitorului. Prin rugăciune, prin studiul Cuvântului Său, prin credința în prezența Lui, cea mai slabă dintre ființele umane poate trăi legată de Hristos cel viu, iar El o va prinde cu o mână ce nu o va mai lăsa să plece. -
- The Ministry of Healing, 179-182.

Sănătate și putere pentru biruitor -- Când oameni care și-au îngăduit obiceiuri rele și practici păcătoase se supun puterii adevărului divin, intervenția acestui adevăr în inimă reînvie puterile morale ce păruseră paralizate. Primitorul va avea o mai puternică și mai limpede înțelegere decât avea înainte de a-și lipi sufletul de Stânca veșnică. Chiar și sănătatea lui

fizică se îmbunătățește, datorită conștiinței siguranței în Hristos. Binecuvântarea specială a lui Hristos, prezentă în cel care-L primește, este, prin sine, sănătate și putere. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 13.

Putere de biruință, numai prin Hristos -- Oamenii au profanat templul -- suflet și Dumnezeu apelează la ei să se trezească și să încerce din răputeri să-și redobândească natura dată de El. Nimic altceva decât harul lui Dumnezeu nu poate să convingă și să schimbe inima; numai prin El sclavii obișnuințelor pot să obțină puterea de a rupe lanțurile care-i leagă. Este imposibil pentru om să-și aducă trupul ca o jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu, atâta vreme cât continuă să-și îngăduie obiceiuri care-l privează de vigoare fizică, intelectuală și morală. Apostolul spune: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceri, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu.” Romani 12, 2; Christian Temperance and Bible Hygiene, 10, 11.

În puterea lui Hristos -- Hristos a dus lupta în privința apetitului și a ieșit biruitor; și noi, de asemenea, putem învinge, prin puterea venită de la El. Cine va intra pe porțile cetății? -- Nu aceia care declară că ei nu pot învinge forța apetitului. Hristos a rezistat față de puterea celui care ar vrea să ne țină în robie; deși slăbit de lungul post de patruzeci de zile, El a înfruntat ispita și a demonstrat, prin acest act, că situația noastră nu este fără speranță. Știu că singuri nu putem învinge; cât de recunoscători ar trebui să fim că avem un Mântuitor viu, care este dispus și gata să ne ajute!

Îmi amintesc cazul unui om dintr-o adunare căreia mă adresam odată. Era aproape o ruină la trup și la minte, datorită folosirii tutunului și alcoolului. Era îngenunchat de efectele destrăbălării lui; iar hainele îi erau în ton cu starea lui jalnică. După toată aparența, ajunsese prea departe pentru a mai fi recuperat. Dar, atunci când am apelat la el să se opună ispitei în puterea unui Mântuitor înviat din morți, el s-a ridicat în picioare tremurând și a spus: „Văd că dumneavoastră aveți interes pentru mine și voi avea și eu

acest interes pentru mine!” șase luni mai târziu, el a venit la mine acasă. Nu l-am recunoscut. Cu un chip strălucind de bucurie și cu ochii scăldați în lacrimi, m-a apucat de mână și mi-a spus: „Nu mă cunoașteți, dar vă mai amintiți de bărbatul îmbrăcat într-o haină veche albastră, care s-a ridicat într-o adunare de-a dumneavoastră și a spus că ar vrea să încerce o reformă?” Eram uimită. Stătea drept și părea cu zece ani mai tânăr. Plecase acasă de la acea adunare și petrecuse lungi ore în rugăciune și luptă, până la răsăritul soarelui. A fost o noapte de luptă dar, slavă Domnului, a ieșit biruitor din ea. Acest om putea vorbi din trista experiență despre robia obiceiurilor rele. El știa acum cum să-i avertizeze pe tineri de pericolul contaminării acestor obiceiuri; iar cei care, asemeni lui cândva, erau învinși, el putea să le arate spre Hristos, ca singura sursă de ajutor. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 19, 20.

Fără Hristos nu există reformă adevărată -- Despărțit de puterea divină nu se poate realiza o reformă adevărată. Barierele omenești împotriva tendințelor firești și cultivate nu sunt decât ca un banc de nisip în calea torentului. Noi nu putem rezista ispitelor care ne asaltează dinăuntru și dinafară până ce viața lui Hristos nu devine o putere înviorătoare în viața noastră. Hristos a venit în această lume și a trăit Legea lui Dumnezeu, pentru ca omul să poată avea o stăpânire perfectă asupra înclinațiilor naturale, care corup sufletul. Medicul sufletului și trupului nostru ne dă biruința asupra poftelor inamice. El a pus la dispoziție orice posibilitate, pentru ca omul să poată avea perfecțiunea caracterului.

Când cineva se predă lui Hristos, mintea lui este adusă sub controlul Legii; dar al legii împărătești, care proclamă libertate pentru orice rob. Devenind una cu Hristos, omul este făcut liber. Supunerea față de voința lui Hristos înseamnă restabilirea naturii umane perfecte.

Ascultarea de Dumnezeu este eliberare de sclavia păcatului, izbăvire de pasiunile și impulsurile omenești. Omul poate deveni învingător asupra lui

însuși, învingător al propriilor înclinații, al domniilor și puterilor și al „stăpânilor întunericului acestui veac” și ale „duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” Efeseni 6, 12. -- The Ministry of Healing, 130, 131.

Capitolul 27

Voința, cheia spre succes

O luptă corp-la-corp -- Când oamenii se mulțumesc să trăiască doar pentru lumea aceasta, înclinația inimii se armonizează cu sugestiile vrăjmașului și se realizează intenția lui. Dar când ei caută să părăsească stindardul negru și puterea întunericului înrolându-se singuri sub steagul însângerat al prințului Emanuel, începe lupta, iar conflictul este purtat sub ochii întregului univers.

Oricine luptă de partea dreaptă, are de luptat corp-la-corp cu vrăjmașul. El trebuie să-și pună întreaga armură a lui Dumnezeu, pentru a fi capabil să facă față vicleniilor diavolului. -- Manuscris 47, 1896.

Omul trebuie să-și facă partea -- Dumnezeu nu-l poate salva pe om de sub puterea tertipurilor lui Satana împotriva voinței lui. Omul trebuie să lucreze cu puterea lui sprijinită de puterea divină a lui Hristos pentru a rezista și a birui cu orice preț. Pe scurt, omul trebuie să învingă, așa după cum și Hristos a învins. Iar apoi, prin biruința a cărei obținere, în atotputernicul nume al lui Hristos, este privilegiul lui, el poate deveni un moștenitor al lui Dumnezeu și împreună -- moștenitor cu Hristos.

Așa ceva nu poate avea loc dacă Hristos ar face singur totul pentru biruință. Omul are partea lui. El trebuie să fie biruitor pe cont propriu, prin puterea și harul pe care Isus i le dă. Omul trebuie să fie conlucrător cu Hristos în realizarea biruinței și atunci va fi părtaș cu El în slavă. -- The Review and Herald, 21 noiembrie, 1882.

„Întărește-te și fii om!” -- Victimele obiceiului rău trebuie trezite la

necesitatea de a face un efort pentru ele însele. Se poate depune cea mai mare strădanie pentru eliberarea lor, se poate oferi harul fără plată al lui Dumnezeu, poate intermedia chiar Hristos, pot acționa îngerii, dar totul va fi în van, dacă oamenii înșiși nu sunt treziți la luptă, în bătălia pentru cauza lor.

Ultimele cuvinte ale lui David către Solomon, tânăr pe atunci și aproape de primirea coroanei lui Israel, au fost: „Întărește-te și fii om!” 1 Regi 2, 2. Aceste cuvinte ale inspirației sunt spuse pentru orice copil al omenirii, candidat la o coroană nemuritoare: „Întărește-te și fii om!”

Cei îngăduitori de sine trebuie aduși să vadă și să simtă că, dacă vor să fie oameni, este necesară o mare reformă morală. Dumnezeu îi cheamă să se ridice și, în puterea lui Hristos, să-și recâștige starea de om pe care le-a dat-o El și pe care ei au sacrificat-o prin obiceiuri păcătoase.

Omul poate și trebuie să-i reziste răului -- Simțind teribila putere a ispitei și chemarea dorinței ce duce la cedare, mulți oameni strigă desperați: „Nu pot să-i rezist răului!”. Spuneți-le că pot, că trebuie să reziste. E posibil ca omul să fi suferit înfrângere după înfrângere, dar nu va fi întotdeauna așa. El este slab, din punct de vedere moral, controlat de obiceiurile unei vieți de păcat. Angajamentele și hotărârile lui sunt ca niște funii de nisip. Conștiința călcării acestor angajamente și nerealizarea hotărârilor îi slăbește încrederea în propria sinceritate și-l face să creadă că Dumnezeu nu-l poate accepta și nu poate să Se alătore eforturilor lui. Dar omul nu trebuie să dispere.

Aceia care-și pun încrederea în Hristos nu vor fi robiți de vreo tendință sau obicei ereditar ori cultivat. În loc să fie ținuti în sclavia naturii inferioare, ei trebuie să-și domine orice apetit sau pasiune. Dumnezeu nu ne lasă să ne batem cu răul în puterea noastră mărginită. Oricare ne-ar fi tendințele spre rău, moștenite sau cultivate, putem învinge prin puterea pe care El este gata să ne-o împărtășească.

Puterea voinței -- Cel ispitit are nevoie să înțeleagă adevărata forță a voinței. Aceasta este puterea dominantă în natura omului -- puterea deciziei, a alegerii. Totul depinde de buna acționare a voinței. Dorințele de bine și puritate sunt bune în ele însele. Dar dacă ne oprim aici, ele nu aduc nimic. Mulți se îndreaptă spre ruină, în timp ce speră și doresc să-și biruie înclinațiile spre rău. Ei nu-și predau voința lui Dumnezeu, nu aleg să-I slujească.

Trebuie să alegem -- Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege; partea noastră este să o folosim. Noi nu putem să ne schimbăm inima, nu putem să ne controlăm gândurile, impulsurile sau sentimentele. Nu ne putem curăți singuri, nu ne putem califica pentru slujirea lui Dumnezeu. Dar putem alege să-I slujim lui Dumnezeu, putem să-I dăm voința noastră; atunci, El va lucra în noi voința și înfăptuirea, potrivit dorinței Lui. Astfel, întreaga noastră natură va fi adusă sub controlul lui Hristos.

Prin corecta exercitare a voinței, o totală schimbare poate fi realizată în viață. Predându-ne voința lui Hristos, ne aliem cu puterea divină și primim tărie de sus pentru a sta drept. O viață curată și nobilă, o viață de biruință asupra apetitului și a pasiunii este posibilă pentru orice om care-și va uni voința lui slabă și oscilantă cu atotputernica și stabila voință a lui Dumnezeu. -- The Ministry of Healing, 174-176.

Când voința este în ordine -- Voința este puterea care guvernează natura umană. Dacă ea este în ordine, tot restul ființei se va afla sub controlul ei. Voința nu este un gust sau o înclinație, ci este alegerea, puterea care decide, puterea dominantă, care lucrează în oameni spre ascultare de Dumnezeu sau spre neascultare.

Veți fi în permanent pericol până când nu veți înțelege adevărata putere

a voinței. Puteți crede și promite orice lucru, dar acestea nu vor conta până nu vă veți pune voința în ordine. Dacă veți lupta lupta credinței în puterea voinței, fără îndoială veți învinge.

Când voința noastră este de partea lui Hristos -- Partea voastră este aceea de a vă pune voința de partea lui Hristos. Când vă predați voința Lui, El vă ia imediat în stăpânire și lucrează în voi voința și împlinirea bunei Sale intenții. Natura voastră este adusă sub controlul Duhului Său și chiar și gândurile voastre îi vor fi supuse. Dacă impulsurile și emoțiile nu vi le puteți controla, așa după cum s-ar putea să doriți, voința o puteți controla și atunci o schimbare totală va fi făcută în viața voastră. Când vă predați voința lui Hristos, viața voastră este ascunsă cu El în Dumnezeu, fiind aliată cu puterea care este mai presus de toate împărățiile și domniile. Aveți o putere de la Dumnezeu, care vă ține prinși de puterea Lui; și o nouă viață, chiar viața credinței, este posibilă pentru voi.

Nu puteți niciodată avea succes în propria emancipare dacă voința voastră nu este de partea lui Hristos, cooperând cu Duhul lui Dumnezeu. Să nu credeți că nu puteți, ci spuneți: „Pot și vreau!”

Dumnezeu a aranjat ca Duhul Său cel Sfânt să vă ajute în orice străduință plină de hotărâre.

Cel mai slab strigăt de ajutor este auzit -- Fiecare dintre noi poate să știe că există o putere care lucrează alături de eforturile noastre, pentru biruință. De ce nu se prind oamenii de acest ajutor dat, pentru a deveni superiori și nobili? De ce se autodegradează ei prin îngăduirea unui apetit stricat? De ce nu se ridică ei în puterea lui Hristos, devenind biruitori în Numele Lui? Isus va auzi chiar și cea mai slabă rugăciune pe care o putem înălța. Lui îi este milă de slăbiciunea oricărui suflet. La Cel care are puterea de a mântui există ajutor pentru oricine. Vi-l recomand pe Isus Hristos,

Mântuitorul păcătosului, singurul care poate să vă dea puterea de a învinge în orice punct.

Coroane pentru toți cei care înving -- Cerul merită totul, pentru noi. Nu trebuie să riscăm nimic, în această privință. Aici nu facem aventuri. Noi trebuie să știm că pașii ne sunt puși în ordine de Domnul. Să-L lăsăm pe El să ne ajute în marea lucrare a biruinței. El are coroane pentru cei care înving, haine albe pentru cei dreți și o lume veșnică a slavei pentru cei care caută slavă, onoare și nemurire. Oricine intră în cetatea lui Dumnezeu va intra acolo ca biruitor. El nu va intra ca un criminal condamnat, ci ca un fiu al lui Dumnezeu. Iar întâmpinarea pentru cei care vor intra acolo este: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.” Matei 25, 34.

Cu bucurie aș vrea să spun cuvinte care să ajute aceste suflete plăpânde să se prindă mai strâns, prin credință, de puternicul Ajutor, pentru a-și putea dezvolta un caracter de care lui Dumnezeu să-i placă. Cerul poate să-i invite, prezentându-și cele mai alese binecuvântări și se pot bucura de toate posibilitățile de a-și dezvolta un caracter perfect, dar totul va fi în van, dacă ei nu sunt dispuși să se ajute și singuri. Ei trebuie să-și folosească puterile date de Dumnezeu, altfel se vor cufunda din ce în ce mai mult și nu vor fi buni nici pentru acum nici pentru veșnicie. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 147-149.

Capitolul 28

Biruință durabilă

Importanța viețuirii sănătoase -- Cei care se luptă împotriva puterii apetitului trebuie învățați principiile viețuirii sănătoase. Lor trebuie să li se arate că violarea legilor sănătății pune temelia obiceiului de a bea, creând condiții favorabile bolii și poftei nenaturale. Numai trăind în ascultare de principiile sănătății ei pot spera să fie eliberați de dorința după stimulente nenaturale. Dependenți de puterea divină în ruperea legăturilor înrobitoare ale apetitului, ei trebuie să coopereze cu Dumnezeu prin ascultare de legile Sale, atât morale, cât și fizice.

Slujire și autosusținere -- Cei care urmăresc reforma trebuie să aibă de lucru. Nici unul dintre cei apti de muncă nu trebuie învățat să aștepte mâncare, îmbrăcăminte și adăpost pe degeaba. Pentru binele lor, ca și pentru al altora, trebuie găsită o cale prin care ei să poată returna echivalentul a ceea ce primesc. Încurajați orice efort de autosusținere. Aceasta întărește respectul de sine și conferă o nobilă independență. Iar ocupația minții și a trupului într-o lucrare utilă este esențială ca pavăză împotriva ispitei.

Dezamăgiri și primejdii -- Cei care lucrează pentru oamenii căzuți pot fi dezamăgiți de mulți care promet reformă în viața lor. Mulți vor face doar o schimbare superficială în obiceiurile și practicile lor. Ei sunt animați de impulsuri de moment și, pentru o vreme, pot părea că s-au schimbat; dar nu este schimbarea reală a inimii. Ei nutresc aceeași iubire de sine, au aceeași foame de plăceri nesăbuite, aceeași dorință de satisfacere de sine. Ei nu au o știință a lucrării de zidire a caracterului și nu se poate conta pe ei ca oameni ai principiului. Ei și-au degradat capacitățile intelectuale și spirituale prin satisfacerea apetitului și a pasiunii și asta-i face slabi. Ei sunt nestatornici și schimbători. Impulsurile lor tind spre senzualitate. Aceste persoane sunt

adeseori o sursă de primejdie pentru alții. Fiind priviți ca oameni ai reformei, ei sunt creditați cu răspunderi și sunt puși acolo unde influența lor corupe inocenți.

Singura soluție -- dependența totală de Hristos -- Chiar și cei care caută în mod sincer reforma nu sunt scutiți de pericolul căderii. Ei trebuie tratați cu multă înțelepciune și cu blândețe. Dispoziția de a-i măguli și înălța pe aceia care au fost recuperați din cele mai joase adâncuri se dovedește, uneori, a fi ruina lor. Practica de a invita bărbați și femei să povestească în public experiența vieții lor de păcat este plină de risc, atât pentru vorbitor cât și pentru ascultători. A insista asupra aspectelor rele este ceva ce corupe mintea și sufletul. Iar scoaterea în evidență a celor reabilitați este dăunătoare pentru ei. Mulți sunt conduși astfel să simtă că viața lor păcătoasă le-a dat o anume distincție. Sunt încurajate astfel plăcerea de a fi notoriu și spiritul de încredere în sine, care se dovedesc fatale sufletului. Numai prin neîncredere în sine și prin dependență de mila lui Dumnezeu ei pot rămâne în picioare.

Cel recuperat să-i ajute pe ceilalți -- Toți cei care dau dovadă de o adevărată convertire trebuie să fie încurajați să lucreze pentru alții. Nimeni să nu întoarcă din drum un suflet care părăsește slujirea lui Satana pentru a-I sluji lui Hristos. Când cineva dă dovadă că Duhul lui Dumnezeu este la lucru împreună cu el, încurajați-l sub orice formă să intre în slujba Domnului, „...de alții iarăși fie-vă milă....” Iuda 22. Cei înțelepți în înțelepciunea care vine de la Dumnezeu vor vedea sufletele aflate în nevoie de ajutor, care s-au căit sincer dar care, fără o încurajare, greu vor îndrăzni să se agate de speranță. Domnul va pune în inimile slujitorilor Săi lucrarea de întâmpinare spre o tovărășie plină de iubire a acestor suflete firave și căite. Oricare ar fi fost păcatele lor, oricât de jos ar fi putut ei cădea, atunci când în umilință vin la Hristos, El îi primește. Apoi, le dă ceva de făcut pentru El. Dacă doresc să lucreze la ridicarea altora din prăpastia pierzării, din care ei înșiși au fost salvați, dați-le această ocazie. Asociați-i cu creștini care au experiență, pentru a putea primi putere spirituală. Puneți-le în inimă și mâini lucrarea

pentru Maestru.

Atunci când lumina străfulgera sufletul, unii dintre cei ce păreau a fi total dedați păcatului vor deveni lucrători de succes pentru exact același gen de păcătoși care au fost ei. Prin credința în Hristos, unii se vor ridica pentru locuri înalte de slujire și li se vor încredința răspunderi în lucrarea de mântuire a sufletelor. Ei văd unde le e slăbiciunea și realizează stricăciunea naturii lor. Ei cunosc puterea păcatului și a obiceiurilor rele, dându-și seama de incapacitatea de a birui fără ajutorul lui Hristos și strigătul lor neîncetat este: „La Tine îmi aduc sufletul neajutorat!”

Aceștia îi pot ajuta pe alții. Cel care a fost ispitit și încercat, a cărui speranță era aproape moartă, dar care a fost salvat prin auzirea soliei dragostei, poate înțelege știința salvării de suflete. Cel a cărui inimă este plină de dragoste față de Hristos, pentru că el însuși a fost căutat de Mântuitorul și adus înapoi la staul, știe cum să-i caute pe cei pierduți. El le poate arăta păcătoșilor spre Mielul lui Dumnezeu. El s-a predat fără rezervă lui Dumnezeu și a fost primit în Iubitul Fiu. Mâna întinsă, în slăbiciune, pentru ajutor a fost apucată. Prin lucrarea unora ca aceștia, mulți fii risipitori vor fi aduși la Tatăl. -- The Ministry of Healing, 176-179.

Ajutat prin ajutarea altora -- Cel care a fost slăbit și chiar decăzut prin îngăduință păcătoasă poate deveni un fiu al lui Dumnezeu. Stă în puterea lui să facă permanent bine pentru alții și să-i ajute să învingă ispita; făcând astfel, el va secera beneficii și pentru sine. El poate fi o lumină strălucitoare în lume, iar în final poate auzi binecuvântarea de pe buzele împăratului slavei: „Bine rob bun și credincios!” Christian Temperance and Bible Hygiene, 149.

Când lucrurile sunt prezentate din perspectivă creștină -- Am întâlnit în Australia un om considerat liber de tot ce ar însemna necumpătate, cu

excepția unui singur obicei -- folosea tutunul. El venea să ne asculte la cort și, într-o seară, după ce a mers acasă, după cum ne-a spus după aceea, s-a luptat împotriva obiceiului de a fuma, obținând biruința. Odată, unele dintre rudele lui îi spusese că îi vor da cincizeci de lire australiene dacă își va arunca tutunul. Nu a făcut-o „dar”, spunea el, „acum, când ne prezentați principiile temperanței, așa cum ați făcut -- o, nu mă pot opune lor. Dumnezeu ne prezentați renunțarea de sine a Celui care și-a dat viața pentru noi. Eu nu-L cunosc acum, dar vreau lucrul acesta. Niciodată n-am înălțat o rugăciune în casa mea. Am abandonat tutunul, dar acesta este singurul lucru la care m-am rezumat.”

Ne-am rugat cu el și, după despărțire, i-am scris, iar mai târziu l-am vizitat din nou. În final, omul acesta a ajuns să se predea lui Dumnezeu și este pe punctul de a deveni chiar stâlpul bisericii din ținutul în care trăiește. El lucrează din toată inima pentru aducerea rudelor lui la cunoașterea adevărului. -- Evangelism, 531, 532.

Un pescar obține biruința -- Aici, un pescar a fost de curând convertit la adevăr. Deși la început era un împătimit al folosirii ierbii otrăvitoare, el s-a hotărât, prin harul lui Dumnezeu, să o lase, pe viitor. I-a fost pusă întrebarea: „Te-ai luptat din greu să renunți la tutun?” „Aș crede că da”, a răspuns el, „dar am văzut adevărul așa cum mi-a fost prezentat. Am aflat că tutunul este nesănătos, m-am rugat Domnului să mă ajute să renunț la el, iar Domnul m-a ajutat într-un mod remarcabil. Dar încă nu sunt convins că pot să renunț la ceașca mea de ceai. Ea mă ține legat și știu că voi avea o gravă durere de cap dacă nu o mai beau.”

Relele folosirii ceaiului i-au fost prezentate de sora Sara McEnterfer. Ea l-a încurajat să aibă tăria morală de a încerca să vadă ce-i poate produce renunțarea la ceai. Omul a răspuns „Vreau!” și, la două săptămâni, mărturisea în adunare: „Când am spus că am să renunț la ceașca mea de ceai, am și făcut-o. N-am mai băut și rezultatul a fost cea mai severă durere de

cap. Dar m-am gândit: «Să continuu să beau ceai pentru a scăpa de durerea de cap? Trebuie să fiu atât de dependent de ceai, încât atunci când îl las să mă aflu în starea aceasta?» Acum știu că efectele lui sunt rele și nu-l voi mai folosi. Nu l-am mai folosit de atunci și mă simt mai bine în fiecare zi. Durerea mea de cap nu mă mai necăjește, mintea îmi este mai limpede și pot să înțeleg mai bine Scripturile când le citesc.»

M-am gândit la acest om sărac în ceea ce privește avuțiile lumești, dar care a avut curajul moral de a o rupe cu fumatul și consumul de ceai, obiceiuri pe care le avea din adolescență. El n-a pledat nici pentru cea mai mică indulgență față de aceste rele. Nu! El a decis că tutunul și ceaiul sunt vătămătoare și că influența lui trebuie să fie de partea cea bună și a dat dovadă că Duhul Sfânt lucra în mintea și caracterul lui, pentru a-l face un vas de cinste. -- Manuscris 86, 1897.

În puterea Lui -- Domnul are un remediu pentru orice om care este copleșit de un apetit puternic pentru băuturi tari, pentru tutun sau pentru oricare alt lucru vătămător care distruge puterea creierului și degradează sufletul. El ne invită să ne despărțim de acestea și să nu ne atingem de lucruri necurate. Noi trebuie să oferim un exemplu de cumpătare creștină, trebuie să facem tot ce ne stă în putere, prin renunțare și sacrificiu de sine, pentru a ne stăpâni apetitul. și, după ce am făcut totul, El ne invită să rămânem în puterea Lui. El dorește ca noi să fim învingători în orice confruntare cu inamicul sufletelor noastre și să acționăm inteligent precum generalii înțelepți ai unei armate, ca oameni cu o perfectă stăpânire de sine. -- Manuscris 38a, 1905.

Capitolul 29

Ajutor pentru cel ispitit

„Luați jugul Meu asupra voastră” -- Isus S-a uitat la cei trudiți și cu inima împovărată, cei ale căror speranțe erau moarte și care, prin bucurii pământești, încercau să-și astâmpere setea sufletului și i-a invitat pe toți să afle odihna în El.

Cu blândețe, El i-a chemat pe cei trudiți: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Matei 11, 29.

În aceste cuvinte, Hristos S-a adresat fiecărei ființe umane. Fie că știi sau nu, toți sunt trudiți și împovărați. Toți sunt apăsați de poveri pe care numai Hristos le poate ridica. Cea mai grea povară pe care o purtăm noi este povara păcatului. Dacă ne-ar fi lăsată această povară, ne-ar strivi. Dar Cel fără păcat ne-a luat locul: „Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” Isaia 53, 6.

El a purtat povara vinei noastre. El va lua greutatea de pe umerii noștri trudiți și ne va da odihnă. El ne va purta, de asemenea, și povara neliniștii și a tristeții, invitându-ne să lăsăm la El toată îngrijorarea noastră; pentru că El ne are pe inimă.

Hristos cunoaște slăbiciunea naturii umane -- Fratele nostru mai mare este acum la tronul veșnic. El privește la orice suflet care își întoarce fața spre El ca Mântuitor. El știe din experiență care sunt punctele slabe ale naturii umane, care sunt dorințele noastre și unde este puterea ispitelor noastre, pentru că „în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”

Evrei 4, 15. El te urmărește, copil neajutorat al lui Dumnezeu. Ești ispitit? El te izbăvește. Ești slab? El te întărește. Ești neștiutor? El te luminează. Ești rănit? El te vindecă. „El socotește numărul stelelor” și tot El „tămăduiește pe cei cu inima zdrobită.” Psalmii 147, 4.3.

Oricare ți-ar fi neliniștile și încercările, prezintă-ți cazul înaintea Domnului. Sufletul tău va fi sprijinit să reziste și-ți va fi deschisă calea debarasării de povară. Cu cât te știi mai slab și neajutorat, cu atât mai tare vei deveni, în puterea Lui. Cu cât mai grele sunt poverile tale, cu atât mai binecuvântată îți este odihna când le lași asupra Purtătorului tău de poveri. -- The Ministry of Healing, 71, 72.

Putere pentru a face față oricărei ispite -- Cel care crede cu adevărat în Hristos este făcut părtaș al naturii divine și are o putere pe care o poate folosi în fața oricărei ispite. -- The Review and Herald, 14 ianuarie, 1909.

Pentru că omul căzut nu putea să-l învingă pe Satana în puterea naturii sale, Hristos a coborât din curțile împărătești ale cerului să-l ajute, în puterea Lui divino-umană. Hristos știa că, în Eden, beneficiind de avantaje superioare, Adam ar fi putut rezista ispitelor lui Satana, biruindu-l. El știa, de asemenea, că, afară din Eden, despărțit, de la cădere, de lumina și dragostea lui Dumnezeu, nu era posibil ca omul să reziste ispitelor lui Satana, în putere proprie. Pentru a aduce speranță omului și pentru a-l salva de la pierzare totală, El S-a umilit pe Sine, luând natura omului pentru ca, în puterea Lui divină, împletită cu natura umană, să poată ajunge la om acolo unde acesta se afla. El a obținut pentru fiii și fiicele lui Adam căzute puterea care lor le este imposibil de dobândit, pentru ca, în numele Lui, să poată birui ispitele lui Satana. -- Redemption or the Temptation of Christ, 44.

Ajutor pentru boli autoprovocate -- Mulți dintre cei care au venit la Hristos pentru a fi ajutați aduseseră singuri boala asupra lor. Cu toate

acestea, El nu a refuzat să-i vindece. Iar când bunătatea Lui a pătruns în aceste suflete, ele au fost convinse de păcat și mulți au fost vindecați de boala lor spirituală, precum și de maladiile fizice. -- The Ministry of Healing, 73.

Puterea de a elibera din robie -- Hristos a arătat că avea o stăpânire absolută asupra vânturilor și valurilor și asupra oamenilor posedați de demoni. El, care a potolit furtuna și care a domolit marea agitată, a adus pace minților tulburate și biciuite de Satana.

La Capernaum, în sinagogă, Isus vorbea despre misiunea Lui de a elibera sclavii păcatului și a fost întrerupt de un strigăt de groază. Un om nebun a țâșnit din mulțime, țipând: „Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? știi cine ești: Ești Sfântul lui Dumnezeu”. Isus a certat demonul, spunând: „Taci și ieși afară din omul acesta!” „și dracul, după ce l-a trântit jos, în mijlocul adunării, a ieșit afară din el, fără să-i facă vreun rău.” Marcu 1, 24; Luca 4, 35.

Cauza suferinței acestui om se afla tot în viața lui. El fusese încântat de plăcerile păcatului și crezuse că poate să facă din viața lui un mare carnaval. Necumpătarea și frivolitatea au pervertit atributele nobile ale naturii sale și Satana a preluat întregul control asupra lui. Remușcarea a venit prea târziu. Acum, când ar fi sacrificat bogăție și plăcere pentru a-și redobândi starea de om pierdută, devenise neputincios, în mâna celui rău.

În prezența Mântuitorului a fost trezit la dorința de eliberare, dar demonul se opunea puterii lui Hristos. Când omul a încercat să apeleze la Isus pentru ajutor, spiritul rău i-a pus cuvintele în gură și acesta a țipat, în agonia fricii. În parte, demonizatului a înțeles că se afla în prezența Celui care putea să-l facă liber; dar, când a încercat să ajungă la mâna Lui puternică, o altă voință l-a reținut și alte cuvinte și-au găsit exprimarea prin el.

Conflictul între puterea lui Satana și dorința omului de libertate a fost teribil. Se părea că omul cel chinuit trebuia să-și piardă viața în lupta cu dușmanul care însemnase ruina stării lui de om. Dar Mântuitorul i-a vorbit autoritar și l-a eliberat pe captiv. Omul care fusese posedat stătea înaintea mulțimii care se minuna, în libertatea propriei stăpâniri.

Cu glas fericit, el îl lăuda pe Dumnezeu pentru izbăvire. Ochiul care atâta vreme privise urât, ars de nebunie, strălucea inteligent și era scaldat în lacrimi de recunoștință. Cei de față erau muți de uimire. Imediat ce le-a revenit graiul, aceștia au strigat unul către celălalt: „Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpân chiar și duhurilor necurate și ele îl ascultă!” Marcu 1, 27.

Izbăvire pentru cei aflați azi în nevoie -- Sunt azi mulțimi de oameni la fel de real aflați sub puterea spiritelor rele, cum era demonizatul din Capernaum. Toți cei care se depărtează voit de poruncile lui Dumnezeu se așează singuri sub controlul lui Satana. Mulți oameni se joacă cu răul, crezând că pot să se retragă atunci când vor ei, dar sunt ademeniți treptat, până ce se descoperă a fi stăpâniți de o voință mai tare decât a lor, neputând să mai scape de sub puterea ei misterioasă. Un păcat secret sau vreo pasiune dominatoare îi poate ține robi la fel de neajutorați ca demonizatul din Capernaum.

Cu toate acestea, starea lor nu este fără speranță. Dumnezeu nu ne ia în stăpânire mintea fără consimțământul nostru, dar orice om este liber să aleagă ce putere îl va governa. Nimeni n-a căzut atât de jos, nimeni nu este atât de ticălos, încât să nu găsească eliberare în Domnul. În locul unei rugăciuni, demonizatul n-a putut da expresie decât cuvintelor lui Satana și totuși apelul nerostit al inimii lui a fost auzit. Nici un strigăt al vreunui suflet aflat în nevoie, chiar dacă nu reușește să fie exprimat în cuvinte, nu va fi

neluat în seamă. Cei care consimt să intre într-un legământ cu Dumnezeu nu sunt abandonați puterii lui Satana sau infirmității proprii naturi.

„Se poate fura prada celui puternic? și poate să scape cel prins din prinsoare?... «Da», zice Domnul, «prada celui puternic va fi luată și cel prins de asupritor va scăpa; căci Eu voi lupta împotriva vrăjmașilor tăi și voi scăpa pe fiii tăi.»” Isaia 49, 24.25.

Minunată va fi transformarea făcută în cel care, prin credință, își deschide ușa inimii pentru Mântuitorul. -- The Ministry of Healing, 91-93.

Iubirea Mântuitorului pentru sufletele prinse în capcană -- Isus cunoaște datele oricărui suflet. Cu cât este mai mare vina păcătosului, cu atât acesta are mai multă nevoie de Mântuitorul. Inima Lui plină de dragoste divină și compasiune este cel mai mult mișcată pentru cel mai fără de speranță om prins în capcanele vrăjmașului. Cu sângele Lui a semnat Isus actele de răscumpărare a rasei umane.

Isus nu dorește ca aceia care au fost cumpărați cu un asemenea preț să devină păpușile ispitirilor lui Satana. El nu dorește ca noi să fim înfrânți și să pierim. Cel care a domolit leii în groapa lor și a umblat împreună cu martorii Săi credincioși prin mijlocul flăcărilor necruțătoare este la fel de dispus să lucreze și pentru noi, să supună orice rău din natura noastră umană. Astăzi, El Se află la altarul milei, prezentând înaintea lui Dumnezeu rugăciunile celor care doresc ajutorul Său. El nu-l alungă pe cel ce plânge căit și-i va ierta fără plată pe toți cei care vin la El pentru iertare și reabilitare. El nu spune tot ce ar putea spune, dar invită orice suflet slab să aibă curaj. Oricine va face lucrul acesta se poate prinde de puterea lui Dumnezeu și se poate împăca cu El, iar Dumnezeu, de asemenea, va face pace cu el.

Isus înalță sufletele care vin la El pentru adăpost dincolo de limbile

acuzatoare și provocatoare. Nici un om și nici un înger rău nu pot învinui aceste suflete. Hristos le unește cu propria-I natură di-vino-umană. -- The Ministry of Healing, 89, 90.

Făgăduințe prețioase -- Orice suflet rămas în Hristos poate face din aceste cuvinte cuvintele lui, spunând:

„Eu însă voi privi spre Domnul, îmi voi pune nădejdea în Dumnezeuul mântuirii mele. Dumnezeuul meu mă va asculta. Nu te bucura de mine, vrăjmașă, căci chiar dacă am căzut, mă voi scula iarăși, chiar dacă stau în întuneric, totuși Domnul este lumina mea!... El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor.” Mica 7, 7.8.19.

Dumnezeu a făgăduit:

„Voi face pe oameni mai rari decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir.” Isaia 13, 12.

„Pe când voi vă odihniți în mijlocul staulelor, aripile porumbelului sunt acoperite de argint și penele lui sunt de un galben auriu.” Psalmii 68, 13.

Cei cărora Hristos le-a iertat cel mai mult II vor iubi cel mai mult. Ei sunt cei care, în ziua finală, vor sta cel mai aproape de tronul Lui. „Ei vor vedea fața Lui și Numele Lui va fi pe frunțile lor.” Apocalipsa 22, 4. -- The Ministry of Healing, 182.

Capitolul 30

Cum se lucrează

Lucrarea pentru temperanță -- o chestiune fierbinte -- Orice reformă adevărată are locul ei în lucrarea Evangheliei și vizează înălțarea sufletului la o trăire nouă și nobilă. Îndeosebi reforma cumpătării necesită susținerea lucrătorilor creștini. Ei trebuie să atragă atenția asupra acestei lucrări, făcând din ea o chestiune arzătoare. Pretutindeni ei trebuie să prezinte oamenilor principiile adevăratei cumpătări și să facă apel pentru adepți ai temperanței. Eforturi serioase trebuie făcute pentru cei aflați în robia obiceiurilor rele.

În orice loc există ceva de făcut pentru cei care au căzut datorită necumpătării. În mijlocul comunităților, în instituțiile religioase și în căminele celor ce se declară creștini, mulți tineri aleg calea pierzării. Prin obiceiuri necumpătate, ei aduc asupra lor boală și, prin lăcomia de a obține bani prin încurajare la păcat, cad în practici necinstite. Sănătate și caractere sunt ruinate. Înstrăinate de Dumnezeu, alungate de societate, aceste biete suflete se simt fără speranță pentru viața prezentă și pentru cea viitoare. Inimile părinților sunt zdrobite. Se vorbește despre acești rătăcitori ca despre unii pentru care nu mai există speranță. Dar nu așa îi privește și Dumnezeu. El înțelege toate circumstanțele care au făcut din ei ceea ce sunt și privește la ei cu milă. Sunt o categorie de oameni care au nevoie de ajutor. Nu le dați niciodată ocazia să spună: „Nimănui nu-i pasă de sufletul meu!”

Acordați prima grijă stării fizice -- Printre victimele necumpătării se află oameni de toate categoriile și profesiile. Bărbați bine situați, eminenti și cu mari realizări au cedat apetitului până au ajuns neputincioși în fața ispitei. Unii dintre ei, posesori, cândva, de bogăție, n-au cămin, n-au prieteni și se află în suferință, mizerie, boală și degradare. Ei și-au pierdut controlul de sine. Dacă nu li se întinde o mână de ajutor, se vor scufunda din ce în ce mai

mult. Această îngăduire de sine nu este doar un păcat moral, ci și o boală fizică.

Adeseori, când îi ajutăm pe cei necumpătați, trebuie ca, așa cum și Isus a făcut-o în multe rânduri, prima grijă să o acordăm stării lor fizice. Ei au nevoie de alimente și băuturi complete, fără stimulente, îmbrăcăminte curată și condiții de curățenie fizică. Ei trebuie înconjurați de o atmosferă de întrajutorare și înălțătoare influență creștină. În fiecare oraș ar trebui creat un loc unde sclavii obiceiurilor rele să poată primi ajutor pentru ruperea lanțurilor care-i leagă. Băutura tare este privită de unii drept singura mângâiere la necaz; dar n-ar trebui să fie așa, dacă, în loc să joace rolul levitului sau al preotului, cei ce-și spun creștini ar urma exemplul samariteanului milos.

Este nevoie de răbdare în lucrarea cu bețivul posedat de demoni -- Lucrând cu victimele necumpătării, trebuie să nu uităm că nu avem de-a face cu oameni normali, ci cu unii care, deocamdată, se află sub puterea unui demon. Fiți răbdători și îngăduitori. Nu vă uitați la aparența lor respingătoare, ci la viața lor prețioasă, pentru care a murit Isus să o răscumpere. Când băutorul se trezește la un grad de conștiință a degradării sale, faceți tot ce puteți pentru a-i arăta că sunteți prietenul lui. Nu roștiți nici un cuvânt de mustrare. Nici un fapt sau privire să nu exprime reproș sau aversiune. E foarte probabil că bietul suflet se blestemă el singur. Ajutați-l să se ridice. Rostiți cuvinte care încurajează credința. Căutați dezvoltarea oricărei trăsături bune a caracterului său. Învățați-l cum să se ridice. Arătați că este posibil să trăiască astfel încât să câștige respectul semenilor.

Ajutați-l să vadă valoarea talentelor pe care i le-a dat Dumnezeu, dar pe care a neglijat să le dezvolte.

Deși voința lui a fost coruptă și slăbită, există, prin Hristos, speranță

pentru el. Hristos îi va trezi în inimă impulsuri mai nobile și năzuințe mai sfinte. Încurajați-l să se prindă de speranța care i se prezintă în Evanghelie. Deschideți Biblia celui ispitit, care se luptă, și citiți-i iar și iar făgăduințele lui Dumnezeu. Acestea vor fi pentru el ca frunzele pomului vieții. Continuați-vă cu răbdare eforturile până când, cu bucurie plină de recunoștință, mâna tremurândă se prinde de speranța răscumpărării prin Hristos.

E necesar efort continuu -- Trebuie să fiți aproape de cei pe care încercați să-i ajutați, altfel niciodată nu veți reuși. Ei vor fi continuu ispitiți la rău. În repetate rânduri, ei vor fi aproape biruiți de dorința după băuturi tari și, în repetate rânduri, pot cădea; dar nu vă întrerupeți eforturile din această cauză.

Ei s-au hotărât să-și dea silința să trăiască pentru Hristos, dar puterea voinței lor este slabă și trebuie atent vegheați de cei care au cu responsabilitate grijă de suflete. Ei și-au pierdut condiția de om, pe care trebuie să o recâștige. Mulți au de luptat cu puternice tendințe ereditare spre rău. Pofte anormale și impulsuri senzuale sunt moștenirea lor ereditară. Împotriva acestora este nevoie de o pază atentă. Pe dinăuntru și pe dinafară, binele și răul se luptă pentru supremație. Cei care n-au trecut niciodată prin asemenea experiențe nu pot cunoaște puterea aproape dominante a apetitului sau încrâncenarea conflictului dintre obiceiurile îngăduinței de sine și hotărârea de a fi cumpătat în toate lucrurile. Bătălia trebuie dusă continuu.

A nu te descuraja când unii cad -- Mulți dintre cei care au fost aduși la Hristos nu vor avea tăria morală de a continua războiul cu apetitul și pasiunea. Dar lucrătorul pentru temperanța nu trebuie să fie descurajat de lucrul acesta. Oare numai cei salvați din cele mai joase adâncuri cad?

Nu uitați că nu acționați singuri. Îngerii lucrători se unesc în slujire cu

orice fiu și fiică devotată a lui Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cel care reface. Marele Medic în persoană Se află alături de lucrătorii Lui credincioși, spunând sufletului căit: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!” Marcu 2, 5.

Mulți dintre ei vor intra în cer -- Sunt mulți dintre cei proscrisi de societate care se vor prinde de speranța pusă înaintea lor de Evanghelie și care vor intra în cer, în vreme ce alții, care au fost binecuvântați cu mari oportunități și multă lumină, pe care nu le-au pus în valoare, vor rămâne în întunericul de afară. -- The Ministry of Healing, 171-174.

Impulsuri pozitive, dincolo de un exterior nerecomandabil -- Prea ușor ne descurajăm în cazul sufletelor care nu răspund pe moment la eforturile noastre. N-ar trebui niciodată să încetăm a lucra pentru vreun suflet atâta vreme cât mai există o licărire de speranță. Aceste suflete prețioase îl costă pe Răscumpărătorul nostru jertfitor de Sine un preț prea scump pentru a se renunța ușor la ele, abandonându-le puterii ispititorului.

Trebuie să ne punem în locul celor ispitiți. Gândiți-vă la puterea eredității, la influența întovărășirilor și a condițiilor din jur, la puterea obiceiurilor rele. Să ne mai minunăm că, sub asemenea influențe, mulți se strică? Să ne mai mirăm că ei sunt greoi în a răspunde eforturilor făcute pentru ridicarea lor?

De multe ori, odată câștigați pentru Evanghelie, cei care păreau înrăiți și nu prezentau nădejde vor fi printre cei mai credincioși adepți și propovăduitori. Ei nu erau cu totul corupți. Dincolo de exteriorul lor respingător, se află impulsuri bune, la care se poate umbla. Fără o mână de ajutor, mulți nu-și vor reveni niciodată dar, prin efort plin de răbdare și perseverent, ei pot fi ridicați. Acești oameni au nevoie de cuvinte calde, de atenție plină de bunătate, de ajutor concret. Lor le trebuie acel gen de sfat care să nu le stingă palida licărire de curaj din suflet. Să fie atenți lucrătorii

care vin în contact cu ei la lucrul acesta.

Roade ale miracolului harului -- Se vor găsi oameni a căror minte a fost atât de mult supusă degradării, încât niciodată, în această viață, nu vor fi ceea ce, în condiții mai favorabile, ar fi putut fi. Dar razele scilpitoare ale Soarelui Neprihănirii pot străluci în suflete. Este privilegiul lor de a avea o viață pe măsura vieții lui Dumnezeu. Sădiți în mintea lor gânduri nobile, înălțătoare. Viața voastră să le arate clar diferența dintre viciu și puritate, dintre întuneric și lumină. Faceți-i să citească, în exemplul vostru, ce înseamnă a fi creștin. Hristos îi poate ridica pe cei mai păcătoși, aducându-i acolo încât să fie recunoscuți drept copii ai lui Dumnezeu, împreună -- moștenitori cu Hristos ai moștenirii nepieritoare.

Prin miracolul harului divin, mulți pot fi calificați pentru o viață folositoare. Desconsiderați și uitați, ei s-au descurajat profund și pot părea blazați. Dar, sub controlul Duhului Sfânt, ignoranța care făcea să le apară atât de imposibilă reabilitarea lor va dispărea. Mintea greoaie, încețoșată, se va trezi. Robul păcatului va fi eliberat. Viciul va dispărea și încetineala minții va fi învinsă. Prin credința care lucrează prin dragoste, inima va fi curățită, iar mintea luminată. -- The Ministry of Healing, 168, 169.

Capitolul 31

Lucrătorul pentru temperanță

Se cere lucrare personală -- Lucrarea misionară nu constă numai în predicare. Ea include lucrare personală cu cei care au abuzat de sănătatea lor, ajungând acolo încât nu mai au puterea morală de a-și stăpâni poftele și pasiunile. Trebuie lucrat cu aceste suflete ca și cu persoanele mai bine situate. Lumea noastră e plină de oameni care suferă. -- Evangelism, 265.

Exemplu de autostăpânire -- Aceia care au control de sine sunt cei potriviți pentru a lucra pentru oamenii slabi și rătăcitori. Ei îi vor trata cu bunătate și răbdare. Prin exemplu propriu, ei vor arăta ce este bine și apoi vor căuta să-i aducă pe rătăcitori sub influențe bune.

„«Din vremea părinților voștri, voi v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi», zice Domnul oștirilor. Dar voi întrebați: «în ce trebuie să ne întoarcem?»”

Dacă întâlnește vreunul dintre voi pe alții care nu sunt siguri ce trebuie să facă, e nevoie să le arate. Fiecare trebuie să fie angajat în lucrarea de salvare de suflete. Fiecare trebuie să fie pregătit în a oferi învățături referitoare la știința mântuirii. -- Manuscris 38a, 1905.

Fiți plini de compasiune și simpatie -- Să căutăm să știm cum se ajunge la inima oamenilor. Nu există cale mai bună de a face lucrul acesta decât fiind plini de compasiune și simpatie. Dacă cunoașteți dintre aceia care sunt bolnavi și au nevoie de asistență, ajutați-i, încercați să le ușurați necazul. Când faceți acest lucru, puterea Domnului va vorbi prin el sufletului. -- The General Conference Bulletin, 23 aprilie, 1901.

Cucerii prin simpatie și iubire -- Oamenii sunt atrași prin simpatie și dragoste; mulți pot fi astfel câștigați pentru Hristos și reformă. Ei nu pot fi forțați sau mânați. Îngăduința creștină, sinceritatea, respectul și curtoazia față de cei care nu văd adevărul ca noi vor exercita o puternică influență spre bine. Trebuie să învățăm să nu ne grăbim și să nu cerem prea mult de la cei nou -- convertiți la adevăr. -- Manuscris 1, 1878.

Încurajarea micilor atenții -- În toate legăturile noastre, nu trebuie uitat că, în experiența altora, sunt capitole sigilate pentru ochii muritori. Pe paginile memoriei se află istorii triste, care sunt cu sfințenie păzite de ochii curioși. Sunt consemnate acolo lungi și grele bătălii cu împrejurările provocatoare, sunt neajunsuri în viața de cămin, poate, lucruri care zi de zi slăbesc curajul, încrederea și credința. Cei care duc din greu lupta acestei vieți pot fi întăriți și încurajați prin mici atenții ce nu cer decât un mic efort plin de iubire. Pentru ei, atingerea mâinii de ajutor, întinse de un prieten adevărat, este mai de preț decât aurul sau argintul. Vorbele bune sunt la fel de bine primite ca și zâmbetul îngerilor. -- The Ministry of Healing, 158.

Nu atacați, ci oferiți ceva mai bun -- De puțin folos este încercarea de a-i conduce la reformă pe alții, atacând ceea ce am putea privi ca fiind obiceiuri rele. Această întreprindere aduce adeseori mai mult rău decât bine. În discuția Lui cu femeia samariteancă, Hristos nu a discreditat fântâna lui Iacov, dar a prezentat ceva mai bun: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu”, a zis El, „și cine este Cel ce-ți zice «Dă-Mi să beau!», tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie.” Ioan 4, 10. El a îndreptat conversația spre comoara pe care urma să o reverse, oferindu-i femeii ceva mai bun decât avea ea, oferindu-i chiar apa vie, bucuria și speranța Evangheliei. Este o ilustrație a felului în care trebuie să lucrăm. Trebuie să le oferim oamenilor ceva mai bun decât ceea ce au, să le oferim însăși pacea lui Hristos, care întrece orice înțelegere. Trebuie să le spunem despre Legea sfântă a lui Dumnezeu -- transcrierea caracterului Său și expresia a ceea ce

El dorește ca ei să devină. Arătați-le cât de infinit superioară bucuriilor și plăcerilor lumești, care trec, este nepieritoarea slavă a cerului. Spuneți-le despre pacea și odihna aflate la Mântuitorul, „...oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete” (Ioan 4, 14), a declarat El.

Înălțați-L pe Isus, spunând: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” Ioan 1, 29. Numai El poate stinge setea inimii și oferi pace sufletului.

Altruist, bun, curtenitor -- Reformatorii trebuie să fie cei mai neegoști, cei mai buni și cei mai curtenitori dintre oameni. În viața lor, trebuie văzută adevărata bunătate a faptelor neegoiste. Lucrătorul care manifestă lipsă de amabilitate, care arată lipsă de răbdare față de ignoranța sau rătăcirea altora, care vorbește răstit sau acționează fără menajamente, poate închide ușa spre suflete astfel încât niciodată să nu mai reușească să ajungă la ele.

Așa cum rouă și ploaia liniștită cad peste plantele care se ofilesc, și cuvintele trebuie să cadă blând când se urmărește câștigarea oamenilor aflați în greșală. Planul lui Dumnezeu este să se atingă mai întâi inima. Noi trebuie să rostim adevărul în dragoste, având încredere în Cel care îi conferă putere pentru reformarea vieții. Duhul Sfânt va impresiona sufletul prin cuvântul rostit cu dragoste.

În mod natural, noi suntem egocentriști și ținem la propriile opinii. Dar când am învățat lecțiile pe care Hristos dorește să ni le dea, devenim părtași ai naturii Sale, trăind, în consecință, viața Lui. Minunatul exemplu al lui Hristos, inegalabila blândețe cu care a pătruns El în sentimentele celorlalți, plângând cu cei care plâng, bucurându-se cu cei care se bucură, trebuie să aibă o adâncă influență asupra caracterului tuturor celor care -- I urmează cu sinceritate. Prin cuvinte și fapte de bunătate, ei vor căuta să facă ușoară calea pentru picioarele vlăguite. -- The Ministry of Healing, 156-158.

Valoarea banului pierdut -- Deși căzut în mizerie, banul pierdut din parabola Mântuitorului era o piesă de argint. Proprietara lui l-a căutat, pentru că era de valoare. Tot așa și orice suflet, deși degradat de păcat, este valoros în ochii lui Dumnezeu. Așa după cum moneda purta chipul și efigia puterii care guverna, și omul purta, după creațiune, chipul și efigia lui Dumnezeu. Deși este alterat acum și umbrit de influența păcatului, urme ale acestei efigii rămân pe orice suflet. Dumnezeu dorește să reabiliteze acest suflet și să redeseneze pe el chipul Său, în neprihănire și sfințenie.

Cât de puțin intrăm în rezonanță cu Hristos în ceea ce ar trebui să fie cea mai puternică alianță între noi și El -- compasiunea pentru sufletele decăzute, vinovate, aflate în suferință și moarte în nelegiuire și păcate! Neomenia omului față de om este cel mai mare păcat al nostru. Mulți consideră că ei reprezintă dreptatea lui Dumnezeu, în vreme ce sunt total incapabili să reprezinte blândețea și marea Sa iubire. De multe ori cei pe care-i abordează cu duritate se află în stresul ispitei. Satana se luptă cu aceste suflete și vorbele aspre și lipsite de simpatie îi descurajează și-i fac să cadă pradă puterii ispitorului. -- The Ministry of Healing, 163.

Nici o dojană pentru oaia rătăcită -- Parabola cu oaia pierdută este o ilustrare elocventă a iubirii Mântuitorului pentru cei rătăciți. Păstorul le lasă pe celelalte nouăzeci și nouă în staul și iese în căutarea celei pierdute, care e gata să piară. Iar atunci când o găsește, o ia pe umeri și se întoarce plin de bucurie acasă. El nu-i caută greșeli oii rătăcitoare, nu spune „Ducă-se, dacă așa vrea ea!”, ci merge prin frig și lapoviță, prin furtună, pentru salvarea celei pierdute, continuându-și cu răbdare căutarea până ce o află.

Așa trebuie să-i tratăm pe cei rătăciți. Trebuie să fim dispuși să ne sacrificăm confortul atunci când un suflet pentru care a murit Hristos este în pericol. Isus spunea că „...va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur

păcătos care se pocăiește decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți, care n-au nevoie de pocăință”. Tot așa cum a fost manifestată bucurie la recuperarea oii pierdute, va fi manifestată din plin bucurie și recunoștință din partea adevăraților slujitori ai lui Hristos, când un suflet este salvat de la moarte. -- Manuscris 1, 1878.

Hristos ne va arăta cum -- Suntem chemați să lucrăm cu mai mult decât energia umană, să lucrăm cu puterea care este în Isus Hristos. Cel care S-a coborât la îmbrăcarea naturii omenești este Cel care ne va arăta cum să conducem lupta. Hristos a lăsat lucrarea Sa în mâinile noastre, iar noi trebuie să ne luptăm cu Dumnezeu, cerându-I zi și noapte puterea care nu se vede. Prinderea noastră de Dumnezeu, prin Isus Hristos, este cea care va câștiga biruința. -- Testimonies for the Church 6:111.

Recunoștința celor salvați -- Valoarea unui suflet nu poate fi pe deplin estimată de mințile limitate. Cu câtă recunoștință își vor aminti cei răscumpărați în slavă de cei care au fost instrumente ale salvării lor! Nimănui nu-i va părea atunci rău de eforturile lui tăgăduitoare de sine și de lucrul perseverent, de răbdarea, îngăduința și serioasa predare a inimii pentru suflete care ar fi putut fi pierdute, dacă el și-ar fi neglijat datoria sau ar fi obosit în facerea binelui. -- Manuscris 1, 1878.

Măsuri de siguranță pentru lucrător -- Ispitele la care suntem expuși zilnic fac din rugăciune o necesitate. Primejdii se află la orice pas. Cei care caută să-i salveze pe alții de la viciu și ruină sunt în mod special expuși ispitei. În contact permanent cu răul, ei au nevoie de o puternică prindere de Dumnezeu, ca să nu fie ei înșiși corupți. Scurtă și decisivă e calea care-i coboară pe oameni de la lumină și de pe teren sfânt la un nivel mai de jos. Într-o clipă pot fi luate decizii care stabilesc definitiv soarta cuiva. Un singur eșec poate lăsa sufletul fără apărare. Un singur obicei rău, dacă nu este combătut ferm, va prinde întărituri de oțel, înlănțuind toată ființa.

Motivul pentru care atât de mulți sunt lăsați la voia lor în fața ispitei este că ei nu-L pun întotdeauna pe Domnul în față. Atunci când lăsăm să fie întreruptă comuniunea noastră cu Dumnezeu, apărarea noastră se duce. Toate bunele scopuri și intenții nu vă vor face apti să rezistați ispitei. Trebuie să fiți femei și bărbați ai rugăciunii. Cererile voastre nu trebuie să fie slabe, rare și intermitente, ci stăruitoare, perseverente și constante. Nu este întotdeauna nevoie să vă plecați pe genunchi pentru a vă ruga. Cultivați obiceiul de a vorbi cu Mântuitorul când sunteți singuri, când vă plimbați și când sunteți prinși în munca zilnică. Inima voastră să fie permanent înălțată în cereri tăcute pentru ajutor, pentru lumină, putere și cunoștință. Fiecare respirație a voastră să fie o rugăciune.

Protecție pentru cei care fac din Dumnezeu încrederea lor -- Ca lucrători pentru Dumnezeu, noi trebuie să ajungem la oameni acolo unde se află ei, în întuneric, cufundați în viciu și mânjiți de corupție. Dar atunci când mintea noastră se află la El, care este soarele și scutul nostru, răul ce ne înconjoară nu va lăsa nici o pată pe hainele noastre. Lucrând pentru salvarea sufletelor ce sunt gata să piară, nu vom fi dați de rușine dacă-L facem pe Dumnezeu încrederea noastră. Hristos în inimă, Hristos în viață, aceasta este siguranța noastră. Atmosfera prezenței Lui ne va umple sufletul de dezgust față de tot ce este rău. Sufletul nostru se poate într-atâta identifica cu Isus, încât să fim una cu El în gândire și năzuință. -- The Ministry of Healing, 509-511.

Capitolul 32

Ce include adevărata temperanță

Atingerea celui mai înalt grad de perfecțiune -- „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”

O singură viață ne este încredințată și întrebarea fiecăruia trebuie să fie „Cum să-mi investesc această viață ca să-mi aducă cel mai mare profit? Cum pot să fac tot posibilul pentru slava lui Dumnezeu și pentru binele semenilor mei?” Pentru că viața este vrednică numai atâta vreme cât slujește atingerea acestor obiective.

Prima noastră datorie față de Dumnezeu și de semenii este auto-perfecționarea. Fiecare facultate cu care ne-a înzestrat Creatorul trebuie cultivată spre cel mai înalt grad de dezvoltare, pentru a putea fi capabili să facem cât mai mult bine posibil. Prin urmare, bine folosit este acel timp care este consacrat formării și menținerii unei bune sănătăți fizice și mintale. Nu putem să ne permitem ciuntirea sau lezarea nici unei funcții a creierului sau a trupului prin muncă peste măsură sau abuz față de oricare din componentele mașinării vii. Dacă facem aceasta, cu siguranță va trebui să suferim consecințe.

Necumpătarea, în deplinul înțeles al cuvântului, stă la temelia unei mari răspândiri a bolilor și, anual, nimicește cu zecile de mii. Căci necumpătarea nu e limitată doar la folosirea de băuturi alcoolice; ea are un înțeles mai larg și include îngăduirea dăunătoare a oricărui apetit sau pasiuni. -- The Signs of the Times, 17 noiembrie, 1890.

Excesul în mâncare, băutură, somn și activități -- Îngăduința excesului

în mâncare, băutură, somn sau alte preocupări este păcat. Activitatea armonioasă a tuturor capacităților trupului și ale minții are ca rezultat fericirea și, cu cât mai elevate sunt aceste capacități, cu atât mai pură și desăvârșită este fericirea. -- Testimonies for the Church 4:417.

Temperanța în alimentație -- Principiile temperanței trebuie extinse dincolo de unica problemă a folosirii băuturilor tari. Folosirea alimentelor stimulente și nedigerabile este adeseori la fel de dăunătoare sănătății și, în multe cazuri, seamănă sămânța beției. Adevărata temperanța ne spune să renunțăm deplin la tot ce este dăunător și să folosim cu chibzuință ceea ce este sănătos. Sunt puțini cei care-și dau seama așa cum trebuie cât de mult au obiceiurile din dietă de-a face cu sănătatea, cu caracterul lor, cu utilitatea lor în această lume și cu destinul lor veșnic. Apetitul trebuie să se afle permanent sub stăpânirea puterilor intelectuale și morale. Trupul trebuie să fie supus minții, nu invers. -- Patriarchs and Prophets, 562.

Mâncatul prea des sau prea mult -- Aceia care mănâncă și lucrează necumpătat și irațional vorbesc și acționează irațional. Nu este neapărat nevoie să bei băuturi alcoolice pentru a fi necumpătat. Păcatul macatului necumpătat -- mâncatul prea des, prea mult, consumul de alimente multe și incomplete -- distruge sănătoasa funcționare a organelor digestive, afectează creierul și pervertește judecata, împiedicând gândirea și acționarea cu chibzuință, calm și justete. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 155.

Aceia care, după ce au ajuns la ei lumina, nu mănâncă și nu beau conform principiilor și sunt dominați de apetit nu vor fi consecvenți m a se lăsa guvernați de principii nici în alte lucruri. -- The Health Reformer, 1 august, 1866.

Temperanța și în îmbrăcăminte -- Copiii lui Dumnezeu trebuie să cunoască sensul cumpătării în toate lucrurile. Ei trebuie să practice

temperanța în mâncare, băutură și îmbrăcăminte. Orice îngăduire de sine trebuie eliminată din viața lor. Înainte de a înțelege cu adevărat sensul adevăratei sfințiri și al conformării față de voința lui Hristos, ei trebuie să obțină, prin cooperare cu Dumnezeu, stăpânirea asupra obiceiurilor și practicilor greșite. -- Medical Ministry, 275.

Cumpătare în muncă -- Trebuie să practicăm temperanța în munca noastră. Menirea noastră nu este să muncim peste măsură. Câteodată, se poate ca unii oameni să fie nevoiți să facă așa ceva, dar asta trebuie să fie o excepție, nu regula. Trebuie să practicăm cumpătarea în toate lucrurile. Dacă îl vom onora pe Domnul făcând ceea ce trebuie să facem, El, la rândul Lui, ne va întreține sănătatea. Noi trebuie să avem un control sensibil al tuturor organelor noastre. Practicând temperanța în mâncare, băutură, îmbrăcăminte, muncă și în toate lucrurile, putem face pentru noi ceea ce nici un medic nu poate face. -- Manuscris 41, 1908.

Trăim cu un capital împrumutat -- Necumpătarea în aproape totul se află la orice pas. Aceia care depun mari eforturi pentru a face cât mai multă treabă într-un timp dat și continuă să muncească atunci când rațiunea le spune că ar trebui să se odihnească, nu câștigă niciodată. Ei consumă un capital împrumutat, cheltuind forța vitală care le va fi necesară într-o vreme viitoare. Iar când va fi nevoie de energia pe care au folosit-o atât de nehibzuit, ei vor duce lipsă. Vigoarea fizică a dispărut, capacitățile intelectuale cedează. Ei își dau seama că suferă o pierdere, dar nu o identifică. Vremea lor de necesitate a sosit, dar resursele lor fizice sunt epuizate.

Oricine calcă legile sănătății trebuie, odată, să sufere, mai mult sau mai puțin. Dumnezeu ne-a înzestrat cu forță fizică, de care vom avea nevoie în diferite ocazii. Dacă sfârșim în mod nehibzuit această forță, printr-o continuă suprasolicitare, cândva, vom fi pierduți. Utilitatea noastră va slăbi, dacă nu cumva chiar viața noastră va fi distrusă. -- Fundamentals of

Christian Education, 153, 154.

Munca în timpul serii -- Ca regulă, munca zilei nu trebuie prelungită seara.... Mi-a fost arătat că aceia care fac lucrul acesta, de multa ori mai mult pierd decât câștigă, pentru că energiile lor sunt epuizate, iar ei lucrează prin excitare nervoasă. Este posibil să nu simtă efecte negative imediate dar, în mod sigur, ei își subminează fizicul. -- Counsels on Health, 99.

Cumpătare la studiu -- Necumpătarea la studiu este un fel de intoxicare și cei care și-o îngăduie se abat, asemeni bețivului, de pe căile siguranței, poticnindu-se și căzând în beznă. Domnul vrea ca oricine studiază să nu uite că ochiul trebuie îndreptat doar spre slava lui Dumnezeu. El nu trebuie să-și consume și să-și risipească puterile fizice și intelectuale, căutând să dobândească toată știința posibilă, ci trebuie să-și păstreze prospețimea și vigoarea tuturor capacităților pentru a se angaja în lucrarea pe care i-a dat-o Domnul, de ajutorare a sufletelor să găsească drumul neprihănirii. -- Counsels to Parents, Teachers and Students, 405, 406.

Necumpătare în dorința după bogăție -- Una dintre cele mai rodnice surse de zdruncinare a sănătății printre oameni este devotarea lor pentru câștigarea de bani, o anormală dorință după bogăție. Ei își reduc viața doar la urmărirea banului, sacrificând restul -- odihna și celelalte înlesniri ale vieții-acestui obiectiv. Constituția lor fizică, nativ bună, este distrusă, boala se instalează ca o consecință a abuzării de capacitățile fizice, și moartea trage cortina peste o viață compromisă. Nici un ban din această bogăție nu poate fi luat cu el de către omul care a obținut-o cu un preț atât de cumplit. Bani, palate și bogăție nu mai sunt nimic pentru el acum; munca lui de-o viață este mai mult decât inutilă. -- The Health Reformer, 1 aprilie, 1877.

Orice fibră a ființei trebuie avută în grijă -- Fiecare organ, fiecare fibră a trupului trebuie păzite cu sfințenie de orice practică vătămătoare, dacă

vrem să nu fim printre cei pe care Hristos îi prezintă ca umblând pe aceeași cale dezonorantă pe care umblau locuitorii pământului înainte de potop. Cei din această categorie vor fi sortiți pieirii, pentru că au persistat în a duce la extrem obiceiuri neinterzise, au inițiat și au acceptat obiceiuri care nu se găsesc în natura umană și care devin pofta agresive....

Mulțime de locuitori ai acestei lumi își distrug singuri temelia celui mai înalt interes pământesc. Ei își ruinează puterea de autocontrol, ajungând neînstare să aprecieze realitățile veșnice. În mod conștient ignoranți față de natura proprie, ei își conduc copiii pe aceeași cale a îngăduirii de sine, făcându-i să sufere pedeapsa pentru călcarea legilor naturii....

Obiceiurile noastre în mâncare și băutură arată dacă suntem ai lumii sau ne numărăm printre cei pe care Domnul, cu puternica secură a adevărului, i-a despărțit de lume. Aceștia sunt poporul Lui deosebit, zeloși în fapte bune. -- Manuscris 86, 1897.

Cumpătare în toate lucrurile -- Pentru păstrarea sănătății este nevoie de cumpătare în toate lucrurile -- În muncă, în mâncare și în băutură. Tatăl nostru Cereș a trimis lumina reformei sănătății pentru a ne feri de rezultatele rele ale unui apetit degradant, pentru ca aceia care iubesc curăția și sfințenia să poată ști cum să folosească înțelept lucrurile bune pe care El li le-a dat și pentru ca, prin exercitarea temperanței în viața cotidiană, să poată fi sfințiți prin adevăr. -- Christian Temperance and the Bible Hygiene, 52.

Susținătorii temperanței trebuie să-și expună standardele pe o platformă mai largă. Ei vor fi atunci împreună-lucrători cu Dumnezeu și, cu fiecare dram de influență, vor încuraja răspândirea principiilor reformei. -- Manuscris 86, 1897.

Capitolul 33

Trupul -- un templu

Răspunderea creștinului -- „Nu știți”, întreabă Pavel, „că voi sunteți Templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă nimicește cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi”. Omul este lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, capodopera Sa, creat pentru un țel înalt și sfânt; și Dumnezeu dorește să scrie legea Sa în orice colț al tabernacolului uman. Fiecare nerv și fiecare mușchi, fiecare capacitate fizică sau intelectuală trebuie păstrate curate.

Dumnezeu vrea ca trupul omenesc să fie un templu pentru Duhul Său. Cât de solemnă este, atunci, răspunderea oricărui suflet!

.... Cât de mulți sunt cei care, binecuvântați cu inteligență și rațiune, pe care ar trebui să le folosească spre slava lui Dumnezeu, își degradează voit sufletul și trupul! Viața lor este o continuă partidă de supraexcitare. Meciuri de crichet și fotbal, curse de cai le absorb toată atenția. Blestemul alcoolului, cu cortegiul lui de suferințe, pângărește templul lui Dumnezeu.... Prin folosirea alcoolului și tutunului, oamenii înjosesc viața care le-a fost dată pentru țeluri înalte și sfinte. Practicile lor sunt definite prin simbolurile uscăturilor, plevei și miriștei. Capacitățile lor, date de Dumnezeu, sunt pervertite, iar simțurile degradate, pentru a sluji dorințele unei minți senzuale.

Băutorul se vinde pe sine pentru un pahar de otravă. Satana preia controlul asupra rațiunii lui, asupra sentimentelor și conștiinței lui. Un astfel de om nimicește templul lui Dumnezeu. Consumul de ceai ajută la împlinirea

acestei lucrări. și totuși, cât de mulți sunt cei care pun acești agenți nimicitori pe mesele lor!

Nici un drept de lezare a vreunui organ al minții sau al trupului -- Nici un om nu are vreun drept de a-și forma obiceiuri care slăbesc activitatea sănătoasă a vreunui organ al minții sau al trupului. Acela care-și pervertește puterile pângărește Templul Duhului Sfânt. Domnul nu va face o minune pentru restabilirea sănătății celor care continuă să folosească droguri ce degradează într-atât sufletul, mintea și trupul, încât lucrurile sfinte nu mai sunt apreciate. Cei care se lasă pradă folosirii tutunului și alcoolului nu au apreciere față de intelectul lor. Ei nu realizează valoarea facultăților pe care li le-a dat Dumnezeu și lasă ca puterile să li se reducă și să le decadă.

Dumnezeu dorește ca toți aceia care cred în El să simtă necesitatea perfecționării. Orice capacitate încredințată trebuie dezvoltată. Nimic nu trebuie neglijat. Ca zidire și lucrare a mâinilor lui Dumnezeu, omul se află sub controlul Lui în toată puterea cuvântului; și, cu cât Îl cunoaște mai bine pe Creatorul lui, cu atât va fi considerată mai sacră viața de către om....

Dumnezeu cere de la copiii Lui să ducă o viață curată și sfântă. Pentru ca noi să atingem acest standard, El a dat pe Fiul Său. El a asigurat tot ce trebuie pentru a-l face pe om în stare să trăiască nu pentru satisfacții primitive, ca ale animalelor care pier, ci pentru Dumnezeu și împărăția cerului....

Dumnezeu ține o evidență -- Pedepșa fizică pentru nesocotirea legilor naturii va apărea sub forma bolii, a fizicului ruinat și a morții înseși. Dar, de asemenea, va fi ținut în amănunțime un bilanț al lui Dumnezeu. El ține cont de orice lucrare, fie bună, fie rea, iar în ziua judecății, fiecare om va primi potrivit lucrării lui. Orice călcare a legilor vieții fizice este o călcare a legilor lui Dumnezeu, iar pedeapsa va urma fiecăreia dintre aceste călcări de legi.

Casa trupului omenesc, zidirea lui Dumnezeu, necesită o pază strânsă și vigilentă.... Viața fizică trebuie atent cunoscută, cultivată și dezvoltată, pentru ca, prin oameni, natura divină să poată fi descoperită în plinătatea ei. Dumnezeu așteaptă de la oameni să-și folosească inteligența pe care le-a dat-o și să folosească orice capacitate a rațiunii lor pentru El. Ei trebuie să acorde conștiinței supremația care i-a fost hărăzită. Capacitățile intelectuale și fizice, împreună cu sentimentele, trebuie astfel cultivate, încât să poată atinge eficiența maximă. -- The Review and Herald, 6 noiembrie, 1900.

Conduși de o conștiință iluminată -- Apostolul Pavel scrie: „Nu știți că cei ce aleargă în locul de alergare, toți aleargă, dar numai unul capătă premiul? Alergați, dar, în așa fel, ca să căpătați premiul! Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji.” -- The Signs of the Times, 2 octombrie, 1907.

Pavel amintește aici de concursurile de alergări, cu care corintenii erau familiarizați. Concurenții de la aceste probe erau supuși celei mai severe discipline, pentru a fi buni în încercarea puterii lor. Dieta lor era simplă. Mâncărurile complicate și vinul le erau interzise. Hrana lor era foarte atent aleasă. Ei studiau pentru a ști ce se potrivea cel mai bine menținerii lor în formă și activi și pentru a le fi asigurată vigoarea și rezistența fizică, necesare solicitării la maximum a forțelor. Orice îngăduință ce ar fi tins spre slăbirea capacităților lor fizice era interzisă. -- The Signs of the Times, 27 ianuarie, 1909.

Dacă oameni păgâni, neaflați sub controlul unei conștiințe iluminate și care nu aveau în vedere temerea de Dumnezeu, au fost gata să se supună privațiunii și disciplinei pregătirii, refuzându-și orice îngăduință ce ducea la

slăbirea forțelor, doar pentru o cunună făcută din material pieritor și pentru aplauzele mulțimii, cu cât mai mult ar trebui cei care aleargă pentru cursa creștină, în speranța nemuririi și a admeririi în cer, să fie dispuși să renunțe la stimulentele nesănătoase și îngăduințele ce degradează moralul, slăbesc intelectul și aduc puterile nobile în supunere față de poftele primitive și față de pasiuni.

Mulțimi de oameni urmăresc acest joc al vieții, care constituie lupta creștinului. și aceasta nu este totul. Împăratul universului, împreună cu miliardele de îngeri din cer sunt spectatori la această cursă, privind cu emoție să vadă cine va învinge, cine va câștiga cununa de slavă, care nu se veștejește. Cu mare interes, Dumnezeu și îngerii din cer notează renunțarea și sacrificiul de sine și eforturile epuizante ale celor care se angajează să alerge în cursa creștină. Răsplata dată fiecărui om va fi proporțională cu perseverența și seriozitatea cu care el își onorează participarea la marea înfruntare. La jocurile la care se referă Pavel, unul singur putea să-și asigure premiul. Dar în cursa creștină, spune apostolul, „...alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg”. La sfârșitul cursei, noi nu vom fi dezamăgiți. Pentru cei care se conformează deplin condițiilor din Cuvântul lui Dumnezeu și care au conștiința propriei răspunderi față de păstrarea vigoriei fizice și a activității organismului, pentru a putea dispune de o minte echilibrată și un moral sănătos, alergarea nu este nesigură. Ei pot obține toți premiul, câștigând și purtând cununa slavei nemuritoare, care nu se veștejește niciodată....

Făgăduințe pentru învingător -- Lumea nu trebuie să ne fie criteriu. Este la modă îngăduința apetitului față de mâncăruri bogate și extravagante și stimulente nenaturale, dezvoltându-se astfel înclinațiile primitive și afectându-se creșterea și dezvoltarea facultăților morale. Nu există nici o încurajare pentru vreunul din fiii sau vreuna din fiicele lui Adam că vor putea învinge în bătălia creștinului, dacă nu se hotărăsc să practice temperanța în toate lucrurile. Dacă vor face lucrul acesta, ei nu se vor lupta ca unul care dă cu pumnul în vânt.

Dacă creștinii își mențin trupul în stăpânire, aducându-și toate poftele și pasiunile sub controlul unei conștiințe iluminate, simțindu-se datori față de Dumnezeu și de aproapele lor să asculte de legile care guvernează viața și sănătatea, vor avea binecuvântarea unei vigori intelectuale și trupești; ei vor avea putere morală pentru a se angaja în luptă împotriva lui Satana și, în Numele Celui care a învins pofta pentru ei, ar putea fi mai mult decât biruitori, în contul lor. Această luptă este deschisă pentru toți care se vor angaja în ea. -- The Signs of the Times, 2 octombrie, 1907.

Capitolul 34

Temperanța și spiritualitatea

Predarea în mâna lui Satana -- Cedând ispitelor lui Satana de a-și îngădui necumpătarea, omul își aduce nobilele capacități în supunere față de poftele și pasiunile subumane, iar când acestea preiau conducerea, cel care a fost creat puțin mai prejos decât îngerii, primind facultăți care pot ajunge la cea mai înaltă dezvoltare, se abandonează controlului lui Satana și intră ușor printre aceia care se află în robia apetitului. Prin necumpătare, unii își sacrifică jumătate, alții două treimi din capacitățile fizice, intelectuale și morale, devenind marionete în mâinile vrăjmașului.

Aceia care vor să aibă mintea limpede, pentru a discerne mașinațiunile lui Satana, trebuie să-și aibă apetitul sub controlul rațiunii și al conștiinței. Acționarea morală și viguroasă a nobilelor capacități ale minții este esențială în desăvârșirea caracterului creștin, iar tăria sau slăbiciunea minții are foarte mult de-a face cu utilitatea noastră în această lume și cu mântuirea noastră finală.

Ignoranța care a predominat în ceea ce privește Legea lui Dumnezeu pentru natura noastră fizică este de plâns. Necumpătarea de orice fel este o călcare a legilor vieții noastre. Imbecilitatea s-a extins alarmant. Păcatul este făcut atractiv prin învelișul de lumină pe care-l aruncă Satana peste el, iar Satana este foarte satisfăcut când poate ține, în ceea ce privește obiceiurile zilnice, lumea creștină sub tirania tradiției, asemenea păgânilor, lăsând ca apetitul să-i guverneze.

Forța trupească și intelectuală, sacrificate -- Dacă oamenii inteligenți au puterile morale amorțite de necumpătarea de orice fel, atunci ei se află, în

multe din obiceiurile lor, doar cu puțin mai presus de păgâni. Satana atrage permanent oameni de sub lumina salvatoare spre tradiție și modă, fără să-i pese de sănătatea lor fizică, intelectuală și morală. Marele vrăjmaș știe că, dacă pofta și pasiunea predomină, sănătatea trupului și forța intelectului sunt sacrificate pe altarul satisfacerii de sine, iar omul este dus la grabnică ruină. Dacă mintea iluminată ține frâiele, controlând înclinațiile subumane și menținându-le în supunere față de capacitățile morale, Satana știe prea bine că puterea lui de a birui prin intermediul ispitelor este foarte mică.

Pentru satisfacerea cerințelor la modă -- În vremea noastră, oamenii vorbesc despre veacurile întunecate și se laudă cu progresul. Dar răutatea și crima nu scad o dată cu evoluția acestui progres. Este de plâns dispariția simplității naturale și sporirea etalărilor artificiale. Sănătatea, puterea, frumusețea și viața lungă, ce caracterizau așa-numitele „veacuri întunecate”, sunt rare acum. Aproape tot ce ar fi de dorit este sacrificat pentru satisfacerea cerințelor vieții conform modei.

O mare parte a lumii creștine nu are dreptul să poarte acest nume. Obiceiurile, extravagantele și, în general, felul în care își tratează propriile trupuri sunt călcări ale legii fizice și sunt contrare Bibliei. Ei acționează, prin felul în care trăiesc, spre provocarea propriei suferințe fizice și a slăbiciunii mintale și morale.

Prin mașinațiunile lui, Satana a făcut, în multe privințe, viața obișnuită o viață de griji și poveri complicate pentru întâmpinarea cerințelor aflate la modă. Țelul lui prin acestea este de a menține mințile atât de profund ocupate cu lucrurile acestei vieți, încât să nu poată acorda decât o mică atenție interesului lor mai înalt. Necumpătarea în mâncare și în îmbrăcăminte a încărcat într-atâta mintea lumii creștine, încât reprezentanții ei nu-și iau timp pentru a se deștepta în ceea ce privește legile sănătății lor, în scopul de a putea să asculte de ele. A purta Numele lui Hristos nu are prea multă importanță, dacă viața nu corespunde cu voința lui Dumnezeu descoperită în

Cuvântul Său....

Când sfințirea este imposibilă -- O mare parte din toate neajunsurile care afectează familia umană este rezultatul obiceiurilor rele ale oamenilor, al ignoranței lor voite sau al disprețuirii luminii pe care a dat-o Dumnezeu în ceea ce privește viețuirea lor. Ne este imposibil să-L slăvim pe Dumnezeu în vreme ce trăim călcând legile vieții. Inima nu poate păstra consacrația față de Dumnezeu atâta vreme cât apetitul este îngăduit. Un organism bolnav și o minte răvășită din cauza permanentei satisfaceri a poftelor vătămătoare fac imposibilă sfințirea trupului și a spiritului.

Apostolul a înțeles importanța stării de sănătate a trupului pentru reușita desăvârșirii caracterului creștin. El spune: „Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.” -- *Redemption or the Temptation of Christ*, 57-62.

Obiceiurile, gusturile și înclinațiile trebuie educate -- Nimic nu poate fi mai ofensator pentru Dumnezeu decât lezarea sau abuzarea de darurile pe care ni le-a încredințat pentru a le dedica slujirii Lui. „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu!”, este scris.

În orice lucrare importantă, există vremuri de criză, când este mare nevoie ca aceia care sunt implicați să aibă o minte limpede. Ei trebuie să fie oameni care își dau seama, așa cum a făcut-o apostolul Pavel, de importanța practicării temperanței în toate lucrurile. Avem de făcut o lucrare-o lucrare solidă și serioasă, pentru învățătorul nostru. Toate obiceiurile noastre, gusturile și înclinațiile, trebuie educate în acord cu legile vieții și sănătății. Prin aceasta ne putem asigura cea mai bună condiție fizică și putem avea limpezimea minții pentru a discerne între rău și bine.

Necumpătarea de orice fel amortăște organele de percepție și slăbește într-atâta puterea creierului, încât lucrurile veșnice nu sunt apreciate, ci puse în rând cu cele comune. Nobilele capacități ale minții, destinate unor scopuri înalte, sunt aduse în robie față de pasiunile josnice. Dacă obiceiurile fizice nu sunt corecte, capacitățile intelectuale și morale nu pot fi solide, deoarece există o mare interdependență între fizicul și moralul omului. Apostolul Petru a înțeles lucrul acesta și și-a ridicat glasul, spre avertizare: „Prea iubiților, vă sfătuiesc ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii pământești, care se războiesc cu sufletul.”

Interesele superioare amenințate -- Astfel, Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează clar că, dacă nu ne abținem de la poftele firii pământești, natura noastră fizică va fi pusă în conflict cu spiritul, îngăduința poftei luptă împotriva sănătății și a păcii. Ia naștere astfel un război între atributele nobile și cele josnice ale omului. Înclinațiile josnice, puternice și active, asupresc sufletul. Interesele mai înalte ale ființei sunt periclitare de indulgența față de un apetit nesatisfăcut. -- The Signs of the Times, 27 ianuarie, 1909.

O lecție pentru adventiștii de ziua a șaptea -- Cazul fiilor lui Aaron a fost consemnat pentru binele poporului lui Dumnezeu și trebuie să-i învețe îndeosebi pe cei care se pregătesc pentru a doua venire a lui Hristos că îngăduirea unui apetit stricat distruge simțirile fine ale sufletului și afectează într-atât capacitățile de rațiune, pe care Dumnezeu le-a dat omului, încât cele spirituale și sfinte își pierd sacralitatea. Neascultarea pare o plăcere, nu un păcat uriaș. -- The Signs of the Times, iulie, 1880.

Orice practică vătămătoare trebuie biruită -- Principiile temperanței sunt cuprinzătoare și există pericolul ca aceia care au primit o mare lumină despre acest subiect să nu reușească să aprecieze această lumină. Dumnezeu cere ca poporul Său, care trăiește în aceste zile de pe urmă, să biruie orice practică dăunătoare, prezentându-și trupurile ca o jertfă vie, sfântă și plăcută Lui, pentru a obține un loc la dreapta Sa.

Este datoria noastră să ne luăm soarta în mâini și să ne străduim să ne punem mintea, voința și gusturile în acord cu cerințele Creatorului nostru. Numai harul lui Dumnezeu ne poate face capabili de așa ceva; prin puterea lui, viețile noastre pot fi puse în armonie cu principiile corecte. Vom secera ceea ce am semănat și numai aceia care s-au supus voinței lui Dumnezeu sunt cu adevărat înțelepți. -- Scrisoarea 69, 1896.

Sub controlul unei conștiințe iluminate -- Dacă creștinii și-ar aduce toate poftele și pasiunile sub controlul unei conștiințe iluminate, simțindu-se datori față de Dumnezeu și aproapele lor să asculte de legile care guvernează viața și sănătatea, ar avea binecuvântarea unei vigori intelectuale și fizice; ei ar avea putere morală pentru a se angaja în luptă împotriva lui Satana și, în Numele Celui care a învins pofta pentru ei, ar putea fi mai mult decât învingători, în contul lor. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 39, 40.

De ce vor cădea mulți -- Dorim ca surorile noastre, care acum își fac singure rău prin obiceiuri greșite, să abandoneze aceste obiceiuri și să iasă în evidență ca lucrătoare în domeniul reformei. Motivul pentru care mulți dintre noi vor cădea când va veni timpul de strâmtorare este lejeritatea în cumpătare și îngăduința apetitului.

Moise a predicat mult pe marginea acestui subiect și motivul pentru care poporul nu a intrat în țara făgăduită l-a constituit frecvența lor îngăduire a apetitului. Nouăzeci la sută din răutatea copiilor de azi este produsă de necumpătarea în mâncare și băutură. Adam și Eva au pierdut Edenul prin îngăduința față de apetit și noi îl putem recăpăta numai prin refuzarea aceluiasi apetit. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Alergați, dar, ca să căpătați premiul! -- Biruințe prețioase sunt de

câștigat și învingătorii din această bătălie împotriva apetitului și a oricărei pofte lumești vor primi o cunună a vieții care nu pălește, un loc binecuvântat în cetatea ale cărei porți sunt din mărgăritar și a cărei temelie este din pietre prețioase. Nu este acest premiu demn de a ne strădui pentru el? Nu merită orice efort posibil? Să alergăm, dar, pentru a-l putea căpăta. -- The Signs of the Times, 1 septembrie, 1887.

Capitolul 35

Exemplul lui Daniel

Nu putem avea o corectă înțelegere a subiectului temperanței până nu-l privim din perspectivă biblică. și nicăieri nu vom afla o mai cuprinzătoare și expresivă ilustrare a adevăratei temperanțe și a binecuvântărilor ce o însoțesc ca în prezentarea istoriei profetului Daniel și a prietenilor lui, petrecută la curtea Babilonului. -- The Signs of the Times, 6 decembrie, 1910.

Când poporul Israel, împăratul lui, conducătorii și preoții au fost duși în robie, patru dintre ei au fost aleși pentru a sluji la curtea împăratului Babilonului. Unul dintre aceștia era Daniel care, de timpuriu, dăduse semne că deține o remarcabilă iscusință pe care avea să o dezvolte ulterior. Acești tineri erau de origine princiară, fiind prezentați drept niște „tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere”. Observând talentele deosebite ale acestor tineri, împăratul Nebucadnețar a hotărât să-i pregătească pentru a ocupa poziții importante în împărăția lui. Pentru a putea fi pe deplin calificați pentru viața la curte, trebuia, potrivit obiceiului oriental, ca ei să învețe limba haldeilor și să fie supuși, vreme de trei ani, unui atent curs de pregătire fizică și intelectuală.

Tinerii din această școală nu numai că aveau acces în palatul împărațesc, dar trebuiau și să mănânce din mâncarea și să bea din vinul de la masa împăratului. Prin toate acestea, împăratul nu considera numai că le acordă o mare onoare, ci și că le asigură cea mai bună dezvoltare fizică și mintală posibilă.

Testul -- Printre bucatele puse dinaintea împăratului se afla carnea de

porc și alte cărnuri declarate necurate de legea lui Moise și care fuseseră în mod expres interzise. Acum, Daniel se afla în fata unui examen sever. Avea el să țină la învățăturile părinților poporului, referitoare la mâncare și băutură, ofensându-l pe rege și, probabil, pierzându-și nu numai poziția, dar și viața? Sau avea să nesocotească porunca Domnului, păstrându-și favoarea regelui și asigurându-și, astfel, mari avantaje intelectuale și cele mai încântătoare perspective lumești?

Daniel n-a stat mult pe gânduri. El a decis să rămână ferm, integru, oricare ar fi fost rezultatul. El „s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul.”

Nici îngust, nici bigot -- Sunt mulți azi, printre cei ce se declară creștini, care ar spune că Daniel a fost prea scrupulos, declarându-l îngust și bigot. Ei consideră problema mâncării și a băuturii drept una cu prea mici consecințe pentru a reclama o poziție atât de hotărâtă, poziție care implică posibila sacrificare a oricărui avantaj lumesc. Dar aceia care raționează astfel vor descoperi, în ziua judecății, că s-au întors de la cerințele exprese ale lui Dumnezeu, stabilindu-și propria opinie ca standard al binelui și al răului. Ei vor descoperi că ceea ce le părea neimportant nu era privit la fel și de Dumnezeu. Cerințele Lui trebuie respectate cu sfințenie. Cei care acceptă și ascultă de unul din preceptele lui Dumnezeu, pentru că lucrul acesta le este convenabil, în timp ce alt precept îl resping, pentru că respectarea lui cere un sacrificiu, coboară standardul binelui și, prin exemplul lor, îi conduc și pe alții la o slabă considerare a Legii sfinte a lui Dumnezeu. „Așa spune Domnul!” trebuie să fie regula noastră în toate lucrurile.

Un caracter fără pată -- Daniel a fost supus celor mai grele ispite care pot confrunta tineretul de azi și, totuși, a fost credincios educației religioase primite în primii ani ai vieții. El a fost înconjurat de influențe calculate să-i corupă pe aceia care oscilează între principiu și înclinație, dar Dumnezeu ni-l prezintă ca un caracter fără pată. Daniel n-a îndrăznit să se încreadă în

propria-i putere morală. Rugăciunea era o necesitate pentru el. El L-a făcut pe Dumnezeu tăria lui și temerea de Dumnezeu se afla întotdeauna în vederea lui, în orice întreprindere a acestei vieți.

Daniel avea darul blândeții pure. El era credincios, ferm și distins. El căuta să trăiască în pace cu toți, dar era de neșămutat, întocmai ca semețul cedru, ori de câte ori era în joc vreun principiu. În tot ceea ce nu intra în coliziune cu supunerea lui față de Dumnezeu, el era ascultător față de cei care aveau autoritate asupra lui. Dar Daniel avea o atât de înaltă înțelegere a cerințelor lui Dumnezeu, încât cerințele conducătorilor lumesti erau subordonate celor dintâi. El nu avea să fie condus, prin nici o rațiune egoistă, să se abată de la datoria lui.

Caracterul lui Daniel este prezentat lumii ca un exemplu activ a ceea ce poate face harul lui Dumnezeu din omul căzut din naștere și corupt prin păcat. Raportul vieții lui pline de noblețe și tăgăduire de sine este o încurajare pentru omenire. Din acest raport, ne putem întări pentru ca să rezistăm în mod demn și ferm ispitei și, cu darul blândeții, să stăm de partea binelui, în cea mai dificilă încercare.

Aprecierea lui Dumnezeu, mai scumpă decât viața -- Daniel ar fi putut găsi o scuză plauzibilă pentru abandonarea obiceiurilor lui de strictă temperanță; dar aprobarea lui Dumnezeu era mai dragă pentru el decât favoarea celui mai mare potentat pământesc -- mai dragă decât viața însăși. Obținând, printr-o purtare frumoasă, favoarea dregătorului responsabil cu tinerii evrei, Daniel a cerut ca lui și tovarășilor lui să le fie îngăduit să nu mănânce din mâncarea împăratului și să nu bea din vinul lui. Dregătorul se temea că, dând curs acestei cereri, și-ar putea atrage dizgrația împăratului, punându-și astfel viața în pericol. La fel ca mulți oameni de azi, el credea că o dietă cumpătată îi va face pe acești tineri să arate palizi și bolnăvicioși, fără putere în mușchi, pe când bogatele mâncăruri de la masa împăratului i-ar fi făcut puternici și frumoși și le-ar fi stimulat activitatea fizică și intelectuală.

Daniel a cerut ca hotărârea să fie luată în urma a zece zile de încercare, perioadă în care tinerilor evrei să li se îngăduie să mănânce alimente simple, în vreme ce colegii lor se înfruptau din „delicatesele” împăratului. Cererea aceasta a fost, în final, satisfăcută și atunci Daniel a știut sigur că va avea câștig de cauză. Deși doar un adolescent, el observase efectele vătămătoare ale vinului și mâncărurilor grele asupra sănătății mintale și fizice.

Dumnezeu dă câștig de cauză celor ce-I slujesc -- La sfârșitul celor zece zile, rezultatul s-a dovedit cu totul opus așteptărilor dregătorului. Nu numai în ceea ce privea înfățișarea, ci și în activitatea fizică și vigoarea minții, cei care fuseseră cumpătați dovedeau o remarcabilă superioritate față de colegii lor care dăduseră frâu liber apetitului. În urma acestui test, lui Daniel și tovarășilor lui le-a fost îngăduit să continue dieta lor simplă, pe întreg parcursul pregătirii lor pentru slujbele împărătești.

Dumnezeu a apreciat fermitatea și renunțarea la sine a acestor tineri evrei și binecuvântarea Lui a fost peste ei. El „a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri și înțelepciune; mai ales, însă, a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele”. La terminarea celor trei ani de pregătire, când priceperea și știința lor a fost probată de împărat, acesta nu a găsit „nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea au fost primiți în slujba împăratului. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele, care erau în toată împărăția lui.”

Controlul de sine, o condiție a sfințirii -- Viața lui Daniel este o ilustrare inspirată a ceea ce înseamnă un caracter sfințit. Ea prezintă o lecție pentru toți, dar mai ales pentru tineri. O strictă conformare la cerințele lui Dumnezeu este benefică sănătății trupului și a minții. Pentru a atinge cel mai

înalt standard al realizărilor morale și intelectuale, este nevoie să căutăm înțelepciune și putere la Dumnezeu și să respectăm principiile unei cumpătări stricte în toate obiceiurile vieții. În experiența lui Daniel și a tovarășilor lui avem un exemplu al triumfului principiilor asupra ispitei de a ceda apetitului. Ea ne arată că, motivați de un principiu religios, tinerii pot triumfa asupra poftelor cărnii, rămânând credincioși cerințelor lui Dumnezeu chiar cu prețul unui mare sacrificiu.

Ce-ar fi fost dacă Daniel și tovarășii lui ar fi făcut un compromis cu acei dregători păgâni, cedând presiunii de ocazie și mâncând și bând conform obiceiurilor babilonienilor? Acest singur caz de depărtare de la principii le-ar fi slăbit bunul simț și repulsia față de rău. Îngăduința apetitului ar fi implicat sacrificarea vigoriei fizice, a limpezimii înțelegerii și a puterii morale. Un pas greșit ar fi dus, probabil, la alții până când, legătura lor cu cerul fiind afectată, ei ar fi fost doborâți de ispită.

Dumnezeu a spus: „Căci voi cinsti pe cine Mă cinstește.” Depinzând cu încredere nestrămutată de Dumnezeul lui, duhul puterii profeției a venit peste Daniel. În același timp cu instruirea omenească pentru îndatoririle vieții de la curte, el era învățat de Dumnezeu să citească tainele veacurilor viitoare și să prezinte generațiilor ce veneau, prin simboluri și asemănări, minunatele lucruri ce urmează să se întâmple în zilele de pe urmă. -- *The Sanctified Life*, 15-19.

Tinerii evrei nu au acționat cu încumetare, ci în neclintită bizuire pe Dumnezeu. Ei n-au ales să fie în discordanță, dar au preferat lucrul acesta decât să-L dezonoreze pe Dumnezeu. -- *Prophets and Kings*, 483.

Răsplata cumpătării noastre -- Robii evrei erau supuși acelorași pasiuni ca noi. În mijlocul influențelor seducătoare de la curțile luxuriante ale Babilonului, ei au rămas neclintiți. Tinerii de azi sunt împresurați de

ademeniri spre satisfacere de sine. În orașele noastre mari, îndeosebi, orice formă de satisfacere a poftelor este făcută accesibilă și tentantă. Aceia care, asemeni lui Daniel, refuză să se întineze vor secera răsplata pentru obiceiurile cumpătărilor. Cu fizicul lor mai robust și cu o rezistență sporită, ei au un capital la care să apeleze în caz de necesitate.

Obiceiurile bune în domeniul fizic aduc superioritate intelectuală. Puterea inteligenței, tonusul fizic și durata vieții depind de legi care nu se schimbă. Dumnezeu Creator nu Se va implica în ferirea oamenilor de consecințele violării cerințelor naturii. Acela care se luptă pentru desăvârșire trebuie să fie temperat în toate lucrurile. Limpezimea minții lui Daniel și fermitatea țintei lui, puterea lui de a cunoaște și de a rezista ispitei se datorau, în mare măsură, simplității dietei, combinate cu viața lui de rugăciune.

Există mult adevăr în afirmația: „Fiecare om este arhitectul propriului destin”. Dacă părinții sunt răspunzători pentru amprenta caracterului și pentru educația fiilor și fiicelor lor, este la fel de adevărat că poziția și utilitatea noastră în lume depind, în mare măsură, de cursul acțiunilor noastre. Daniel și tovarășii lui se bucurau de beneficiile unei educații corecte din vremea când au fost mici, dar numai aceste avantaje nu i-ar fi putut face ceea ce erau. A venit timpul când trebuia ca ei să acționeze pe cont propriu -- când viitorul lor depindea de ce aveau să facă. Atunci ei au hotărât să fie loiali lecțiilor pe care le învățaseră în copilărie. Temerea de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii, a fost temelia măreției lor. -- The Youth's Instructor, 9 iulie, 1903.

Capitolul 36

Mâncarea de pe mesele noastre

Necumpătarea chiar pe mesele lor -- Multe mame, care deplâng lipsa cumpătării care se află pretutindeni, nu privesc destul de adânc, pentru a vedea cauza. Prea adesea, aceasta este inițiată de masa din cămin. Multe mame, chiar dintre cele care se declară creștine, pun zilnic înaintea familiei o masă bogată în feluri de mâncare ce stârnesc apetitul și încurajează supraalimentația. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 75, 76.

După o vreme, prin continua îngăduire a poftei, organele digestive devin slabe și mâncarea consumată nu mai satisface apetitul. Se instalează în organism o stare nesănătoasă și apare o dorință după alimente mai tari. Ceaiul, cafeaua și mesele cu carne produc un efect imediat. Sub influența acestor otrăvuri, sistemul nervos este excitat și, în unele cazuri, pentru moment, intelectul pare înviorat și imaginația mai activă. Deoarece aceste stimulente produc pe moment asemenea rezultate agreabile, mulți oameni conchid că au într-adevăr nevoie de ele și continuă să le folosească...

Apetitul este educat să dorească ceva mai tare, care să tindă să mențină această stare și să mărească excitația plăcută, până când îngăduința devine obicei, existând, de asemenea, o continuă dorință după un stimulent mai puternic, cum ar fi tutunul, vinul și băuturile alcoolice. -- Testimonies for the Church 3:487, 488.

Hrană sănătoasă, pregătită simplu -- Orice mamă ar trebui să ia aminte cu grijă la masa ei, nelăsând să apară pe ea nimic care să prezinte cea mai slabă tendință de a pune temelie obiceiurilor necumpătate. Hrana trebuie pregătită într-un mod cât se poate de simplu, fără condimente și picanterii și

chiar fără sare inutilă.

Voi, care aveți pe inimă binele copiilor voștri și care vreți să-i vedeți crescând cu gusturile neperversitate, trebuie să vă urmați cu perseverență calea împotriva trăirilor și practicilor la modă. Dacă vreți să-i aveți calificați să fie folositori pe pământ și să obțină răsplata veșnică în împărăția slavei, trebuie să-i învățați să asculte de legile Lui Dumnezeu, atât cele din natură, cât și cele din Cuvânt, în loc să dea curs obiceiurilor lumii.

Efortul sârguincios, rugăciunea și credința, împletite cu un exemplu corect, nu vor fi neroditoare. Aduceți-vă, în credință, copiii la Dumnezeu și căutați să imprimați în mințile lor impresionabile sentimentul datoriei pe care o au față de Tatăl lor ceresc. Va fi nevoie de lecție cu lecție, rând cu rând și precept cu precept, aici puțin, dincolo puțin. -- The Review and Herald, 6 noiembrie, 1883.

Jumătate din mame, regretabil de ignorante -- Jumătate dintre mame nu știu cum să gătească și ce să pună pe masă în fața copiilor lor. Ele le pun dinainte micuților lor nervoși acele substanțe tari care le ard gâtul și întregul traseu spre delicatele învelișuri ale stomacului, făcându-l asemeni unui bocanc ars, astfel încât acesta nu mai recunoaște hrana sănătoasă. Micuții se așează la masă și nu vor putea mânca aceasta sau aceea și vor dicta, primind ceea ce pretind, indiferent dacă este sau nu spre binele lor.

Aș recomanda ca ei să fie lăsați fără acestea cel puțin trei zile, până ce vor fi destul de flămânzi pentru a le place alimentele bune și hrănitoare. Eu mi-aș asuma acest risc de a-i flămânzi. N-am pus pe masa mea lucruri din care nu le-aș fi dat voie copiilor mei să se înfrupte și le pun dinainte exact ceea ce aș mânca și eu. Copiii mănâncă din aceste alimente și nu le trece niciodată prin minte să ceară lucruri care nu se află pe masă. Nu trebuie să îngăduim apetitul copiilor noștri punându-le pe masă aceste alimente tari. --

Manuscris 3, 1888.

Pavarea căii spre necumpătare -- Alimentația poporului american este, în general, pregătită într-un mod care determină apariția băutorilor de alcool. -- Testimonies for the Church 3:563.

Cei care cred adevărul prezent trebuie să refuze să bea cafea sau ceai, pentru că acestea stârnesc dorința pentru un stimulent mai puternic. Ei trebuie să refuze să mănânce carne pentru că și aceasta stârnește o dorință pentru băuturi tari. Alimente hrănitoare, pregătite cu gust și pricepere, trebuie să constituie acum dieta noastră. -- Evangelism, 265.

Carnea excită -- Rezultatele imediate ale consumării de carne pot fi, aparent, revigoratoare pentru organism, dar acesta nu este un motiv pentru a o considera cel mai bun element al dietei. Uzul moderat al coniacului are același efect pe moment, dar când influența lui excitantă a trecut, rămâne un simțământ de moleșeală și slăbiciune. Aceia care se hrănesc cu alimente simple și hrănitoare, care nu sunt excitante, sunt mai rezistenți la muncă de-a lungul vremii decât consumatorul de carne sau băutorul de alcool. Cei care lucrează în aer liber vor simți mai puțină vătămare datorată folosirii alimentelor din carne decât cei cu activități sedentare, pentru că soarele și aerul sunt de mare ajutor digestiei și contribuie mult la contracararea efectului obiceiurilor greșite în ceea ce privește mâncarea și băutura.

Efectele stimulentele -- Toate stimulentele accelerează anormal mașinăria umană și deși, pentru moment, vitalitatea și puterea par a spori, proporțional cu influența iritantă folosită trebuie să existe o reacție, urmând o slăbiciune corespunzătoare cu gradul de excitare nenaturală ce a fost produsă.

Când este simțită această slăbiciune, va fi folosit din nou ceva care să

stimuleze și să tonifice organismul, pentru a oferi imediat eliberarea de neplăcuta moliciune. Natura omului este treptat educată să depindă de acest remediu la care se recurge des, până ce capacitățile fizice sunt slăbite prin frecvența lor stimulare la activitate nenaturală. Toți oamenii trebuie să fie cunoscători ai legilor existenței lor. Cum să trăiești, cum să muncești cât trebuie și cum să mănânci și să bei pentru a fi sănătos acestea trebuie să fie un important subiect de studiu.

Cu cât trăim mai natural și mai simplu, cu atât mai capabili vom fi să rezistăm epidemiilor și bolilor. Dacă obiceiurile noastre sunt bune și organismul nu ne este slăbit de activitate anormală, natura ne va furniza tot stimulul de care avem nevoie....

Apetitul, un indicator nesigur -- Formula pe care mulți o recomandă este să mănânci ori de câte ori ai senzația de foame și să mănânci până la saturație. Un astfel de curs duce la boală și la multe rele. Appetitul, în zilele noastre, nu este, în genere, natural și, prin urmare, el nu este un indicator corect al necesităților organismului.

El a fost răsfățat și prost direcționat până ce a devenit nesănătos, nemaiputând fi considerat un indicator sigur. Natura umană a fost abuzată și eforturile ei împiedicate, prin obiceiuri rele și prin îngăduirea capriciilor păcătoase, până când gustul și apetitul au ajuns la fel de pervertite.

Pofta pentru mâncăruri cu carne este nenaturală. La început, nu a fost așa. Appetitul pentru carne a fost provocat și promovat de către om. Creatorul ne-a oferit în zarzavaturi, cereale și fructe, toate elementele de hrană necesare sănătății și puterii. Carnea nu făcea parte din hrana lui Adam și a Evei, înainte de căderea lor. Dacă fructele, zarzavaturile și cerealele nu sunt suficiente pentru a îndeplini cerințele organismului uman, înseamnă că Creatorul a făcut o greșală în asigurarea hranei omului....

Pentru ca Israelul să-și poată menține forța fizică și morală -- Dumnezeu nu a eliminat carnea din hrana evreilor în pustie pentru a-și demonstra autoritatea, ci pentru binele lor, ca ei să-și poată menține puterea fizică și morală. El știa că alimentele de proveniență animală stimulează pasiunile subumane și slăbesc intelectul. El știa că satisfacerea apetitului evreilor pentru carne le slăbea puterile morale, făcându-i atât de irascibili, încât vasta oștire a lor să devină nesupusă, iar ei să piardă înaltul simțământ al obligațiilor lor morale și să refuze să rămână sub controlul legilor înțelepte ale lui Iehova. Violența și răzvrătirea ar fi existat în mijlocul lor, făcând imposibil ca ei să fie un popor curat și fericit în țara Canaanului. Dumnezeu știa ce este cel mai bine pentru copiii lui Israel și de aceea i-a lipsit în mare măsură de carne ca aliment.

Satana i-a ispitit să considere acesta un fapt nedrept și crud. El i-a făcut să poftască lucruri interzise, pentru că vedea că, prin îngăduirea unui apetit stricat, deveneau supuși firii lor și puteau ușor fi conduși să facă voia lui; funcțiile mai primitive ale organismului erau astfel întărite, în vreme ce capacitățile morale și intelectuale slăbeau.

Satana nu este un novice în ceea ce privește pierzarea sufletelor. El știe bine că dacă-i poate conduce pe oameni la obiceiuri greșite în ceea ce privește mâncarea și băutura a câștigat, în mare măsură, controlul minții și al pasiunilor lor mai primitive. La început, omul mânca din roadele pământului, dar păcatul a dus la folosirea cărnii animalelor ucise, ca aliment. Această dietă acționează în mod direct împotriva spiritului adevăratei fineți și purități morale. Ceea ce este introdus în stomac intră în circuitul organismului și este transformat în carne și sânge....

Dumnezeu cere ca poporul Său să fie cumpătat în toate lucrurile. Exemplul lui Hristos din timpul lungului Său post în pustie trebuie să-i

învețe pe urmașii Lui să-l respingă pe Satana când vine sub paravanul apetitului. După aceea, ei pot avea influență pentru reforma celor care au fost rătăciți prin îngăduirea apetitului și și-au pierdut puterea morală de a învinge slăbiciunea și păcatul care i-au luat în stăpânire. Așa pot creștinii să-și procure sănătate și fericire într-o viață curată și bine pusă la punct, având o minte limpede și neîntinată înaintea lui Dumnezeu. The Signs of the Times, 6 ianuarie, 1876.

Reforma, așa cum o vede noul convertit -- Când solia ajunge la cei care n-au auzit adevărul prezent, ei văd că o mare reformă trebuie să aibă loc în dieta lor. Ei văd că trebuie să lase alimentele din carne, pentru că aceasta creează un apetit pentru băuturi alcoolice și aduce boală în organism. Prin mâncarea de carne, capacitățile fizice, intelectuale și morale sunt slăbite. Omul este clădit din ceea ce mănâncă. Pasiunile primitive predomină, ca rezultat al mâncării de carne, al folosirii tutunului și al consumului de băuturi alcoolice. -- Counsels on Diet and Foods, 268, 269.

Necumpătarea prin varietatea felurilor de mâncare -- Eu merg mai departe și spun că ar trebui practică temperanță și în prepararea hranei și în varietatea felurilor gătite, pentru ca mama să fie cruțată pe cât posibil de muncă. Marea varietate a felurilor nu este esențială pentru susținerea traiului; în schimb, ea afectează organele digestive, provocând lupte în stomac. Hrana simplă, luată împreună cu binecuvântarea lui Dumnezeu, va susține viața și va fi cea mai bună pentru întreaga ființă.

Puțini își dau seama că, în general, stomacului i se dă mai multă mâncare decât este necesară. Dar mâncarea în plus este o povară pentru stomac și afectează întreaga structură a omului. -- Manuscris 50, 1893.

Mâncatul peste măsură constituie necumpătare -- Necumpătarea este observată atât în cantitatea, cât și în calitatea hranei mâncate. -- Counsels on

Health, 576.

Necumpătarea cuprinde multe aspecte. La unii oameni, ea constă în mâncatul în cantități prea mari a unor alimente care, dacă ar fi luate în măsură rezonabilă, n-ar exista nimic de obiectat. Tot ceea ce este trimis în stomac peste nevoia de moment a organismului devine un element de pericol, afectând organul digestiv și provocând dispepsie. Continua supraalimentație uzează puterile vieții și privează creierul de capacitatea de a-și face lucrarea. -- Manuscris 155, 1899.

Cel care își îngăduie să mănânce fără măsură, care își supraîncarcă organele digestive până când devin incapabile să se ocupe în mod corespunzător de alimentele înghițite este, de asemenea, un om necumpătat și va descoperi că îi este imposibil să discearnă clar lucrurile spirituale. -- Manuscris 41, 1908.

Tatăl nostru ceresc dorește să folosim cu discreție lucrurile bune pe care ni le-a dat. -- The Signs of the Times, 27 ianuarie, 1909.

Ceva important pentru mântuirea noastră -- Cei care nu fac o reformă a sănătății se tratează singuri nedrept și neînțelept. Prin îngăduirea apetitului, ei își produc teribile vătămări. Unii pot crede că problema dietei nu este destul de importantă pentru a fi considerată o chestiune de religie. Dar fac o mare greșeală. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” Temperanța în toate privințele are un loc important în realizarea mântuirii noastre. -- Evangelism, 265.

Dacă oamenii trăiesc cu perseverență în acord cu legile vieții și ale sănătății, vor observa rezultatele binecuvântate ale unei totale reforme a sănătății. -- The Signs of the Times, 6 ianuarie, 1876.

Toți sunt probați -- Este de mare importanță ca, individual, să ne facem bine partea și să avem o bună înțelegere asupra a ceea ce trebuie să mâncăm și să bem și cum să trăim pentru a ne păstra sănătatea. Toți oamenii sunt probați, pentru a se vedea dacă acceptă principiile reformei sănătății sau dacă urmează cursul îngăduinței de sine. -- Counsels on Diet and Foods, 34.

Capitolul 37

Poziția noastră -- Abținerea totală

Singurul curs sigur -- Singurul curs sigur este acela să nu atingi, să nu guști, să nu umbli cu cafea, vinuri, tutun, opium și băuturi alcoolice. Nevoia oamenilor acestei generații de a apela la ajutorul puterii proprii voințe, întărite de harul lui Dumnezeu, pentru a putea înfrunța ispitele lui Satana și pentru a putea rezista și celei mai mici forme de îngăduire a apetitului pervertit, este de două ori mai mare decât era cu mai multe generații înainte. Dar generația actuală are mai puțină putere de autocontrol decât cele care au trăit atunci. -- Testimonies for the Church 3:488.

Să nu luăm niciodată vreun pahar cu băutură alcoolică, și nici să nu ne atingem de el vreodată. -- Manuscris 38a, 1905.

Voința de a nu atinge, a nu gusta și a nu umbla cu ele -- Dacă toți ar fi vigilenți și credincioși în a se păzi în fața micilor începuturi, create de folosirea moderată a așa-numitelor nevinovate vin și cidru, larga cale spre beție ar fi închisă. Ceea ce trebuie în fiecare comunitate este un obiectiv ferm și o voință de a nu atinge, nu gusta și nu umbla cu ce nu trebuie. Atunci reforma cumpătării va fi solidă, permanentă și atentă. -- The Review and Herald, 25 martie, 1884.

Abțineți-vă cu strictețe de la orice aliment sau băutură excitantă. Sunteți proprietatea lui Dumnezeu și nu trebuie să abuzați de nici un element al organismului. Trebuie să vă îngrijiți cu înțelepciune trupul, pentru a exista o perfectă dezvoltare a întregii făpturi. Nu este un act de ingraturdine să faceți orice lucru care v-ar slăbi puterile vitale astfel încât să nu fiți în stare să-L reprezentați pe El sau să faceți lucrarea pe care o are pentru voi? --

Scrisoarea 236, 1903.

Principiile temperanței, parte a Legii lui Dumnezeu -- Dacă oamenii ar păzi strict și conștiincios Legea lui Dumnezeu, n-ar exista bețivi, n-ar exista oameni dependenți de tutun, nici necazuri, lipsuri și crime. Localurile cu băuturi alcoolice ar fi închise din lipsă de clienți și 90 % din toată mizeria prezentă în lume s-ar sfârși. Tinerii ar merge drept și distins, cu pasul elastic și degajat, cu privirea senină și tenul sănătos.

Atunci când, de la amvoane, pastorii desconsideră Legea lui Dumnezeu, când se unesc cu lumea în a o face nepopulară, când acești învățători ai poporului își permit băutura și narcoticele societății, ce adâncime a viciului ne-ar mai putea surprinde la tineretul acestei generații?... Ați auzit mult de autoritatea și sacralitatea Legii Celor Zece Porunci. Dumnezeu este autorul acestei Legi, care este baza guvernării Sale în cer și pe pământ. Toate națiunile luminate și-au fundamentat constituțiile pe această temelie a întregii legi. Cu toate acestea, legiuitorii și conducătorii, care sunt recunoscuți ca lideri și învățători ai poporului, trăiesc în călcare fâțișă a principiilor impuse în aceste statute sfinte.

Mulți pastori îl predică pe Hristos de la amvon și, după aceea, nu pregetă să-și amortească simțurile la mese cu vin sau chiar îngăduindu-și coniac și alte băuturi tari. Standardul creștin spune: „Nu atinge, nu gusta, nu umbla cu ele”, iar legea existenței noastre fizice repetă cu tărie solemnă dispoziție. Este datoria fiecărui slujitor creștin să prezinte clar acest adevăr poporului său, învățându-i prin sfat și exemplu, deopotrivă....

Biserica creștină este desemnată să fie sarea pământului, lumina lumii. Putem spune lucrul acesta despre bisericile de azi, ai căror mulți membri folosesc nu numai mizerul narcotic al tutunului, dar și vin amețitor și băuturi spirtoase și care pun paharul cu vin pe buzele aproapelui lor? Biserica lui

Dumnezeu ar trebui să fie o școală în care tinerii lipsiți de experiență să fie educați de pe poziții religioase spre controlul poftelor proprii. Ei trebuie învățați în această școală cât de nesigur este să stea la discuție cu ispita și să se joace cu păcatul, că nu există băutor moderat, că drumul celui care bea este întotdeauna coborâtor. Ei trebuie povățuiți: „Nu te uita la vin când curge roș și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilic.” -- The Signs of the Times, 29 august, 1878.

Poziția noastră -- abstinență totală -- Când temperanța este prezentată ca parte a Evangheliei, mulți vor observa că au nevoie de o reformă. Ei vor vedea răul băuturilor amețitoare și faptul că abstinența totală este singura poziție pe care poporul lui Dumnezeu poate rămâne lucid. -- Testimonies for the Church 7:75.

Capitolul 38

Temperanța și membrii bisericii

Un element activ în biserică -- În cercul familiei și al bisericii trebuie ca temperanța să fie pusă la loc de frunte. Ea trebuie să fie un element viu și activ, reformator de obiceiuri, înclinații și caractere. Necumpătarea stă la temelia întregului rău din lumea noastră. -- Manuscris 50, 1893.

Cei pe care nu-i putem primi în biserică -- Dumnezeu ne dă posibilitatea să fim conștienți de acest rău teribil. Să ne ajute El să lucrăm cu toată puterea noastră pentru a salva bărbați, femei și tineri din raza strădaniei vrăjmașului de a-i prinde în cursă. Nu-i luăm în biserică noastră pe cei care folosesc alcool sau tutun. Nu putem admite așa ceva. Dar putem să încercăm să-i ajutăm să-și biruie aceste obiceiuri. Putem să le spunem că, renunțând la aceste practici dăunătoare, și-ar face familiile și pe ei înșiși mai fericiți. Aceia ale căror inimi sunt umplute cu Duhul lui Dumnezeu nu vor simți nevoia de stimulente. -- The Review and Herald, 15 iunie, 1905.

Adevăratul convertit abandonează obiceiurile degradante și poftele -- Oamenii au multe obiceiuri potrivnice principiilor Bibliei. Victimele băuturilor tari și ale tutunului sunt persoane cu trupul, sufletul și intelectul corupte. Asemenea oameni nu trebuie primiți în biserică până când nu dau dovadă că sunt cu adevărat convertiți, că simt nevoia unei credințe care lucrează prin dragoste și purifică sufletul. Adevărul lui Dumnezeu îl va purifica pe credinciosul veritabil. Cel convertit cum trebuie va abandona orice obicei care întinează și orice apetit. Prin abstenență totală, el își va birui dorința după lucruri care distrug sănătatea. -- Evangelism, 264.

Capitolul 39

Lideri spirituali adventiști de ziua a șaptea

Vigoare mintală și rezistență fizică -- Toți, îndeosebi pastorii care îi învață adevărul pe alții, au solemnă responsabilitate de a birui în ceea ce privește apetitul. Eficiența slujitorilor lui Hristos ar fi mult mai mare, dacă ei ar avea control asupra poftelor și pasiunilor lor; iar puterile lor mintale și morale ar fi mai mari dacă ar împleni munca fizică cu activitatea intelectuală. Ei ar putea, prin obiceiuri strict temperate și prin împletirea muncii fizice și intelectuale, să lucreze mult mai mult și să-și păstreze claritatea minții. Dacă ar urma acest curs, gândurile și cuvintele lor ar fi mai fluente, întreprinderile lor religioase ar fi mai energice și impresiile lăsate în mintea ascultătorilor lor ar fi mai pregnante.

Necumpătarea în mâncare, chiar și a hranei de bună calitate, va avea o influență inhibitoare asupra organismului și le va toci emoțiile sensibile și sfinte. Cumpătarea strictă în mâncare și băutură este esențială pentru păstrarea sănătății și vigoarea exercitare a tuturor funcțiilor organismului. Obiceiurile de strictă temperanță, combinate cu exercițiul mușchilor și al minții deopotrivă, vor menține vigoarea fizică precum și cea intelectuală și vor conferi rezistență celor angajați în lucrare, editorilor și tuturor celorlalți ale căror munci sunt sedentare. -- The Health Reformer, 1 august, 1875.

Urmați exemplul lui Hristos -- Slujitorii lui Hristos, oameni care se declară reprezentanți ai Lui, ar trebui să-I urmeze exemplul și, mai presus de toți ceilalți, ei au datoria să-și formeze obiceiuri de strictă temperanță. Ei trebuie să prezinte oamenilor viața și exemplul lui Hristos prin viața lor și prin propria tăgăduire de sine, sacrificiu de sine și bunăvoință activă. Hristos a învins apetitul pentru binele oamenilor și, în fermitatea Lui, ei trebuie să le arate celorlalți un exemplu demn de urmat. Aceia care nu simt nevoia de a se

angaja în lucrarea de biruință asupra apetitului nu vor reuși să-și asigure prețioasele victorii pe care le-ar fi putut câștiga și vor deveni sclavi ai apetitului, care umplu paharul nelegiuirii celor ce locuiesc pe pământ. -- Testimonies for the Church 3:490.

Viziunea spirituală este afectată -- Am primit instrucțiunea să le spun fraților mei din pastorație: Prin necumpătarea în mâncare voi vă faceți incapabili să vedeți clar diferența dintre focul sfânt și cel obișnuit. și, de asemenea, prin această necumpătate, vă dovediți desconsiderarea față de avertizările pe care vi le-a dat Domnul. Cuvântul Lui pentru voi este: „Cine dintre voi se teme de Domnul, să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină, să se încreadă în Numele Domnului și să se bizuie pe Dumnezeu lui! Iar voi toți care aprindeți focul și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins. Din mâna Mea vi se întâmplă aceste lucruri, ca să zăceți în dureri”. -- Isaia 50, 10.11. -- Testimonies for the Church 7:258.

De ajutor în vederea unei gândiri limpezi -- Nu avem dreptul să ne bociuim nici capacitățile intelectuale și nici pe cele fizice, astfel încât să fim ușor de enervat și făcuți să rostim cuvinte care-L dezonorează pe Dumnezeu. El dorește ca noi să fim întotdeauna calmi și răbdători. Orice ar face ceilalți, noi trebuie să-L reprezentăm pe Hristos, acționând la fel cum ar face-o El în împrejurări asemănătoare.

Zilnic, cel aflat într-o poziție de încredere are de luat decizii de care depind rezultate importante. De multe ori el trebuie să gândească rapid și lucrul acesta poate fi realizat numai de cei care practică o temperanță strictă. Mintea se fortifică atunci când capacitățile fizice și intelectuale sunt tratate corespunzător. Dacă efortul nu este excesiv, ea dobândește forțe noi cu fiecare solicitare. -- Testimonies for the Church 7:199.

Calități pentru bărbații aleși pentru poziții de răspundere -- Să fii loial lui Dumnezeu înseamnă mult. El are pretenții de la toți cei care sunt angajați în slujba Lui, dorind ca mintea și trupul să le fie păstrate în cea mai bună condiție a sănătății, ca orice capacitate și înzestrare a lor să fie sub controlul divin și să fie energice atât cât poate să le facă obiceiurile unei stricte temperanțe. Față de Dumnezeu, avem obligația de a ne consacra fără rezervă Lui, cu trup și suflet și cu toate capacitățile considerate ca daruri încredințate de El, pentru a fi folosiți în slujba Lui. Toate energiile și priceperea noastră trebuie dezvoltate, în mod constant în timpul acestei vremi de probă. Numai cei care apreciază aceste principii și care au fost educați să-și îngrijească în mod inteligent și în temere de Dumnezeu organismul ar trebui aleși să preia răspunderile în această lucrare. Aceia care cunosc de mult adevărul, dar nu pot să facă distincție între principiile curate ale neprihănirii și principiile răului, a căror înțelegere în ceea ce privește dreptatea, harul și dragostea lui Dumnezeu este încețoșată, ar trebui eliberați de răspunderi. Fiecare biserică are nevoie de o mărturie clară și pătrunzătoare, care să dea trâmbiței un sunet precis. -- The Signs of the Times, 2 octombrie, 1907.

Lucrătorii în ramura sănătății trebuie să fie cumpătați -- El [medicul] vede că aceia care se pregătesc pentru a deveni asistenți medicali trebuie să primească o educație atentă în ceea ce privește principiile reformei sănătății, ca să poată fi învățați să fie strict cumpătați în toate lucrurile, deoarece neglijența în ceea ce privește legile sănătății este de nescuzat la cei puși deoparte pentru a-i învăța pe alții cum să trăiască. -- Testimonies for the Church 7:74.

Învățați, învățați, învățați -- Deoarece principiile sănătății și temperanței sunt atât de importante și adeseori atât de greșit înțelese, neglijate și ignorate, trebuie să ne autoeducăm, nu numai pentru a ne pune viețile în armonie cu aceste principii, ci și pentru a-i învăța și pe alții despre ele. Oamenii au nevoie să fie învățați, rând cu rând, sfat cu sfat. Chestiunea trebuie menținută actuală în mintea lor. Aproape fiecare familie trebuie pusă

în mișcare. Mîntea trebuie iluminată și conștiința trezită față de datoria de a practica principiile adevăratei reforme.

Pastorii, îndeosebi, trebuie să fie inteligenți în această problemă. Ca păstori ai turmei, ei vor fi socotiți răspunzători pentru ignoranța voită și pentru desconsiderarea legilor naturii. Ei trebuie să știe ce înseamnă adevărata reformă în igienă și să-i învețe pe ceilalți principiile ei, prin sfat și prin exemplu modest și concludent. Ei nu trebuie să-și ignore datoria față de această chestiune și să dea înapoi pentru motivul că unii îi vor numi extremiști. La congrese, adunări și alte importante întâlniri, trebuie prezentate învățături referitoare la sănătate și temperanță. Puneți-vă la lucru toată priceperea conducerii și însoțiți-vă lucrarea cu publicații la subiect. „Educați, educați, educați!”, trebuie să fie cuvântul de ordine. -- Manuscris 59, 1890.

Capitolul 40

Influența părintească

Unde ar trebui să înceapă reforma -- Eforturile lucrătorilor noștri în domeniul temperanței nu bat atât de departe, încât să alunge blestemul necumpătării din țară. Odată formate, obiceiurile sunt greu de răpus. Reforma ar trebui începută cu mama, înainte de nașterea copiilor ei; și dacă instrucțiunile lui Dumnezeu sunt respectate cu credincioșie, necumpătarea nu va exista.

Conformarea obiceiurilor cu voia lui Dumnezeu trebuie să fie efortul constant al oricărei mame, pentru a putea acționa în armonie cu El, pentru păzirea copiilor ei de viciile nimicitoare de viață din ziua de azi. Mamele să intre, fără nici o zăbavă, într-o relație corectă cu Creatorul lor pentru a putea, asistate de harul Lui, să ridice în jurul copiilor lor un dig împotriva ușurătății și necumpătării. -- Counsels on Diet and Foods, 225, 226.

Obiceiurile tatălui și ale mamei -- De regulă, orice bărbat lipsit de temperanță, care crește copii, le transmite acestora înclinațiile și tendințele lui rele. -- The Review and Herald, 21 noiembrie, 1882.

Copilul va fi influențat spre bine sau rău de obiceiurile mamei. Ea trebuie să fie condusă de principii și să practice cumpătarea și renunțarea la sine, dacă vrea să urmărească binele copilului ei. -- Counsels on Diet and Foods, 218.

Moștenirea tendințelor rele -- Gândurile și sentimentele mamei vor avea o puternică influență asupra zestrei pe care ea o transmite copilului. Dacă permite minții să se ia după simțăminte, dacă se complăce în egoism,

dacă este irascibilă și capricioasă, starea copilului ei va indica acest fapt. Astfel, mulți au primit ca moștenire tendințe spre rău aproape de nebiruit. Vrajmașul sufletelor înțelege lucrul acesta mult mai bine decât o fac mulți dintre părinți. Satana își va orienta ispitele spre mamă, știind că, dacă aceasta nu îi rezistă, el îi va putea afecta copilul, prin ea. Singura speranță a mamei este la Dumnezeu. Ea poate alerga la El pentru putere și har și nu va fi zadarnic. -- The Signs of the Times, 13 septembrie, 1910.

Solia lui Dumnezeu pentru fiecare mamă -- Grija cu care mama trebuie să-și controleze obiceiurile vieții este arătată în Scripturi. Când Domnul a intenționat să-l ridice pe Samson ca izbăvitor al Israelului, „îngerul Domnului” i s-a arătat mamei cu instrucțiuni speciale, referitoare la obiceiurile ei și, de asemenea, la felul în care să aibă grijă de copil: „să nu bei nici vin, nici băutură tare, și să nu mănânci nimic necurat.” Judecători 13, 13.7.

Efectul influenței părinților este considerat de mulți dintre aceștia ca fiind o chestiune de mică importanță; dar nu așa vede și cerul. Solia trimisă printr-un înger al lui Dumnezeu și prezentată de două ori în modul cel mai solemn, se dovedește a fi demnă de cea mai atentă considerație a noastră.

Prin cuvintele spuse mamei evreice, Dumnezeu vorbește tuturor mamelor din toate timpurile. „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus”, a zis îngerul. Bunăstarea copilului va fi influențată de obiceiurile mamei. Poftele și dorințele ei trebuie să fie supuse principiilor. Există ceva de evitat pentru ea, ceva de combătut, dacă vrea să împlinească scopul lui Dumnezeu cu ea, acela de a avea un copil. Dacă înainte de nașterea copilului mama este îngăduitoare cu sine, dacă este egoistă, nervoasă și capricioasă, aceste trăsături se vor reflecta în dispoziția copilului. În felul acesta, mulți copii au primit drept moștenire tendințe spre rău aproape de neînvins. Dar dacă mama aderă ferm la principiile drepte, dacă este cumpătată și dovedește renunțare de sine, dacă este bună, blândă și altruistă, poate transmite copilului ei

aceleași prețioase trăsături de caracter. Foarte clară a fost porunca de interzicere a folosirii vinului de către mamă. Orice picătură de alcool luată de mamă pentru satisfacerea apetitului pune în pericol sănătatea fizică, intelectuală și morală a copilului ei și este un păcat chiar împotriva Creatorului. -- The Ministry of Healing, 372, 373.

Răspundere pentru starea generațiilor următoare -- Dacă femeile din generațiile trecute ar fi fost întotdeauna motivate de înalte considerații, conștiente că generațiile care urmează vor fi mai bune sau mai rele, în funcție de felul în care au acționat ele, și-ar fi luat seama și nu și-ar fi unit interesele vieții cu bărbați nutrind poftă nenaturală pentru băuturi alcoolice și tutun, care constituie o otravă lentă, dar sigură și mortală, prin slăbirea sistemului nervos și degradarea nobilelor facultăți ale minții. Rămânând bărbații legați de aceste obiceiuri urâte, ele ar fi trebuit să-i lase în voia singurătății, să se bucure de ceea ce ei au ales. Femeile n-ar fi trebuit să se autodesconsidere într-atât, încât să-și unească destinul cu bărbați care nu au control asupra propriilor pasiuni și a căror fericire esențială constă în a mânca, a bea și a-și satisface pasiunile animalice.

Femeile n-au urmat întotdeauna îndemnul rațiunii în locul celor ale impulsului. În mare măsură, ele n-au simțit responsabilitățile pe care le au, de a-și forma obiceiuri care să nu imprime progeniturii lor un nivel moral scăzut și o dorință de satisfacere a apetitului decăzut, cu prețul sănătății și chiar al vieții. Dumnezeu le va face răspunzătoare, în mare parte, de sănătatea fizică și caracterele morale, transmise astfel generațiilor următoare. -- How to Live 2, 27, 28.

Copilul nou-născut -- Întrebarea taților și a mamelor ar trebui să fie: „Ce trebuie să facem pentru copilul care ni se va naște?” Am prezentat cititorului ce a spus Dumnezeu referitor la ce trebuie să facă mamele înainte de nașterea copiilor lor, dar asta nu este totul, îngerul Gabriel a fost trimis din curțile cerești pentru a da instrucțiuni de îngrijire a copiilor după naștere,

pentru ca părinții să poată înțelege deplin datoria lor.

În preajma primei veniri a lui Hristos, îngerul Gabriel a venit la Zaharia cu o solie asemănătoare celei date lui Manoah. Vârstnicului preot i s-a spus că soția îi va naște un fiu, al cărui nume avea să fie Ioan. „El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt”. Acest copil al făgăduinței trebuia să crească în obiceiuri de strictă temperanță. Lui avea să i se încredințeze o lucrare importantă, aceea de pregătire a căii pentru Hristos.

Necumpătarea exista în popor sub orice formă. Îngăduința în privința vinului și mâncărilor grele slăbea puterea fizică și degrada moralul în așa măsură, încât cele mai revoltătoare crime nu erau văzute ca păcat. Glasul lui Ioan a trebuit să răsune puternic din pustie, în muștrare hotărâtă față de îngăduințele păcătoase ale poporului; iar obiceiurile lui austere erau, de asemenea, o muștrare față de excesele din vremea sa. -- Counsels on Diet and Foods, 225.

Capitolul 41

Forța tendințelor moștenite

Poftele nesățioase sunt transmise -- Ambii părinți transmit copiilor lor propriile caracteristici intelectuale și fizice și înclinațiile și poftele lor. Drept rezultat al necumpătării părinților, adeseori copiii duc lipsă de putere fizică și morală. Băutorii de alcool și cei care folosesc tutun pot transmite-și chiar fac acest lucru -- poftea nepotolită, sângele lor infectat și nervii lor irascibili, copiilor lor. Cei cu obiceiuri rele lasă adeseori moștenire dorințele lor nefinite și chiar boli urâte urmașilor lor. și, cum copiii au mai puțină putere de a rezista ispitei decât părinții, tendința fiecărei generații următoare este de a cădea mai jos și mai jos. -- Patriarchs and Prophets, 561.

Generației a treia și a patra -- Strămoșii noștri ne-au transmis ca zestre obiceiuri și pofte care umplu lumea de boli. Păcatele părinților, datorate apetitului pervertit, sunt transmise cu o forță înspăimântătoare copiilor din a treia și a patra generație. Alimentația rea a mai multor generații, obiceiurile lacome și de îngăduință de sine ale lumii, umplu casele pentru săraci, închisorile și azilurile de nebuni. Necumpătarea reprezentată de folosirea ceaiului, cafelei, vinului, berii, romului și coniacului și de folosirea de tutun, opium și alte narcotice a dus la o substanțială degenerare intelectuală și fizică, o degenerare aflată în continuă creștere. -- The Review and Herald, 29 iulie, 1884.

Moștenire pentru generațiile ce urmează -- Pretutindeni, unde obiceiurile părinților sunt potrivnice legii sănătății fizice, răul pe care și-l fac oamenii va fi preluat de generațiile următoare. -- Manuscris 3, 1897.

Rasa umană geme sub povara nenorocirii acumulate din cauza

păcatelor generațiilor precedente. și totuși, fără să le pese prea mult, bărbații și femeile generației prezente își permit necumpătarea, prin excese și prin beție, lăsând astfel ca zestre pentru generația următoare boală, inteligență redusă și moravuri întinate. -- Testimonies for the Church 4:31.

Combaterea tendințelor moștenite -- Se poate ca părinții să fi transmis copiilor lor tendințe spre poftă și pasiune, care vor face mai dificilă lucrarea de educare și pregătire a acestor copii pentru a fi strict temperați și pentru a avea obiceiuri curate și virtuose. Dacă pofta pentru alimente nesănătoase și pentru stimulente și narcotice le-a fost transmisă copiilor ca zestre de la părinți, ce înfricoșătoare și solemnă răspundere au aceștia de a combate înclinațiile rele pe care le-au lăsat copiilor lor! Cât de serios și atent trebuie să lucreze acești părinți pentru a-și face datoria, cu credință și nădejde, față de nefericiții lor urmași! Testimonies for the Church 3:567, 568.

Pentru a ține piept torentului răului -- Mulți suferă datorită neascultării părinților lor. Ei nu sunt responsabili pentru ceea ce au făcut părinții lor, dar datoria lor este să se asigure de ce este și ce nu este violare a legilor sănătății. Ei trebuie să evite obiceiurile rele ale părinților lor și, printr-o viețuire corectă, să-și procure o condiție mai bună. -- The Ministry of Healing, 234.

O mai mare putere morală necesară acum -- Nevoia oamenilor acestei generații de a apela la ajutorul puterii voinței, învigorată prin harul lui Dumnezeu, pentru a înfrunta ispitirea lui Satana și a rezista celei mai mici cedări față de un apetit stricat, este mult mai mare decât era acum câteva generații. Dar generația prezentă are mai puțină putere de autocontrol decât cele de până acum. Aceia care și-au îngăduit stimulente au transmis pasiunile și poftele lor pervertite copiilor lor, iar acum este nevoie de o mai mare putere morală pentru a rezista necumpătării de orice fel. Singura cale perfect sigură este aceea de a fi ferm, respectând o strictă cumpătare în toate lucrurile și de a nu ne aventura pe drumul periculos. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 37.

Capitolul 42

Formarea tiparelor comportamentului

Început din copilărie -- Părinții să înceapă chiar din cămin cruciada împotriva necumpătării, prin principiile pe care își învață copiii să le urmeze încă din pruncie și atunci pot spera să aibă succes. -- Testimonies for the Church 3:567.

Educare insistentă -- Învățați-vă copiii încă din leagăn să practice renunțarea de sine și autocontrolul.... Imprimați în mintea lor fragedă adevărul că Dumnezeu n-a desemnat ca noi să trăim doar pentru satisfacerea prezentă de sine, ci pentru un scop anume, învățați-i că cedarea la ispită înseamnă slăbiciune și rău, și că a rezista ispitei este nobil și uman. Aceste lecții vor fi ca niște semințe semănate în pământ bun și vor aduce roadă care vă va bucura inima. -- The Ministry of Healing, 386.

Importanța unui început timpuriu -- Importanța acordată educării timpurii a copiilor nu poate fi niciodată prea multă. Lecțiile învățate și obiceiurile formate în anii prunciei și ai copilăriei au mai multă importanță în formarea caracterului și direcționarea vieții decât o are toată învățătura și pregătirea din anii ce urmează. -- The Ministry of Healing, 380.

Influența extinsă a obiceiurilor timpurii -- În mare măsură, caracterul este format în anii timpurii ai vieții. Obiceiurile fixate atunci au mai multă influență decât orice înzestrare naturală în formarea oamenilor, fie ca uriași ai inteligenței, fie ca pitici; pentru că și cele mai mari talente pot, prin obiceiuri rele, degenera. Cu cât mai de timpuriu își formează cineva obiceiuri dăunătoare, cu atât mai strâns își vor ține acestea victima în robie și cu atât mai sigur îi vor coborî standardul de spiritualitate. -- Counsels on Health,

112, 113.

Dificultatea dezvățului obiceiurilor formate -- Cel mai greu lucru este să deșrădăcinezi obiceiurile îngăduite de-a lungul vieții. Demonul necumpătării are o putere uriașă și nu se învinge ușor.... Se merită, mame, să dedicați prețioasele ore care vă sunt date de Dumnezeu formării caracterului copiilor voștri și învățării lor să adere cu strictețe la principiile cumpătării în mâncare și băutură. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 79.

Cultivarea de timpuriu a poftei pentru alcool -- Învățați-vă copiii să deteste stimulentele. Cât de mulți oameni sunt ignoranți și cultivă la copiii lor un apetit pentru aceste lucruri! Am văzut în Europa surori medicale ducând paharul cu vin sau bere la buzele micuților nevinovați, cultivând astfel în ei gustul pentru stimulente. Crescând mai mari, ei se învață să depindă din ce în ce mai mult de aceste lucruri până ce, puțin câte puțin, sunt copleșiți și imposibil de ajutat, ajungând, în final, în mormântul bețivului. -- Counsels on Diet and Foods, 235.

Primii trei ani -- Lăsați ca egoismul, mânia și dorința satisfacerii de sine să-și urmeze cursul în primii trei ani din viața copilului și va fi greu apoi să-l aduceți sub o totală disciplină. Înclinația vieții lui a devenit coruptă, gășindu-și plăcerile în căile proprii și deșgustul față de controlul părintesc. Aceste tendințe rele cresc o dată cu dezvoltarea copilului până când, la maturitate, egoismul extrem și lipsa autocontrolului îl vor lăsa în voia relelor care abundă în țara noastră. -- The Health Reformer, 1 aprilie, 1877.

Apăsătoarea responsabilitate a părinților -- Cât de greu este să obții biruință asupra apetitului odată format! Cât de important este ca părinții să-și crească copiii cu gusturi curate și un apetit nepervers! Ei trebuie să nu uite niciodată că peste ei apasă răspunderea formării copiilor lor, astfel încât să aibă tăria morală de a rezista răului care-i înconjoară, atunci când vor ieși în

lume.

Hristos nu I-a cerut Tatălui Său să-i scoată pe ucenici din mijlocul lumii, ci să-i ferească de răul din lume, să-i ferească de cedarea la ispitele pe care aveau să le întâlnească la orice pas. Această rugăciune trebuie să o înalțe tații și mamele pentru copiii lor. Dar se vor ruga ei lui Dumnezeu, pentru ca apoi să-și lase copiii să facă ceea ce vor? Dumnezeu nu-i poate feri pe copii de rău, dacă părinții nu cooperează cu El. Aceștia trebuie să-și facă lucrarea curajos și cu bucurie, ducând-o înainte fără ezitare. -- The Review and Herald, 9 iulie, 1901.

Cei care îngăduie apetitul copilului și nu-l învață să-și stăpânească pasiunile pot, mai târziu, să vadă, în sclavul iubirii pentru tutun și alcool, ale cărui simțuri sunt paralizate și ale cărui buze rostesc minciună și blasfemie, groaznică greșală pe care au făcut-o. -- Counsels on Health, 114.

Formarea caracterului pentru a se opune ispitei -- Primii pași spre necumpătate sunt, de obicei, făcuți în copilărie sau la începutul adolescenței. Copilului i se dau alimente excitante, deșteptându-i-se dorințe nenaturale. Acest apetit stricat este satisfăcut pe măsură ce se dezvoltă. Gusturile devin încontinuu mai pervertite și sunt dorite și oferite stimulente mai puternice până ce, în scurtă vreme, sclavul poftelor dă la o parte orice restricție. Răul a început timpuriu în viață și ar fi putut fi prevenit de către părinți. Observăm eforturi mari făcute în țara noastră pentru a se combate necumpătarea, dar dominarea și punerea în lanț a leului puternic și bine crescut se dovedește a fi o treabă grea.

Dacă jumătate din eforturile depuse pentru a se opri acest uriaș rău ar fi direcționate spre luminarea părinților în ceea ce privește responsabilitatea lor în formarea obiceiurilor și a caracterelor copiilor lor, ar putea rezulta un bine înmiit față de cursul prezent, de simplă combatere a răului ajuns la apogeu.

Apetitul nenatural pentru băuturi alcoolice este creat în cămin, de multe ori chiar la masa celor mai zeloși conducători de campanii pentru temperanța....

Părinții n-ar trebui să privească ușor lucrarea de formare a copiilor lor. Ei trebuie să petreacă mult timp în studiu atent al legilor care ne orânduiesc viața. Ei trebuie să facă obiectul primordial de studiu din felul în care se ocupă de copiii lor pentru a putea să le asigure minți sănătoase în corpuri sănătoase. Prea mulți părinți sunt ghidați de obiceiuri în locul rațiunii sănătoase și al cerințelor lui Dumnezeu. Mulți care se declară a fi urmași ai lui Hristos sunt întristător de neglijenți față de datoriile în cămin. Ei nu percep sacra importanță a ceea ce Dumnezeu a încredințat mâinilor lor -- modelarea, de exemplu, a caracterelor copiilor lor, pentru ca aceștia să aibă tăria morală, necesară pentru a rezista multelor ispite care prind în capcană piciorul tânărului. -- The Signs of the Times, 17 noiembrie, 1890.

Începeți din leagăn -- Dacă părinții și-ar fi făcut datoria, punând pe masă alimente integrale, eliminând substanțele iritante și stimulente și, în același timp, învățându-i pe copiii lor autocontrolul și educându-le caracterele pentru fortificarea capacității morale, acum n-am mai fi avut de-a face cu leul necumpătării. După ce au fost formate obiceiuri ale necumpătării, dezvoltate o dată cu dezvoltarea copilului și consolidate o dată cu maturizarea lui, cât de greu le este celor care n-au fost corect educați în tinerețe să scape de obiceiurile lor greșite și să se învețe să-și pună frâu, lor și apetitului lor nenatural. Cât de greu este să-i înveți pe astfel de tineri și să-i faci să simtă nevoia unei temperanțe creștine, când ajung maturi! Lecțiile de temperanță trebuie să înceapă din vremea când copilul se află în leagăn. -- The Review and Herald, 11 mai, 1876.

Ultima confruntare -- Când copii și părinți se vor întâlni la darea de seamă finală, ce scenă va avea loc! Mii de copii care au fost robi ai apetitului și viciului, ale căror vieți sunt niște ruine morale, vor sta față în față cu părinții, care i-au făcut ceea ce sunt. Cine alții decât părinții trebuie să poarte

această înfricoșătoare răspundere? I-a stricat Domnul pe acești tineri? O, nu! El i-a făcut după chipul Lui, puțin mai prejos decât îngerii. -- Testimonies for the Church 3:568.

Capitolul 43

Exemplul si călăuzirea părintească

Răspunzători pentru caracter -- Doar puțini părinți își dau seama că fiii și fiicele lor sunt așa cum i-a făcut exemplul și disciplina pe care li le-au oferit și că sunt răspunzători pentru caracterele pe care aceștia le dezvoltă. -- The Health Reformer, 1 decembrie, 1872.

Lucrarea mamelor constă în a-i ajuta pe copiii lor să-și formeze obiceiuri corecte și gusturi curate. Educați-le apetitul și învățați-i pe copii să deteste stimulentele. Faceți-vă copiii să aibă tăria morală de a rezista răului care îi înconjoară. Învățați-i că nu trebuie să fie mânuiți de alții, că nu trebuie să se supună influențelor puternice, ci ei să-i influențeze pe alții spre bine. -- The Ministry of Healing, 334, 335.

Exemplul mamei -- Femeia trebuie să ocupe o poziție mai sacră, în familie, decât regele pe tronul lui. Marea ei lucrare este aceea de a face din propria viață un exemplu viu, pe care dorește să-l copieze copiii ei. -- Testimonies for the Church 3:566.

Temperanța în orice amănunt al vieții în cămin -- Părinții ar trebui să aibă o astfel de conduită, încât viața lor să fie în fiecare zi o lecție de autocontrol și îngăduință față de membrii familiei.... Sfătuim ca principiile temperanței să fie prezente în orice amănunt al vieții căminului, ca exemplul părinților să fie o lecție de cumpătare. -- The Signs of the Times, 20 aprilie, 1882.

Dumnezeu va completa eforturile părinților -- Când, în puterea lui Dumnezeu, vă împliniți misiunea de părinte cu ferma hotărâre de a nu slăbi

niciodată eforturile și de a nu abdica de la datorie, străduindu-vă să faceți din copiii voștri ceea ce vrea Dumnezeu ca ei să devină, El se uită la voi cu aprobare. El știe că faceți tot posibilul și vă va spori puterea, făcând El însuși partea de lucrare pe care mama sau tatăl nu o pot face. Dumnezeu va lucra pe lângă eforturile înțelepte, pline de răbdare și bine direcționate ale mamei temătoare de El. Părinți, Dumnezeu nu intenționează să facă lucrarea pe care a lăsat să o faceți voi în cămin. Nu trebuie să vă abandonați nepăsării și să fiți robi leneși, dacă vreți să aveți copiii salvați din primejdiile ce-i înconjoară în această lume. -- The Review and Herald, 10 iulie, 1888.

Învățând tăgăduirea de sine și autocontrolul

Începeți din copilărie -- Copiii trebuie să fie consecvent învățați și să li se impună renunțarea la sine și autocontrolul de timpuriu. Pentru început, este important ca micuții să fie învățați că ei mănâncă pentru a trăi, nu trăiesc pentru a mânca, și că apetitul trebuie ținut în supunere față de voință, iar voința trebuie guvernată de o rațiune calmă și inteligentă. -- The Signs of the Times, 20 aprilie, 1882.

Învățați-i principiile reformei -- Tați și mame, vegheați în rugăciune. Feriți-vă cu strictețe de necumpătate, în orice formă a ei. Învățați-vă copiii principiile adevăratei reforme a sănătății. Mânia lui Dumnezeu deja a început să ajungă la fiii neascultării. Ce crime, ce păcate și ce practici ale fărâdelegii se văd la orice pas! Testimonies for the Church 9:160.

Învățați-i adevăratul sens al vieții -- Instrucțiuni explicite au fost date în Cuvântul lui Dumnezeu. Ele trebuie să fie prezentate de mamă, în colaborare și cu sprijinul tatălui, iar copiii să fie educați de timpuriu pentru autocontrol. Ei trebuie învățați că sensul vieții nu este satisfacerea poftelor cărnii, ci onorarea lui Dumnezeu și binele semenilor.

Tați și mame, lucrați silitor și cu credincioșie, bazându-vă pe Dumnezeu pentru har și înțelepciune. Fiți fermi, dar blânzi. În tot ce le cereți, vizați ceea ce este cel mai bine pentru copii și apoi vedeți dacă aceste porunci sunt respectate. Energia și hotărârea voastră să fie ferme, dar în supunere față de Duhul lui Hristos. Abia după aceea, putem spera să vedem că „fiii noștri sunt ca niște odrasle care cresc în tinerețea lor. Fetele noastre ca niște stâlpi săpați frumos, care fac podoba caselor împărătești.” -- The

Signs of the Times, 13 septembrie, 1910.

Părinții -- vinovați de obiceiul de a bea al urmașilor lor -- Există o nemulțumire generală că necumpătarea predomină într-o așa de înspăimântătoare măsură; dar noi considerăm că prima cauză o constituie tații și mamele care au pus pe mesele lor mijloace prin care apetitul copiilor lor este format pentru stimulente puternice. Ei înșiși au sădit în copiii lor semințele necumpătării și este vina lor dacă aceștia devin bețivi. -- The Health Reformer, 1 mai, 1877.

Mâncarea este adeseori de așa natură, încât să stârnească dorința după băuturi tari. Feluri de mâncare complicate sunt puse înaintea copiilor -- alimente condimentate, sosuri bogate, prăjituri și foetaje. Aceste mese copioase irită stomacul și produc o dorință după stimulente mai puternice. și, nu numai că apetitul este ispitit prin alimente nepotrivite, pe care copiii sunt lăsați să le mănânce în voie la masă, dar li se îngăduie să mănânce și între mese și, cam pe la doisprezece sau paisprezece ani, suferă adesea de dispepsie.

Ați văzut, probabil, desenul cu stomacul unuia care e un obișnuit al băuturilor tari. O stare asemănătoare a lui este produsă sub influența condimentelor puternice. Cu stomacul în această situație, apare o sete după ceva mai tare și tot mai tare, care să întâmpine dorințele apetitului. Apoi, veți descoperi, pe stradă, că fiii voștri învață să fumeze. -- Counsels on Diet and Foods, 235, 236.

Larga cale a necumpătării -- În ignoranța sau în nepăsarea lor, părinții dau copiilor lor primele lecții ale necumpătării. La masa lor, plină de condimente vătămătoare și mâncăruri bogate, copilul își formează un gust pentru ceea ce este dăunător, prin tendința de a-i irita învelișul fin al stomacului, de a-i aprinde sângele și de a-i consolida pasiunile primitive. În

scurtă vreme, apetitul lui va tânji după ceva mai tare și astfel tutunul și alcoolul vor fi folosite pentru satisfacerea acestui apetit. Mâncarea excitantă doar amplifică această dorință după stimulente, recurgându-se la băuturi alcoolice și apoi ajungându-se la beție. Acesta este cursul pe calea cea largă ce duce spre necumpătare. -- The Review and Herald, 6 septembrie, 1877.

Puterea morală este paralizată -- Prin intermediul apetitului, pasiunile sunt aprinse și puterile morale paralizate și astfel învățăturile părinților despre moralitate și adevărata sfințenie trec pe lângă urechea lor, fără a atinge inima. Cele mai mișcătoare avertizări și amenințări ale Cuvântului lui Dumnezeu nu sunt îndeajuns de puternice pentru a deștepta intelectul confuz și a trezi conștiința călcată.

Îngăduirea poftelor și a pasiunii agită și sărăcește mintea și compromite educația. Tinerii noștri au nevoie de o educație pentru sănătate în aceeași măsură cu celelalte cunoștințe, de literatură și știință. Este important pentru ei să înțeleagă relația pe care o are felul în care mănâncă și beau, alături de obiceiurile lor generale, cu sănătatea și viața. Înțelegându-și propria structură, ei vor ști cum să se păzească de slăbiciune și boală. Având o constituție sănătoasă, există speranța realizării oricărui lucru. Bunăvoința, dragostea și credincioșia vor putea fi cultivate și va fi manifestată o dorință de revigorare a slăbelor puteri morale. „Păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor”, spune apostolul, „și să nu mai ascultați de poftele lui.” The Health Reformer, 1 decembrie, 1872.

Pentru cineva contează -- Trebuie avută în vedere temperanța în orice lucru, în ceea ce mâncați și ce beți. Dar s-ar putea să spuneți: „Nu contează pentru nimeni ce mănânc eu, ce beau sau ce pun pe masa mea!” Dar contează, exceptând cazul că v-ați izola copiii sau v-ați duce în pustie, unde să nu fiți o povară pentru alții, iar copiii voștri nedisciplinați și plini de vicii să nu-i corupă pe cei cu care intră în legătură. -- Testimonies for the Church 2:362.

Educați-i pe copii în vederea independenței morale -- Părinții trebuie să-și educe copiii pentru a avea independența morală, ca să nu urmeze impulsului și înclinației, ci să-și exercite puterea de a raționa și să acționeze din principiu. Mamele să fie interesate nu de ultimele cerințe ale modei, ci de calea datoriei și a utilității și să îndrume pașii copiilor lor pe această cale. Obiceiuri simple, moravuri curate și o nobilă independență pe calea dreaptă vor fi mai de preț la tineri decât darurile geniului, câștigurile învățării sau strălucirea exterioară, pe care le-o poate oferi lumea. Învățați-vă copiii să umble pe calea neprihănirii și, în schimb, ei îi vor conduce și pe alții în această cale. Astfel veți putea vedea, în final, că viața voastră nu a fost irosită, pentru că ați fost instrumente ale aducerii de roade prețioase în grânarul lui Dumnezeu. -- The Review and Herald, 6 noiembrie, 1883.

Părinții trebuie să studieze legile vieții -- Părinții trebuie să facă prima lor ocupație din înțelegerea legilor vieții și ale sănătății pentru ca, prin felul de preparare a hranei sau prin orice alt obicei, să nu facă nimic ce ar putea cultiva înclinații rele la copiii lor. Cât de atent ar trebui să studieze mamele, pentru a pregăti mesele din cele mai simple și sănătoase alimente, pentru ca organele digestive să poată să nu fie afectate, puterile senzoriale să nu fie dezechilibrate, iar învățăturile pe care li le dau copiilor să nu fie contrazise de mâncarea ce li se pune în față. Aceasta fie va slăbi, fie va întări organele digestive și are multă importanță în controlul sănătății fizice și morale a copiilor, care sunt proprietatea lui Dumnezeu, cumpărată cu sânge. Ce încredere sacră este acordată părinților în păstrarea constituției fizice și morale a copiilor lor, astfel încât sistemul nervos să poată fi echilibrat, iar sufletul să nu le fie pus în pericol! Testimonies for the Church 3:568.

și copiii trebuie să înțeleagă fiziologia umană -- Părinții trebuie să trezească în copiii lor un interes în studierea propriei fiziologii. De la primele semne ale rațiunii, mintea copilului trebuie să devină inteligentă în ceea ce privește structura fizică umană. Putem privi și admira lucrarea lui Dumnezeu

în lumea naturii, dar alcătuirea omului este cel mai minunat lucru. Este, aşadar, de cea mai mare importanță ca, printre studiile alese pentru copii, fiziologia omului să ocupe un loc important. Toți copiii trebuie să o învețe. Apoi, părinții trebuie să aibă grijă ca, la acest studiu, să se adauge igiena practică.

Copiii trebuie educați să înțeleagă că orice organ al corpului și orice facultate a minții constituie darul unui Dumnezeu bun și înțelept și că toate acestea trebuie folosite spre slava Lui. Trebuie insistat asupra obiceiurilor corecte în felul de a mânca, a bea și a se îmbrăca. Obiceiurile greșite îi fac pe tineri mai puțin sensibili la învățăturile Bibliei. Copiii trebuie feriți de îngăduința apetitului și, îndeosebi, de folosirea stimulentei și a narcoticelor. -- Counsels to Parents, Teachers and Students, 125, 126.

Pregătiți pentru a înfrunta ispita -- Copiii trebuie pregătiți și educați în așa fel, încât să ia în calcul întâlnirea cu dificultățile și să se aștepte la ispite și primejdii. Ei trebuie învățați să aibă control asupra lor înșiși și să depășească demn greutățile; și dacă nu se vor arunca de bunăvoie în primejdie, așezându-se fără să fie nevoie în calea ispitei, dacă vor evita influențele rele și societatea coruptă, prin care ar fi, în mod inevitabil, siliți să se afle într-o companie primejdioasă, vor avea tăria de caracter de a lua poziție pentru ceea ce e bine și de a sta la principiu, întărindu-se, în puterea lui Dumnezeu, cu un moral nepătat. Capacitățile morale ale tinerilor care au fost educați cum trebuie vor fi, dacă ei fac din Dumnezeu nădejdea lor, suficiente pentru trecerea celui mai tare test. -- The Health Reformer, 1 decembrie, 1872.

Dacă principiile corecte în ceea ce privește temperanța ar fi sădite în tinerețea care vor forma și modela societatea, n-ar mai fi o mare nevoie de cruciade ale temperanței. Fermitatea caracterului și autocontrolul moral ar predomina și, în puterea lui Isus, s-ar rezista ispitelor din aceste ultime zile. - Christian Temperance and Bible Hygiene, 79.

Capitolul 45

Tinerii și viitorul

Un indicator al viitorului -- Tinerii de azi sunt un indicator sigur al societății viitoare; și, uitându-ne la ei, ce speranțe pentru acest viitor putem avea? Majoritatea sunt preocupați de amuzamente și nu iubesc munca și le lipsește tăria morală de a renunța la sine și de a răspunde chemărilor datoriei. Autocontrolul lor este redus și se enervează la cea mai mică provocare. Foarte mulți, indiferent de vârstă, nu au principii sau conștiință și, prin obiceiurile lor leneșe și păgubitoare, se dedau viciului și strică societatea, până ce lumea noastră devine o nouă Sodomă. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 45.

Timpul formării obiceiurilor bune -- Dacă în tinerețe sunt formate obiceiuri corecte și virtuose, ele vor marca evoluția posesorului lor de-a lungul vieții. În majoritatea cazurilor, se va observa că aceia care, la maturitate, îl onorează pe Dumnezeu și respectă binele au învățat această lecție înainte de perioada când lumea își pune pecetea păcatului pe suflet. Cei de vârstă adultă sunt, în general, la fel de insensibili la impresii noi ca stâncile tari; dar tinerii sunt impresionabili. Tinerețea este timpul acumulării cunoștințelor cu privire la practica zilnică a vieții; atunci poate fi format un caracter bun. Tinerețea este timpul fixării obiceiurilor bune și al dobândirii și păstrării puterii de autocontrol. Tinerețea este timpul semănatului și sămânța pusă va determina secerișul, atât pentru viața aceasta, cât și pentru cea viitoare. -- Counsels on Health, 113.

Bărbăție înseamnă a fi temperat -- Singura cale prin care oricine poate fi asigurat împotriva puterii necumpătării este abținerea totală de la vin, bere și băuturi tari. Să ne învățăm fiii că, pentru a fi bărbați, trebuie să nu bage în seamă aceste lucruri. Dumnezeu ne-a arătat ce înseamnă a fi cu adevărat

bărbat -- înseamnă a fi un om biruitor, care este onorat și al cărui nume nu va fi șters din cartea vieții. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 37.

În marile noastre orașe există localuri la orice pas, ispitindu-i pe trecători să-și îngăduie un apetit care, o dată format, este peste măsură de greu de biruit. Tinerii trebuie educați să nu se atingă niciodată de tutun sau de băuturi amețitoare. Alcoolul îi jefuiește pe oameni de puterile rațiunii lor. -- The Review and Herald, 15 iunie, 1905.

Nadab și Abihu își formaseră obiceiul de a bea -- Tot ceea ce slăbește puterea fizică îngustează mintea și o face mai puțin clarvăzătoare în distingerea între bine și rău, între corect și incorect. Acest principiu este ilustrat de cazul lui Nadab și Abihu. Dumnezeu le dăduse de îndeplinit cea mai sacră lucrare, permițându-le să se apropie de El, în cadrul serviciului la templu; dar ei aveau obiceiul de a bea și au intrat în serviciul divin din sanctuar cu mințile confuze.... „Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.” -- Fundamentals of Christian Education, 427, 428.

O avertizare pentru părinți și tineri -- Părinții și copiii trebuie să fie avertizați de istoria lui Nadab și Abihu. Îngăduit, apetitul a pervertit puterile rațiunii și a dus la călcarea unei porunci exprese, ceea ce le-a atras pedeapsa lui Dumnezeu. Chiar dacă tinerii ar putea să nu fi primit o educație corectă în copilărie, iar caracterele să nu le fi fost modelate corespunzător, Dumnezeu vrea să aibă legătură cu ei, așa cum a făcut și cu Nadab și Abihu, dacă ar urma poruncile Lui. Dacă, în credință și în mod curajos, își aduc voința în supunere față de voința lui Dumnezeu, El îi va învăța, iar viețile lor ar putea fi curate ca albul crin, plin de prospețime în mijlocul apelor stătute. Ei trebuie ca, în puterea lui Hristos, să fie hotărâți să-și controleze înclinația și dorința și, în fiecare zi, să biruie ispitele lui Satana. Aceasta este calea marcată de Dumnezeu pentru oameni, prin care să slujească scopurilor Lui. - - The Signs of the Times, 8 iulie, 1880.

Cine este vrednic de onoare -- Tânărul care este hotărât să-și păstreze apetitul sub controlul lui Dumnezeu și care refuză de la prima ispitire să bea băutură amețitoare, spunând politicos, dar hotărât: „Nu, mulțumesc!”, este cel vrednic de onorat. Să se afle tinerii pe poziția celor total abștinenți, chiar dacă oameni bine situați în lume nu au curajul de a sta bravi împotriva unui obicei care ruinează sănătatea și viața. -- Scrisoarea 166, 1903.

Influența unui tânăr consacrat -- Tânărul care a fost educat corect în cămin va avea stâlpi solizi în clădirea caracterului lui și, prin exemplu și viețuire personală, dacă aceste capacități vor fi bine folosite, va deveni o forță în lumea noastră, care-i va conduce pe alții înainte și în sus, pe calea neprihănirii. Mântuirea unui suflet este mântuirea multor altor suflete. -- The Review and Herald, 10 iulie, 1888.

șesând pânza obiceiurilor -- Nu uitați că, în fiecare zi, vă țeseți o pânză a obiceiurilor. Dacă aceste obiceiuri sunt în armonie cu Biblia, înseamnă că zilnic faceți pași spre cer, crescând în har și în cunoașterea adevărului și Dumnezeu vă va da înțelepciune așa cum i-a dat lui Daniel. Să nu alegeți căile satisfacerii egoiste. Practicați obiceiuri de strictă temperanță și fiți atenți la păzirea, ca fiind sacre, a legilor stabilite de Dumnezeu pentru a vă governa viața fizică. El are pretenții față de capacitățile voastre și, prin urmare, neglijarea acestor legi ale sănătății este păcat. Cu cât respectați mai mult legile sănătății, cu atât mai limpede veți putea distinge ispitele și le veți rezista, și cu atât mai clar veți deosebi valoarea lucrurilor veșnice. -- The Youth's Instructor, 25 august, 1886, 135.

Exemplul lui Daniel -- Nici o tânără și nici un tânăr n-ar putea fi ispitit mai rău decât a fost Daniel împreună cu prietenii lui. Acestor patru tineri evrei le-au fost hărăzite vin și bucate de la masa împăratului. Dar ei au ales să fie temperați. Ei au văzut că pericole existau la orice pas și că, pentru a

rezista, trebuia să facă cele mai hotărâte eforturi și să se încreadă în Dumnezeu. Tinerii care doresc să fie ca Daniel trebuie să-și exercite la maximum puterile spirituale, cooperând cu Dumnezeu și încrezându-se total în puterea pe care El a promis-o tuturor celor care vin la El, în umilă ascultare.

Trebuie dusă o bătălie permanentă între virtute și viciu. Elementele negative ale unuia și principiile curate ale celeilalte sunt la lucru și se luptă pentru supremație. Satana abordează fiecare suflet cu anumite ispite în ceea ce privește apetitul. Necumpătarea predomină în mod înspăimântător. Unde ne uităm, vedem acest rău cultivat cu pasiune.

Refuzul este onorabil -- Urmașii lui Isus nu se vor rușina niciodată să practice temperanța în orice lucru. Atunci, de ce să roșească tânărul, fiindu-i rușine să refuze paharul cu vin sau halba înspumată de bere? Refuzul îngăduirii unui apetit pervertit este un act onorabil. A păcătui este inuman; a-ți îngădui obiceiuri dăunătoare în privința mâncării și a băuturii înseamnă slăbiciune și lașitate; dar a refuza apetitul pervertit, este putere, curaj și demnitate. La curtea Babilonului, Daniel era împresurat de ademeniri spre păcat, dar, cu ajutorul lui Hristos, el și-a păstrat integritatea. Cel care, deși i s-a pus la îndemână orice înlesnire pentru a birui, nu poate rezista ispitei, nu este considerat om în cărțile din cer.

Aveți curajul de a fi un Daniel, de a rămâne pe poziție. Aveți curajul de a face ce trebuie. O reținere lașă și tăcută în fața adepților răului și ascultarea de uneltirile lor vă face una cu ei. „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei», zice Domnul; «nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi tată și voi îmi veți fi fii și fiice»”.

Este nevoie de curaj moral -- În orice vreme și în orice ocazie este nevoie de curaj moral pentru adoptarea principiilor temperanței stricte. Se

poate ca, urmând această cale, să-i surprindem pe aceia care nu se abțin total de la orice stimulent, dar cum am putea desfășura lucrarea de reformă, dacă ne conformăm obiceiurilor dăunătoare și practicilor celor cu care venim în contact?...

În numele și în puterea lui Isus, orice tânăr îl poate azi învinge pe vrăjmaș în punctul apetitului pervertit. Dragii mei prieteni tineri, înaintați pas cu pas până când obiceiurile voastre vor fi în armonie cu legile vieții și ale sănătății. Cel care a fost biruitor în pustia ispitirii spune: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” -- The Youth's Instructor, iulie, 1903, 16.

Nedepărtat de ispită -- Daniel îl iubea pe Dumnezeu, se temea de El și-L asculta. Cu toate acestea, el nu fugea de lume pentru a evita influența ei corupătoare. Prin providența lui Dumnezeu, el era în lume, dar nu din lume. Cu toate ispitele și încântările vieții de la curte din preajma sa, el a rămas, în integritatea sufletului lui, neclintit ca o stâncă, la credincioșia față de principii. El L-a făcut pe Dumnezeu puterea lui și n-a fost uitat de El în timpul celei mai mari crize. -- Testimonies for the Church 4:569, 570.

Rezultatul credincioasei educații din cămin -- Părinții lui Daniel l-au educat din copilărie în obiceiuri de temperanță strictă. Ei l-au învățat că trebuia să se conformeze legilor naturii în toate obiceiurile, că felul în care mânca și bea avea o influență directă asupra condiției lui fizice, intelectuale și morale și că era responsabil față de Dumnezeu pentru capacitățile lui, pentru că acestea erau toate un dar de la Dumnezeu și nu trebuia să le ciuntească sau să le afecteze în vreun fel. Drept rezultat al acestei educații, Legea lui Dumnezeu era la înălțime în mintea lui și venerată în inima lui. În timpul primilor ani de robie, Daniel a trecut printr-un stagiul menit să familiarizeze cu grandoarea de la curte, cu ipocrizia și cu păgânismul. Era, într-adevăr, o școală ciudată ca să-l pregătească pentru o viață de sobrietate,

utilitate și credință! și totuși, el a trăit necorupt de atmosfera diabolică de care era înconjurat.

Experiența lui Daniel și a tinerilor lui tovarăși ilustrează beneficiile ce pot rezulta de pe urma unei diete cumpătate și arată ce face Dumnezeu pentru aceia care cooperează cu El pentru purificarea și înnobilarea sufletului. Ei au fost o onoare pentru Dumnezeu și o lumină strălucitoare la curtea Babilonului.

Dumnezeu face apel la noi -- Auzim, în această istorisire, glasul lui Dumnezeu, care ni se adresează personal, povățuindu-ne să adunăm toate razele prețioase de lumină referitoare la temperanța creștină și să ne punem în bună relație cu legile sănătății.

Dorim să avem parte de moștenirea veșnică. Vrem un loc în cetatea lui Dumnezeu, liberi de orice necurăție. Întregul cer privește să vadă cum ducem bătălia împotriva ispitei. Toți aceia care mărturisesc Numele lui Hristos să umble în așa fel înaintea lumii, încât să poată demonstra, prin exemplu și sfat, principiile adevăratei viețuiri. „Vă îndemn, dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.” Christian Temperance and Bible Hygiene, 23, 24.

Studentii să aibă grijă -- Calitatea hranei și felul în care este folosită exercită o puternică influență asupra sănătății. Mulți dintre cei care învață n-au făcut un efort hotărât în a-și controla apetitul sau a respecta regulile potrivite, referitoare la felul de a mânca. Unii mănâncă prea mult la masă, iar alții mănâncă între mese, ori de câte ori sunt ispitiți.

Nevoia unei atenții acordate obiceiurilor dietei trebuie imprimată în mintea tuturor celor care învață. Am primit instrucțiunea că aceluia care

studiază în școlile noastre nu trebuie să li se dea alimente din carne sau preparate cunoscute ca fiind nesănătoase. Nimic din ce ar servi la încurajarea dorinței pentru stimulente nu trebuie pus pe masă. Fac apel la toți să refuze să mănânce acele lucruri care vatămă sănătatea. Astfel se poate sluji Domnului prin jertfa trupului. -- Counsels to Parents, Teachers and Students, 297, 298.

Afirmarea calității de om liber -- Voi, tineri care credeți că nu puteți mânca hrana simplă și sănătoasă oferită la Institutul nostru de Sănătate și trebuie să mergeți la restaurant pentru a lua ceva ce vă satisface apetitul, este timpul să vă treziți și să dovediți că sunteți oameni liberi de poftă. -- Manuscris 3, 1888.

Nu intrați pe terenul ispitei -- Veți permite ca umblarea voastră temporală și pământească să vă conducă în ispită? Vă veți îndoi de Domnul vostru, care vă iubește? Veți neglija lucrarea care vi s-a dat ca slujbă duhovnicească? V-ați aliat cu o clasă de oameni care sunt pământești, senzuali și diabolici. Aveți malarie spirituală și sunteți în mare primejdie să eșuați acolo unde ați putea birui, dacă v-ați pune într-o bună relație cu Isus, făcând din viața și caracterul Lui un criteriu. Acum, pentru a scăpa de corupția care este în lume datorită poftă, trebuie să fiți părtași ai naturii divine. Este datoria voastră să vă păstrați sufletul în atmosfera cerului.

Nu trebuie să mergeți acolo unde puteți fi corupți de tovărășii dezmațate. Ca una care țin la sufletul vostru, vă rog să ocoliți cât se poate compania celor desfrânați, triviali și nesfinți. Rugați -- vă: „...nu ne duce în ispită”, ceea ce înseamnă: „Nu ne lăsa, o, Doamne, să cădem când suntem asaltați de ispite!”. Vegheați și rugați-vă să nu intrați pe tărâmul ispitei. Este o diferență între a fi ispitit și a intra pe terenul ispitei. -- Scrisoarea 8, 1893.

Isus -- sociabil și temperat -- Isus a muștră necumpătarea, îngăduirea

de sine și nesăbuintă, dar a fost o fire sociabilă, pe pământ.

El a acceptat invitații de a sta la masă cu oameni învățați și sus -- puși, precum și cu săraci și nenorociți. Cu aceste ocazii, conversația lui era înălțătoare și instructivă, captivând atenția ascultătorilor. El nu încuraja manifestări dezmațate, dar bucuria nevinovată îi era plăcută. O nuntă evreiască era o ocazie solemnă și impresionantă, a cărei desfătare și bucurie nu displăceau Fiului omului. -- *Redemption or the Miracles of Jesus*, 13, 14.

Îndrumare, nu reprimare -- Cuvântul lui Dumnezeu nu condamnă sau reprimă activitatea omului, dar încearcă să-i imprime o direcție bună. În vreme ce lumea își umple mintea și sufletul cu lucruri excitante, Domnul vă pune în mână Biblia, pentru a o studia, aprecia și urma drept călăuză a pașilor voștri. Cuvântul este lumina voastră. -- *Scrisoarea 8*, 1893.

Capitolul 46

Educarea pentru temperanță

Ce putem face -- Ce poate fi făcut pentru a se opri revărsarea valului de rău? Să fie puse în vigoare și aplicate cu strictețe legi de interzicere a vânzării și folosirii băuturilor tari. Să fie depus orice efort pentru încurajarea revenirii celui care bea la temperanță și virtute. Dar mai presus de acestea, este nevoie de alungarea blestemului beției din țara noastră. Să fie îndepărtat apetitul pentru băuturi amețitoare și atunci folosirea și comercializarea lor ar lua sfârșit. -- Gospel Workers, 388.

Bogatul seceriș de pe urma eforturilor de educație -- Oameni de diferite ocupații și poziții sociale au fost biruiți de murdăriile lumii prin folosirea de băuturi tari, prin îngăduirea poftelor cărnii, căzând sub ispită. În vreme ce acești decăzuți ne trezesc milă și ne cer ajutorul, n-ar trebui să le acordăm atenție și celor care încă n-au ajuns atât de jos, dar care pun piciorul pe aceeași cărare? Testimonies for the Church 6:256.

Dacă jumătate din eforturile depuse pentru oprirea acestui rău uriaș ar fi îndreptate spre iluminarea părinților în ceea ce privește responsabilitatea lor în formarea obiceiurilor și caracterelor copiilor, ar putea rezulta un bine înmiit față de actualul curs al simplei combateri a răului, ajuns la o deplină evoluție. Nenaturalul apetit pentru băuturi alcoolice este creat în cămin, în multe cazuri chiar la masa celor care sunt cei mai zeloși lideri în campanii pentru temperanță. Noi îi chemăm pe toți să lucreze pentru cauza bună a lui Dumnezeu, dar îi invităm să cerceteze mai adânc cauzele răului împotriva căruia luptă și să acționeze mai atent și mai consecvent pentru reformă. -- The Signs of the Times, 17 noiembrie, 1890.

Ce trebuie învățat -- Oamenilor le trebuie pus în vedere că un echilibru corect al capacităților intelectuale și morale depinde în mare măsură de buna condiție fizică a organismului. Orice narcotic sau stimulent nenatural, care slăbește și degradează fizicul, tinde să scadă tonusul intelectual și moral....

Reformatorii temperanței au de făcut o lucrare în educarea oamenilor în aceste direcții. Învățați-i că sănătatea, caracterul și chiar viața sunt puse în pericol de folosirea de stimulente care excită forțele extenuate la o activitate spasmodică și nenaturală. -- The Ministry of Healing, 335.

Fiți curajoși și învingeți -- Viața fizică trebuie atent educată, cultivată și dezvoltată pentru ca, prin oameni, natura divină să poată fi relevată în plinătatea ei. Dumnezeu așteaptă de la oameni să folosească inteligența pe care le-a dat-o. El vrea ca ei să-și folosească orice capacitate de raționare pentru El. Ei trebuie să acorde conștiinței locul suprem care i-a fost hărăzit. Puterile intelectuale și fizice, împreună cu sentimentele, trebuie astfel cultivate, încât să poată atinge eficiența cea mai înaltă....

Îi place lui Dumnezeu să vadă organele și facultățile pe care i le-a dat omului neîngrijite, folosite prost sau private de sănătatea și eficiența care le sunt posibil de dobândit prin antrenament? Cultivați darul credinței. Fiți curajoși și învingeți-vă orice practică distrugătoare a templului sufletului. Suntem total dependenți de Dumnezeu și credința noastră este întărită tot prin credință, deși nu putem vedea scopul Lui cu noi sau urmarea felului în care Se ocupă de noi. Credința țintește înainte și în sus, la lucrurile care vor veni, legându-ne strâns de singura putere ce ne poate face desăvârșiți în El. „Afară numai dacă vor căuta ocrotirea Mea, vor face pace cu Mine”, zice Domnul, „da, vor face pace cu Mine.” Manuscris 130, 1899.

Nu există subiect mai important -- Dumnezeu a trimis solia Lui de avertizare pentru a-i face conștienți pe oameni de pericolul în care se află.

Dar mii, ba milioane, desconsideră Cuvântul care le descoperă primejdia. Ei mănâncă alimente care sunt distrugătoare de sănătate și refuză să vadă că, mâncând ce nu trebuie și bând băuturi amețitoare, se înrobesc. Ei calcă legile vieții și sănătății, până când apetitul îi ține în lanțurile lui....

Nici un subiect din cele prezentate locuitorilor orașelor noastre n-ar trebui să reclame un interes atât de mare precum cel care privește sănătatea fizică. Adevărata temperanță cere o totală abținere de la băuturile alcoolice. și mai cere, de asemenea, o reformă în obiceiurile cu privire la mâncare, îmbrăcăminte și odihnă. Celor care își îngăduie apetitul nu le place să audă că a lor este decizia dacă vor fi sau nu bolnavi. Ei trebuie să se trezească și să judece de la cauză la efect, realizând că sunt autori ai bolii, din cauza ignoranței lor față de subiectul referitor la mâncare, băutură și îmbrăcăminte corespunzătoare. -- Manuscris 155, 1899.

Secretul lucrării permanente -- Am văzut că, de multe ori, victoriile obținute în „Cruciada Temperanței” nu sunt definitive. Chiar acolo unde, aparent, s-a realizat cel mai mult în ceea ce privește închiderea localurilor cu băuturi alcoolice și îndreptarea celor care beau, după o pauză de câteva luni, necumpătarea predomina mai mult decât înainte de a fi fost făcut efortul pentru eliminarea ei.

Motivul acestui lucru este evident. Lucrarea nu este temeinică și atentă. Secura nu este pusă la rădăcina copacului. Rădăcinile necumpătării sunt mult mai adânci decât simpla folosire a băuturilor alcoolice. Pentru a face din mișcarea pentru temperanță un succes, lucrarea de reformă trebuie să înceapă de la mesele noastre. -- The Signs of the Times, 6 ianuarie, 1876.

Prezentat cu tărie și claritate -- Să li se arate oamenilor ce binecuvântare va fi pentru ei practicarea principiilor sănătății. Ei trebuie să vadă ce le-a hărăzit Dumnezeu să fie. Prezentați-le marele sacrificiu făcut

pentru înălțarea și înnobilarea rasei umane. Cu Biblia în mână, arătați-le ce ne cere Dumnezeu. Spuneți-le celor care vă ascultă că El așteaptă de la ei să-și folosească puterile minții și ale trupului într-un mod care să-I aducă slavă. Arătați-le cum vrăjmașul încearcă să tragă în jos ființele omenești, prin conducerea lor la îngăduirea apetitului pervertit

Arătați-le limpede, simplu și serios cum mii de oameni folosesc banii lui Dumnezeu pentru propria degradare și pentru a face un iad din această lume. Milioane de dolari sunt cheltuite pentru ceva ce-l face pe om să fie rău. Prezentați atât de clar acesta chestiune, încât să nu poată fi trecută cu vederea. Apoi, spuneți-le celor care vă ascultă despre Mântuitorul care a venit în această lume pentru a-i mântui pe oameni de orice practică păcătoasă. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu moară, ci să aibă viața veșnică.”

Cereți-le celor care participă la adunări să vă ajute în lucrarea pe care încercați să o faceți. Arătați-le cum obiceiurile rele au ca rezultat trupuri și minți bolnave și o ruină de nedescris. Folosirea băuturilor amețitoare jefuiește de judecată mii de oameni. Cu toate acestea, vânzarea unor astfel de băuturi este legalizată. Spuneți-le oamenilor că au un cer de câștigat și un iad de evitat. Cereți-le să semneze un angajament. Mandatul marelui Eu Sunt vă este autoritatea. Să aveți angajamentele pregătite și să le prezentați oamenilor la sfârșitul adunării. -- Evangelism, 530.

Semnarea angajamentului

Fiecare adventist de ziua a șaptea să subscrie -- Potrivit luminii pe care mi-a dat-o Dumnezeu, fiecare membru al nostru trebuie să semneze angajamentul și să aibă legătură cu asociația pentru temperanța. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Semnați și încurajați-i și pe alții să se semneze -- Există o lucrare de făcut pentru tineri, pentru cei de vârstă medie și pentru cei mai în vârstă. Atunci când vă este prezentat angajamentul pentru temperanță, semnați-l. și, mai mult decât atât, hotărâți-vă să vă mobilizați toată puterea împotriva răului necumpătării și încurajați-i și pe ceilalți care încearcă să facă o lucrare de reformă în lume. -- The Review and Herald, 14 ianuarie, 1909.

Orice tânăr să semneze -- Necumpătarea, lipsa oricărei considerații pentru cele sfinte și promiscuitatea sunt surori. Să-și încingă fiecare tânăr care se teme de Dumnezeu armura și să iasă la luptă. Puneți-vă numele pe orice angajament pentru temperanță. Astfel girați cu propria influență semnarea angajamentului și de către alții. Să nu vă oprească nici o scuză slabă de la acest pas. Lucrați pentru binele propriului suflet și pentru binele celorlalți. -- The Youth's Instructor, 16 iulie, 1903.

Cel care bea să semneze -- Lucrători ai temperanței încearcă să-l facă pe cel care bea să semneze un angajament potrivit căruia, pe viitor, nu va mai folosi băutură amețitoare. Acesta este un lucru bun. -- Manuscris 102, 1904.

Copiii celui care bea să semneze -- Să nu vă ajungă pe buze nici o picătură de alcool, pentru că folosirea lui înseamnă degradare și suferință.

Angajați-vă să fiți total abștinenți, pentru că aceasta este siguranța voastră.... Nici unul dintre fii să nu devină, prin vorbe și exemplu, agentul lui Satana, care să-l ispitească pe vreunul dintre membrii familiei la îngăduirea și trezirea demonului apetitului, care i-a distrus viața tatălui și l-a trimis prematur în mormânt. -- Manuscris 25, 1893.

Cei din frunte să semneze -- Celor aflați în poziții înalte trebuie să le prezentăm angajamentul totalei abștinențe, cerându-le să dea bani, care altfel ar fi cheltuiți pentru îngăduința vătămătoare față de alcool și tutun, pentru înființarea de instituții în care copiii și tinerii să poată fi pregătiți să ocupe poziții de utilitate în lume. -- Testimonies for the Church 7:58.

Semnături în adunările noastre în aer liber -- La adunările în aer liber, ar trebui să atragem atenția asupra acestei lucrări, făcând din ea o chestiune arzătoare. Trebuie să le prezentăm oamenilor principiile adevăratei temperanțe și să facem apel pentru semnături la angajamentul pentru temperanța. -- Testimonies for the Church 6:110.

Fără scuze -- Să nu aduceți scuze atunci când vi se cere să vă puneți numele pe angajamentul pentru temperanța, ci semnați orice apel vi se prezintă, făcându-i și pe alții să semneze cu voi. Lucrați pentru binele sufletului voștru și pentru binele altora. Nu lăsați să treacă nici o ocazie de a vă pune la lucru influența în ceea ce privește stricta temperanța. -- Counsels on Health, 441.

Nesemnarea coboară barierele -- După prezentarea de duminică seara, angajamentul a circulat și o sută treizeci și șapte de nume au fost adăugate. Ne-am mâhnit când am aflat că vreo câteva nume s-au eschivat datorită a ceea ce noi considerăm că nu este un motiv care ar putea să-l justifice pe un adevărat copil al lui Dumnezeu. Scuza lor a fost aceea că munca îi ducea în locuri în care li se oferea vin (după obiceiul din țara noastră) și nu puteau să

refuze, de teama de a nu-i supăra pe cei pentru care lucrau. Eu consideram că era o ocazie foarte bună pentru ei de a prezenta crucea și de a face să strălucească lumina lor de popor deosebit al lui Dumnezeu, pe care El îl sfințește....

În orice vreme și cu orice ocazie este nevoie de curajul moral de a rezista ispitei în ceea ce privește apetitul. Putem să ne așteptăm ca acest lucru să fie o surpriză pentru cei care nu practică o totală abținere de la orice stimulent; dar cum vom duce înainte lucrarea de reformă, dacă ne conformăm obiceiurilor și practicilor celor cu care venim în contact? Chiar în acest contact se află ocazia de a demonstra că suntem poporul special al lui Dumnezeu, zeloși în fapte bune.

Băutorii de bere vor arăta spre paharele lor cu bere și unii dintre cei care pretind a fi copii ai lui Dumnezeu pot veni cu aceeași scuză pentru faptul că nu semnează angajamentul pentru temperanță -- sunt tratați cu bere și nu e frumos să refuze! Aceste scuze pot fi oricât de voluminoase, dar nu au nici o greutate; și ne-a părut foarte rău că unii dintre cei care pretindeau a crede adevărul, aveau să refuze să semneze angajamentul pentru temperanță -- să refuze să pună bariere sufletului lor și să se fortifice împotriva ispitei. Ei au ales să lase barierele jos, pentru a le putea trece ușor și a accepta ispita fără a face vreun efort de a i se opune....

Lipsa curajului de a spune: „Am semnat un angajament!” -- Cei care pretind a crede adevărul n-au luat cu toții, în problema temperanței, poziția pe care au datorat-o sacră să o ia. Au existat unii care au rămas impasibili față de o decisă angajare de partea temperanței și aceasta din ce motiv? Unii spun că, dacă le este oferit vin sau bere, nu au curajul de a spune: „Am semnat un angajament de a nu gusta vin fermentat, bere sau băutură tare”. Vor sta numele acestora înscrise în cărțile cerului ca ale unor apărători împotriva îngăduinței apetitului? -- The Review and Herald, 19 aprilie, 1887.

Importanța semnării angajamentului de către oameni din conducere -- Am visat că o mare adunare era reunită în aer liber și un tânăr înalt, pe care l-am văzut adeseori în visele mele, în care chestiuni importante erau tratate, ședea lângă conducătorul adunării. Acest tânăr s-a ridicat și s-a dus la oamenii care păreau a fi fruntașii celor adunați și le-a spus: „Iată o hârtie pe care aș vrea să vă puneți numele fiecare dintre dumneavoastră!” A prezentat hârtia mai întâi fratelui A. El s-a uitat pe hârtie și a citit cu voce tare: „Vă angajați aici să vă abțineți de la orice vinuri fermentate și băuturi alcoolice de orice fel și să vă folosiți influența pentru a-i determina pe toți cei pe care puteți să vă urmeze exemplul.”

L-am văzut pe fratele A clătinând din cap și spunând că nu era necesar să-și pună numele pe acea hârtie. El își înțelegea datoria și avea să militeze pentru cauza temperanței, desigur, dar nu se simțea chemat să se lege singur, pentru că existau și excepții în toate aceste lucruri.

Apoi tânărul a înmânat hârtia fratelui B, care a luat-o, s-a uitat atent peste ea și a spus: „și eu sunt de aceeași părere cu fratele A. Câteodată simt nevoia de ceva care să mă stimuleze când sunt slăbit sau nervos și nu vreau să mă angajez ca niciodată să nu mai folosesc vin sau băuturi alcoolice.”

Pe fața tânărului era o expresie tristă și îngrijorată. El a trecut la alții și au fost aproximativ 20-30 de persoane care au urmat exemplul fratelui A și al fratelui B. După aceea, s-a întors la primii doi frați, le-a întins hârtia și, ferm, dar blând, a spus: „Amândoi vă aflați în cea mai mare primejdie de a fi biruiți de apetit. Lucrarea de reformă trebuie începută la masa voastră și continuată în mod conștiincios în orice loc și în orice împrejurare. Destinul vostru veșnic depinde de decizia pe care o luați acum. Amândoi aveți puncte tari în caracter și slăbiciuni în anumite privințe. Fiți atenți la rezultatele influenței voastre”. și am văzut numele celor care refuzaseră să semneze

scrise pe dosul angajamentului....

Din nou, tânărul le-a arătat hârtia și, într-un mod autoritar, le-a spus: „Semnați acest act sau renunțați la poziția voastră. Nu semnați numai, ci, pentru onoarea voastră, luați și o decizie! Fiți credincioși principiilor. Ca trimis al lui Dumnezeu, am venit la voi să vă cer numele. Nici unul n-ați văzut nevoia reformei sănătății, dar când urgiile lui Dumnezeu vor fi peste tot în jurul vostru, veți vedea principiile acestei reforme și ale strictei temperanțe în toate lucrurile, veți vedea că doar temperanța este baza tuturor darurilor care vin de la Dumnezeu și temelia tuturor biruințelor ce trebuie câștigate.

Refuzați să semnați acest angajament și nu veți mai avea niciodată o altă ocazie. Amândoi aveți nevoie să aveți sufletul umilit și îmblânzit și să lăsați ca mila, caldă compasiune și dragostea îndatorată să ia locul durității, asprimii și voinței hotărâte de a vă susține ideile cu orice preț....”

Am văzut cum, cu mâini tremurânde, numele celor doi au fost puse pe hârtie și toți ceilalți treizeci au făcut la fel.

Apoi a fost făcut unul dintre cele mai solemne apeluri la temperanță. Subiectul abordat a fost masa. „Aici”, a spus vorbitorul, „este creat apetitul pentru băuturi tari. Pofța și pasiunea sunt păcatele care domnesc în acest veac. Apetitul și felul în care este el cultivat influențează stomacul și trezește înclinațiile animalice”....

Stomacul devine bolnav, apetitul devine morbid și permanent dornic după ceva care stimulează, ceva „tare de tot”. Unii dobândesc nedoritul obicei al folosirii ceaiului și cafelei, mergând apoi mai departe, la tutun, toate acestea amorțind sensibilele organe digestive și determinându-le să dorească ceva mai puternic decât tutunul, ajungându-se, în continuare, la folosirea

alcoolului. -- Manuscris 2, 1874.

O experiență de început a semnării unui angajament -- În dimineața de luni, 2 June 1879, aflându-ne la o adunare în aer liber în Nevada, statul Missouri, ne-am întâlnit într-un cort pentru organizarea unei asociații pentru temperanță. Erau prezenți reprezentanți de frunte ai poporului nostru. Vorbea fratele Butler și mărturisea că nu mersese, în problema reformei temperanței, atât de departe cât ar fi trebuit. El declara că fusese întotdeauna un om strict temperat, respingând folosirea alcoolului, ceaiului și a cafelei, dar că nu a semnat niciodată angajamentul care circula printre cei din poporul nostru. Acum însă era convins că, nefăcând lucrul acesta, i-a poticnit și pe alții, care ar fi trebuit să semneze. și atunci și-a pus numele sub cel al colonelului Hunter; soțul meu s-a semnat sub numele fratelui Butler, eu mi-am scris numele imediat mai jos, apoi a urmat cel al fratelui Farnsworth. și astfel lucrarea a pornit bine.

A urmat să ia cuvântul soțul meu, în vreme ce angajamentul circula printre frați. Unii au ezitat, considerând că domeniul de restricție era prea larg prin includerea ceaiului și a cafelei; dar, în final, și-au pus numele pe hârtie, angajându-se la abstenență totală.

Fratele Hunter, care a fost apoi solicitat să vorbească, a răspuns dând o mărturie foarte impresionantă despre cum era când l-a găsit adevărul și ce a făcut acesta pentru el. El a declarat că băuse alcool, destul cât să poată pluti pe el un vapor și că acum dorea să accepte adevărul întreg și reforma. El renunțase la alcool și la tutun și, de dimineață, băuse ultima lui ceașcă de cafea. El credea că soliile erau de la Dumnezeu și dorea să fie condus de voința Lui exprimată în ele.

Drept rezultat al acelei adunări, o sută treizeci și două de nume au subscris angajamentului și o biruință decisivă a fost câștigată în contul

temperanței. -- Manuscris 79, 1907.

Lucrați peste tot -- Puneți accent pe reforma temperanței și faceți apel pentru semnături pe angajamentul în favoarea ei. Atrageți pretutindeni atenția asupra acestei lucrări, făcând din ea o chestiune arzătoare. -- Manuscris 52, 1900.

Capitolul 48

Eliminarea ispitei

Pata neagră persistă -- În pofida a mii de ani de experiență și progres, aceeași pată neagră, care a mânjit primele pagini ale istoriei, a rămas să ne strice imaginea civilizației moderne. Beția, cu toate mizeriile ei, este prezentă oriunde mergem. În ciuda nobilelor eforturi ale lucrătorilor pentru temperanță, răul beției a câștigat teren. Au fost ratificate legi de autorizare, dar o reglementare restrictivă legală nu a fost promovată, exceptând unele teritorii restrânse. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 29.

Roadele legilor permisive -- Pentru o taxă neînsemnată, oamenii sunt autorizați să le vândă semenilor lor lichidul care îi jefuiește de tot ceea ce face această viață atrăgătoare și de orice nădejde a unei vieți viitoare. Nici autorul acestei legi și nici negustorul de alcool nu sunt ignoranți față de rezultatul lucrării lor. La barul din hotel, în berărie, în cârciumă, sclavul apetitului își cheltuie banii pentru ceva ce distruge rațiunea, sănătatea și fericirea. Vânzătorul de alcool își umple punga cu banii care ar fi trebuit să procure alimente și haine familiei amărâtului care bea.

Acesta este genul cel mai rău de hoție. și totuși, oameni aflați în poziții dintre cele mai înalte în societate și în biserică își exercită influența în favoarea legilor permisive! Pentru ce? Pentru că pot obține fonduri mai mari pentru construcții? Pentru că doresc să-și asigure suportul politic al celor care se ocupă cu alcoolul? Pentru că acești preținși creștini își permit ei înșiși, în secret, seducătoarea otrăvă? în mod sigur dragostea înaltă și neegoistă pentru oameni n-ar autoriza pe nimeni să-și ademenească semenii spre pierzare.

Legile de autorizare a vânzării băuturilor alcoolice au împânzit orașele și, da, chiar și satele și cătunele izolate, cu capcane pentru bietul și slabul sclav al apetitului. Cei care încearcă o reformă sunt zilnic înconjurați de ispită. Cumplita sete a băutorului cere satisfacție. La orice pas sunt fântâni ale pierzării. Vai, cât de frecvent puterea morală a acestuia este depășită! Cât de des convingerile bune îi sunt reduse la tăcere! El bea și cade. Urmează nopți de orgie, zile de apatie, confuzie și ruină. Astfel, pas cu pas, lucrurile merg înainte până când omul care, cândva, era un cetățean de treabă, un soț și un tată bun, pare a se fi transformat într-un demon.

Să presupunem că acei oficiali care, la începutul [anului], au aprobat licență vânzătorilor de alcool ar putea [la sfârșit de an] să aibă o imagine fidelă a rezultatelor traficului desfășurat sub aprobarea lor. Aceasta se întinde sub ochii lor în detalii înfiorătoare și ei știu că totul este adevărat. Sunt tați, mame și copii căzând de mâna ucigașului; sunt epave de oameni, victime ale frigului, foamei și bolilor grele, sunt criminali încarcerati în celule posomorâte, sunt victime ale demenței, torturate de viziuni cu diavoli și monștri. Sunt părinți albiți, plângându-și cândva demnii și promițătorii fii și frumoasele fiice, aflate acum într-un mormânt prematur....

Zi de zi, strigătele agonizante, smulse de pe buzele soției și copiilor bețivului, urcă spre cer. și toate acestea, pentru ca vânzătorul de alcool să-și sporească veniturile! Iar lucrarea lui diabolică este făcută sub îngăduitoarea pecete a legii! Astfel, societatea este coruptă, azilele și închisorile sunt pline de oameni săraci și de criminali, iar spânzurătorile au de lucru. Iar răul nu se limitează la cel care bea și la nefericita lui familie. Poverile impozitului cresc, moravurile tinerilor sunt în pericol, proprietatea și chiar viața oricărui membru al societății sunt primejduite. Dar imaginea nu poate fi nicicând redată complet. Nici o pană mânăuită de om nu poate creiona perfect ororile necumpătării. Chiar dacă ar fi vorba numai de cruzimea și neglijența manifestate de părinții necumpătați față de copiii lor, ar fi destul pentru condamnarea și desființarea traficului cu alcool. Dar nu numai că face viața

copiilor mizerabilă, ci bețivul, prin exemplul lui păcătos, îi conduce și pe aceștia pe calea crimei. Cum pot bărbații și femeile creștine tolera acest rău? Dacă niște barbari ne-ar fura copiii și i-ar maltrata, așa cum o fac părinții lipsiți de temperanța cu progeniturile lor, toată creștinătatea s-ar ridica să pună capăt atrocității. Dar într-o țară ce se pretinde a fi guvernată de principii creștine, suferința și păcatul ce-i afectează pe nevinovații și neajutorații copii, ca urmare a comerțului și folosirii băuturilor amețitoare, sunt considerate un rău necesar! -- The Review and Herald, 8 noiembrie, 1881.

Sub protecția legii -- Permitearea comerțului cu alcool este susținută de mulți ca fiind ceva ce tinde să restrângă răul beției. Dar licența pentru traficul de alcool pune acest rău sub protecția legii. Guvernul îi legiferează existența și astfel protejează răul pe care spune că îl pune sub control. Sub protecția legilor de licență, fabrici de bere, distilerii și centre de vinificare sunt plantate de-a lungul întregii țări, iar traficantul de băuturi își face lucrarea chiar la ușa noastră.

În multe cazuri, este interzisă vinderea băuturii către o persoană beată sau cuiva cunoscut ca bețiv notoriu; dar lucrarea de transformare a tinerilor în bețivi merge înainte. Însăși existența comerțului cu alcool depinde de crearea apetitului pentru băuturile amețitoare. Tinerii sunt conduși pas cu pas spre formarea obiceiului și crearea dorinței care cere satisfacere cu orice preț. Mai mic ar fi răul făcut, dacă i s-ar permite să ia alcool un bețiv notoriu, a cărui ruină, în cele mai multe cazuri, este deja pecetluită, decât acela de a îngădui ca floarea tinerimii noastre să fie ademenită spre distrugere, prin acest groaznic obicei.

Prin licența pentru comerțul cu alcool, ispita este ținută constant în fața celor care încearcă reforma. Au fost înființate instituții în care victimele necumpătării pot fi ajutate să-și învingă apetitul. Este o lucrare nobilă, dar, atâta vreme cât comerțul cu alcool este autorizat prin lege, cei necumpătați au puțin beneficiu de pe urma azilelor de bețivi. Ei nu pot rămâne acolo tot

timpul, trebuind să-și reia locul în societate. Deși sub control, apetitul pentru băuturi amețitoare nu este complet distrus; și, atunci când ispita îi asaltează, lucru care se întâmplă la orice pas, ei cad adeseori pradă ușoară.

Omul care are un animal rău și care, deși știe lucrul acesta, îl lasă liber, este, prin lege, răspunzător pentru răul pe care-l poate face animalul. În legea dată lui Israel, Domnul a prevăzut ca atunci când un animal cunoscut ca fiind rău produce moartea cuiva, proprietarul animalului să plătească prețul neglijenței sau al relei voințe. După același principiu, conducerea care autorizează vânzarea alcoolului trebuie făcută răspunzătoare pentru rezultatele acestui comerț. și dacă este o crimă vrednică de moarte să lași liber un animal rău, cu cât mai mare este crima de a autoriza vânzătorul de alcool!

Sunt acordate aceste licențe sub pretextul că pot aduce venituri la bugetul public. Dar ce înseamnă aceste venituri în comparație cu cheltuielile uriașe, determinate de măsurile luate pentru criminali, bolnavi psihici și săracii societății, care sunt roadele comerțului cu alcool! Un om aflat sub influența alcoolului face o crimă, este dus la tribunal și aceia care au legalizat comerțul cu băuturi sunt nevoiți acum să aibă de-a face cu rezultatul acestei lucrări a lor. Ei au autorizat vânzarea mizeriei care-l face pe omul sănătos vicios, iar acum trebuie să-l trimită pe acest om în pușcărie sau la spânzurătoare, în vreme ce, în multe cazuri, soția și copiii acestuia rămân săraci, devenind o povară pentru societatea în care trăiesc.

Considerând fie și numai aspectul financiar al problemei, ce nesăbuință este să tolerezi această afacere! Dar ce venit poate compensa pierderea rațiunii umane, deformarea chipului lui Dumnezeu în om, ruina copiilor aduși la sărăcie și degradare, pentru a perpetua înclinațiile rele ale părinților lor? -- The Ministry of Healing, 342-344.

Ce poate realiza prohibiția -- Omul care și-a format obiceiul de a bea băuturi amețitoare se află într-o situație disperată. Creierul lui este bolnav, puterea voinței îi este slăbită. Așa că, în măsura în care depinde de puterile din el, apetitul lui este incontrollabil. Lui nu i se poate argumenta și nu poate fi convins să renunțe la sine. Adâncit în văgăunile viciului, cel care s-a hotărât să se lase de băut este făcut să ia din nou paharul și, la prima degustare de băutură, orice hotărâre bună a lui este doborâtă și orice urmă de voință nimicită.... Autorizând traficul cu alcool, legea oferă licență decăderii sufletului și refuză să pună capăt unei afaceri care umple lumea de rău.

Este necesar ca această stare să continue? Va trebui ca sufletele să lupte întotdeauna pentru biruință, având poarta ispitei larg deschisă înaintea lor? Trebuie ca necumpătarea să rămână pentru totdeauna o pacoste pentru lumea civilizată? Este nevoie ca ea să continue să distrugă, an de an, ca un foc mistuitor, mii de cămine fericite? Atunci când un vapor eșuează sub ochii celor de pe mal, aceștia nu privesc impasibili. Ei își riscă viețile în efortul de a salva femei și bărbați de la un mormânt de ape. Cu cât mai mare este nevoia unui efort de a-i salva pe oameni de la soarta bețivilor!

Nu numai cel care bea și familia lui sunt în primejdie datorită lucrării vânzătorului de alcool, și nici povara cheltuielilor cauzate de folosirea băuturilor nu este cel mai mare rău pe care-l aduce acest trafic. Noi suntem țesuți laolaltă în pânza umanității și răul care afectează orice parte a marii frății umane îi pune în pericol pe toți.

Mulți oameni care, de dragul câștigului sau din comoditate, au vrut ca ei să nu aibă de-a face cu încercările de interzicere a comerțului cu alcool au descoperit prea târziu că acesta are, în schimb, de-a face cu ei. Fărădelegea este dezlănțuită. Proprietatea se află în pericol. Viața este nesigură. Accidentele pe mare și pe uscat se înmulțesc. Boli care se îngrămădesc în casele mizeriei și sărăciei își fac drum și spre locuințele distinse și luxoase. Viciile cultivate de fiii dezmățului și crima infestează copiii căminelor

distinse și cultivate.

Nu există om ale cărui interese să nu fie afectate de traficul alcoolului. Nu există om care, pentru siguranța lui, să nu fie nevoie să lupte împotriva acestui comerț. -- The Ministry of Healing, 344, 345.

Societatea nu poate niciodată fi în bună stare atâta vreme cât există aceste rele și nici o reformă nu va fi eficientă până când legea nu va închide localurile de băut, nu numai duminica, ci în toate zilele săptămânii. Închiderea acestor localuri va promova ordinea publică și fericirea în cămin. -- The Signs of the Times, 11 februarie, 1886.

Onorarea lui Dumnezeu, stabilitatea națiunii, bunăstarea comunității, a căminului și a individului cer să fie făcut tot efortul posibil pentru deșteptarea oamenilor față de pericolul necumpătării. În curând, vom vedea un rezultat cum n-am mai văzut până acum al acestui teribil rău. Cine va face un efort hotărât pentru oprirea acestei lucrări de distrugere? Lupta de-abia a început. Trebuie să se formeze o armată care să stopeze vânzarea băuturilor - drog, care-i fac pe oameni răi, să fie arătat clar pericolul comerțului cu alcool și să fie creat un curent de cerere a interzicerii acestor băuturi. Să li se dea oamenilor abrutizați de alcool ocazia de a se elibera din această sclavie. Glasul națiunii să ceară legiuitorilor ei să se pună stop acestui infam trafic. -- The Ministry of Healing, 346.

Distragere și înlocuitori nenocivi

Influența inactivității, a lipsei unui țel și a asocierilor rele -- Pentru a ajunge la rădăcina necumpătării, este nevoie să umblăm mai adânc la folosirea alcoolului și a tutunului. Inactivitatea, lipsa unui țel sau asocierile rele pot fi o cauză premergătoare. -- Education, 202, 203.

Influența unui cămin atractiv -- Faceți-vă căminul cât se poate de atractiv. Dați la o parte draperiile și lăsați doctorul cerului -- lumina soarelui -- să vă intre în casă. Vreți pace și liniște în cămin și vreți caractere bune ale copiilor voștri. Faceți-vă căminul atractiv, pentru ca ei să nu dorească să meargă la local. -- Manuscris 27, 1893.

Puterea de reținere a unui cămin atractiv -- Cât de mulți părinți se plâng de faptul că nu-și pot ține copiii acasă, că aceștia nu au dragoste pentru cămin. De la o vârstă fragedă, ei doresc compania unor străini și, imediat ce s-au făcut destul de mari, părăsesc ceea ce li s-a părut a fi robie și restricție nerezonabilă, fără să le pese de rugămințile mamei, sau de sfaturile tatălui. Studiarea acestei probleme va descoperi, în general, că vina este de partea părinților. Ei n-au făcut din cămin ceea ce ar fi trebuit -- un loc plăcut, atractiv, radiind de lumina vorbelor bune, al privirilor frumoase și al dragostei adevărate.

Secretul salvării copiilor voștri stă în a vă face căminul plăcut și atractiv. Indulgența părinților nu-i va lega pe copii nici de Dumnezeu nici de cămin; dar o influență fermă și sfântă, care să le educe corect mintea, i-ar salva pe mulți copii de la pierzare. -- The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

Să fie căminul un loc unde există bucurie, delicatețe și dragoste.... Dacă viața în cămin ar fi ceea ce trebuie să fie, obiceiurile formate aici ar constitui un puternic scut împotriva asalturilor ispitei atunci când tinerii ar părăsi acest adăpost, ieșind în lume. -- Counsels on Health, 100.

Căminul la țară și munca utilă -- Una dintre cel mai sigure protecții pentru tineri este o ocupație folositoare. Dacă ar fi educați spre obiceiuri practice, astfel încât tot timpul lor să fie folosit în mod util, ei n-ar mai avea timp să-și plângă soarta sau să se piardă în visări nefolositoare și s-ar afla într-un mai mic pericol de a-și forma obiceiuri sau tovărășii vicioase. Tinerii să fie din copilărie învățați că nu este posibil binele fără muncă....

Orice tânăr trebuie să-și valorifice la maximum talanții, exploatând pe cât posibil ocaziile prezente. Cel care va face lucrul acesta, poate atinge aproape orice înălțime în realizările morale și intelectuale. Dar trebuie să aibă un spirit curajos și hotărât. El va trebui să-și astupe urechile față de glasul plăcerii, să refuze frecvent solicitările unor tovărășii, să vegheze permanent, ca să nu fie distras de la țelul lui.

Mulți părinți își mută căminele de la țară la oraș, considerând că acolo este o zonă mai de dorit și mai avantajoasă. Dar, prin această schimbare, ei își expun tinerii unor multe și mari primejdii. Băieții nu au de lucru și-și formează o educație a străzii și avansează pas cu pas în stricăciune, până când își pierd interesul față de tot ceea ce este bun, curat și sfânt. Mult mai bine ar fi fost ca părinții să rămână împreună cu familiile lor la țară, unde influențele sunt mai bune pentru vigoarea fizică și intelectuală!...

Prin neglijența părinților, tinerii din orașele noastre își compromit căile și-și întinează sufletul înaintea lui Dumnezeu. Acesta va fi întotdeauna rezultatul leneviei. Azilurile de săraci, închisorile și spânzurătorile fac

publică povestea tristă a neglijării îndatoririlor părinților. -- The Review and Herald, 13 septembrie, 1881.

Înlocuiți distracțiile păcătoase cu bucurii nevinovate -- Tinerii nu pot fi făcuți să fie așa liniștiți și gravi ca oamenii maturi, nici copiii nu pot fi făcuți sobri ca niște lorzi. În vreme ce distracțiile păcătoase sunt condamnate, așa cum și trebuie, părinții, educatorii și pedagogii trebuie să le asigure tinerilor bucurii nevinovate, care nu pătează și nu corup moravurile. Nu-i îngrădiți cu reguli și restricții rigide, care-i vor determina să se simtă oropsiți și să apuce pe cărările nesăbuiței și ale pierzării. Cu mână fermă, blândă și atentă, trasați-le linii de conduită, veghindu-le și controlându-le intențiile și planurile, dar cu bunătate, înțelepciune și iubire, pentru ca să știe în continuare că aveți în vedere ce este cel mai bine pentru ei. -- The Review and Herald, 9 decembrie, 1884.

Faceți-le vacanțele interesante -- Am încercat cu insistență să facem cât se poate de interesante vacanțele pentru tineri și copii.... Scopul nostru a fost acela de a-i ține departe de distracțiile necredincioșilor....

Părerea mea este că, ținându-i pe copii departe de plăcerile lumești, care tind să corupă și să conducă la rău, suntem datori să le asigurăm o recreare nevinovată, să-i conducem pe cărări frumoase, unde nu există pericol. Nici unul dintre copiii lui Dumnezeu nu trebuie să umble trist. Poruncile și făgăduințele divine demonstrează lucrul acesta. Căile înțelepciunii sunt „niște căi plăcute și toate cărările ei sunt niște cărări pașnice”. Plăcerile lumești iau mințile și, pentru bucuria lor de moment, mulți sacrifică prietenia cu cerul, cu pacea, dragostea și bucuria pe care el le oferă. Dar, în scurtă vreme, aceste plăceri preferate devin plictisitoare și nesatisfăcătoare.

Atracțiile vieții de creștin -- Vrem să facem tot ce ne stă în putere

pentru a câștiga suflete, arătându-le atracțiile vieții de creștin. Dumnezeu nostru este iubitor de frumos. El ar fi putut îmbrăca pământul în negru și cenușiu și pomii în straie mohorâte, în locul frunzișului lor de un verde viu. Dar Dumnezeu vrea să-i facă fericiți pe copiii Lui. Fiecare frunză, fiecare boboc ce se deschide și fiecare floare ce înflorește constituie un semn al iubirii Lui calde. Iar noi ar trebui să căutăm a le prezenta și altora această deosebită dragoste exprimată în lucrurile pe care le-a creat El.

Dumnezeu dorește ca orice cămin și orice biserică să exercite o putere de atracție pentru a-i ține departe pe copii de plăcerile seducătoare ale lumii și de asocierile cu cei a căror influență are tendințe corupătoare. Căutați posibilități pentru a-i câștiga pe tineri pentru Isus. Imprimați-le în minte harul și bunătatea lui Dumnezeu prin care, așa păcătoși cum sunt, îi lasă să se bucure de avantajele, slava și onoarea de a fi fii și fiice ale Celui Preaînalt. Ce gând copleșitor, ce bunătate nemaiauzită, ce dragoste uimitoare, ca oamenii mărginiți să fie puși alături de cel Atotputernic! „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” „Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu.” Poate vreo onoare lumească egala așa ceva?

Să prezentăm viața creștină în realitatea ei; să facem umblarea pe calea ei veselă, atrăgătoare și interesantă. Ne putem ocupa mintea cu imagini vii ale lucrurilor spirituale și veșnice, ajutând prin aceasta la devenirea lor realitate și pentru alte minți. Credința îl vede pe Isus stând, ca Mijlocitor, la dreapta lui Dumnezeu și vede locuințele pe care El S-a dus să le pregătească pentru cei care îl iubesc. Credința vede hainele și cununa pregătite biruitorului. Ea aude cântările celor răscumpărați și ne aduce aproape slava veșnică. Trebuie să ne apropiem de Isus, în ascultare iubitoare, dacă vrem să-L vedem pe împărat în frumusețea Lui. -- The Review and Herald, 29 ianuarie, 1884.

Capitolul 50

Sentimentul îndatoririi morale

Călăuziți de principiul moral și religios -- Trebuie să acționăm de pe o platformă morală și religioasă, să fim temperați în toate lucrurile pentru că, înaintea noastră, stă o cunună care nu se strică, o comoară cerească. -- Testimonies for the Church 2:374.

Ca urmași ai lui Hristos, noi trebuie să acționăm principial, în ceea ce privește mâncarea și băutura. -- Redemption or the Temptation of Christ, 60.

Cazul lui Daniel ne arată că, având principii, tinerii pot triumfa în fața poftelor cărnii și rămâne credincioși cerințelor lui Dumnezeu, chiar cu prețul unui mare sacrificiu. -- Testimonies for the Church 4:570.

Nu există dreptul moral de a face ce-ți place -- N-am dreptul să fac ce-mi place cu trupul meu? -- Nu, moral nu ai dreptul acesta, pentru că violezi legile vieții și ale sănătății, pe care ți le-a dat Dumnezeu. Tu ești proprietatea lui Dumnezeu, ești al Lui prin creațiune și prin răscumpărare. „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Legea respectului de sine și pentru proprietatea Domnului este pusă în evidență aici. Iar aceasta va conduce la respectarea obligațiilor sub care se află orice făptură umană, de a păstra mașinăria vie, atât de impresionant și minunat realizată. -- Manuscris 49, 1897.

Sentimentul sacralității legii naturii -- Fiecare lege care guvernează organismul uman trebuie strict respectată, pentru că este în aceeași măsură o lege a lui Dumnezeu, cum este Cuvântul Său; și orice abatere voită de la ascultarea de această lege constituie la fel de sigur păcat precum călcarea

legii morale. Întreaga natură exprimă Legea lui Dumnezeu, dar în structura noastră fizică, Dumnezeu și-a scris legea cu propriul deget, pe orice nerv care vibrează, pe orice fibră vie și pe orice organ al trupului nostru. Vom suferi pierderi și înfrângeri, dacă vom păși pe o cale a noastră, alături de calea naturii pe care Dumnezeu în persoană ne-a trasat-o.

Trebuie să urmărim Legea, dacă vrem să câștigăm favoarea vieții veșnice. Calea este destul de încăpătoare și toți care aleargă în această cursă pot câștiga premiul. Dacă ne creăm un apetit nenatural și ni-l îngăduim fără nici o rezervă, călcăm legile naturii, având ca rezultat o condiție fizică, intelectuală și morală slăbite, și nemaifiind acum buni de efortul perseverent, energic și optimist, pe care l-am fi putut face, dacă am fi fost corecți față de legile naturii. Dacă lezăm un singur organ al trupului, îl jefuim pe Dumnezeu de slujirea pe care I-am fi putut-o acorda. „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în Duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” -- The Review and Herald, 18 octombrie, 1881.

Un permanent simțământ al responsabilității -- Cei care realizează continuu că se află în această relație cu Dumnezeu nu vor introduce în stomacul lor alimente care plac apetitului, dar care afectează organele digestive. Ei nu lovesc proprietatea lui Dumnezeu îngăduindu-și obiceiuri improprii în a mânca și a bea, sau în îmbrăcăminte. Ei vor avea mare grijă de mașinăria umană, conștienți că trebuie să facă lucrul acesta pentru a lucra în cooperare cu Dumnezeu. El dorește ca ei să fie sănătoși, fericiți și utili. Dar, pentru a fi așa, ei trebuie să-și treacă voința de partea voinței Sale. -- Scrisoarea 166, 1903.

Apărați de zidul independenței morale -- Printr-un efort persistent, intransigenți față de obiceiurile vieții mondene, părinții pot construi în jurul copiilor lor un zid care să-i apere de mizeriile și crimele produse din cauza

necumpătării. Copiii nu trebuie lăsați în voia lor, să-și formeze în mod nefast trăsături ce se cer înăbușite din fașă, ci trebuie disciplinați cu grijă și educați să ia poziție de partea cea bună, a reformei și a abstenenței. Atunci ei vor avea, în orice criză, independența morală de a înfrunta furtuna opoziției care, cu siguranță, îi va asalta pe cei care iau poziție pentru reforma adevărată. -- Pacific Health Journal, mai, 1890.

Aduceți-vă copiii la Dumnezeu cu credință și căutați să imprimați în mintea lor impresionabilă conștiința obligațiilor față de Tatăl lor ceresc. Va fi nevoie de lecție după lecție, sfat după sfat, aici puțin, dincolo puțin. -- The Review and Herald, 6 noiembrie, 1883.

Prezentați temperanța ca fiind un privilegiu și o binecuvântare -- Să le fie imprimat elevilor gândul că trupul este un templu în care Dumnezeu dorește să locuiască și că acesta trebuie să fie păstrat curat, să fie un sediu al gândurilor nobile și curate. Descoperirea, în studiul fiziologiei, că sunt într-adevăr „o făptură așa de minunată”, le va inspira decență. În loc să strice lucrarea mâinilor lui Dumnezeu, ei vor avea ambiția să facă tot ce le este posibil pentru a împlini planul glorios al lui Dumnezeu. Astfel vor ajunge să considere ascultarea de legile lui Dumnezeu nu o chestiune de sacrificiu sau renunțare de sine, ci un privilegiu și o binecuvântare inestimabilă, ceea ce și este. -- Education, 201.

O mare biruință, privind de pe poziția morală -- Dacă putem deștepta sensibilitățile morale ale poporului nostru în problema temperanței, o mare biruință va fi câștigată. Temperanța în toate aspectele acestei vieți trebuie învățată și aplicată. -- The Signs of the Times, 2 octombrie, 1907.

Fiecare va răspunde personal înaintea lui Dumnezeu -- Ascultarea de legile vieții trebuie făcută o datorie personală. Noi trebuie să răspundem față de Dumnezeu pentru obiceiurile și practicile noastre, întrebarea noastră nu

trebuie să fie: „Ce va spune lumea?”, ci „Cum voi trata eu, pretins creștin, locul de ședere al lui Dumnezeu, pe care El mi l-a încredințat? Voi lucra pentru cel mai mare bine, atât vremelnic, cât și spiritual, păstrându-mi trupul ca un templu de locuire a Duhului Sfânt sau mă voi sacrifica de dragul ideilor și practicilor lumii?”. -- Manuscris 86, 1897.

Mai mult decât învingători -- Dacă credincioșii își vor păstra trupul în supunere și vor aduce toate poftele și pasiunile lor sub controlul unei conștiințe iluminate, simțind ca o datorie pe care o au față de Dumnezeu și aproapele să asculte de legile care guvernează sănătatea și viața, vor avea binecuvântarea vigorii fizice și intelectuale. Ei vor avea putere morală pentru a se angaja în lupta cu Satana și, în Numele Celui care a biruit pofta pentru ei, pot fi mai mult decât învingători, în contul lor. -- The Review and Herald, 21 noiembrie, 1882.

Capitolul 51

Conlucrare

Umăr lângă umăr -- și în alte biserici se află creștini care apără principiile temperanței. Noi trebuie să căutăm să ne apropiem de acești lucrători și să facem posibil ca ei să acționeze umăr lângă umăr cu noi. Trebuie să apelăm la oameni de calitate, care să ne secondeze în eforturile de a salva ceea ce este pierdut. -- Testimonies for the Church 6:110, 111.

Unire, când se poate -- Ori de câte ori puteți găsi o posibilitate de a vă alia cu oameni ai temperanței, faceți lucrul acesta. -- The Review and Herald, 14 februarie, 1888.

În activitățile lui, soțul meu a invitat, de fiecare dată când a avut ocazie, lucrători pentru cauza temperanței în adunările pe care le ținea și le-a dat ocazia să vorbească. Iar când și noi am primit invitații să participăm la adunările lor, întotdeauna am răspuns. -- Scrisoarea 274, 1907.

Aliați numai cu cei loiali lui Dumnezeu -- Nu trebuie să ne alăturăm asociațiilor pentru temperanță, alcătuite din oameni de toate categoriile, cu tot felul de îngăduințe egoiste, pe care să-i considerăm reformatori. Există, pentru poporul nostru, un standard mai înalt de asociere. Ca popor, noi trebuie să facem distincție între cei care sunt loiali Legii lui Dumnezeu și cei care nu sunt. -- Scrisoarea 1, 1882.

O atitudine atentă față de alte organizații -- Temperanța trebuie respectată de orice creștin adevărat și, în mod special, ar trebui să primească girul tuturor celor care se declară reformatori. Dar se vor evidenția în biserică dintre aceia care nu vor da dovadă de înțelepciune în tratarea acestui

subiect. Unii vor manifesta lipsă de considerație față de orice reforme apărute din mijlocul altor oameni decât cei din religia lor; prin asta, ei greșesc, fiind prea exclusiviști.

Alții vor adopta în grabă orice noutate cu pretenție de temperanță, lăsând ca orice alt interes să fie înghițit de acest punct; prosperitatea și caracterul deosebit, sfânt, al credinței noastre sunt ignorate, partide favorabile temperanței sunt adoptate și se formează o alianță între păzitorii poruncilor lui Dumnezeu și toate celelalte categorii de oameni. Iar primejdiile împresoară credința oricărui suflet care nu este strâns legat de Dumnezeu. -- Scrisoarea 1, 1882.

Lecții dintr-o alianță nefastă cu un grup superficial -- Societăți pentru temperanță și cluburi au luat naștere printre oameni care nu trăiesc adevărul [Notă: în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, au luat naștere un număr de organizații populare pentru temperanță, cu mulți membri. Acestea au avut relativ o viață scurtă și, în prezent, nu sunt cunoscute de public.]... Mi s-a arătat că starea bisericii noastre din _ era specială. Sunt mulți care, dacă ar fi depus tot atâta zel și ar fi manifestat spirit misionar în lucrarea printre noi pe cât au arătat față de Red-Ribbon Club, ar fi avut aprobarea lui Dumnezeu. Dar diferitele organizații pentru temperanță sunt foarte limitate în concepțiile lor despre reformă.

Cei care contribuie atât de mult la agitația pe seama acestei chestiuni și, în același timp, sunt devotați tutunului, beau ceai și cafea și-și îngăduie pe mese alimente care distrug sănătatea, nu sunt oameni ai temperanței. Ei realizează slabe și spasmodice valuri, plini de zel și entuziasm, dar nu ajung la rădăcina reformei și, în scurt timp, vor dovedi un interes redus și o întoarcere la vechile lor obiceiuri rele, pentru că doar au rupt din frunzele copacului, în loc să pună securea la rădăcina lui. Această problemă a temperanței trebuie să ajungă la rădăcina răului, altfel va fi de puțin folos.

Trebuie să fim alături de cei loiali și onești -- Atunci când se alătură unor oameni care sunt vrăjmași ai lui Hristos și ai adevărului, membrii noștri nici nu obțin și nici nu oferă putere.... Nu trebuie să fim un popor exclusivist; lumina noastră trebuie să fie dispersabilă, căutând permanent să-i salveze pe cei care pier. Dar, făcând acest lucru, puterea noastră de influență trebuie să fie întotdeauna alături de cei loiali și onești....

Desacralizarea Casei lui Dumnezeu -- Casa destinată închinării lui Dumnezeu nu este un loc unde să fie aduși oameni care intră și întinează templul Lui prin necumpătarea de a folosi tutun, în vreme ce mărturisesc a fi sprijinitori ai temperanței. Rostirile vehemente, vorbirea și acțiunile gălăgioase nu asigură un credit pentru acești frați....

Îi este imposibil poporului nostru să fie în acord cu vreo partidă sau vreun club al temperanței, când credința noastră este atât de diferită de a lor....

Prietenii noștri necredincioși s-au bucurat când au văzut crescând disensiunea în biserică apărută din asocierea cu Red-Ribbon Club. Aceștia nu simpatizaseră cu noi, ca popor, în problema temperanței. Ei sunt rămași mult în urmă și au râs de noi că suntem fanatici în problema sănătății. Acum vor să se bucure de favoare și să primească puterea influenței noastre, dar tot fără a simpatiza cu credința noastră; dacă problema ar fi fost tratată în mod înțelept, s-ar fi putut avea influență asupra unora, în vederea schimbării opiniei față de credința noastră.

Dacă clubul pentru temperanță ar fi fost lăsat la locul lui, noi, ca popor, stând pe poziția noastră avansată și păstrând cum se cuvine înaltul standard pe care Dumnezeu ni l-a dat să-l ținem, ca fiind necesar pentru atitudinea și credința noastră, ar fi existat o mult mai sănătoasă influență în ceea ce

privește chestiunea temperanței în biserică, decât este arătată acum. -- Scrisoarea 1, 1882.

A nu sacrifica principiul -- Din lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, orice membru dintre noi trebuie să semneze angajamentul și să aibă legătură cu asociația pentru temperanța....

Noi trebuie să ne aliem cu alții în măsura în care este posibil și în care nu sacrificăm principii. Asta nu înseamnă că va trebui să intrăm în organizațiile[Notă: Aceste remarci au fost făcute de Ellen White la întâlnirea anuală a Michigan Health and Temperance Association. Afirmatia ei viza un număr de rezoluții care tocmai fuseseră prezentate, printre care erau și următoarele:

„Rezoluție: Să încurajăm organizarea unui club local în biserica din care facem parte sau în cea cu care suntem asociați....”

„Rezoluție: Să ne îndemnăm tinerii să ia parte activă în cluburile noastre locale și, în același timp, să ne străduim a-i feri de influența altor societăți, care nu adoptă înaltul standard moral și fizic, pe care noi îl susținem.” -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884, 669. (Sublinierea compiloror).] lor, ci să le facem cunoscut că simpatizăm cu ele din toată inima în problema temperanței.

Noi nu trebuie să lucrăm numai pentru membrii noștri, ci să acționăm și asupra minților nobile din afara rândurilor noastre. Noi trebuie să fim în frunte în ceea ce privește reforma sănătății. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Acțiune eficientă prin unirea cu lucrători pentru temperanța creștină -- La scurtă vreme după ce soțul meu și cu mine ne-am întors din California în

Michigan, în primăvara lui 1877, am fost insistent solicitați să luăm parte la o adunare pentru temperanța, un efort foarte lăudabil, dedicat unei părți a cetățenilor mai de vază din Battle Creek. Această mișcare a cuprins Clubul de Reformă Battle Creek, având șase sute de membri și Uniunea Femeilor pentru Temperanța Creștină, cu două sute șaiszeci de membre. Dumnezeu, Hristos, Duhul Sfânt și Biblia erau nume familiare acestor lucrători sârguincioși. Mult bine fusese deja făcut și activitatea lucrătorilor, sistemul în care lucrau și spiritul întâlnirilor lor promiteau și mai mult pentru viitor....

La invitația Comitetului de Organizare -- Mayor Austin, W. H. Skinner, casierul primei Bănci Naționale și C. C. Peavey -- am vorbit în uriașul cort duminică seara, 1 July, despre subiectul temperanței creștine. Dumnezeu m-a ajutat în acea seară și, deși am vorbit nouăzeci de minute, mulțimea de cinci mii de persoane a ascultat într-o tăcere aproape fără respirație. -- Manuscris 79, 1902. (citată parțial în Testimonies for the Church 4:274, 275).

Vorbiți despre temperanță și în alte biserici -- Expunerile despre reforma temperanței făcute adventiștilor de ziua a șaptea trebuie să fie prezentate și în alte biserici.... Nu trebuie să existe nici un atac, prin scris sau vorbire, al adventiștilor de ziua a șaptea împotriva vreunei alte mișcări pentru temperanță. -- Scrisoarea 107, 1900.

Diferențele de doctrină nu trebuie să ne înstrăineze -- Deși adepții acestei mișcări nu cred la fel ca noi în multe puncte de doctrină[Notă: Referire la Marta Washington Home, din Chicago unde, la invitație, Ellen White a ținut o cuvântare despre temperanță. Compilatorii.], ne vom uni totuși cu ei când, prin aceasta, ne putem ajuta semenii. Dumnezeu vrea ca fiecare să învețe să lucreze cu tact și pricepere pentru cauza temperanței și a altor reforme și să-și folosească înțelept talentele, în beneficiul și înnobilarea omenirii.

Dacă vrem să intrăm în bucuria Domnului nostru, trebuie să fim colaboratori cu El. Având căldura dragostei lui Isus în inimi, întotdeauna vom găsi o cale de a ajunge la mintea și inima celorlalți. Ea ne va face altruști, atenți și buni; iar bunătatea deschide ușa inimilor și blândețea este mult mai puternică decât un spirit ca al lui Jehu. -- The Review and Herald, 10 februarie, 1885.

Să ne conștientizăm responsabilitatea -- Cei care au lucrat în Numele Domnului pentru cauza temperanței ar fi trebuit să fi realizat mult mai mult. Este nevoie să fim conștienți de răspunderea pe care o avem în această lucrare. -- The Review and Herald, 8 mai, 1900.

Nu este nevoie de edificii -- Planul și efortul constant al lui Satana este acela de a împiedica lucrarea lui Dumnezeu printr-o acțiune presupus benefică și foarte bună, prin care să nu mai poată fi deschise porți spre noi câmpuri și să nu se mai poată lucra cu oamenii care au o cunoștință avansată în principiile temperanței. Unirea cu aceștia în activitatea lor trebuie să fie o lucrare specială pentru această vreme, fără asumarea responsabilităților unei întreprinderi care va determina o cheltuire de mijloace pentru construirea de edificii care vor stânjeni conferințele, treabă care absoarbe și consumă, dar nu produce. -- Manuscris 46, 1900.

Dumnezeu va deschide calea -- Căutați orice prilej de a lumina și favoriza pe lucrătorii temperanței. Organizația pentru temperanța este ceva pentru care am avut întotdeauna respect. Dacă veți fi călăuziți de Duhul Sfânt, vi se vor deschide căi de a lucra. -- Scrisoarea 316, 1907.

Capitolul 52

În colaborare cu W. C. T. U. (Uniunea femeilor pentru temperanța creștină)

O organizație cu care ne putem asocia -- W.C.T.U. este o organizație cu ale cărei eforturi pentru răspândirea principiilor temperanței ne putem uni cu toată inima. Mi-a fost dată lumină că nu trebuie să stăm departe de această organizație ci, atâta vreme cât nu este nici o sacrificare de principii din partea noastră, să ne unim pe cât posibil cu membrii ei în lucrarea pentru reforma temperanței.... Trebuie să lucrăm cu ei când se poate și putem cu siguranță face lucrul acesta în problema închiderii totale a localurilor de băut.

Când agentul uman își supune voința voinței a lui Dumnezeu, Duhul Sfânt va impresiona inimile acelor pentru care lucrăm. Mi-a fost arătat că nu trebuie să-i ocolim pe lucrătorii W.C.T.U. Unindu-ne cu ei în favoarea abstenenței totale, noi nu ne schimbăm poziția referitoare la păzirea zilei a șaptea și ne putem arăta aprecierea pentru poziția lor referitoare la subiectul temperanței. Deschizând ușa și invitându-i să ni se alăture în chestiunea temperanței, ne asigurăm ajutorul lor iar ei, unindu-se cu noi, vor afla noi adevăruri pe care Duhul Sfânt așteaptă să le imprime în inimi. -- The Review and Herald, 18 iunie, 1908.

Indiferență surprinzătoare -- Am avut câteva ocazii de a vedea marele avantaj ce se poate obține prin asocierea cu lucrătorii W.C.T.U. și am fost foarte surprinsă, observând indiferența multora dintre liderii noștri față de această organizație. Fac un apel către frații mei, să se trezească. -- Scrisoarea 274, 1907.

Cum se poate conlucra -- Trebuie, în acest timp, să arătăm un interes

pronunțat față de lucrarea Uniunii Femeilor pentru Temperanță Creștină. Nici unul dintre cei care pretind că au un rol în lucrarea lui Dumnezeu n-ar trebui să-și slăbească interesul față de marele obiectiv al acestei organizații în domeniul temperanței.

Ar fi un lucru bun ca la adunările noastre în aer liber să invităm să ia parte la program și membri ai W.C.T.U. Aceasta i-ar ajuta să devină mai familiari cu rațiunile credinței noastre și ne-ar deschide calea asocierii cu ei în lucrarea temperanței. Făcând lucrul acesta, vom ajunge să vedem că problema temperanței înseamnă mai mult decât bănuiau mulți dintre noi.

În unele chestiuni, membrii W.C.T.U. sunt cu mult înaintea liderilor noștri. Domnul are, în rândurile acestei organizații, suflete prețioase, care ne pot fi de mare ajutor în efortul de a duce înainte lucrarea temperanței. Iar educația pe care poporul nostru a primit-o prin adevărul Bibliei și prin cunoașterea cerințelor legii lui Iehova, va da posibilitate surorilor noastre să ofere acestor nobile susținătoare ale temperanței ceea ce va fi spre binele lor spiritual. Astfel se va crea o comuniune și împreună -- simțire acolo unde, cândva, a fost prejudecată și înțelegere greșită....

Nu putem face o treabă mai bună decât aceea de a ne uni, atât cât o putem face fără compromis, cu lucrătorii W.C.T.U. Referitor la lucrul acesta, am scris unei surori, în anul 1898: „Sunt deplin încredințată că Domnul te conduce astfel încât să poți susține principiile temperanței limpezi și distincte, în toată puritatea lor, legate cu adevărul pentru aceste zile finale. Cei care împlinesc voința Lui vor cunoaște învățătura.... Domnul nu te sfătuiește să stai deoparte față de Uniunea Femeilor pentru Temperanța Creștină. Acestea au nevoie de toată lumina pe care le-o poți da. Fă să strălucească toată lumina posibilă, în calea lor. Poți fi în asentiment cu ele pe tărâmul principiilor curate și înălțătoare care au adus la existență W.C.T.U. Domnul ți-a dat capacități și talente pe care să le păstrezi nealterate, în simplitatea lor. Prin Isus Hristos, poți face o lucrare bună.” -- The Review

and Herald, 15 octombrie, 1914 (text parțial folosit în Gospel Workers, 384, 385).

Să le învețe cum să lucreze pe surorile noastre -- Mult bine s-ar realiza, dacă ar fi invitate femeile din cadrul W.C.T.U să ia parte la adunările noastre în aer liber, învățându-le pe surorile noastre cum să lucreze. La aceste adunări, ele vor și da, vor și primi. Este de făcut o mare lucrare și, în loc să prezentăm caracteristicile credinței noastre, care ridică obiecțiuni din partea celor necredincioși, mai bine să le spunem așa cum i-a spus Filip lui Natanael: „Vino și vezi!”

Nu ne putem uni în preamărirea duminicii -- Vreau să ne aliem cu lucrătorii W.C.T.U., dar nu ne putem uni cu ei într-o lucrare de preamărire a unui sabbat fals. Nu putem conlucra în puncte ce înseamnă călcarea a Legii lui Dumnezeu, ci le putem spune „Veniți la adevăr!” Manuscris 93, 1908.

Nu refuzați niciodată invitațiile de a vorbi -- Mi s-a pus întrebarea: „Dacă suntem solicitați de W.C.T.U. să vorbim în adunările lor, să acceptăm invitația?”

Răspunsul meu este: „Când vi se cere să vorbiți în astfel de adunări, nu refuzați niciodată”. Aceasta este regula pe care am urmat-o întotdeauna. Când mi s-a cerut să vorbesc despre temperanța, niciodată n-am ezitat. Printre cei care lucrează pentru temperanța, Domnul are suflete cărora le trebuie prezentat adevărul pentru acest timp. Noi trebuie să ducem o solie Organizației Femeilor pentru Temperanța Creștină.

Unul din scopurile lui Isus pe acest pământ a fost să reflecte lumina neprihănilor Sale celor aflați în întuneric. Lucrătorii W.C.T.U. nu au întregul adevăr în toate privințele, dar fac o lucrare bună. -- Manuscris 31, 1901.

Liberi să acționăm împreună cu cei din W.C.T.U -- Sunt profund interesată de W.C.T.U. Domnului îi place să vă simțiți liberi în a lucra împreună cu cei din organizație.... Nu mă tem că v-ați pierde din interesul pentru adevăr sau că ați alunecat de la el din cauză că manifestați interes față de acești oameni care au luat o poziție atât de nobilă în problema temperanței și-i voi îndemna pe cei din poporul nostru și pe cei care nu au aceeași credință cu noi să ne ajute în ducerea înaintea lucrării temperanței creștine....

În lucrările noastre, soțul meu și cu mine am simțit întotdeauna că era datoria noastră să demonstrăm, în orice loc unde țineam adunări, că eram pe deplin de acord cu lucrătorii pentru cauza temperanței. Întotdeauna am prezentat limpede această problemă oamenilor. Am primit invitații pentru a vorbi în diferite locuri despre temperanță și întotdeauna, când a fost posibil, am acceptat aceste invitații. A fost experiența mea nu numai în această țară, ci și în Europa și Australia și celelalte locuri unde am lucrat.

Nu pierdeți nici o ocazie de a vă asocia lucrării pentru temperanță -- Îmi pare rău că nu a existat un interes mai viu în rândurile noastre, în ultimii ani, pentru dezvoltarea acestei ramuri a lucrării lui Dumnezeu. Nu ne putem permite să pierdem nici o ocazie de a ne alătura lucrării pentru temperanță, oriunde ar fi ea. Deși cauza temperanței nu avansează întotdeauna, în străinătate, atât de repede cât am dori, succese remarcabile au însoțit eforturile celor care s-au angajat în ea. Am găsit în Europa oameni hotărâți în această privință, într-o ocazie, când am acceptat invitația de a vorbi unui larg auditoriu despre subiectul temperanței, oamenii de acolo mi-au făcut onoarea de a drapa amvonul cu steagul american. Cuvintele mele au fost primite cu cel mai profund interes și, la sfârșitul vorbirii, mi s-a mulțumit din inimă. N-am avut niciodată, în toată lucrarea mea referitoare la temperanță, parte de vreun cuvânt de dezaprobare. -- Scrisoarea 278, 1907.

Susținătorii temperanței nu-și pot face întreaga datorie, dacă nu își exercită influența prin sfat și exemplu -- prin vorbire, scris și implicare -- În

favoarea prohibiției și a abstinentei totale. Gospel Workers, 387, 388.

Capitolul 53

Situația actuală

O repetare a aceluiași păcate -- Aceleași păcate care au adus judecățile asupra lumii în zilele lui Noe există și în prezent. Oamenilor nu le pasă cum mănâncă și beau astfel încât ajung la îmbuibare și beție. Acest păcat predominant, îngăduința unui apetit stricat, stârnea pasiunile oamenilor din vremea lui Noe și-i conducea la stricăciune. Violența și păcatul lor ajungeau până la cer. Această mizerie morală a fost, în cele din urmă, măturată de pe fața pământului, prin potop.

Se fac atâtea excese în felul de a mânca, a bea și de a se îmbrăca, încât acestea devin crime. Ele se numără printre păcatele de marcă ale vremii de pe urmă și constituie un semn al apropiatei reveniri a lui Hristos. Timp, bani și energie, care aparțin Domnului, dar pe care El ni le-a încredințat nouă, sunt risipite în inutilități vestimentare și mâncăruri bogate, pentru satisfacerea apetitului pervertit, slăbind vitalitatea și aducând suferință și degradare. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 11, 12.

O succesiune de căderi -- Din vremea lui Adam și până în zilele noastre a avut loc o succesiune de căderi, una mai mare decât cealaltă, în toate direcțiile fărădelegii. Dumnezeu n-a creat o rasă de ființe atât de lipsite de sănătate, frumusețe și putere morală, cum există în prezent în lume. Boli de orice tip s-au înmulțit înspăimântător în cadrul omenirii. Aceasta nu s-a întâmplat prin voința expresă a lui Dumnezeu ci de-a dreptul contrar voii Sale, prin desconsiderarea, de către om, a mijloacelor rânduite de Dumnezeu să-l apere de teribilele rele existente. Ascultarea în toate privințele de Legea lui Dumnezeu îi salvează pe oameni de necumpătate, mizerie și orice fel de boală. Nimeni nu poate călca legea naturii fără să suporte o pedeapsă. -- The Review and Herald, 4 martie, 1875.

Mii de oameni își vând mintea -- Ce om și-ar vinde cu bună știință, pentru oricare sumă de bani, capacitățile mintale? Dacă i-ar oferi cineva bani pentru a-și vinde mintea, orice om ar privi cu dezgust această propunere. și totuși, mulți fac negoț cu sănătatea trupului, a minții lor și cu înnobilarea propriului suflet, de dragul satisfacerii apetitului. și, în loc să câștige, ei doar pierd, lucru de care nu-și dau seama, pentru că au simțurile amorțite. Ei și-au cheltuit capacitățile pe care li le-a dat Dumnezeu și aceasta pentru ce? Pentru un apetit josnic și pentru vicii degradante. Satisfacerea gustului este dobândită cu prețul sănătății și al inteligenței. -- The Review and Herald, 4 martie, 1875.

Perfida transformare gradată -- Folosirea băuturii amețitoare detronează rațiunea și împietrește inima față de orice influență curată și sfântă. Mai degrabă va lua aminte o stâncă lipsită de viață la apelurile adevărului și ale dreptății decât omul ale cărui simțuri sunt paralizate de necumpătate. Simțurile cele mai delicate ale inimii nu sunt tocite toate deodată. Schimbarea este produsă treptat. Aceia care se aventurează să intre pe drumul interzis sunt demoralizați și corupți treptat. și, deși în orașe numărul localurilor abundă, făcând ușor accesul spre alcool, deși tinerii sunt împresurați de tentații pentru satisfacerea acestui apetit, de multe ori răul nu începe cu folosirea băuturii. Ceaiul, cafeaua și tutunul sunt stimulente artificiale și folosirea lor creează dorința după stimulente mai puternice, precum băuturile alcoolice. și, în vreme ce creștinii dorm, acest uriaș rău al necumpătății capătă putere și face noi victime. -- The Signs of the Times, 6 decembrie, 1910.

Ispita, la îndemână -- La mese particulare și la întâlniri mondene, doamnelor li se oferă, sub denumiri atrăgătoare, băuturi obișnuite, care sunt, de fapt, alcoolice. Iar celor slăbiți și obosiți li se recomandă, în mare măsură, „bitterul”, care conține mult alcool.

Pentru crearea apetitului pentru băuturi la copii, alcoolul este introdus sub diferite învelișuri. Aceste produse sunt vândute în magazine și, dăruindu-le astfel de dulciuri, negustorul de alcool îi atrage pe copii în mrejele lui.

Zi de zi, lună de lună și an de an, lucrarea aceasta se continuă. Tați, soți și frați, tăria, speranța și mândria națiunii, trec pragul localului comerciantului cu alcool, pentru a ieși de acolo niște epave și ruine. -- The Ministry of Healing, 338, 339.

În „marș spre moarte” -- Pentru ca oamenii să nu poată avea timp de meditație, Satana îi antrenează într-un circuit al distracției și al căutării de plăceri, al mâncării și al băuturii. El îi umple de ambiția de a-și demonstra superioritatea. Pas cu pas, lumea atinge starea ei existentă în zilele lui Noe. Orice crimă ce poate fi închipuită este înfăptuită. Pofța cărnii, mândria pentru felul de a arăta, afirmarea egoismului, folosirea rea a puterii, cruzimea ... toate acestea sunt agenți activi ai lui Satana. Acestui circuit al crimei și nebuniei oamenii îi spun „viață”!...

Lumea, care acționează astfel încât parcă n-ar exista Dumnezeu, absorbită de preocupări egoiste, va trăi în curând experiența unei nimiciri bruște, fără a avea scăpare. Mulți persistă în nepăsătoarea satisfacere a eului, până când vor fi atât de dezgustați de viață, încât își vor pune capăt zilelor. Dansând și chefuind, bând și fumând, îngăduindu-și pofte primitive, ei merg ca un bou la măcelărie. Satana lucrează cu toată măiestria și ademenirile lui pentru a-i menține pe oameni într-un mers orb, până ce Domnul Se va ridica să-i pedepsească pe locuitorii pământului pentru fărâdelegile lor, atunci când pământul va da la iveală sângele și nu-și va mai ascunde martirii, întreaga lume pare că se află într-un marș spre moarte. -- Evangelism, 26.

Blestemul transmis națiunilor păgâne -- Din așa-numitele țări creștine,

blestemul este dus în zone ale idolatriei. Săracii și neștiutorii oameni ai locului sunt învățați să folosească alcool. Chiar printre păgâni, oameni ai înțelepciunii recunosc și protestează împotriva alcoolului, ca fiind o otravă mortală; dar degeaba au încercat ei să-și apere ținuturile de ravagiile acestei otrăvi. Prin intermediul popoarelor civilizate, tutunul, alcoolul și opiumul se impun națiunilor păgâne. Stimulate de băutură, nestăpânitele pasiuni ale omului primitiv îl trag inconștient spre degradare, făcând să fie aproape fără speranță încercarea de a trimite misionari în acele ținuturi.

Prin contactul lor cu oameni care ar fi trebuit să le aducă cunoașterea lui Dumnezeu, păgânii sunt conduși la vicii care se dovedesc a fi distrugătoare pentru națiuni și seminții. și astfel, în zonele întunecate ale pământului, oamenii națiunilor civilizate sunt urâți. -- The Ministry of Healing, 339.

Chiar biserici creștine sunt afectate -- Preocuparea pentru băuturi este o putere în lume. Ea are de partea ei puterile combinate ale banului, obiceiului și apetitului, fiind resimțite chiar și în biserică. Oameni ai căror bani provin, direct sau indirect, din traficul cu alcool sunt membri „în regulă” ai bisericii. Mulți dintre ei oferă bani pentru binefaceri, contribuțiile lor participă la susținerea acțiunilor bisericii și a pastorilor ei. Ei promovează considerația față de puterea banului. Bisericile care acceptă asemenea membri susțin, virtual, afacerea alcoolului. Prea adesea, pastorul nu are curajul unei poziții de partea corectă. El nu mărturisește poporului său ce a spus Dumnezeu referitor la lucrarea negustorului de alcool. Dacă le-ar spune clar, ar putea însemna supărarea adunării, sacrificarea popularității lui, pierderea salariului. -- The Ministry of Healing, 340.

Pastorii au coborât stindardul -- Domnul are ceva de reproșat locuitorilor pământului care trăiesc în acest timp de primejdie și corupție. Pastori ai Evangheliei s-au depărtat de El și aceia care se declară ai lui Hristos sunt vinovați de faptul că nu țin sus stindardul adevărului. Pastori ai

bisericii se tem să fie pe față de partea prohibiției și urmăresc pacea în problema răului băuturii, temându-se ca salariile să nu li se micșoreze sau ca bisericile lor să nu se supere. Se tem că, dacă ar rosti cu tărie și claritate adevărul biblic, arătând linia de demarcație dintre sfânt și nesfânt, își vor pierde popularitatea, pentru că sunt mulți membri înscriși în comunitate, care obțin profit, direct sau indirect, din afacerile cu alcool....

Bani pătați de sângele sufletelor -- Este posibil ca lumea și biserica să se unească în aprecieri la adresa cuiva care și-a ispitit apetitul și a răspuns dorinței la formarea căreia a contribuit; se poate ca ele să privească zâmbind înțelegător la cel care a ajutat la decăderea cuiva care fusese creat după chipul lui Dumnezeu, până ce acest chip a fost aproape șters; dar Dumnezeu privește critic la acesta și-i notează condamnarea pe răbojul morții....

Se poate ca tocmai acest om să facă donații substanțiale pentru biserică, dar va primi Dumnezeu banii ruți de la familia băutorului? Aceștia sunt pătați cu sânge de suflete și blestemul lui Dumnezeu se află asupra lor. Domnul spune: „Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea.” Biserica poate lauda generozitatea cuiva care aduce o astfel de jertfă, dar, dacă ochii membrilor bisericii ar fi unși cu alifie pentru ochi, ei n-ar mai numi binele rău și fărădelegea neprihănire. Domnul spune: „Ce-mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre?... Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri ca să-Mi spurcați curțile? Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie”. „Voi obosiți pe Domnul prin cuvintele voastre și mai întrebați: «Cu ce L-am obosit?» Prin faptul că ziceți: «Oricine face rău este bun înaintea Domnului și de el are plăcere!» Sau: «Unde este Dumnezeul dreptății?»” -- The Review and Herald, 15 mai, 1894.

Stări care cer judecățile lui Dumnezeu -- Datorită răului rezultat în urma folosirii alcoolului, judecățile lui Dumnezeu cad asupra pământului nostru azi. Nu avem noi răspunderea solemnă de a depune eforturi pline de

sârg împotriva acestui mare rău? Counsels on Health, 432.

Reforma necesară -- Este nevoie de o mare reformă în domeniul temperanței. Lumea este plină de îngăduințe de sine de tot felul. Datorită influenței inhibante a stimulenteleor și narcoticelor, mintea multora este incapabilă să discearnă între ceea ce este sacru și ce este comun. -- Counsels on Health, 432.

Chemarea lui Dumnezeu la a-l ajuta pe cel înrobit -- Este posibil ca aproapele tău să fi cedat ispitei de a se autodistrage prin folosirea alcoolului și a tutunului. Se poate ca el să-și consume puterea de viață prin stimulente puternice, urmând acest curs spre ruina proprie și cea a soției și copiilor lui, care nu reușesc să-i stăvilească pașii în mersul lor pe calea pierzării. Dumnezeu vă cheamă să lucrați în via Lui, să faceți tot ce vă stă în putere pentru a vă salva semenii. -- Manuscris 87, 1898.

Confruntându-ne cu aceste lucruri și văzând teribilele consecințe ale consumării de alcool, să nu facem tot ce ne stă în putere pentru a ne alătura luptei lui Dumnezeu împotriva acestui mare rău? -- Evangelism, 265.

Capitolul 54

Chemați la luptă

Locul nostru este în linia întâi -- Dintre toți cei care pretind a se afla în numărul prietenilor temperanței, adventiștii de ziua a șaptea ar trebui să fie în primele rânduri. -- Gospel Workers, 384.

În ceea ce privește temperanța, ei trebuie să fie înaintea oricăror oameni. -- Medical Ministry, 273.

În vreme ce necumpătarea are partizanii ei fățiși, nu vom ieși noi, cei care pretindem a onora temperanța, în față, arătându-ne neclintit de partea ei, luptători pentru cununa vieții veșnice și neoferind nici cea mai mică influență favorabilă acestui rău teribil al necumpătării? -- The Review and Herald, 19 aprilie, 1887.

Mă simt tulburată când mă uit la poporul nostru și știu că tratează problema temperanței foarte ușor.... Noi trebuie să fim în frunte în reforma temperanței. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Nu este ceva de luat în răs -- Mulți fac din subiectul temperanței 6 chestiune de răs. Ei pretind că Domnul nu este preocupat de astfel de probleme minore, cum ar fi felul nostru de a mânca și bea. Dar dacă lui Dumnezeu nu I-ar păsa de lucrurile acestea, nu i S-ar fi descoperit nevastei lui Manoah cu instrucțiuni clare și nu i-ar fi atras de două ori atenția să nu cumva să nu le respecte. Nu este aceasta o dovadă suficientă că Lui îi pasă de aceste lucruri? -- The Signs of the Times, 13 septembrie, 1910.

Parte din solia îngerului al treilea -- Orice reformă adevărată își are

locul în lucrarea soliei îngerului al treilea. Îndeosebi reforma temperanței cere atenția și sprijinul nostru. -- Testimonies for the Church 6:110.

Să nu aibă loc în mijlocul nostru, ca popor, o redeșteptare a lucrării temperanței? De ce nu depunem eforturi mult mai hotărâte în opunerea față de afacerile cu alcoolul care ruinează sufletele oamenilor și produce violență și crime de tot felul? Cu marea lumină pe care ne-a încredințat-o Domnul, noi ar trebui să fim în primele rânduri ale oricărei reforme adevărate. -- Counsels on Health, 432.

Eforturi stăruitoare -- Necumpătarea încă își manifestă ravagiile. Nelegiuirea de orice fel stă ca o barieră solidă în calea progresului adevărului și neprihănirii. Nedreptăți sociale, născute din ignoranță și viciu, produc încă nenorociri de nedescris și își aruncă umbra lor nefastă asupra bisericii și a lumii. Stricăciunea în rândurile tinerilor crește, în loc să descrească. Nimic altceva decât un efort serios și continuu nu va reuși să întrerupă acest curs pustiitor. Lupta cu interesele egoiste și apetitul, cu obiceiurile rele și pasiunile nesfinte, va fi aprigă și mortală; numai aceia care vor umbla potrivit principiilor pot obține biruința în acest război. -- The Review and Herald, 6 noiembrie, 1883.

Dumnezeu lucrează prin biserica Sa -- Dacă bărbați și femei, deopotrivă, sunt astfel ispitiți, nu va lucra Domnul prin biserica Sa, determinându-și poporul să-și facă datoria față de aceste victime amăgite? Alcoolul a fost privit de mulți oameni drept singura mângâiere la necaz. N-ar trebui să fie așa, dacă poporul lui Dumnezeu ar folosi ocaziile ce i se oferă. Dacă ochii lor nu ar fi orbiți de egoism, ei ar vedea lucrarea care așteaptă să fie făcută. Ei ar fi trimiși de Dumnezeu să facă lucrarea pe care El le-ar fi dat-o de făcut la începutul experienței lor, când inimile le erau pline de bucurie pentru faptul că păcatele le-au fost iertate. -- Manuscris 87, 1898.

O armă mai eficientă decât securea -- Dumnezeu vrea să stăm pe poziții de pe care să-i putem avertiza pe oameni. El dorește să abordăm problema temperanței. Prin obiceiuri greșite în ceea ce privește mâncarea și băutura, oamenii își distrug puterile rațiunii și ale inteligenței. Dar nu este nevoie să luăm barda și să intrăm în localurile lor. Avem o armă mai puternică decât aceasta: Cuvântul viului Dumnezeu. Această armă își va croi drum printre umbrele de iad pe care Satana caută să le arunce în calea oamenilor. Dumnezeu este puternic. El va vorbi inimilor lor. Noi L-am văzut făcând lucrul acesta. -- The General Conference Bulletin, April, 23 aprilie, 1901.

Tinerii uniți în înfruntarea răului -- Nu există categorie capabilă să facă mai mult în lupta împotriva necumpătării decât tinerii temători de Dumnezeu. În vremea de azi, tinerii din orașele noastre trebuie să fie uniți ca o armată, hotărâți să stea împotriva oricărei forme de îngăduință distrugătoare de sănătate și egoistă. Ce putere spre bine ar putea ei să fie! Cât de mulți ar putea ei salva de la decăderea produsă în saloanele și grădinile asortate cu muzică și alte atracții ademenitoare pentru tineri!...

Tinerii și tinerele care pretind a crede în adevărul pentru acest timp pot fi plăcuți lui Isus numai uniți într-un efort de a înfrunța relele care, prin influență seducătoare, s-au infiltrat în societate. Ei ar trebui să facă tot ce le stă în putință pentru a stopa valul de necumpătate ce se întinde acum cu o putere demoralizatoare peste țară. Conștienți de faptul că necumpătarea are partizani fățiși, cei care-L onorează pe Dumnezeu iau o poziție intransigentă împotriva răului prin care bărbați și femei deopotrivă sunt purtați cu repeziciune spre pierzare. -- The Youth's Instructor, 16 iulie, 1903.

Chemați la război sfânt împotriva poftelor -- Sunt tinerii noștri pregătiți să-și ridice glasul în favoarea cauzei temperanței, arătându-și sprijinul pentru ea? Se angajează ei în lupta sfântă împotriva poftelor? Civilizația noastră convențională încurajează rele ce înlătură principii solide. și Domnul este la ușă. Unde sunt oamenii care vor merge hotărât la lucru, deplin încrezători în

Dumnezeu, gata să îndrăznească și să întreprindă? Dumnezeu cheamă: „Fiule, mergi azi și lucrează în via Mea!” Manuscris 134, 1898.

Urmând instrucțiunea lui Dumnezeu -- Trebuie să începem să lucrăm în domeniul temperanței, tratând această chestiune în felul în care Domnul mi-a arătat de multe ori că trebuie procedat. -- Scrisoarea 334, 1905.

Pentru asociere în societăți ale temperanței -- Asociații pentru temperanță și cluburi au luat naștere în rândurile celor care nu profesază adevărul, în vreme ce membrii poporului nostru, deși foarte avansați față de oricare alte denominațiuni din țară în ceea ce privește principiile și practica temperanței, au fost înceți la organizare în asociații pentru temperanță, eșuând astfel în a exercita influența pe care ar fi putut-o avea. -- Scrisoarea 1, 1882.

Conform luminii pe care mi-a dat-o Dumnezeu, fiecare dintre noi ar trebui să semneze angajamentul și să intre în legătură cu asociația pentru temperanță. -- The Review and Herald, 21 octombrie, 1884.

Fiecare membru al bisericii, la lucru -- Cei care au Biblia și care cred în Cuvântul lui Dumnezeu să devină lucrători activi pentru temperanță. Cine dorește azi să ducă înainte lucrarea Răscumpărătorului nostru? Orice membru al bisericii să lucreze de partea cea bună. -- Scrisoarea 18a, 1906.

Vrem ca fiecare să fie un lucrător al temperanței. -- Manuscris 18, 1894.

Puterea exemplului -- Prin exemplul și efortul nostru personal, putem fi mijloace de salvare a multor suflete de la decăderea prin necumpătate, crimă și moarte. -- Testimonies for the Church 3:489.

E nevoie de oameni ca Daniel -- Acum este nevoie de bărbați ca Daniel -- oameni ai renunțării de sine și ai curajului -- pentru a fi reformatori radicali în ceea ce privește temperanța, și fiecare creștin să contribuie ca exemplul și influența lui să fie de partea reformei. Pastorii Evangheliei să fie credincioși în lucrarea de instruire și avertizare a poporului. și nimeni să nu uite că fericirea noastră pentru a doua lume depinde de buna organizare a vieții în cea în care trăiește acum. -- The Signs of the Times, 6 decembrie, 1910.

Capitolul 55

Prezentată prin vorbire, ca parte a soliei noastre evanghelice

Prezentați temperanța alături de adevărurile spirituale -- Legat de adevărurile spirituale, noi trebuie, de asemenea, să prezentăm ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu în problema sănătății și a temperanței. Pe orice cale posibilă, trebuie să căutăm să aducem sufletele sub puterea convingătoare și transformatoare a lui Dumnezeu. -- Scrisoarea 148, 1909.

Am auzit pe unii spunând, referitor la temperanță: „Nu am timp! Am atât de multe de predicat peste tot despre solia îngerului al treilea și despre doctrina credinței noastre, încât nu pot să-mi iau timp pentru a mă angaja în lucrarea pentru sănătate și temperanță.” Dacă și-ar scurta predicile cu aproximativ o treime, oamenii ar avea mai mult beneficiu de la ei, iar ei ar avea timp atunci să vorbească despre acest subiect. -- The Review and Herald, 14 februarie, 1888.

Temperanță și mântuirea -- Ca popor, ni s-a dat lucrarea de a face cunoscute principiile reformei sănătății. Sunt unii care consideră că problema dietei nu este suficient de importantă pentru a fi inclusă în lucrarea lor evanghelică. Dar fac o mare greșală. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „...fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” 1 Corinteni 10, 31. Subiectul temperanței, în toate aspectele ei, are un loc important în lucrarea de mântuire. -- Testimonies for the Church 9:112.

Parte a soliei îngerului al treilea -- Frați și surori, vrem ca voi să vedeți importanța temperanței și lucrătorii noștri să fie interesați de ea și să știe că are tot atât de multă legătură cu solia îngerului al treilea precum mâna

dreaptă cu trupul. Se cuvine să facem progrese în această lucrare. -- The Review and Herald, 14 februarie, 1888.

A face clară legea naturii și a îndemna la respectarea ei este o lucrare ce trebuie să însoțească solia îngerului al treilea, pentru a-i pregăti pe oameni în vederea venirii Domnului. -- Testimonies for the Church 3:161.

Suscitați interesul public -- Cei datori a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos sunt reprezentați de credinciosul Ilie, în al cărui spirit a venit Ioan Botezătorul să pregătească prima venire a lui Hristos. Mărețul subiect al reformei trebuie evidențiat și interesul public trezit. Temperanța în toate trebuie legată de solie, pentru a-i întoarce pe cei din poporul lui Dumnezeu de la idolatria, lăcomia în mâncare și extravaganța lor în îmbrăcăminte sau în alte privințe. -- Testimonies for the Church 3:62.

Să ne ridicăm glasul împotriva blestemului alcoolismului. Să ne luptăm pentru avertizarea lumii împotriva influențelor lui seducătoare. Să le descriem tinerilor și bătrânilor teribilele rezultate ale îngăduinței apetitului. -- Manuscris 80, 1903.

Când temperanța este prezentată ca parte a Evangheliei, mulți vor vedea nevoia lor de reformă. Ei văd răul băuturilor amelițitoare și faptul că abstenența totală este singura platformă pe care poporul lui Dumnezeu poate sta cu conștiința împăcată. -- Testimonies for the Church 7:75.

Nu e timpul unei solii blânde -- Combaterea răului care distruge chipul lui Dumnezeu din om trebuie susținută cu tărie. Lupta ne stă înaintea. Nu solia blândă va avea acum efect. Dumnezeu privește lumea noastră ca fiind răzvrătită și coruptă, dar își va trimite îngerii sfinți pentru a-i ajuta pe cei care se vor angaja să desființeze închinarea la acești idoli. -- Scrisoarea 102a, 1897.

Răul necumpătării trebuie înfruntat mai cu tărie în viitor decât a fost în trecut. -- The Youth's Instructor, 9 martie, 1909.

Vorbiți despre temperanța în orice campanie -- Eforturile noastre în apărarea cauzei temperanței ar trebui înmulțite. Subiectul temperanței creștine trebuie să-și afle loc în predicile noastre în oricare dintre orașele unde lucrăm. Reforma sănătății, în toate aspectele ei, trebuie prezentată oamenilor și trebuie făcute eforturi speciale pentru instruirea tinerilor, a adulților și a vârstnicilor în principiile viețuirii creștine. Să fie revitalizat acest aspect al soliei și adevărul să se evidențieze ca o lampă arzând. -- Manuscris 61, 1909.

Cu argumente convingătoare și apeluri puternice -- În toate marile noastre adunări trebuie să le prezentăm auditorilor subiectul temperanței cu apeluri dintre cele mai puternice și prin cele mai convingătoare argumente. Domnul ne-a dat lucrarea prezentării temperanței creștine din perspectivă biblică. -- Manuscris 82, 1900.

școli ale sănătății, în urma adunărilor publice -- Este o mare lucrare de făcut în aducerea principiilor sănătății în atenția oamenilor. Trebuie ținute adunări publice în care să fie făcută cunoștință cu subiectul și apoi să fie organizate școli în care celor interesați să li se poată spune mai în amănunt despre alimentația sănătoasă și despre cum poate fi asigurată o dietă sănătoasă, hrănitoare și apetisantă, fără folosirea cărnii, a ceaiului sau a cafelei....

Puneți cu toată forța ungerii cu Duhul Sfânt, în cămin, accentul pe chestiunea temperanței. Evidențiați nevoia unei totale abstenențe de la orice băutură amețitoare și teribilul rău adus în organismul uman de folosirea tutunului și alcoolului. -- Evangelism, 534.

Explicați de ce ne-am schimbat obiceiurile în dietă -- Trebuie ținute lecturi care să explice de ce sunt esențiale reformele în dietă și să arate că folosirea unor mâncăruri puternic condimentate produce iritarea învelișului delicat al organelor digestive. Trebuie arătat de ce noi, ca popor, ne-am schimbat obiceiurile în ceea ce privește mâncarea și băutura. Arătați de ce respingem tutunul și orice fel de băutură amețitoare. Prezentați în mod clar și simplu principiile reformei sănătății și, în același timp, puneți pe mese din abundență alimente sănătoase, pregătite cu gust; iar Domnul vă va ajuta să faceți să fie impresionantă nevoia urgentă de reformă și-i veți determina pe oameni să vadă că această reformă este spre cel mai mare bine al lor. -- Medical Ministry, 286.

Mergeți până la capăt -- După ce le-am arătat oamenilor că avem principii corecte în ceea ce privește reforma sănătății, va trebui să abordăm chestiunea temperanței în toate aspectele ei și să o adâncim până la capăt. -- Scrisoarea 63, 1905.

Prezentare atractivă -- Prezentați principiile temperanței în cele mai atractive forme ale lor. Faceți să circule cărți care dau învățături referitoare la viețuirea sănătoasă. -- Testimonies for the Church 7:136.

Un standard înalt al întâlnirilor pentru temperanța -- O mare atenție trebuie avută pentru a face întâlnirile pentru temperanța cât se poate de elevate și înălțătoare. Evitați superficialitatea și tot ceea ce are un caracter teatral. Cei care își dau seama de caracterul solemn al acestei lucrări vor menține standardul ridicat. Dar există unii care nu au un real respect pentru cauza temperanței; singura lor preocupare este să-și etaleze istețimea de pe un podium. Cei cinstiți și grijulii, care înțeleg obiectul acestei lucrări, trebuie încurajați să activeze în aceste direcții ale reformei. Este posibil ca ei să nu fie extraordinari, din punct de vedere intelectual, dar dacă sunt curați și

umili, temători de Dumnezeu și onești, Domnul va accepta acțiunile lor. -- Testimonies for the Church 5:127.

A nu se lucra de unul singur -- Nimeni nu trebuie să încerce să facă această lucrare singur. Pentru un asemenea efort, trebuie să se unească mai mulți, ieșind în față cu o solie din cer, plini de puterea Duhului Sfânt.... Să li se arate oamenilor răul cheltuirii banilor pentru îngăduințe care distrug sănătatea minții, a sufletului și a trupului. -- Evangelism, 531.

Prezentați calea rânduită de Dumnezeu -- Renunțarea de sine, umilința și temperanța cerute celui neprihănit, pe care Dumnezeu îl conduce și îl binecuvântează în mod special, trebuie prezentate oamenilor în contrast cu obiceiurile extravagante și distrugătoare de sănătate ale celor ce trăiesc în acest veac degenerat. Dumnezeu a arătat că reforma sănătății este tot atât de legată de solia îngerului al treilea pe cât este mâna de trup. Niciunde nu-i de găsit o mai mare cauză a decăderii fizice și morale decât în neglijarea acestui important subiect. Aceia care își îngăduie apetitul și pasiunile și închid ochii în fața luminii, de teamă că-și vor vedea păcatul îngăduințelor pe care nu vor să le abandoneze, sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu.

Pericolul îndepărtării de lumină -- Oricine se îndepărtează de lumină în vreo problemă își împietrește inima și va nesocoti și lumina referitoare la alte chestiuni. Oricine calcă obligațiile morale, referitoare la mâncare și îmbrăcăminte, pregătește calea pentru nesocotirea cerințelor lui Dumnezeu în ceea ce privește interesele veșnice....

Oamenii conduși de Dumnezeu vor fi deosebiți. Ei nu vor fi asemenea lumii ci, urmând călăuzirii lui Dumnezeu, vor împlini scopurile Lui și își vor supune voința voinței Lui. Hristos va locui în inima lor și templul lui Dumnezeu va fi sfânt. Trupul vostru, spune apostolul, este templul Duhului Sfânt. •

Chemați la ascultare de legile naturii -- Dumnezeu nu cere de la copiii Săi o renunțare de sine pentru afectarea puterii lor fizice. El le cere să asculte de legea naturii pentru a-și păstra sănătatea fizică. Calea naturală este drumul pe care ni-l arată El și este destul de largă pentru orice creștin. Cu mână darnică, Dumnezeu ne-a pus la dispoziție bogate și variate bunătăți cu care să ne întreținem viața. Dar, pentru ca să ne bucurăm de apetitul natural, care ne păstrează sănătatea și prelungește viața, El a pus restricții, spunându-ne: „Atenție! Abțineți-vă și alungați apetitul nenatural”. Creându-ne singuri un apetit pervertit, călcăm legile existenței proprii și ne asumăm răspunderea abuzării de trupul nostru și a aducerii bolii peste noi. -- Testimonies for the Church 3:62, 63.

O abordare eficientă -- Am fost înștiințată de călăuza mea că aceia care cred adevărul nu trebuie doar să practice reforma sănătății, ci să-i și învețe sârguincios pe alții despre ea, pentru că aceasta constituie un agent prin care poate fi adus adevărul în atenția necredincioșilor. Ei vor raționa că, din moment ce avem idei atât de sănătoase în ceea ce privește sănătatea și temperanța, trebuie să existe ceva în religia noastră demn de luat în considerare. Dacă ne poticnim în privința reformei sănătății, ne vom pierde mult din influența față de lumea din afară. -- Evangelism, 504.

Predicile despre temperanța vor avea efect asupra multora -- O atenție deosebită trebuie acordată ajutorii celor care sunt înrobiți de obiceiuri rele. Ei trebuie să audă rostiri din Cuvântul lui Dumnezeu referitoare la temperanța. Noi trebuie să-i ducem la crucea lui Hristos. Persoane care nu au intrat de aproape douăzeci de ani într-o biserică au venit la astfel de adunări și au fost convertite, renunțând la ceai și cafea, tutun, bere și băuturi tari. Schimbări dintre cele mai minunate s-au petrecut în caracter. În vreme ce mulți primesc lumina, alții o resping, spre pierzarea lor veșnică. Această lucrare costă timp și efort obositor și produce multă mâhnire în suflet la vederea faptului că mulți aud și înțeleg dar, din cauza crucii, refuză să-L primească pe Isus

Hristos. -- Manuscris 52, 1900.

Lucrare personală cu cel necumpătat -- Lucrați pentru omul necumpătat și pentru fumător și spuneți-le că nici un alcoolic nu va moșteni împărăția lui Dumnezeu și că nimic ce întinează nu va intra acolo. Arătați-le binele pe care l-ar putea face cu banii pe care acum îi cheltuiesc pe ceva care le face doar rău. -- Medical Ministry, 268.

Lucrează, roagă-te, susține! -- Este posibil ca victima necumpătății, adusă la ruină, să refuze ocazia recăpătării calității de om prin ruperea legăturilor cu Satana. Dar este cumva mai mică datoria voastră de a vă strădui din răspuțeri să treziți sufletul mort în fărădelege și păcat? Domnul va împlini minuni uimitoare, dacă oamenii își vor face partea pe care le-a dat-o El. În propria putere, omul nu poate niciodată recupera suflete din prinsoarea lui Satana. Doar o unire cu Hristos poate îndeplini această revenire. Omul trebuie să lucreze, să se roage și să-l ridice pe cel descurajat și fără speranță, prin strădanie omenească, apucând, în același timp, brațul Celui Puternic și luptându-se, așa cum a făcut-o Iacov, pentru biruință. Strigătul lui trebuie să fie: „Nu voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta!” Manuscris 87, 1898.

De ce este vitală solia temperanței -- Creștinul va fi cumpătat în toate -- În mâncare, băutură, îmbrăcăminte și în oricare aspect al vieții. „Toți cei care se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări. și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună care se poate veșteji; noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji”. Nu avem dreptul să ne permitem nimic ce ar duce la o stare a minții ce împiedică Duhul lui Dumnezeu să ne imprime simțul datoriei noastre. O capodoperă a iscusinței lui Satana este aducerea oamenilor acolo unde greu pot fi atinși de Evanghelie. -- The Review and Herald, 29 august, 1907.

Membrii laici chemați la lucrare publică pentru temperanță -- O

biserică lucrătoare este o biserică vie. Membrii ai bisericii, lăsați ca lumina voastră să strălucească tare. Faceți-vă auzite glasurile în rugăciune umilă, în mărturie împotriva necumpătării, a nesăbuiței și a distracțiilor lumii acesteia și în proclamarea adevărului pentru timpul prezent. Glasul vostru, influența, timpul, toate sunt daruri de la Dumnezeu și trebuie folosite pentru câștigarea de suflete la Hristos. Vizitați-vă vecinii și arătați interes pentru mântuirea sufletelor lor. -- Medical Ministry, 332.

Duminica, zi de lucru pentru cauza temperanței -- Duminica poate fi folosită pentru desfășurarea unor diferite puncte ale lucrării care face mult pentru Domnul.... Vorbiți despre temperanță și despre adevărata experiență religioasă. Veți descoperi astfel multe despre cum să lucrați și veți ajunge la multe suflete. -- Testimonies for the Church 9:233.

La adunările în aer liber -- În activitățile noastre din timpul adunărilor în aer liber, trebuie acordată, mai multă atenție învățării principiilor reformei sănătății și temperanței; aceste chestiuni trebuie să aibă un loc important în eforturile noastre actuale. Solia mea este „Educați și iar educați în problema temperanței!” Manuscris 65, 1908.

În comunitățile noastre -- Fiecare comunitate are nevoie de o mărturie limpede și tăioasă, dând trâmbiței un sunet hotărât. Dacă putem deștepta sensibilități morale în ceea ce privește subiectul practicării temperanței în toate lucrurile, o foarte mare biruință va fi obținută. -- Manuscris 59, 1900.

Pregătiți pentru a- i învăța pe alții -- Mă întreb de ce oare unii dintre frații noștri pastori sunt atât de în urmă în proclamarea soliei temperanței. De ce se întâmplă faptul că nu este manifestat un interes mai mare față de reforma sănătății? -- Scrisoarea 42, 1898.

Trebuie să ne autoeducăm nu numai să trăim în armonie cu legile

sănătății, ci și să le arătăm și altora o cale mai bună. Mulți, chiar dintre aceia care pretind a crede adevărurile speciale pentru acest timp, sunt tragic de ignoranți în ceea ce privește sănătatea și temperanța. Ei au nevoie să fie educați rând cu rând, sfat cu sfat.

Subiectul trebuie menținut proaspăt în atenția lor. Această chestiune nu trebuie trecută cu vederea ca fiind ceva neimportant. Aproape orice familie are nevoie să fie interesată de acest subiect. Conștiința trebuie trezită la datoria de practicare a principiilor adevăratei reforme. Dumnezeu cere ca poporul Lui să fie temperat în toate lucrurile....

Fără teamă de ridicol -- Pastorii noștri trebuie să fie înțelepți în ceea ce privește problema temperanței. Ei nu trebuie să o ignore și nici să dea înapoi din cauza celor care-i consideră extremiști, ci să știe ce constituie adevărata reformă a sănătății și să-i învețe pe oameni, prin sfat și printr-un modest și considerabil exemplu personal. În adunările noastre mari, trebuie oferită învățatură despre sănătate și temperanță. Încercați să treziți intelectul și conștiința. Puneți-vă la lucru orice talent și continuați lucrarea prin publicații la subiect. „Educați, educați, educați!” este solia care mi-a fost transmisă. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 117.

Capitolul 56

Educația pentru temperanță, un obiectiv al lucrării noastre medicale

Înființate pentru a predica adevărata temperanță -- Sanatoriile noastre sunt făcute pentru a prezenta adevărul despre adevărata temperanță. -- Counsels on Diet and Foods, 162.

Prin prisma moralității -- În sanatoriile noastre, pastorii trebuie să prezinte scurte cuvinte referitoare la principiile temperanței, arătând că trupul este templul Duhului Sfânt și punând în evidență responsabilitatea lor de a face din trupul lor, care este o posesiune răscumpărată a lui Dumnezeu, un templu sfânt, bun pentru locuirea Duhului în el. La această învățătură, oamenii vor deveni interesați de doctrina biblică.

Trebuie, de asemenea, prezentată mizeria morală care-i face pe locuitorii de azi ai pământului asemeni celor dinainte de potop -- răi, blasfematori, necumpătați și stricați. Păcatele practice acum fac din pământ o mizerabilă casă a corupției. Aceste păcate trebuie respinse cu tărie. Cei care predică trebuie să înalțe standardul temperanței dintr-un unghi creștin. Când temperanță este prezentată ca parte a Evangheliei, mulți vor vedea nevoia lor de reformă. -- Manuscris 14, 1901.

Medici care să dea învățături în privința temperanței -- Ei trebuie să-i învețe pe oameni despre pericolele necumpătării. Acest rău trebuie înfruntat mai cu tărie în viitor decât a fost în trecut. Pastorii și medicii trebuie să evidențieze cu putere relele necumpătării, și unii și ceilalți trebuie să lucreze pentru Evanghelie, condamnând vehement păcatul și elogiind neprihănirea. Pastorii și medicii care nu fac apeluri personale oamenilor dau dovadă de

neglijență în misiunea lor. Ei nu-și fac lucrarea pe care le-a dat-o Dumnezeu.
-- Testimonies for the Church 6:110.

A educa pentru temperanța strictă -- Când un medic vede un pacient suferind de o boală provocată de incorectitudinea în mâncare și băutură sau de alte obiceiuri rele și totuși neglijează să-i spună acest fapt, îi face un rău aproapei. Alcoolicii, maniacii și cei dedați peste măsură la rele au cu toții nevoie ca medicul să le spună clar și fără echivoc că suferința este rezultatul păcatului. Cei care înțeleg principiile vieții trebuie să fie silitori în lupta combaterii cauzelor bolii. Văzând continua luptă cu suferința, lucrând constant pentru ușurarea ei, cum poate fi liniștit medicul? Este el binevoitor și milos, dacă nu-i învață pe oameni stricta temperanța ca remediu al bolii? -- The Ministry of Healing, 114.

Un gardian al sănătății fizice și morale -- Medicul adevărat este un învățător. El își cunoaște responsabilitatea nu numai față de acei bolnavi, aflați sub directa lui îngrijire, ci și față de comunitatea în care trăiește. El este un gardian al sănătății fizice și morale. Treaba lui este nu numai să-i învețe pe oameni metode corecte de tratare a bolii, ci și să încurajeze obiceiuri corecte de viețuire și să răspândească o cunoaștere a principiilor bune.

Niciodată n-a fost mai necesară ca acum educația în principiile sănătății. Cu tot minunatul progres în atât de multe direcții, în ceea ce privește confortul și înlesnirile vieții, chiar și în domeniul sanitar și al tratamentelor bolii, declinul vigoriei fizice și al rezistenței omului este alarmant. Aceasta reclamă atenția tuturor celor ce au pe inimă buna stare a semenilor lor.

Civilizația noastră convențională încurajează distrugerea principiilor sănătoase. Obiceiul și moda sunt în conflict cu natura. Practicile pe care le adoptă și îngăduințele pe care și le cultivă oamenii afectează mult puterea

fizică și pe cea intelectuală, punând asupra umanității o povară de nesuportat. Necumpătarea și crima, boala și ruina se află peste tot.

Mulți calcă legile sănătății din ignoranță și au nevoie să fie învățați. Dar și mai mulți știu mult mai mult decât fac. Ei au nevoie să li se întipărească în minte importanța de a face un ghid pentru viață din cunoștința pe care o au. Medicul are multe ocazii, atât de a împărtăși cunoștința principiilor sănătății cât și de a arăta importanța punerii lor în practică. Oferind o învățătură bună, el poate face mult în corectarea relelor care provoacă vătămări de nedescris. -- The Ministry of Healing, 125, 126.

Sanatoriul -- o forță educațională -- În întreaga noastră lucrare sanatorială și școlară, chestiunile referitoare la reforma sănătății trebuie să aibă un rol primordial. Domnul dorește să facem din sanatoriile noastre o forță educațională pretutindeni. Fie că sunt mari sau mici, responsabilitatea lor rămâne aceeași. Mandatul Mântuitorului pentru noi este: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” Manuscris 65, 1908

Pacienții își vor pierde dorința de stimulente și narcotice -- În instituțiile noastre medicale, trebuie prezentată o învățătură clară, referitoare la temperanță. Pacienților trebuie să li se arate răul produs de băuturile amețitoare și binecuvântarea unei totale abținente. Lor trebuie să li se ceară să renunțe la lucrurile care le-au ruinat sănătatea, luând în locul lor fructe din abundență....

și, în vreme ce sunt îndrumați să facă efort fizic, creierul și nervii oboseți ai bolnavilor își vor găsi odihnă, iar apa curată și alimentele sănătoase și gustoase îi vor fortifica. Ei nu vor mai simți nevoia de droguri distrugătoare de sănătate sau de băuturi amețitoare. -- Scrisoarea 145, 1904.

În relație cu restaurantele sănătoase -- În orașe trebuie înființate restaurante ale sănătății, care să promoveze solia temperanței. Trebuie făcute demersuri pentru ținerea de adunări în cadrul restaurantelor noastre. Ori de câte ori este posibil, să fie pusă la dispoziție o sală în care clienții să poată fi invitați la lecturi despre știința sănătății, unde pot primi învățături despre pregătirea alimentelor sănătoase și despre alte subiecte importante. În aceste adunări trebuie să aibă loc rugăciunea, cântarea și vorbirea nu numai pe teme de sănătate și temperanța, ci și despre alte subiecte potrivite din Biblie. În vreme ce oamenii sunt învățați cum să-și mențină sănătatea fizică, se vor deschide multe posibilități pentru semănarea semințelor Evangheliei împărăției. -- Testimonies for the Church 7:115.

Capitolul 57

Influența prin scris

Literatură despre temperanța -- În ceea ce privește temperanța, avem de făcut o lucrare, pe lângă aceea de a vorbi în public. Noi trebuie să ne prezentăm principiile prin articole și publicații. -- Gospel Workers, 385.

Fiecare adventist să transmită literatură -- Cauza temperanței trebuie să primească un sprijin hotărât din partea poporului lui Dumnezeu. Necumpătarea se luptă pentru supremație; îngăduirea de sine ia amploare și este mare nevoie de publicații despre reforma sănătății. Literatura de acest gen este mâna de ajutor a Evangheliei, conducând suflete la studierea Bibliei, pentru o mai bună înțelegere a adevărului. Avertizarea prin scris împotriva marelui rău al necumpătării trebuie să fie puternică și, pentru ca acest lucru să poată fi realizat, fiecare păzitor al Sabatului ar trebui să studieze și să practice învățătura cuprinsă în periodicele și cărțile noastre care tratează problema sănătății. și, mai mult decât atât, ei trebuie să facă eforturi susținute pentru răspândirea acestor publicații în rândul apropiaților lor. -- Counsels on Health, 469.

Ajungeți la oameni acolo unde se află -- Răspândirea publicațiilor noastre despre sănătate este o lucrare dintre cele mai importante. Este o lucrare în care toți cei care cred adevărurile speciale pentru această vreme trebuie să manifeste un viu interes. Dumnezeu dorește ca acum, mai mult ca oricând, mintea oamenilor să fie adânc provocată la studiul mării probleme a temperanței și al principiilor care definesc adevărata reformă a sănătății. Modul de viață trebuie atent îndrumat, cultivat și îmbunătățit pentru ca, în oameni, natura divină să poată fi descoperită în plinătatea ei. Atât puterile fizice cât și cele intelectuale, împreună cu simțămintele, trebuie să fie astfel educate, încât să atingă o eficiență maximă. Reforma, reforma neîntreruptă

trebuie să fie adusă în atenția oamenilor....

Lumina dată de Dumnezeu în privința reformei sănătății este pentru mântuirea noastră și a lumii. Oamenii trebuie informați în legătură cu corpul lor, făcut de Creatorul nostru ca loc al Său de ședere și pentru care dorește ca noi să fim ispravnici credincioși. Aceste mari adevăruri trebuie prezentate lumii. Trebuie să ajungem la oameni acolo unde se află ei și, prin sfat și exemplu, să-i conducem să vadă frumusețile unei căi mai bune....

Nimeni să nu considere că răspândirea publicațiilor despre sănătate este o chestiune minoră. Toți trebuie să abordăm această lucrare cu mai mult interes și să facem eforturi mai mari pentru ea. Dumnezeu îi va binecuvânta din plin pe cei care se ocupă de acest lucru cu seriozitate, pentru că este o treabă căreia i se cuvine atenție în această vreme.

Pastorii pot și trebuie să facă mult în ceea ce privește răspândirea publicațiilor despre sănătate. Fiecare membru al bisericii trebuie să lucreze și pentru aceste publicații la fel de sârguincios ca pentru celelalte....

Răspândirea publicațiilor de sănătate va fi un agent forte în pregătirea oamenilor pentru acceptarea acelor adevăruri speciale care-i vor pregăti pentru apropiata revenire a Fiului omului. -- Counsels on Health, 445-447.

Poporul nostru de pretutindeni să se angajeze -- Oriunde vă aflați, lumina voastră să strălucească cu putere. Oferiți publicațiile noastre celor cu care intrați în legătură când călătoriți, când faceți vizite sau când stați de vorbă cu vecinii. și valorificați orice ocazie de a spune vreun cuvânt potrivit. În unele inimi, Duhul Sfânt va face ca sămânța să rodească.

Am cuvinte de încurajare în privința ediției speciale [despre temperanța] a publicației Watchman [Străjerul] pe care Southern Publishing

House o va scoate. M-aș bucura să văd cum conferințele noastre ajută această lucrare, luând un mare număr de exemplare ale ediției, pentru a le răspândi, și nepunând piedici acestui efort, ci angajându-se să-i asigure o largă circulație.

Nu poate fi un timp mai potrivit decât acum pentru o mișcare de acest gen, când problema temperanței creează un atât de larg interes. Poporul nostru de pretutindeni să se angajeze hotărât să facă cunoscută poziția pe care o avem față de temperanța. Să fie făcut tot posibilul pentru lansarea de apeluri puternice și mișcătoare pentru închiderea localurilor de băut, iar publicația în care ele apar să devină o putere spre bine. Lucrarea noastră pentru cauza temperanței trebuie să fie mai animată, mai hotărâtă. -- The Review and Herald, 18 iunie, 1908.

Responsabilitatea noastră la acest ceas solemn -- Asupra noastră, cei cărora Dumnezeu le-a dat o mare lumină, stă solemnă răspundere de a atrage atenția celor care meditează la semnificația predominării alcoolismului și a crimei cu care omenirea a devenit atât de obișnuită. Noi trebuie să le aducem în minte Scripturile, care descriu clar stările de lucruri ce vor exista exact înainte de a doua venire a lui Hristos.... În aceste vremuri, când ziarele cotidiene sunt pline de detalii oribile ale efectelor alcoolismului și crimelor, există o tendință de a deveni atât de obișnuiți cu stările de lucruri existente, încât să pierdem din vedere semnificația acestor situații. Violența cuprinde țara. Se folosește băutura amețitoare mai mult ca niciodată. Relatări ale crimelor rezultate sunt din plin făcute în ziare. și totuși, în ciuda multelor evidențe ale sporirii fărădelegii, oamenii rar se opresc pentru a privi în mod serios la semnificația acestor lucruri. Aproape fără excepție, ei se laudă cu iluminarea și progresul acestui veac....

Cât de important este ca solii lui Dumnezeu să atragă atenția oamenilor de stat, editorilor, gânditorilor de pretutindeni, la adâncă semnificație a existenței alcoolismului și violenței ce umplu în prezent țara de pustiire și

moarte! Ca fideli colaboratori cu Dumnezeu, noi trebuie să susținem o mărturie hotărâtă în problema temperanței....

Acum este ocazia noastră de aur de a coopera cu inteligențele cerești pentru iluminarea înțelegerii celor care studiază însemnătatea rapidei evoluții a crimei și dezastrului. Făcându-ne cu credincioșie partea, Domnul ne va binecuvânta eforturile depuse pentru salvarea multor suflete prețioase. -- The Review and Herald, 25 octombrie, 1906.

Mergeți încărcăți cu materiale de citit -- Publicațiile despre reforma sănătății vor ajunge la mulți din cei care nu văd sau nu citesc nimic din subiectele importante ale Bibliei. Satisfacerea oricărui apetit pervers își face lucrarea ei mortală. Necumpătarea trebuie combătută. Prin eforturi inteligente și reunite, faceți cunoscute relele amorfirii, cu vin și băuturi tari, a capacităților date de Dumnezeu. Adevărul reformei sănătății trebuie să ajungă la oameni. Este un lucru esențial pentru atragerea atenției lor spre adevărul biblic.

Dumnezeu cere ca poporul Său să fie cumpătat în toate lucrurile. Dacă nu practică temperanța, ei nu pot și nu vor fi sfințiți prin adevăr. Chiar mințile și gândurile lor vor deveni pervertite. Mulți dintre aceia considerați ca fiind fără speranță de pervertiți vor fi, printr-o instruire corectă cu privire la obiceiurile lor rele, atrași spre adevăr. Atunci ei vor putea fi înnobilați, sfințiți și făcuți vase potrivite pentru slujirea lui Dumnezeu. Mergeți încărcăți cu material bun de citit și cu inima plină de dragostea lui Hristos pentru sufletele lor, ajungând până acolo unde se află ei. -- Manuscris 1, 1875.

Organizați și pregătiți pentru o lucrare eficientă -- Trebuie să lucrăm pentru cauza reformei sănătății, făcând din treaba acesta una de interes vital. Este unul din felurile în care putem deveni pescari de oameni. O lucrare bună se face prin răspândirea literaturii noastre. Alcătuiți echipe pentru efectuarea

unei atente lucrări. Învățați să vorbiți fără a ofensa. Cultivați blândețea în vorbire. Harul lui Hristos să fie din abundență în voi, adresându-vă unii altora cuvinte de încurajare. Fac un serios apel către întregul nostru popor, înrolați-vă! Manuscris 99, 1908.

Avertizați! -- Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie gata și pe deplin conștient și disponibil în orice ocazie de propășire a cauzei Domnului. El are o solie de purtat. Prin scris și prin grai, el trebuie să facă să răsunе avertizarea; doar puțini vor asculta, doar puțini vor avea urechi să audă. Satana a urzit cu iscusință multe căi de a-i menține pe oameni sub influența lui. El îi îndrumă la slăbirea organelor proprii prin satisfacerea apetitului pervertit și prin îngăduirea plăcerii lumești. Băutura amețitoare, tutunul, teatrul și cursele -- acestea și multe alte rele -- amorțesc sensibilitățile omului și-i fac pe mulți să aibă urechea surdă la apelurile pline de har ale lui Dumnezeu. -- The Review and Herald, 23 iunie, 1903.

Capitolul 58

Puterea votului

Răspunderea noastră de cetățeni -- Deși nu este înțelept să ne implicăm în chestiunile politice, este totuși privilegiul nostru de a lua o poziție hotărâtă față de toate problemele legate de reforma temperanței. Referitor la acest lucru, eu am avut adeseori o mărturie clară. Într-un articol publicat în The Review and Herald, 8 noiembrie, 1881, am scris:

„Există o cauză a paraliziei morale din societatea noastră. Legile actuale sprijină un rău care le macină propria temelie. Mulți deplâng relele pe care le știu că există dar se consideră liberi de orice răspundere în această privință. Așa ceva nu se poate. Fiecare individ exercită o influență în societate.”

Fiecare votant are cuvântul lui -- „În țara noastră binecuvântată, fiecare votant are un cuvânt în stabilirea legilor care vor controla națiunea. Să nu fie această influență și acest vot puse de partea temperanței și a virtuții?”

„Putem apela la partizanii cauzei temperanței pentru a ni se alia în lupta noastră și a încerca să respingem valul de rău ce degradează moralul lumii; dar cât de valabile sunt toate eforturile noastre atâta vreme cât comerțul cu alcool este sprijinit de lege? Trebuie ca blestemul alcoolismului să rămână pentru totdeauna o pată pentru țara noastră? Trebuie ca el să demoleze, asemeni unui foc mistuitor, multe mii de cămine fericite?”

Prin cuvânt, prin scris și prin vot -- Vorbim de efecte, ne cutremurăm față de ele și ne întrebăm ce putem face, în vreme ce prea adesea tolerăm și chiar autorizăm cauza acestora. Apărătorii temperanței nu vor reuși să-și facă

pe deplin datoria, dacă nu-și vor exercita influența prin sfat și exemplu -- prin cuvânt, prin scris și prin vot. -- În favoarea prohibiției și a abstenenței totale. Nu trebuie să ne așteptăm ca Domnul să facă o minune pentru realizarea acestei reforme, anulând astfel necesitatea lucrării noastre. Noi înșine trebuie să ne luptăm cu acest inamic uriaș, având drept motto: „Fără compromis și fără întrerupere, până la obținerea biruinței.” -- The Review and Herald, 15 octombrie, 1914 (citată în Gospel Workers, 387, 388).

Alegerea oamenilor potriviți -- Oamenii necumpătați nu trebuie să fie, prin votul poporului, puși în poziții de încredere. -- The Signs of the Times, 8 iulie, 1880.

La cheremul oamenilor necumpătați -- Sunt votați în funcții mulți oameni ale căror minți sunt lipsite de deplina lor vigoare, prin îngăduința față de băuturile alcoolice, sau sunt constant amortite de folosirea tutunului... Liniștea fericitelor familii, reputația, averea, libertatea și chiar viața ni se află la cheremul unor oameni necumpătați, aleși în camerele noastre legislative și în curțile de justiție.

Dedându-se ei înșiși la îngăduința apetitului, mulți dintre cei care erau cândva dreți și buni își pierd integritatea și dragostea față de semenii lor, unindu-se cu cei necinstiți și destrăbălați, adoptându-le poziția și împărtășindu-le vina.

Sacra prerogativă de cetățean compromisă -- Cât de mulți își compromit prerogativa de cetățeni ai republicii, fiind mituiți cu un pahar de whisky să-și dea votul pentru vreun candidat nepotrivit! Ca pătură socială, cei necumpătați nu vor pregeta să întrebuițeze înșelăciunea, mituirea și chiar violența împotriva celor care refuză admiterea libertății apetitului pervertit. -- The Review and Herald, 8 noiembrie, 1881.

Răspunderea cetățenilor pasivi -- Mulți își predau propria influență marelui nimicitor, ajutându-l, prin cuvânt și vot, la distrugerea chipului moral al lui Dumnezeu în om, fără să se gândească la familiile decăzute din cauza unui apetit stricat pentru alcool. -- Manuscris 87, 1898.

Iar cei care, prin voturile lor, autorizează comerțul cu alcool vor avea de dat socoteală pentru răul făcut de oamenii aflați sub puternica influență a băuturilor tari. -- Scrisoarea 243a, 1905.

Pionierii noștri ajung să ia o decizie importantă -- [Fragment din jurnalul din 1859 al lui Ellen White]. „Participat seara la adunare. O întâlnire liberă și foarte interesantă. După ce a sosit timpul de încheiere, s-a abordat problema votului și s-a zăbovit asupra ei. A vorbit mai întâi James, apoi fratele Andrews și amândoi au considerat că lucrul cel mai bun era să se ia atitudine în favoarea binelui și împotriva răului și că este drept să voteze oameni cumpătați pentru a conduce orașul nostru, în loc ca tăcerea lor să favorizeze alegerea unor oameni necumpătați. Fratele Hewett își povestește experiența avută cu câteva zile mai înainte și stabilește faptul că este corect să-și dea votul. Fratele Hart vorbește bine. Fratele Lyon nu este de acord. Nimeni nu mai are obiecții împotriva votării, și fratele Kellog începe să simtă că este corect. O stare plăcută începe să se facă simțită printre toți frații. O, de-ar putea să acționeze toți în temere de Dumnezeu!”[Notă: La începutul verii lui 1881, la adunarea în aer liber de la Des Moines, Iowa, delegaților li s-a prezentat o rezoluție care declara:

„Hotărâm: -- de a ne exprima profundul interes față de mișcarea pentru temperanța care se desfășoară în acest stat; și de a indica pastorilor noștri să-și folosească întreaga influență în comunități și în afara lor pentru a-i determina pe oameni să depună substanțiale eforturi, prin lucrare personală și la urna de vot, în favoarea amendamentului constituțional pentru prohibiție, pe care partizanii temperanței caută să-l instituie. -- The Review and Herald, 5 iulie, 1881.

Dar unii au obiectat față de clauza care cerea acționarea „la urna de vot”, solicitând desființarea ei. Ellen White, care a participat la acea adunare în aer liber, se retrăsese, dar a fost rugată să dea un sfat.

Scriind despre aceasta la acea vreme, ea relatează: „M-am întors și am văzut că trebuia să vorbesc referitor la problema dacă poporul nostru trebuia să voteze pentru prohibiție. Le-am spus «Da» și am vorbit vreme de douăzeci de minute.” -- Scrisoarea 6, 1881.]

„Oameni care promovau consumul de alcool au venit azi la mine exprimându-și plini de curtoazie aprecierea față de păzitorii Sabatului, că nu au votat, și speranța că își vor menține poziția și, asemeni quakerilor, nu vor fi pentru prohibiție. Satana și îngerii lui răi sunt ocupați la această oră și au lucrătorii lor pe pământ. Rugăciunea mea este ca el să fie decepționat, în această privință.” -- Jurnalul lui Ellen G. White, duminică, 6 March 1859.

Lecția împărățiilor antice -- Prosperitatea unei națiuni depinde de virtutea și inteligența cetățenilor ei. Pentru asigurarea acestor două binecuvântări, obiceiurile strictei temperanțe sunt indispensabile. Istoria împărățiilor din vechime este plină de lecții-avertisment pentru noi. Luxul, îngăduirea de sine și risipa pregătesc calea căderii. Rămâne de văzut dacă țara noastră va fi pusă în gardă de exemplul lor și le va evita soarta. -- Gospel Workers, 388.

Capitolul 59

Chemarea la seceriș

Este timpul să lucrăm -- Nu este acum, frați și surori, timpul ca noi să lucrăm? Nu este timpul să ne activăm capacitățile date de Dumnezeu pentru a atinge zelul sfânt, pe care încă nu l-am avut? și nu este timpul să ieșim în față, asemeni unor Calebi, să ne ridicăm glasul și să strigăm împotriva rapoartelor ce umblă în jurul nostru? Nu suntem noi în stare să luăm în stăpânire țara? Suntem, prin Dumnezeu, în stare să facem o mare lucrare în privința temperanței. -- Manuscris 12, 1888.

Cine ajută? -- -- Peste tot în jurul nostru sunt victime ale apetitului pervertit și ce întreprindeți pentru ei? Nu puteți, prin propriul exemplu, să-i ajutați să-și pună piciorul pe calea temperanței? Puteți să vedeți ispitele ce se abat asupra tinerilor ce cresc în preajma noastră și să nu căutați să-i avertizați și să-i salvați? Cine va sta de partea Domnului? Cine va ajuta la respingerea acestui val al imoralității, al mizeriei și ruinei, care inundă lumea? Christian Temperance and Bible Hygiene, 40.

Ziua ocaziei noastre -- Necumpătarea de orice gen înrobește lumea și aceia care sunt acum adevărați educatori, cei care propovăduiesc renunțarea și sacrificiul de sine, vor avea răsplata lor. Acum este vremea noastră, este ocazia noastră de a face o lucrare binecuvântată. -- Medical Ministry, 25.

Suntem răspunzători -- Suntem la fel de răspunzători pentru relele pe care le-am fi putut împiedica la alții prin muștrare, avertizare, prin exercitarea autorității părintești sau pastorale, ca și atunci când am fi comis acele rele. -- Testimonies for the Church 4:516.

Revigorați lucrarea pentru temperanța -- Cauza temperanței trebuie revigorată cum n-a mai fost până în prezent. -- The Review and Herald, 14 ianuarie, 1909.

Cu ani în urmă, priveam promovarea principiilor temperanței drept una dintre cele mai importante datorii ale noastre. Așa ar trebui să fie și azi. -- Gospel Workers, 384.

Dacă lucrarea pentru temperanță ar fi dusă de noi așa cum era acum treizeci de ani [articol publicat prima dată în 1900], dacă la adunările noastre în aer liber am prezenta oamenilor relele necumpătării în mâncare, băutură și, în mod deosebit, ale consumării de alcool, dacă aceste lucruri ar fi prezentate ca fiind legate de dovezile apropiatei reveniri a lui Hristos, atunci ar avea loc o zguduire printre oameni. Dacă am dovedi un zel proporțional cu importanța adevărilor pe care le mânuim, am putea fi instrumente de salvare a sute, ba mii de oameni, de la ruină. -- Testimonies for the Church 6:111.

Dacă poporul nostru ar fi determinat să-și dea seama cât de multe se află în joc și ar căuta să răscumpere timpul care a fost pierdut prin neimplicarea inimii, sufletului și a puterii în cauza temperanței, mult bine ar rezulta. -- Scrisoarea 78, 1911.

Cu Dumnezeu suntem o majoritate -- Veți spune că suntem o minoritate. Dar Dumnezeu nu este o majoritate? Dacă suntem de partea Dumnezeului care a făcut cerul și pământul, nu suntem de partea majorității? Avem de partea noastră îngerii, care excelează în putere. -- Manuscris 27, 1893.

Cu mâinile noastre slabe, de oameni, nu putem face decât puțin, dar avem un ajutor infailibil. Nu trebuie să uităm că brațul lui Hristos poate

ajunge până în adâncul mizeriei și al degradării umane. El ne poate da ajutor pentru a învinge chiar și acest puternic demon al necumpătării. -- Christian Temperance and Bible Hygiene, 21.

Câmpuri gata pentru seceriș -- În orice loc, problema temperanței trebuie mai mult accentuată. Beția și crima, care întotdeauna urmează necumpătării, strigă după glasuri care să se ridice în combaterea acestui rău. Hristos vede un seceriș plin, ce așteaptă să fie strâns. Suflete înfometează după adevăr și însetează după apa vieții. Mulți se află chiar la hotarul împărăției, așteptând doar să fie culeși. Nu văd lucrul acesta cei care cunosc adevărul? Nu vor auzi ei glasul lui Hristos spunând: „Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: «Ridicați-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș.»” -- Scrisoarea 10, 1899.

Apendice

Anexa A -- Ellen G. White, lucrător pentru temperanță

Mandatată să vorbească despre temperanță -- A trebuit, de asemenea, să vorbesc despre subiectul temperanței, ca sol numit de Domnul. Am fost chemată în multe locuri să vorbesc despre temperanță în fața unor adunări mari. Vreme de mulți ani, am fost cunoscută drept un vorbitor despre temperanță. -- Manuscris 140, 1905.

Mă bucur că am avut privilegiul de a da mărturie despre acest subiect în fața unor adunări arhipline, în mai multe țări. De multe ori, am vorbit pe această temă unor largi auditorii, la adunările noastre în aer liber. -- Scrisoarea 78, 1911.

Planul de prezentare -- Am abandonat calea bătătorită a prezentării obișnuite și am subliniat originea necumpătării larg răspândite ca aflându-se în cămin, în familie și în îngăduința apetitului la copil. Alimentele stimulente creează o dorință pentru stimulente și mai puternice. Băiatul al cărui gust este astfel viciat și care nu este învățat autocontrolul, este alcoolicul sau sclavul tutunului din anii de mai târziu. Subiectul a fost abordat de pe această platformă largă, fiind subliniată datoria părinților de a-și pregăti copiii în direcția unor vederi corecte despre viață și responsabilitățile ei și de a pune temelia formării caracterelor lor creștine. Pentru a avea succes, marea lucrare a reformei temperanței trebuie să înceapă din cămin. -- The Review and Herald, 23 august, 1877.

La o mare adunare pentru temperanța, în Kokomo, Indiana -- Editorul

publicației Kokomo Dispatch desfășura adunări în aer liber pe tema Sabatului. Ulterior, el s-a gândit că trebuia să vorbim oamenilor despre subiectul temperanței creștine, la adunarea de duminică după-amiază.... Trei trenuri speciale și-au revărsat transportul uman pe teren. Cei de aici sunt foarte entuziași în ceea ce privește temperanța. La ora 2, 30 după-amiază, am vorbit pentru aproximativ opt mii de persoane despre temperanța văzută prin prisma moralității și a creștinismului. Am fost binecuvântați cu o remarcabilă elocvență și lejeritate și am fost ascultați cu cea mai mare atenție de largul auditoriu prezent. -- The Review and Herald, 23 august, 1877.

Prezentând temperanța în Salem, Oregon -- Duminică, 23 iunie 1873, am vorbit în biserica metodistă din Salem, Oregon, pe tema temperanței. Participarea a fost neobișnuit de bună și am avut lejeritate în prezentarea acestui subiect favorit al meu. Am fost solicitată să vorbesc din nou, în același loc, în duminica următoare, adunării în aer liber, dar am fost împiedicată de răgușeală. În următoarea joi seara, totuși, am vorbit din nou în această biserică. Mi-au fost făcute mai multe invitații să vorbesc despre temperanța în diferite localități și orașe din Oregon, dar starea sănătății mele nu mi-a permis să onorez aceste cereri.

[La începutul lui August 1878], ne-am oprit în Boulder City [Colorado] și am ținut bucuroși adunări în cort, unde prezbiterul Corneli organiza o serie de întâlniri.... A fost întins cortul, pentru a se desfășura în el adunări pe tema temperanței și, invitată special, am vorbit unui cort plin de ascultători atenți. Deși obosită de călătorie, Domnul m-a ajutat să le prezint cu succes oamenilor necesitatea practicării strictei temperanțe în toate lucrurile. -- Testimonies for the Church 4:290-297.

Numai veșnicia ne va descoperi ce s-a realizat prin acest gen de lucrare -- cât de multe suflete bolnave de îndoială și obosite de lumesc și neliniște au fost aduse la Marele Medic, care dorește să salveze deplin pe toți cei care vin la El. Hristos este un Mântuitor înviat și, sub aripa Lui, e vindecare. --

Testimonies for the Church 6:111.

Uniți cu alții, pentru a-i ajuta pe semeni -- În seara de după Sabat, am vorbit în Washingtonian Hall [Notă: O sală administrată de femeile din Martha Washington Home, din Chicago, societate devotată lucrării de reformă pentru femeile alcoolice.]... Duminică după-amiază, am vorbit în aceeași sală despre subiectul temperanței unei adunări mari, care m-a ascultat cu cel mai profund interes. Am avut lejeritate și putere în a-L prezenta pe Isus, care a luat asupra Lui infirmitățile și a purtat necazurile și durerile omenirii, ieșind biruitor pentru noi....

La încheierea adunării, am avut onoarea de a mi se face cunoștință cu președintele asociației Washingtonian Home. El mi-a mulțumit în numele familiei și prietenilor pentru plăcerea de a-mi asculta părerile. Am fost cordial invitată să-i vizitez când voi mai trece prin Chicago și i-am asigurat că voi considera un privilegiu să fac lucrul acesta. Am fost bucuroasă de această ocazie de a prezenta temperanța din punctul de vedere creștin în fața locatarilor acestui așezământ pentru oameni alcoolici, în care aceștia sunt asistați pentru biruirea puternicului obicei care pune în lanțuri atât de mulți oameni, într-o robie aproape fără speranță. Mi s-a spus că printre aceia care erau nevoiți să caute ajutorul prietenesc al societății se aflau avocați, medici și chiar miniștri. -- The Review and Herald, 10 februarie, 1885.

Reacții încurajatoare -- Am vorbit cât se poate de decis despre acest subiect [temperanța] și aceasta a avut influență asupra minții celorlalți. În multe cazuri, oamenii vin și mărturisesc: „N-am mai folosit deloc tutun, vin sau orice alt stimulent și narcotic de când ați vorbit despre temperanța”, iar acum spun: „Trebuie să-mi formeze principii inteligente de acțiune, fiindcă vreau ca și alții să cunoască binefacerile pe care le-am primit eu. Această reformă are puternice consecințe pentru mine și pentru toți cei cu care vin în contact. Voi alege partea mai bună, aceea de a lucra cu Hristos, având drept principii și ținte stabilite acelea de a câștiga o cunună a vieții, ca biruitor. --

Scrisoarea 96, 1899.

La adunările noastre publice în Australia, ne-am străduit în mod special să prezentăm clar principiile fundamentale ale reformei temperanței. În general, când le vorbeam oamenilor duminica, tema mea era sănătatea și temperanța. În timpul unora dintre adunările în aer liber, zilnic ofeream învățături pe această temă. În mai multe locuri, interesul față de poziția noastră în ceea ce privește folosirea stimulentei și narcoticelor i-a condus pe prietenii temperanței să participe la adunările noastre și să afle mai mult despre diferite doctrine ale credinței noastre. -- Manuscris 79, 1907.

Contacte cu W.C.T.U., la Melbourne -- Doctorul M. G. Kellog a venit la cortul meu pentru a vedea dacă vreau să am o întrevedere cu președinta și secretara W.C.T.U. Le-am invitat în cortul nostru și am avut parte de o vizită foarte plăcută. Președinta este o vegetariană strictă, care nu a mai gustat carne de patru ani. Ea are o prezență luminoasă, care conferă credit obiceiurilor ei cumpătate. Secretara este o femeie tânără. Amândouă sunt femei inteligente și manifestă un adânc interes pentru tot ce au auzit. Ele mi-au solicitat să vorbesc în frumoasa sală în care își țin adunările și i-au cerut fratelui Starr să scrie pentru publicația lor, despre temperanța.

Președinta și-a exprimat dorința serioasă de a ne uni cu societatea lor în lucrarea pentru temperanța. „Fiți siguri”, ne-au spus ele, „că vom intra prin orice ușă care ni se deschide, pentru a putea face ca lumina noastră să strălucească pentru alții”. și păreau foarte fericite să vadă, să audă și să fie convinse că roadele Duhului Sfânt sunt deținute și manifestate de acești oameni. Le-am dat amândurora câte un exemplar din Temperanța creștină și apoi, uneia Marea Luptă, iar celeilalte Patriarhi și profeți. Manuscris 2, 1894.

Susținere prin educație pentru sănătate -- Erau prezenți căpitanul Press și soția lui, președintă a W.C.T.U. din Victoria. Doamna Press m-a vizitat la

cort, în tabăra noastră, și era nerăbdătoare să vorbesc societății ei. După vorbirea de duminică, a venit la mine și, strângându-mi mâna, mi-a spus: „Vă mulțumesc pentru acest discurs! Descopăr multe idei noi, care au lăsat o impresie durabilă în mintea mea. N-am să le uit niciodată puterea.”

Mi s-a făcut cunoștință cu soțul ei -- un bărbat ce arată foarte distins. Este pilot și ocupă o poziție foarte importantă. Fratele și sora Starr au luat masa cu ei și au făcut o plăcută cunoștință. În numele W.C.T.U., domnul Press ne-a cerut în mod foarte serios instrucțiuni în ceea ce privește gătitul sănătos. Am plănuit să organizăm o școală de gătit, care să se desfășoare la Melbourne, în camera de lângă sala W.C.T.U. Se vor ține patru lecții pe săptămână, începând cu marțea următoare. La fiecare lecție, se va învăța gătitul a opt feluri diferite. Există un mare entuziasm în această privință. Doamna Press este vegetariană, negustând carne de patru ani.

Iată că oameni de prim rang participă la adunările noastre în Williamstown. Domnul Press și soția lui au participat la câteva dintre adunările de tabără și spun că Biblia este acum o carte nouă pentru ei. Ei văd că este plină de adevăr prețios, care constituie o sărbătoare pentru suflet. -- Manuscris 6, 1894.

Păstrarea relației -- Doamna Press, președintă a W.C.T.U. din Victoria și doamna Kirk, secretara, sora ei și două doamne mai în vârstă, împreună cu nepoata doamnei Press, au luat masa cu noi. Cu doamna Press și Doamna Kirk ne cunoscuserăm la Melbourne; acum, ele participau la o convenție a temperanței, la Sidney. Am avut o întrevvedere plăcută și acum sunt plecate cu trăsura noastră, să viziteze ținutul, în vreme ce eu îmi rezum scrierea. Sper ca aceste surori să fie aduse la cunoașterea adevărului. Dorim să vedem cum aceia care sunt inteligenți sunt convertiți și iau parte la promovarea adevărului. -- Manuscris 30, 1893.

Adunări în aer liber pentru temperanță, în Noua Zeelandă -- Unii dintre auditori au fost foarte entuziasmați de subiect. Primarul, șeriful și mulți alții au afirmat că a fost de departe cel mai bun discurs biblic despre temperanța pe care l-au auzit vreodată. Am considerat adunarea un succes și am hotărât să avem o întâlnire asemănătoare în după-amiaza duminicii următoare. Deși cerul era noros și amenința cu ploaia, am fost feriți și am avut mai mulți ascultători decât în duminica precedentă. Era un mare număr de tineri care ascultau ca vrăjiți. Unii dintre ei erau solemni ca un monument. Timpul era unul deosebit. Vreme de două zile, avuseseră loc curse de cai și un târg de vite. Acestea îi agitaseră într-atât pe oameni, încât m-am temut că nu vom avea o participare bună la întâlnire. Se vorbise despre ele de săptămâni și se făcuseră pregătiri. Ei bine, era ocazia mea de a vorbi celor cărora n-aș fi avut nici o șansă să le vorbesc dacă n-ar fi fost acest prilej.

Un tânăr cam în vârstă de șaptesprezece ani a plâns ca un copil când am citit un articol despre cum un adolescent de vârsta lui a intrat într-un local și a băut primul lui pahar de alcool, care a făcut ceea ce face întotdeauna -- i-a întunecat mintea. După ce a băut acest pahar, tânărul nu și-a mai amintit nimic din ceea ce s-a întâmplat. În local a avut loc o ceartă și în mâna tânărului a fost găsit un cuțit care luase viața unui om și tânărul a fost acuzat de crimă, fiind condamnat la cinci ani de pușcărie. Era un articol tulburător, care a adus lacrimi în ochii multor oameni, bătrâni și tineri. -- Scrisoarea 68, 1893.

Atenția captată de o abordare ne mai întâlnită -- Subiectul meu a fost temperanța, văzută prin prisma creștină, căderea lui Adam, făgăduința Edenului, venirea lui Hristos în lumea noastră, botezul Lui, ispitirea în pustie și biruința Sa. și toate acestea pentru a i se da omului o nouă șansă, asigurându-i-se posibilitatea de a birui pentru sine, prin meritele lui Isus Hristos. Hristos a venit pentru a-i aduce omului puterea morală de a fi biruitor asupra ispitelor în ceea ce privește apetitul și de a rupe lanțul robiei obiceiului și îngăduinței apetitului pervertit pentru a se menține pe poziția

demnității, pentru ca raportul din cer să-l confirme în cărțile lui ca pe un om înaintea lui Dumnezeu.

Era totul atât de deosebit față de tot ceea ce auziseră vreodată despre temperanță, încât au ascultat înmărmuriți. -- Manuscris 55, 1893.

Folosirea eficientă a Scripturii și a cântecului -- Am vorbit după-amiază despre subiectul temperanței, luând ca text de bază primul capitol din Daniel. Au ascultat toți cu atenție, părând surprinși să audă despre temperanță prezentată prin prisma Bibliei. După ce am zăbovit asupra integrității și fermității tinerilor robi evrei, am cerut corului să cânte „Ai curajul de a fi un Daniel, ai curajul de a fi altfel, ai curajul de a fi de neclintit, ai curajul de a spune!” Melodia inspiratoare a răsunat de pe platforma corului, căruia i s-a alăturat adunarea. Apoi am rezumat cele spuse și am știut că, înainte de a termina, mulți dintre cei prezenți aveau o mai bună înțelegere a sensului temperanței creștine. Domnul mi-a dat lejeritate și binecuvântarea Sa și o cât se poate de solemnă impresie a fost imprimată în mintea multora. -- Scrisoarea 42, 1900.

Răspunzând unei solicitări a W. C. T. U -- În timpul unei serii de adunări ținute spre sfârșitul anului 1899, la Maitland, New South Wales, mi s-a cerut de către președinta filialei din Maitland a W.C.T.U. să vorbesc într-o seară, și mi-a spus că membrele ar fi foarte bucuroase să mă audă, chiar dacă ar fi să vorbesc numai zece minute. Am întrebat-o dacă cele zece minute pe care mi le propusese erau tot timpul afectat, pentru că, uneori, Duhul Domnului venea asupra mea și aveam de vorbit mai mult de zece minute. „O”, a răspuns ea, „oamenii dumneavoastră mi-au spus că nu ați vorbit în această seară și am specificat zece minute, crezând că nu veți răspunde, dacă aș cere mai mult. Cu cât ne vorbiți mai mult, cu atât mai recunoscători vă suntem.”

Am întrebat-o pe doamna Winter dacă obișnuia să citească un fragment din Scriptură în deschiderea adunării și mi-a spus că obișnuia. Apoi, i-am cerut privilegiul de a mă ruga, ceea ce mi-a fost oferit bucuros. Am discutat liber cu ele, timp de o oră. Unele dintre femeile prezente în acea seară au venit, după aceea, la întâlnirile în cort. -- Manuscris 79, 1907.

Anexa B -- Referiri tipice la temperanță ale lui Ellen G. White

1. LA Christiania, Norvegia -- 1886

Duminică, la cererea președintelui societății pentru temperanță, am vorbit despre acest subiect. Întâlnirea se ținea în gimnaziul militar, în cea mai mare sală din localitate. Un steag american drapa amvonul -- atenție pe care am apreciat-o mult. Erau aproape 1600 de participanți. Printre ei se afla un episcop al bisericii naționale, împreună cu un număr de clerici. O mare parte din auditoriu erau oameni din cele mai înalte clase ale societății.

Abordarea -- Am abordat subiectul de pe o poziție religioasă, arătând că Biblia este încărcată de istorie purtând semnul temperanței și că Hristos a fost implicat în lucrarea pentru temperanță încă de la început. Îngăduirea apetitului a fost cea prin care primii noștri părinți au păcătuit și au căzut. Hristos a rezolvat eșecul omului. În pustia ispitirii, El a rezistat testului la care omul a căzut. Pe când Isus suferea cele mai ascuțite împunsături ale foamei, slăbit și topit de post, Satana era acolo cu ispite diverse cu care să-L atace pe Fiul lui Dumnezeu, profitând de slăbirea Lui, pentru a-L birui, zădărniciind astfel planul de mântuire. Dar Hristos a fost ferm. El a biruit pentru rasa oamenilor, pentru a-i putea reabilita din degradarea căderii, arătând că, în puterea Sa, este posibil ca noi să biruim. Isus este alături de oameni în slăbiciunea lor. El a venit pe pământ pentru a ne putea aduce forță morală. Oricât de puternică ar fi pasiunea sau apetitul, putem obține biruință asupra lor, pentru că avem acces la puterea divină, care să se unească cu

slabele noastre eforturi. Cei care aleargă la Hristos vor avea putere în ziua ispitirii.

Avertizarea din istoria biblică -- Am arătat importanța obiceiurilor de temperanță, citând avertizări și exemple din istoria biblică. Nadab și Abihu erau oameni puși în slujbă sfântă. Dar, prin folosirea vinului, mintea lor a devenit atât de confuză, încât n-au mai putut face distincția între cele sacre și cele comune. Jertfînd „foc străin”, ei au nesocotit porunca lui Dumnezeu și au fost uciși de judecățile Lui. Prin Moise, Domnul interzisesese în mod expres folosirea vinului și a băuturilor tari de către cei ce slujeau în lucrurile sfinte, pentru a putea „deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt” și pentru a putea „învăța pe copiii lui Israel toate legile pe care li le-a dat Domnul prin Moise”. Efectul băuturilor amețitoare este slăbirea organismului, încurcarea minții și scăderea moralității. Toți cei care ocupau poziții de răspundere trebuiau să fie oameni ai strictei cumpătări, pentru ca mintea lor să poată fi limpede pentru a discerne între bine și rău, pentru a putea fi statornici în principii și pentru a avea înțelepciunea de a face dreptate și de a dovedi milă.

Această poruncă directă și solemnă trebuia transmisă din generație în generație, până la sfârșitul vremii. În camerele noastre legislative și în curțile de justiție și în școlile și bisericile noastre este nevoie de oameni ai principiului, ai autocontrolului, ai inteligenței pătrunzătoare și ai judecății sănătoase. Dacă mintea este amorțită sau principiile devalorizate prin necumpătare, cum poate judecătorul să ia o decizie justă? El s-a făcut singur incapabil să cântărească probele sau să cerceteze critic situația și nu are puterea morală de a se ridica deasupra motivelor interesului personal sau deasupra influenței părtinirii sau a prejudecății. și, din această cauză, o viață umană poate fi curmată pe nedrept sau un nevinovat poate fi jefuit de libertate sau demnitate, care este mai scumpă chiar decât viața. Dumnezeu a interzis ca aceia cărora le-a încredințat responsabilități sacre, de învățători sau conducători ai poporului, să se descalifice astfel singuri pentru îndatoririle înaltei lor poziții.

Instrucțiuni pentru Manoah și pentru Zaharia -- Există o lecție în instrucțiunile date nevestei lui Manoah și în cele date lui Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul. Îngerul Domnului a adus știrea că Manoah va deveni tatăl unui băiat care avea să elibereze Israelul și, răspunzând întrebării îngrijorate: „Ce va trebui să păzim cu privire la copil și ce va fi de făcut?”, solul ceresc i-a dat directive speciale mamei: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste nici un rod din viță, să nu bea vin, nici băutură tare și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit”. Copilul va suporta consecințe bune sau rele de pe urma obiceiurilor mamei. Ea trebuie să fie supusă principiilor și să practice temperanța și renunțarea la sine, dacă dorește binele copilului ei.

și tații, deopotrivă cu mamele, sunt incluși în această responsabilitate. Ambii părinți transmit caracteristicile lor, mintale și fizice, înclinațiile și poftele lor copiilor. Ca rezultat al necumpătării părinților, în multe cazuri copiii duc lipsă de vigoare fizică și mintală și de putere morală. Băutorii de alcool și fumătorii transmit pofta lor nesățioasă, sângele lor tulburat și nervii iritați, drept moștenire progeniturii lor. și, pe măsură ce copiii au mai puțină putere de a rezista ispitei decât părinții, fiecare generație decade mai mult decât precedentă.

Întrebarea fiecărui tată și a fiecărei mame trebuie să fie: „Ce să facem pentru copilul care se va naște?” Mulți sunt tentați să privească acest subiect cu ușurință; dar faptul că un înger din cer a fost trimis la acei părinți evrei cu instrucțiuni date de două ori în cel mai explicit și solemn mod, arată că Dumnezeu îl privește ca un subiect de mare importanță.

Când îngerul Gabriel i s-a arătat lui Zaharia prezicându-i nașterea lui Ioan Botezătorul, iată mesajul pe care l-a adus: „El ... va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de

Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale”. Dumnezeu avea o lucrare importantă pentru fiul promis al lui Zaharia, o lucrare ce necesita gândire activă și acțiune viguroasă. El trebuia să aibă o bună constituție fizică și putere mintală și morală. și tocmai pentru a i se asigura aceste calități era nevoie ca obiceiurile lui să fie bine puse la punct încă din pruncie. Primii pași spre necumpătare sunt adeseori făcuți în copilărie sau adolescență; de aceea, cele mai serioase eforturi trebuie îndreptate spre luminarea părinților în privința răspunderii pe care o au. Aceia care pun vin și bere pe mesele lor cultivă în copiii lor apetitul pentru băuturi tari. Sfatul nostru este ca principiile temperanței să fie prezente în toate amănuntele vieții din cămin, ca exemplul părinților să fie o lecție de temperanță, iar copiii să fie învățați renunțarea de sine și autocontrolul, care să le fie întipărite în suflet, pe cât posibil, chiar din copilărie.

Tinerii, un indicator al societății viitoare -- Viitorul societății este indicat de tineretul de azi. În tineri vedem viitorii învățători, legiuitori și judecători, masele și conducătorii ce vor determina caracterul și soarta națiunii. Cât de importantă este atunci misiunea celor care trebuie să formeze obiceiurile și să influențeze viața generației viitoare! A lucra cu mintea cuiva este cea mai măreață lucrare încredințată vreodată oamenilor. Timpul părinților este prea prețios pentru a fi cheltuit pentru satisfacerea apetitului sau pentru urmărirea îmbogățirii sau a conformării față de modă. Dumnezeu le-a dat pe mână copii de valoare nu doar pentru a-i pregăti pentru un loc util în această viață, ci pentru a-i pregăti pentru curțile cerești, întotdeauna trebuie să avem în vedere viața viitoare și să lucrăm astfel încât, atunci când vom intra pe porțile paradisiului, să putem spune: „Iată-mă, Doamne, eu și copiii pe care mi i-ai dat Tu!”

Dar în chestiunea temperanței sunt de făcut și lucruri ce le revin tinerilor și pe care nimeni altcineva nu le poate face. Dacă pentru trăsăturile caracterului, precum și pentru educarea și pregătirea copiilor lor sunt răspunzători părinții, la fel de adevărat este că poziția și utilitatea noastră în

această lume depinde, în mare măsură, de propriul nostru curs de acțiune.

Daniel, un exemplu nobil -- Nicăieri nu vom găsi o mai cuprinzătoare și mai elocventă ilustrare a adevăratei temperanțe și a binecuvântărilor ce o însoțesc decât cea din istoria lui Daniel și a prietenilor lui la curtea Babilonului. Când au fost aleși să fie învățați știința și limba haldeilor, pentru a putea „să slujească în casa împăratului”, „împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul din care bea el”. Acești tineri nu numai că au refuzat să bea din vinul împăratului, dar s-au abținut și de la delicatesele de la masa lui. Ei au ascultat de legea divină, atât cea privitoare la natura omului cât și cea morală. Obiceiurile lor de renunțare la sine erau împletite cu perseverența în scop, hărnicia și fermitatea. Iar rezultatul dovedește înțelepciunea alegerii lor.

Dumnezeu îl onorează întotdeauna pe cel drept. Tinerii cei mai promițători, din orice țară supusă de marele cuceritor, fuseseră adunați la curtea Babilonului; dar între toți aceștia, robii evrei erau fără rival. ținuta dreaptă, pasul hotărât și elastic, pielea frumoasă, demonstrând faptul că sângele lor era neîntinat, simțurile neștirbite, respirația curată -- toate acestea constituiau tot atâtea certificate de bune obiceiuri, însemne ale nobleței cu care natura îi onorează pe aceia care-i respectă legile. Iar când inteligența și cunoștințele lor au fost testate de către împărat, la sfârșitul celor trei ani de pregătire, „n-a fost găsit nici unul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.” Inteligența lor ascuțită, vorbirea aleasă și perfectă în limba haldee, cunoștința lor vastă și variată mărturiseau despre puterea neștirbită a capacităților lor mintale.

Istoria lui Daniel și a tovarășilor lui a fost consemnată pe paginile Cuvântului inspirat pentru beneficiul tinerilor din toate veacurile ce au urmat. Aceia care vor să-și păstreze capacitățile pentru slujirea lui Dumnezeu neafectate trebuie să respecte o strictă cumpătare în folosirea bunătăților Lui, precum și o abținere totală de la orice îngăduință vătămătoare sau

degradantă. Ceea ce s-a reușit o dată, mai poate fi reușit. Au stat acei evrei credincioși neclintiți în toiul mării ispite, susținând o nobilă mărturie în favoarea adevăratei temperanțe? Tinerii de azi pot susține și ei o mărturie asemănătoare, chiar în condiții la fel de nefavorabile. Este de dorit ca ei să vrea să imite exemplul acelor tineri evrei; pentru că toți cei care vor, pot asemenea lor, să se bucure de favoarea și binecuvântarea lui Dumnezeu.

Bani cu care s-ar fi putut face mult bine -- Mai este încă un aspect al problemei temperanței care trebuie luat atent în considerare. Nu este vorba doar de folosirea stimulentele naturale și periculoase, ci și de faptul că ea constituie un lucru extravagant și costisitor. O mulțime de bani sunt astfel risipiți în fiecare an. Bani cheltuiți pe tutun ar putea sprijini misiunea din lumea întreagă. Mijloacele care sunt mai grav decât risipite pe băutură ar contribui la educarea tinerilor care acum plutesc în derivă într-un trai al ignoranței și crimei și la pregătirea lor pentru o nobilă lucrare pentru Dumnezeu. Sunt mii și mii de părinți care își cheltuie câștigul pentru satisfacerea de sine, jefuindu-și copiii de banii pentru hrană, îmbrăcăminte și beneficiile educației. și o mulțime de preținși creștini încurajează aceste practici prin exemplul lor. Ce socoteală I se va da lui Dumnezeu pentru această risipire a bunurilor date de El?

Banii constituie unul dintre darurile încredințate nouă cu care să-i hrănim pe cei săraci, să-i îmbrăcăm pe cei goi, să-i mângâiem pe cei aflați în necaz și să vestim Evanghelia celor nenorociți. Dar cât este de neglijată această lucrare! Când va veni să dea răsplata slujitorilor Săi, nu le va spune multora Domnul: „Adevărat vă spun că ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut”? Peste tot în jurul nostru este de lucrat pentru Domnul. Este nevoie de mijloacele noastre, de banii noștri, de energia și de influența noastră. Vom sborda noi această lucrare, trăind pentru slava lui Dumnezeu și binecuvântarea semenilor? Vom zidi noi împărăția lui Dumnezeu pe pământ?

Acum este nevoie de oameni ca Daniel -- bărbați ai sacrificiului de sine și ai curajului de a fi reformatori radicali ai temperanței. Fie ca orice creștin să vadă că exemplul și influența sa sunt de partea reformei. Pastorii Evangheliei să fie credincioși în prezentarea avertizărilor către popor. și nici unul să nu uite că fericirea noastră pentru viața care va veni depinde de îmbunătățirea celei pe care o avem în viața aceasta. -- Historical Sketches of SDA Foreign Missions, 207-211.

2. O cuvântare despre temperanță -- 1891

Satana a fost primul rebel din univers, și de atunci, de la izgonirea lui din cer, a căutat să facă din orice component al familiei umane o ființă despărțită de Dumnezeu, cum era el. El și-a trasat planul de pierzare a omului și, prin îngăduința nepermisă de lege față de apetit, l-a condus la călcarea poruncii lui Dumnezeu. El i-a ispitit pe Adam și pe Eva să se împărtășească din fructul interzis, realizând astfel căderea lor și izgonirea din Eden. Ce mulți spun: „Dacă aș fi fost în locul lui Adam, eu n-aș fi ratat niciodată un test atât de simplu!” Dar voi, cei care vă lăudați astfel, aveți azi o ocazie măreață de a vă arăta puterea urmării unui țel și fidelitatea față de principii, în încercare. Ascultați voi de fiecare poruncă a lui Dumnezeu? Nu vede Dumnezeu nici un păcat în viața voastră?

Ar fi fost bine să fi fost singulară căderea lui Adam și a Evei dar, de la pierderea Edenului și până în prezent, s-a petrecut o succesiune de căderi. Satana a plănuț să-I ruineze pe om, conducându-l departe de loialitatea față de poruncile lui Dumnezeu, și una dintre metodele lui cele mai eficiente este aceea de a-l ispiti la satisfacerea apetitului pervertit. Peste tot vedem stigmatul necumpătării omului. În satele și orașele noastre, localuri de băuturi se află la orice colț și, pe chipul clienților lor, vedem înspăimântătoarea lucrare de ruină și distrugere. Pe orice cale, Satana caută să-i momească pe tineri pe calea pierzării; și, o dată ce a reușit să le pună piciorul pe această cale, îi zorește pe drumul coborător, conducându-i din

orgie în orgie, până când victimele lui își pierd puterea conștiinței și nu mai au în vedere temerea de Dumnezeu, exercitându-și din ce în ce mai puțin stăpânirea de sine. Ei devin adepți ai folosirii vinului și băuturilor tari, tutunului și drogului și coboară de la un stadiu al decăderii la altul, devenind sclavi ai apetitului. Sfatul pe care odată îl respectau, acum sau obișnuit să-l nesocotească. Fac pe grozavii și se laudă că sunt liberi când, de fapt, sunt servitori ai corupției. Ei înțeleg prin libertate sclavia față de apetitul josnic și egoist și față de lucruri triviale.

Lupta este în desfășurare -- O mare luptă se duce în lume. Satana este hotărât să-și supună rasa umană, dar Hristos a plătit un infinit preț pentru ca omul să poată fi răscumpărat din mâna vrăjmașului și pentru ca în speța umană să poată fi refăcut chipul moral al lui Dumnezeu. Prin instituirea planului de mântuire, Dumnezeu a demonstrat că prețuiește omul la infinit; dar Satana caută să facă fără efect acest plan, reținându-l pe om de la îndeplinirea condițiilor prin care este asigurată mântuirea.

Când și-a început misiunea, Hristos S-a plecat pe genunchi pe malurile Iordanului și a înălțat o cerere în favoarea rasei umane. El a primit botezul prin mâna lui Ioan, iar cerul s-a deschis și Duhul lui Dumnezeu a venit la El în formă de porumbel și, din cer, s-a auzit un glas spunând: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea!” Rugăciunea lui Hristos pentru omenirea pierdută a fost ascultată și toți cei care cred în El sunt primiți în Cel Preaiubit. Prin Hristos, oamenii căzuți află primire la Tatăl și pot avea harul care-i face în stare să fie biruitori, prin meritele unui Mântuitor crucificat și înviat.

Importanța biruinței lui Hristos -- După botez, Hristos a fost dus de Duhul în pustie. El a luat natura omenească asupra Lui, iar Satana s-a lăudat că îl va birui așa cum i-a biruit pe oamenii puternici din vechime și L-a asaltat cu ispitele care au produs căderea omului. În lumea noastră era locul unde avea să se decidă soarta acestui mare conflict. Dacă ispititorul izbândea

să-L înfrângă fie și numai într-un punct pe Hristos, lumea trebuia să piară. Satana avea puterea de a zdrobi călcâiul Fiului lui Dumnezeu, dar sămânța femeii putea să-i zdrobească capul șarpelui. Hristos trebuia să-l anihileze pe prințul puterilor întunericului. Vreme de patruzeci de zile, Hristos a postit în pustie. Pentru ce? Exista în caracterul Fiului lui Dumnezeu ceva care necesita o astfel de umilire și suferință? Nu, El era fără păcat.

Toată această umilință și ascuțită durere erau îndurate de dragul omului căzut și niciodată nu vom putea înțelege caracterul dramatic al păcatului îngăduirii apetitului pervertit, dacă nu înțelegem sensul spiritual al lungului post al Fiului lui Dumnezeu. Niciodată nu vom putea înțelege puterea și înrobirea apetitului, dacă nu sesizăm caracterul luptei lui Hristos pentru biruirea lui Satana și așezarea în acest fel a omului pe un teren sigur, unde, prin meritele sângelui Lui, să poată fi în stare să reziste puterilor întunericului și să biruiască pentru sine.

După acest lung post, înfometat și slăbit, Hristos este asaltat de Satana cu cele mai crunte ispite. „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini”. Satana se prezenta ca fiind solul lui Dumnezeu, pretinzând că Dumnezeu a notat bunăvoința Mântuitorului de a păși pe calea renunțării la sine și că acum nu I se cerea să sufere mai departe umilința și chinul, ci putea să Se oprească din teribila luptă ce-I stătea înaintea, ca Răscumpărător al lumii. El încerca să-L convingă că Dumnezeu voise doar să-I pună la încercare fidelitatea și că acum loialitatea Ii fusese deplin manifestată și era liber să-și folosească puterea divină pentru a-și rezolva trebuințele. Dar Hristos a descoperit ispita și a declarat: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.»”

Atunci când sunteți ispitiți spre o satisfacere nepotrivită cu Legea a apetitului, trebuie să vă aduceți aminte de exemplul lui Hristos și să fiți fermi, biruind așa cum a biruit El. Să declarați: „Așa zice Domnul!”

tranzând în acest fel pentru totdeauna problema, în disputa cu prințul întunericului. Dacă parlamentați cu ispita și folosiți propriile cuvinte, simțindu-vă plini de sine și de importanță, veți fi înfrânți. Armele pe care le-a folosit Hristos au fost cuvintele lui Dumnezeu, „Este scris” și, dacă mânuiți sabia Duhului, veți putea, de asemenea, ieși biruitori, prin meritul Răscumpărătorului vostru.

Satana are mai mult succes cu omul -- Cele trei ispite de căpătâi, cu care omul este copleșit, au fost îndurate de Fiul lui Dumnezeu. El a refuzat să cedeze vrăjmașului în punctele apetitului, vanității și iubirii de lume. Dar Satana are mai mult succes când atacă inima omului. Făcându-i pe oameni să cedeze ispitelor lui, el poate obține controlul asupra lor. și prin nici un alt gen de ispite nu poate dobândi un succes mai mare decât prin acela care vizează apetitul. Dacă poate controla apetitul, el poate controla întreaga ființă a omului.

Nu există decât două puteri care controlează mintea oamenilor -- puterea lui Dumnezeu și puterea lui Satana. Hristos este Creatorul și Răscumpărătorul omului; Satana este dușmanul și distrugătorul omului. Cel care se predă lui Dumnezeu se va zidi pe sine pentru slava Lui, în trup, minte și spirit. Cel care s-a predat controlului lui Satana se afundă singur. Mulți oameni își vând rațiunea pentru un pahar de băutură, devenind un pericol pentru familie, vecini și țară. Copiii lui se ascund când vine acasă și disperata soție se teme să-l întâmpine, pentru că o va trata cu cruzime. El își cheltuie banii pe băutură, în vreme ce soția și copiii suferă din lipsa celor necesare traiului.

Satana le conduce pe victimele apetitului la acte de violență. Alcoolicul este un om al mâniei ușor stârnite și cel mai mic neajuns devine un motiv de ceartă. Aflat sub influența mâniei, alcoolicul nu-și cruță nici cel mai bun prieten. Cât de frecvent auzim de omor și acte violente și aflăm că sursa principală a acestora este obiceiul de a bea alcool!

Băuturile slabe -- Sunt unii care se pretind avocați ai temperanței și totuși își îngăduie să folosească vin și cidru, susținând că aceste stimulente sunt nedăunătoare, ba chiar sănătoase. Acesta este modul în care mulți fac primii pași pe calea pierzării. Intoxicarea produsă de cidru și vin este la fel de reală ca aceea prin băuturi tari și produce cel mai rău fel de îmbătare. Câteva pahare de cidru sau vin pot stârni gustul pentru băuturi mai tari și, în multe cazuri, cei care au devenit alcoolici notorii în acest mod și-au pus temelia obiceiului de a bea.

Pentru cei care au moștenit apetitul pentru stimulente, nu este deloc sigur să aibă vin și cidru în casă; pentru că Satana îi va solicita continuu să guste. Dacă cedează acestor ispite, ei nu vor ști să se oprească. Apetitul cere satisfacție și o primește, spre ruina lor. Creierul devine întunecat, rațiunea nu mai ține frâiele, lăsându-le să atârne pe grumazul poftei. Mizeria prosperă și vicii de aproape tot felul sunt practicate, ca urmare a îngăduinței apetitului pentru vin și cidru. Este imposibil pentru cineva căruia-i plac aceste stimulente și se obișnuiește cu folosirea lor să crească în har. El devine brutal și senzual; pasiunile primitive îi controlează puterile nobile ale minții și virtutea nu este cultivată.

Băutul moderat este școala în care oamenii primesc educație pentru cariera de bețiv. Atât de gradat conduce Satana la depărtarea de temperanță, atât de perfid își exercită influența vinul și cidrul, încât pe calea cea largă a alcoolismului se pătrunde pe nebănuite. Se cultivă gustul pentru stimulente, sistemul nervos este tulburat, Satana menține mintea într-un febril neastâmpăr, iar biata victimă, închipuindu-se în perfectă siguranță, merge din ce în ce mai departe până ce orice barieră este înlăturată și orice principiu sacrificat. Cele mai tari hotărâri sunt subminate iar interesele veșnice devin prea slabe pentru a ține apetitul degradat sub controlul rațiunii. Unii nu sunt niciodată beți cu adevărat, dar se află mereu sub influența băuturilor slabe. Ei sunt neliniștiți, instabili cu mintea, neajunși la beție, dar la fel de sigur

necchilibrați, pentru că puterile nobile ale minții sunt pervertite.

Tutunul, de asemenea -- și aceia care folosesc tutun își afectează capacitatea fizică și mintală. Folosirea tutunului nu este ceva natural. Natura se răscoală împotriva narcoticului și, când fumătorul încearcă prima dată să-i impună acest obicei nenatural organismului, are loc o bătălie grea. Stomacul și chiar întregul organism se revoltă față de această practică abominabilă, dar omul dat la rău perseverează până când natura renunță la luptă și individul devine un sclav al tutunului.

Dacă mântuirea ar fi oferită omului în termeni la fel de dificili, Dumnezeu ar fi privit ca un Stăpân aspru. Satana este un stăpân aspru și le cere supușilor lui să treacă prin încercări dure și să devină sclavi ai pasiunii și apetitului; dar Dumnezeu este consecvent în toate cerințele Lui și le reclamă copiilor Săi numai ceea ce va determina fericirea lor prezentă și cea veșnică.

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău ... să nu ai alți dumnezei afară de Mine”; aceasta este porunca lui Dumnezeu și totuși, cât de mulți, chiar și dintre aceia care declară că sunt slujitori ai lui Dumnezeu, sunt devotați tutunului, făcându-l idolul lor! Când ar trebui să trăiască în aer curat, având o respirație plăcută și slăvindu-L pe Dumnezeu pentru binefacerile Sale, oamenii poluează atmosfera cu fumul pipei și al țigării, trebuind să treacă prin urâciunea fumatului pentru stimularea bieților lor nervi și pregătirea lor pentru activitățile zilei, pentru că, dacă nu și-ar primi porția de fum, ar fi irascibili și neîn stare să-și controleze gândurile.

N-a avut tutun! -- Ca o ilustrare a imposibilității fumătorilor de a-și controla simțămintele atunci când sunt lipsiți de stimulentele lor, voi relata o întâmplare care mi-a dat de gândit. Un bărbat în vârstă, vecin de-al meu mai de demult, era un mare fumător. Într-o dimineață însă, nu-și luase porția

obișnuită de fum când am fost la el pentru a-mi lua o carte pe care i-o împrumutasem. și, în loc să-mi dea cartea pe care i-am cerut-o, el mi-a întins un căpăstru. Degeaba mă străduiam să-l fac să înțeleagă ce doream și a trebuit să plec de la el fără carte. A doua zi am mers din nou la el, cu aceeași cerere, și imediat mi-a dat cartea. Atunci l-am întrebat de ce nu mi-a dat cartea cu o zi mai înainte. Iar el mi-a răspuns: „Cum, ați fost ieri la mine? Nu-mi amintesc. Aaa, știu care a fost necazul, nu-mi luasem porția de tutun!” Acesta era efectul asupra minții lui atunci când nu avea stimulentele. Medicul i-a spus că trebuia să întrerupă folosirea tutunului sau să moară. El a renunțat la tutun dar tot restul vieții a suferit de un permanent dor după stimulentele lui obișnuite, trebuind să ducă o luptă continuă.

La vârsta de nouăzeci de ani, a fost, într-o zi, văzut căutând ceva. Când a fost întrebat ce-i trebuia, el a răspuns: „îmi caut tutunul!”. Fără tutun, suferea chiar și când folosirea lui ar fi însemnat moarte pentru el.

O cale de scăpare -- Dumnezeu cere ca poporul Lui să se păzească de asemenea obiceiuri nenaturale și dezastruoase. Dar atunci când oamenii sunt prinși în lanțul acestora, nu mai există cale de scăpare?

Ba da, Domnul Isus a murit pentru ca, prin meritele vieții și morții Lui, oamenii să poată fi biruitori. El poate să-i salveze pe toți, până la ultimul, care vin la Dumnezeu prin El. Hristos a venit pe pământ pentru a putea îmbina puterea divină cu efortul uman și, prin cooperare cu Hristos, punându-și voința de partea lui Dumnezeu, sclavul să poată deveni liber, moștenitor al lui Dumnezeu, împreună cu Hristos.

Simțul moral amortit de vin -- În vremea lui Israel, când a fost instituit serviciul în sanctuar, Domnul a desemnat ca numai focul sfânt să fie folosit pentru arderea tămâiei. Focul sfânt venea de la Dumnezeu și fumul plăcut mirositor reprezenta rugăciunile poporului când venea la El. Nadab și Abihu

erau preoți în sanctuar și, deși nu era potrivit legii să se folosească foc obișnuit, când au mers înaintea lui Dumnezeu, s-au încumetat să aprindă tămâia cu foc nesfânt. Ei se dedaseră la folosirea vinului și simțul lor moral a fost știrbit, nerealizând caracterul acțiunilor lor sau care ar fi fost consecințele teribile ale păcatului lor. Un foc a fulgerat din Sfânta Sfintelor și i-a mistuit.

După nimicirea lui Nadab și Abihu, Domnul i-a vorbit lui Aaron, spunându-i: „Tu și fiii tăi împreună cu tine să nu beți vin nici băutură amețitoare când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți: aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat și să puteți învăța pe copiii lui Israel toate legile pe care vi le-a dat Domnul prin Moise.” Preoții și judecătorii lui Israel trebuiau să fie bărbați ai strictei temperanțe, pentru ca mintea lor să fie limpede, pentru a face deosebirea între bine și rău, pentru a putea avea fermitate în principii și înțelepciunea de a administra dreptatea și de a dovedi milă.

Dacă oamenii ar fi strict cumpătați -- Ce bine ar fi și în țara noastră dacă aceste instrucțiuni ar fi respectate, dacă oamenii aflați în posturi sacre și de justiție ar trăi prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu! Nu știe Dumnezeu, care l-a făcut pe om, ce este cel mai bine pentru el, ce este cel mai favorabil pentru interesele lui spirituale și veșnice? Dumnezeu lucrează pentru cel mai mare bine al creaturilor Sale. Dacă oamenii ar fi cu strictețe temperați, n-am avea nici o zecime din decesele care se înregistrează în prezent, iar suferința fizică și psihică ar fi substanțial diminuate. Ar fi mult mai puține accidente pe mare și pe uscat. Din cauza faptului că omul face ceea ce-i place, în loc să se supună cerințelor lui Dumnezeu, există atât de mult rău în lume.

Dumnezeu ne-a dat legi prin care să trăim, dar acum, ca și în vremea lui Noe, gândul oamenilor este la rău și numai la rău. Ei umblă conform

dorinței și planurilor inimii lor, desăvârșindu-și, prin aceasta, ruina. Domnul ar vrea ca oamenii să rămână în condiția lor în care i-a creat, liberi de sclavia apetitului.

Cum pot oamenii să aibă încredere în deciziile magistraților care sunt dedați la folosirea alcoolului și a tutunului? Chemați să decidă într-un caz important, fiindcă le lipsesc stimulentele obișnuite, ei nu-și vor putea folosi mintea corect, nefiind în condiția exercitării unei judecăți inteligente. și de ce ar fi atunci vrednică decizia lor?

Oamenii din poziții de răspundere ar trebui să fie bărbați ai temperanței și integrității și îndeosebi aceia care sunt investiți cu funcții în justiție trebuie să aibă obiceiuri sobre, pentru a putea fi dreți și necorupți de mită sau prejudecată. Dar cât de diferită este starea justiției și a conducerii țării noastre față de cea care ar fi posibilă prin ascultare de poruncile lui Dumnezeu! Alcoolul, tutunul, imoralitatea, îi conduc pe oameni să-și trateze semenii neloi.

Ispita este la îndemână -- La orice pas există ispite pentru tinerii noștri, ca și pentru cei de vârstă matură. și în America, și în Europa localurile viciului și ale pierzării sunt făcute atractive prin spectacole și muzică, pentru ca pașii celor naivi să fie îndrumați spre capcană. Se face tot ce este posibil pentru a-i ademini pe tineri în localuri. Ce trebuie făcut pentru a ne salva tinerii? Hristos a făcut un sacrificiu infinit, a devenit sărac pentru ca, prin sărăcia Lui, noi să putem deveni bogați și să avem o viață comparabilă cu a lui Dumnezeu. Iar noi să nu facem nici un sacrificiu pentru cei care merg spre ruină, trecând pe lângă noi? Ce facem noi pentru cauza temperanței, pentru salvarea tinerilor noștri de azi? Cine stă de partea lui Hristos ca un împreună-lucrător cu Dumnezeu?

Părinți, vă învățați voi copiii să biruie? Căutați să împiedicați valul de

rău ce amenință să ne copleșească țara? Mame, vă faceți lucrarea de educatoare? Vă învățați copiii din pruncia lor obiceiuri de autocontrol și cumpătate? Nu așteptați până ce pasiunea îi va prinde în legăturile ei de fier, ci luați-i acum la Dumnezeu, spuneți-le că Isus îi iubește, că cerul are pretenții de la ei. Din tinerețe, puneți-le mâna în mâna lui Hristos, pentru ca El să-i poată călăuzi. Mame, fiți conștiente de responsabilitatea voastră morală și lucrați pentru copiii voștri ca unele care veți avea de dat socoteală. Trebuie să facem ceva pentru a opri valul de rău, pentru ca tinerii și copiii să nu fie măturați spre pierzare. Trebuie să fim biruitori și să ne învățăm copiii să fie biruitori.

Hristos a biruit pentru noi -- În pustia ispitirii, Hristos a trecut pe acolo pe unde Adam a căzut. El și-a început lucrarea acolo unde a început ruina și, în privința apetitului, a înfrânt puterea celui rău, pentru noi. Satana a părăsit terenul ca un vrăjmaș învins și nimeni nu are scuză să nu treacă de partea Domnului, pentru că nu există nici un motiv ca omul să nu fie biruitor, dacă se încrede în Hristos. „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”

Prin meritele lui Hristos, noi suntem curățiți, răscumpărați și primim un loc cu El, pe tronul Lui. Ar putea fi acordată omului o mai mare onoare decât aceasta? Putem aspira la ceva mai măreț? Dacă suntem biruitori, Hristos spune despre noi: „Nu-i voi șterge nicicum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.” -- The Signs of the Times, 22, 29 iunie și The Signs of the Times, 6 iulie, 1891.

3. La Sydney, Australia -- 1893

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului; mâncau, beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a

intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți. Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma; oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau; dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului” Luca 17, 26-30.

Știm acum că necumpătarea se află pretutindeni în lumea noastră. Nu este păcat să mâncăm și să bem pentru întreținerea noastră fizică și să facem ceea ce este util pentru binele nostru spiritual. Dar când pierdem veșnicia din vedere și ne preocupăm în exces de aceste lucruri necesare, atunci apare păcatul. Vedem la orice pas atâta nelegiuire, atâta crimă! Nu e timpul să începem să ne cercetăm? Avem suflete de mântuit sau de pierdut. Dumnezeu i-a creat pe primii noștri părinți și i-a așezat în Paradis. El le-a pus o singură restricție: „...dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit”. Dacă nu respectau această restricție, ei aveau să-și compromită viața.

Satana este reprezentat de șarpe. Ispititorul se află peste tot, la orice pas și atunci când Dumnezeu zice „Să nu ...”, ce se întâmplă? în multe cazuri, în loc să asculte de glasul de avertizare, oamenii ascultă de ispititor. Dar în loc de toate atracțiile pe care li le prezintă Satana, au parte de chin și de mizerie. Adam și Eva primiseră tot ce le trebuia, dar au ascultat de ispititor și L-au nesocotit pe Dumnezeu.

Când Domnul a venit să-l întrebe pe Adam ce se întâmplase, acesta a aruncat toată vina pe Eva. Dumnezeu a spus atunci șarpelui:

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul”. Vrăjmașul nu vă poate atinge, dacă nu îl lăsați. Aici se manifestă vrăjmășia pe care o pune Dumnezeu împotriva șarpelui. Nu este o vrăjmășie între oamenii căzuți și

îngeri, ci între cei ce slujesc Domnului și oștirile întunericului.

O problemă extraordinar de importantă -- Chestiunea temperanței este de o importanță uriașă pentru fiecare dintre noi. Ea are o bătaie foarte lungă. Am vorbit succesiv de douăzeci și una de ori pe acest subiect și de-abia l-am atins ușor. Dar acum trebuie să concretizăm câteva idei. Când prima predică de evanghelizare a fost rostită de Dumnezeu însuși în Eden, a răsărit o rază de speranță pentru luminarea întunericului și a viitorului sumbru. Perechea din Eden nu trebuia lăsată în ruină de deznădăjduit.

Când a venit Hristos în lumea noastră, ca prunc în Betleem, îngerii din cer au cântat: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui!” Iar îngerul Domnului Ie-a spus păstorilor: „Nu vă temeți, căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul.”

Satana, împreună cu toată sinagoga lui -- pentru că el se pretinde religios -- au hotărât ca Hristos să nu dea curs sfatului din cer. După ce a fost botezat, El S-a plecat pe genunchi, pe malul Iordanului, și niciodată până atunci cerul nu a mai auzit o rugăciune ca aceea, înălțată de pe buzele Lui divine. Hristos a luat natura noastră asupra Lui. Sub forma unui porumbel strălucitor, slava lui Dumnezeu a venit la El și, din înălțimile infinite, s-au auzit următoarele cuvinte: „Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea”.

Omenirea este cuprinsă de brațul uman al lui Hristos, în vreme ce, cu brațul divin, El atinge tronul Celui infinit. Rugăciunea lui Hristos a spintecat întunericul și a pătruns acolo unde Se află Dumnezeu. Asta înseamnă că, pentru fiecare dintre noi, cerul stă deschis înaintea, că porțile lui sunt întredeschise, că slava este atribuită Fiului lui Dumnezeu și tuturor celor ce

cred în Numele Lui. Cererea noastră va fi ascultată în cer așa cum Dumnezeu a ascultat cererea Garantului și înlocuitorului nostru, Fiul Dumnezeului infinit.

Hristos încercat cu cele mai mari trei ispite -- Hristos a mers în pustie cu Duhul lui Dumnezeu, pentru a fi ispitit de diavol. Vrajmașul urma să-L ispitească pe Fiul lui Dumnezeu cu cele mai mari trei ispite cu care omul este copleșit.

„Atunci Isus a fost dus în pustie, ca să fie ispitit de diavolul. Acolo a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți; la urmă, a flămânzit. Ispititorul s-a apropiat de El și I-a zis: «Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini». Drept răspuns, Isus i-a zis: «Este scris: omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»”. Iată-L pe Fiul infinitului Dumnezeu și pe Satana venind la El, ca un înger de lumină, ispitindu-L în privința apetitului. Hristos era flămând și avea nevoie de mâncare. De ce nu a făcut El minunea? Pentru că nu intra în planul lui Dumnezeu, pentru că Hristos nu trebuia să facă nici o minune pentru El. Care era situația Lui? El Se afla pe terenul unde Adam căzuse. Adam avea tot ce-i trebuia, dar Hristos era cuprins de o foame nemiloasă și avea nevoie de mâncare. Diavolul era implicat în această ispită.

„Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streășină Templului și I-a zis: «Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă -- jos, căci este scris: El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta și ei vor lua pe mâini, ca nu cumva să lovești cu piciorul de vreo piatră»”. Ce a omis el era partea aceea a versetului care spune „în toate căile tale”. Atâta vreme cât Hristos Se afla în căile Domnului, nici un rău nu putea să-L atingă. Isus a spus despre Satana: „Nu a găsit nimic la Mine”. Era o ispitire la încumetare. Satana I-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu”. Ce s-ar fi câștigat, dacă Hristos ar fi făcut ce I-a cerut Satana? Nimic. Hristos i-a răspuns cu „Este scris”. Satana a văzut că nu putea face nimic în acest punct.

Acum, el îl ispitește pe Isus în alt punct, făcând să-I treacă pe dinaintea lumea întreagă, în grandoarea ei, și vrând ca Domnul să i se închine lui, care avea putere asupra familiei umane. „Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, i-a arătat toate împărățiile lumii și strălucirea lor și I-a zis: «Toate aceste lucruri ți le voi da ție, dacă vei arunca cu fața la pământ și vei închina mie»”. Atunci, divinitatea a fulgerat prin natura umană și Hristos a spus: „Pleacă, Satano, căci este scris: «Domnului Dumnezeului Tău să te închini și numai Lui să-I slujești»”.

Satana a părăsit terenul ca un adversar învins. Mântuitorul nostru trecuse pe-acolo și biruise. Acum, El leșina pe câmpul de bătălie. Nu exista un piept pe care să-și pună capul și nici o mână care să-I mângâie fruntea. Dar au venit îngerii și I-au slujit. Un astfel de ajutor putem și noi chema. Hristos a văzut că era imposibil pentru om să biruie singur. El a venit pentru a-i aduce putere morală omului. Aceasta este nădejdea noastră.

Biruință prin Hristos -- Vedem importanța învingerii apetitului. Hristos a învins și putem obține și noi biruința, așa cum a făcut-o El. Hristos a trecut pe terenul omului și de aceea există posibilitatea noastră de a birui. Ce a făcut El pentru familia umană? L-a ridicat pe om pe scala valorii morale. Noi putem deveni biruitori prin Cel care ne este îndeajuns. Există, în Hristos, speranță pentru cei mai mulți dintre deznădăjduiți. „Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi care sunteți deprinși să faceți răul?” „«Veniți totuși să ne judecăm», zice Domnul. «De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna»”. Avem, aici, bogatele făgăduințe ale lui Dumnezeu. De ce a venit Hristos la noi? Pentru a-L reprezenta pe Tatăl. Ce inimă plină de milă și compasiune! El a venit pentru a aduce viață veșnică, pentru a rupe orice lanț. Când Dumnezeu a dat pe Fiul Său, a dat cerul întreg. Mai mult nu se putea da.

Valoarea unui suflet -- „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozenia și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați.” El este singurul care are putere să facă lucrul acesta. Așa a fost plătit prețul pentru sufletele afundate în păcat. Omul trebuie să aibă valoare. Hristos îi dă prețul. Luarea de către El a naturii umane arată că Hristos prețuiește fiecare suflet. „Nu știți că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și în sufletul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu”. Aceasta este valoarea pe care o acordă Dumnezeu oricărui om și, din nou, El spune: „Voi face pe oameni mai prețioși decât aurul curat și mai scumpi decât aurul din Ofir”. Dar El nu va face nimic fără cooperarea agentului uman.

Întunecat de necumpătate -- „Fiii lui Aaron, Nadab și Abihu, și-au luat fiecare cădelnița, au pus foc în ea și au pus tămâie pe foc; și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise. Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului. Moise a zis lui Aaron: «Aceasta este ce a spus Domnul, când a zis: Voi fi sfințit de cei ce se apropie de Mine și voi fi proslăvit în fața întregului popor.» Aaron a tăcut...

Domnul a vorbit lui Aaron și a zis: «Tu și fiii tăi împreună cu tine să nu beți vin, nici băutură amețitoare, când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți; aceasta va fi o lege veșnică printre urmașii voștri, ca să puteți deosebi ce este sfânt de ce nu este sfânt, ce este necurat de ce este curat». „Mințile lui Nadab și Abihu erau întunecate din cauza necumpătății și, în loc să ia focul pe care Dumnezeu li-l poruncise, ei au luat foc obișnuit și El i-a nimicit. Dacă s-ar fi abținut de la vin, cei doi ar fi făcut distincția între ce era sacra și ce era comun. Dar ei au acționat exact contrar cerințelor lui

Dumnezeu.

Cauză a accidentelor -- Citim despre dezastre cu vapoare cu aburi și despre accidente pe calea ferată. De unde provine nenorocirea?

În multe, foarte multe din cazuri, cineva și-a întunecat mintea cu băutură amețitoare. El n-a simțit greutatea răspunderii ce-i revenea. Mulțime de vieți sunt pierdute pentru că cineva s-a îmbătat. Aceste vieți îi vor fi imputate celui care a pus sticla la gura semenului său.

În vremurile din vechime, când un om avea un animal rău, plătea pentru lucrul acesta. În Exod 21, 28, 29, se spune: „Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul bouului să nu fie pedepsit. Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă și stăpânul fusese înștiințat de lucrul acesta și nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpânul lui să fie pedepsit cu moartea.”

Vreau acum să aduc principiul acesta înaintea celor care fabrică această otravă mortală. Avem aici Legea pe care Dumnezeu cerului a dat-o pentru stabilirea a ceea ce trebuia făcut în cazul animalelor rele. Hristos caută să mântuiască, iar Satana să distrugă. Vă rog, pe cei care aveți puteri pentru a raționa, să vă gândiți la aceste lucruri. Omul intoxicat cu băutură este jefuit de rațiune. Satana vine și-l ia în primire, umplându-l cu spiritul său; atunci, prima dorință a lui este aceea de a răni sau de a ucide pe cineva dintre cei dragi. și totuși, omenirea îngăduie să se petreacă aceste lucruri, care îl situează pe individ mai jos decât animalul. Ce a obținut alcoolicul? Nimic altceva decât un creier de ticălos. Iar la noi legile sunt de așa natură, încât ispita alcoolului este întotdeauna în calea omului.

Negustorul de alcool va avea de răspuns pentru toate păcatele

alcoolicului, iar acesta va avea de dat socoteală pentru faptele lui. Singura lor speranță este aceea de a-și preda sufletele Mântuitorului răstignit și înviat. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. Hristos ce spune? „Voi sunteți împreună lucrători cu Dumnezeu”. El a venit pentru a-i restabili omului puterea morală. Vedem cum pasiunile distrug ființe umane. În acest punct sunt ispitiți tinerii noștri. Mintea multora este captivată de jocuri și curse de cai. Domnul să ne ajute să ne trezim.

Aceia care se află în consilii legislative n-ar trebui să bea vin sau băuturi tari. Ei au nevoie de un creier limpede, pentru a avea o rațiune pătrunzătoare și precisă. Destinul unor oameni se află pe mâna lor, ei stabilind dacă se vor întâlni cu moartea, ca pedeapsă, sau vor fi condamnați în alt fel. Am auzit despre o petrecere cu băutură în curțile noastre de justiție. Aveau aceștia un creier limpede și un ochi vizând doar slava lui Dumnezeu? Natura s-a degradat în om. Hristos a venit ca s-o ridice. „Nu atinge și nu gusta!” trebuie să ne fie deviza. Trebuie să fiți cumpătați la mâncare. Cât privește alcoolul, abandonați-l! Nu vă atingeți de el. Nu poate fi cumpătare în folosirea lui. Satana vrea să piardă familia omenească. Hristos a venit pentru a o răscumpăra, pentru a-l înălța pe om, pentru că i-a luat natura asupra lui.

Începeți cu copiii -- Părinți, trebuie să vă deșteptați copiii la datoria pe care le-a lăsat-o Dumnezeu. Învățați-i ascultarea. Mulți și-au pierdut respectul față de mamă și de tată. și tot atât respect vor avea și față de Tatăl lor ceresc, cât au față de părinții lor. Învățați-vă copiii. Dați-le lecții de când se află pe brațele voastre. Îngerii vă vor sta în preajmă când veți face lucrul acesta. Neștiind ce să facă cu fiii lor, obosite, niște mame s-au gândit să îi aducă la Hristos. și, când una dintre ele a luat inițiativa și a spus: „Vreau ca Isus să-mi binecuvânteze copilul”, alta i s-a alăturat, apoi alta și alta, și alta, până când s-a format un mic grup de mame ce au mers la Isus cu fiii lor. și, ajungând acolo unde Se afla El, Isus le-a auzit mișcarea. El știa, de fapt, chiar de când au pornit. Hristos simpatiza cu aceste mame. Când ele și-au

prezentat micuții, Isus a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei”. Îndrăzniți, părinți! Porțile sunt deschise.

Tonul vocii este un mijloc de educare a copiilor voștri. Nimeni nu poate ști toate problemele pe care le au cei mici. Mamelor, există Cineva care cunoaște totul -- Dumnezeuul cerului. De fiecare dată când vă împliniți datoria, cuvintele „Biruitoare prin Isus Hristos” sunt scrise în dreptul numelui vostru. Ce bariere veți ridica în calea sufletelor copiilor? Nu-i amenințați cu mânia lui Dumnezeu atunci când greșesc, ci aduceți-i, prin rugăciune, la Hristos. Faceți-vă căminul cât se poate de atractiv. Dați la o parte perdeaua și lăsați medicul cerului -- soarele -- să intre în casă. Vreți liniște și pace în cămin, vreți caractere frumoase pentru copiii voștri. Faceți-vă căminul atât de atractiv, încât ei să nu dorească să meargă în localuri. Arătați-le florile și frunzișul pomilor. Spuneți-le că Dumnezeu a creat orice fir de iarbă și a colorat frumos fiecare floare. Spuneți-le că natura este expresia dragostei lui Dumnezeu față de noi, că este glasul lui Dumnezeu, spunându-ne că ne iubește.

Cămine precum al lui Avraam -- Vreți să vă fie căminele ca al lui Avraam. El a cerut casei lui sa-i urmeze exemplul, învățându-i să asculte de porunca lui Dumnezeu. Acestea sunt lecțiile, mamelor, pe care trebuie să le predați cu răbdare copiilor voștri. Nu vă puteți permite să risipiți timpul cercetând moda zilei. Învățați-i că sunt proprietatea lui Dumnezeu. Astăzi noi zidim caractere. Tineri bărbați și tinere femei, voi azi determinați viitorul copiilor voștri. Lăsați-L pe Isus să intre. El vă va apăra de ispite.

Tutunul subminează sănătatea multora. El pătrunde în fluidele și în solidele organismului. Am cunoscut fumători lecuiți de acest obicei. Soțul meu și cu mine am înființat o instituție de sănătate în America. Mărturia celor care tratau pacienți fumători era alarmantă. Ei vorbeau despre miasme tabagice, impregnate în băi și pe foile de tratament. Dar fumătorii au fost

așezați pe stânca solidă și am văzut mulți dintre cei care spusese că nu pot să biruie fumatul, aduși pe calea siguranței.

O majoritate, cu Dumnezeu -- Nici un om care folosește alcool nu poate fi scris în cărțile cerului. Rezistați bărbătește ispitei. În Numele lui Isus Hristos din Nazaret, vă puteți prinde de puterea divină. Hristos va lucra pentru fiecare dintre voi. Gustul pentru tutun este creat fără a avea o bază naturală. Dar îl puteți birui. Blestemul lui Dumnezeu este peste acela care pune sticla cu băutură la gura aproapelui. Spuneți că suntem o minoritate. Dar nu este Dumnezeu o majoritate? Dacă suntem de partea Dumnezeului care a făcut cerul și pământul, nu suntem de partea majorității? Avem de partea noastră îngerii, cu puterea lor supremă. La o parte cu modele acestui veac degenerat! Surori și mame, voi abuzați de corpurile pe care vi le-a dat Dumnezeu. Ce înseamnă, tânără femeie, această ștrangulare a taliei, care nu permite plămânilor, ficatului și organelor tale vitale să funcționeze la întreaga lor capacitate? Posteritatea te va acuza. Cum aș putea să mai vorbesc, dacă m-aș strânge așa cum faceți unele dintre voi? Vedeți, nimic nu exercită presiune asupra acestor organe vitale ale mele. Vedem, uneori, femei care au ceva de prezentat și care nu pot vorbi tare, părând că nu au glas. Ele sunt strânse până obțin talii înguste, ca și cum Dumnezeu n-ar fi știut cum să le modeleze.

Domnul a vrut ca soția lui Manoah să adopte principiile stricte ale temperanței. „îngerul Domnului s-a arătat femeii și i-a zis: «Iată că tu ești stearpă și n-ai copii; dar vei rămânea însărcinată și vei naște un fiu. Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare și să nu mănânci nimic necurat»”. Iar îngerul care i-a apărut lui Zaharia și Elisavetei, a spus: „Nu te teme, Zahario, fiindcă rugăciunea ta a fost ascultată. Nevastă-ta, Elisaveta, îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan. El va fi pentru tine o pricină de bucurie și veselie și mulți se vor bucura de nașterea lui. Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul maicii sale.”

Avem aici prezentată situația copilul înainte și după naștere. Mamelor, trebuie să dați importanță acestor lucruri. Poftele mamei sunt transmise copiilor. Multe dintre voi, care vă îngăduiți satisfaceri ale apetitului, desființați temelia căminului vostru. Sunt oameni care ar fi putut avea un raport al vieții la fel de curat ca al lui Daniel. Satana își joacă șansele pentru sufletul vostru. Noi dorim să rămânem liberi și curați de mizeriile acestei lumi. „Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui”. Hristos a biruit pentru noi, iar noi putem birui în Numele lui Isus Hristos din Nazaret.

Când cei răscumparați vor intra pe porți în cetate, Isus Hristos îi va întâmpina pe toți iar ei vor avea harfe de aur și vor cânta o cântare de slavă Lui, purtând haine țesute în războiul cerului, fără nici un fir de omenesc în ele. Dorim cerul, și Isus Hristos ne spune că îl vom avea, dacă vom coopera cu El. -- Manuscris 27, 1893.